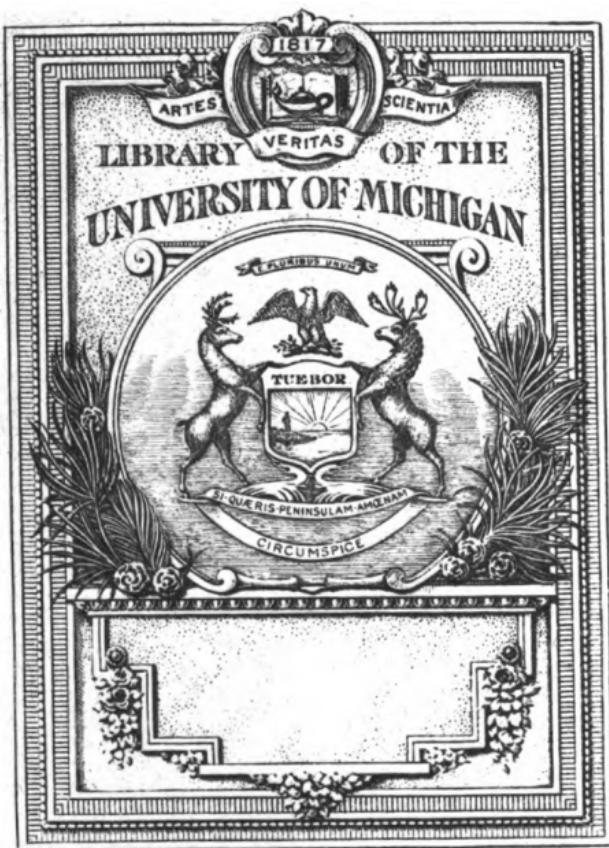

BUHR A

ELENCHUS FUNGORUM,

SISTENS

COMMENTARIUM

SYSTEMA MYCOLOGICUM

VOLUMEN I.

AUCTORE

ELIA FRIES,

ACAD. CAROL. ADJUNCTO, ACAD. CAESAR. LEOPOLD. CAROL.
NAT. CURIOSORUM, REG. SOC. NAT. CURIOS., BOTAN.
RATISBON., PHYSIOGR. LUND. MEMBRO.

GRYPHISWALDIAE,

SUMPTIBUS ERNESTI MAURITII.

M D C C C X X V I I I .

Sci. Lib.

Q K

603

.F92

COMMENTARIUS IN SYSTEMATIS MYCOLOGICI VOLUMEN I.

CLASSIS PRIMA. HYMENOMYCETES.

Syst. Myc. I. p. 1. Syst. Orb. Veg. I. p. 63.

Obs. Fungorum centrum, formas optimas et perfectissimas complectens, ad quod inferiores in evolutione sua tendunt. Omnium classium quoque vastissima, ut e praedilectione quadam forsitan judico, maxima attentione digna. — Quousque ejus limites extendendi haud facile dijudicatur. Praecipue Sclerotiacei quoad characteres Gasteromycetibus valde accedunt, ut ad hos facile transferas, sed multa quoque cum Hymenomycetibus communia habent: Tremellinis ubique tangunt; alii simul in genuinos Hymenomycetes abeunt vel hos enituntur. Cfr. *S. Orb. Veg. 1.*, ubi varias futuras dispositio-
nis vias indigitare studui; hoc loco tramitem *Syst. Mycol.*, specialia tantum respiciens, sequor.

ORDO I.

PILEATI.

S. M. I. p. 3. S. O. V. p. 63. quod cfr.

Obs. Ordo facillime limitatus. Thelephoras minime excludas, ut variis Recentiorum placuit. — Parcus fui priori citato loco in generibus distinguendo, plura igitur ultimo proposui. Quae quidem om-

A

nia bona mihi videantur, tamen ob diversum horum operum scopum, illius certa et probata exponendi, hujus futuram scientiae evolutionem indigitandi, hoc loco genera nova tantum maxime necessaria ulterius exponam. Fingo ne[m]p[er]e, operis universalis, ad specialia extensi, et tironibus etiam accommodati, potissimum esse rationem ubique recepta, quatenus vera, et speciali cognitioni maxime inservientia exponendi; multasque novitates, etsi bonae videantur, ad curas posteriores esse differendas. Hoc praeципue observatum volui, ne quis judicet me varias Recentiorum distinctiones vilipendere, cum in praesente opere aptum locum sibi haud vindicaveriat.

I. AGARICUS.

S. M. I. p. 8.

Obs. Agaricos, omnium plantarum nobis maxime familiares, per octo, qui post elaborationem Syst. Myc. 1. excurrerunt annos quotannis et novis regionibus novo examini subjici. Ditissimas quoque collectiones tam iconum, quam speciminum e dissimiliis regionibus lustrare licuit. Sed ob specierum in his identitatem, tropicis tantum exceptis paucas sane addenda habeo. Sic ex quinque Centuriis Agaricorum Petropoli lectorum a sollertissimo WEINMANN vix duo l. tres adseruerunt species in Suecia simul mihi haud obvias; inter quinquaginta Agaricorum species *Grönlandiae* a Nobill. RABEN lectorum nullam in Suecia non vulgarem reperimus. Eadem specierum identitas, parasitis exceptis, in Kamtschatka a WORMSKJOLDIO, in Carolina a SCHWEINIZIO observata. — Quod paucas modo addere licet species vix negligentiae meae adscribendum puto. E contrario non paucas olim a me non visas ad suos typos referre licuit; insuper alios, numerius commutatos, fusius exponere. — Optarunt quidem nonnulli genus ulterius subdivisum in plura

genera. Equidem tamen hoc genus potius integrum seruo, sed si plura genera magis arrideant series l. tribus genera dicas. Principium videtur, ut sectiones naturales, constanter et acute limitatae stabiliantur; perinde saepe ceterum est, utrum, subgenus, tribus an genus dicas. — Aliis dispositis nostra non satis artificialis visa fuit et sectiones nimiae; sed horum votis minime satisfacere volui, si, ut spero, naturae conveniens sit. Dispositio artificialis tam vasti generis utique ad *nomen quoddam* facilis dicit, sed *certum* quod vix subministrat. — Omnes quoque, qui ultimo lustro has stirpes in natura observarunt, viam a nobis apertam probasse, valde laetamur.

LENTINOS seu AGARICUS LENTISCYPHOS peculiare genus constituere, certum mihi videtur. Qui restant Agarici omnes carnosí sunt.

I. AMANITA.

2. *A. Phalloides* l. c. p. 13.

Odor funginus, non vero foetens. *A. verni*, a quo insuper differt pileo e convexo plano orbiculari, lamellis latioribus, stipite subcavo bulboso etc., cum in *A. verno* pileus conico-campanulatus, repandus etc. Plures Auctores recentiores speciem nostram in plures distinguunt, sed certus testor omnes a me huc revocatas formas leviter modo differre, ipsiusque *A. porphyrium* potius hiujus esse varietatem notabilem, loco udo, sphagnoso gracilescensem.

II. L E P I O T A.

Q. A. mesomorphus, pileo carnosissimamente membranaceo campanulato expanso nudo sicco, lamellis liberis, stipite fistuloso glabro, annulo erecto. S. M. 1. p. 23. ubi syn.

- a. pileo flavo.
- b. pileo albido.

Stipe fistulosus, 2—3 unc. longus, lineare crassus, sursum leviter attenuatus, laevis, pileo concolor. Pileus admodum tenuis, carnosus unciam usque latus, saepius tamen infra, variat luteus et albidus. Ex multipli experientia iam statuo, colorem pilei vix unquam species distinguere, eumque quam fieri potest partissime in differentiis specificis esse citandum. Verum quidem est, characteres inde desuntos saepe facillimos esse sed ad diversissima confundenda, et, quod gravius est, characteres acutos et essentiales negligendos seducit. Haec ceterum species Lepiotas et Armillarias jungit. *Petropoli lectum misit Cel. Weinmann, qui fungos carnosos exsiccandi facultate gaudet eximia.* (v. s.)

III. ARMILLARIA.

5. *A. constrictus*, pileo carnosissimamente convexo-plano obtuso laevi, lamellis emarginatis confertis, stipite solidissimo subaequali, annulo angustissimo. S. M. 1. p. 28.

Speciem distinctissimam, iam frequenter et copiose lectam, de novo describo. Odor gratus farinae recentis. Color candidissimus, sed velustate expalens, imo fuscescens. Stipes solidus, vere carnosus, aequalis l. basi incrassatus, 2 unc. longus, 4 lin. circiter crassus, superficie saepius fibrillosa. Pileus vere carnosus, primitiis convexus, mox planus, gla-

ber cum micore sericeo semper obtusus, siccus, laevis, 2 unc circifer latus, subinde excentricus. Lamellae emarginatae l. rotundatae, nunc adnexae, nunc omnino liberae, consertae, valde inaequales, in minoribus individuis adnatae. Anulus prope apicem, angustus, laevis. *Gregarius locis humentibus, ubi gramen urina equina adustum!* Sept. — Nov. (v. v.)

Obs. Certe essentialis et constans differentia inter Lepiotas et Armillarias; illae revera Amanitidis, ut optime observavit Neesius, affiniores. Cum vero in reliquis seriebus analogae tribus distinctionem possint, in Systemate conjungi debent, in methodis naturalibus servandae.

IV. L I M A C I U M.

3. *A. erubescens* l. c. p. 32.

Exclude syn. Sowerby! *A. carnosus* Wahl. Suec. n. 1867. optima descriptio.

V. T R I C H O L O M A.

10. *A. portentosus* pileo carnoso convexo-plano fibrillis innatis virgato subviscoso cinereo, lamellis subliberis latissimis stipiteque valido subaequali striato candidis. S. M. 1. p. 39.

Species maxime polymorpha a nemine hactenus rite circumscripta, neque quoad characteres, nec ad varietates. Illi praeter supra allatos, inter quos vero e colore desunt minus constantes, sunt: *sapor semper mitis! statuta robusta! margo pilei patens; nec infractus e. s. p.* Nunc solitarius, nunc gregarius, immo caespitosus. Stipes amplius, vulgo 4 — 6 unc. longus, usciā fere crassus, fibrilloso-striatus, glaber, basi tantum pubescens. Pileus pro ratione tenuis, subuinbonatus, saepe irregularis, 3 — 5 unc. latus, jove pluvio viscosus, sereno siccus opacus, colore varius: griseus, fuliginosus, lu-

ridus, violascens; semper vero, modo attente adspectus, in superficie fibrillis innatis implexis virgatus. Lamellae $\frac{1}{2}$ unc. et ultra latae, subconsertae, raro llavescentes, pallescentes subsulagineo-albidae. In pinetis hinc inde dispersus, nullibi vero capiose. Aut. (v.v.)

Obs. Utrum hic, an *A. tumidus* noster *A. tumidus* Pers., certo dijudicare non possum. Illud suadet pilei, hoc lamellarum descriptio. Interea descriptionibus hoc loco datis ita siccos spero, ut amplius confundi nequeant. Si fibrillas maxime characteristicas non reticeret Auctor, *A. multicolorem* Pers. huc potius traherem.

14. *A. equestris* pileo compacto flexuoso subsquamoso flavo-rufescente, lamellis liberis consertis stipiteque solido crasso sulphureis.

Linn. Poll. Pal. III. p. 293 bene. Fries Femsj. p. 46.

Wahl. Suec. n. 1871. Sommerf. Lappe. n. 1055.

A. flavovirens Pers. S. M. 1. p. 41, ubi syn.

A. prasinus Schaeff. t. 218. ? Cfr. S. M. p. 39.

Nomen prius et aptius certe restituendum. E tota structura et pilei superficie, margine juniori infracto fere nudo optima species. Cum vero jove pluvio viscosum repererim, ad primam *Limacinarum* sectionem referendus, nec ullum video characterem, quo *A. prasinum* Schaeff. distinguam. Lamellae utriusque emarginatae l. rotundatae, vix annexae, latae, subventricosae.

32. *A. hordus*, pileo fragili campanulato-expanso rimoso-squamoso sicco lurido, lamellis emarginatis latis stipiteque farcto aequali striato albidis. S. M. 1. p. 47.

Cum *A. portentoso* commutatu facillimus, sed differt pileus maxime inaequalis, disco excepto fere membranaceus, campanulato-expansus, deinde fere revolutus, superficie absolute (in omni aetate et tempestate) sicca, non fibrillis innatis, sed rimis virgata, quare tota deinde in squamas squarrosas jove sicco abit. Variat ceterum color subtus candidus, pallescens et albido-griseus. Est quasi medius inter priorem et *A. Columbettam*.

35. *A. tumidus* pileo carnosō laevissimo sicco glabro cinereo, lamellis emarginatis latis stipiteque solido striatulo albīs. S. M. 1. p. 48.

Species a praecedentibus longe diversa, sed facilis communatu. Maxime differt 1º stipite vere solidō, intus fibroso, striatulo; 2do. pileo vere carnosō, obtuso, magis regulari et eumorpho, absolute sicco ē jove pluvio tantum udus est, ut *A. personatus*, semper laevissimo, contiguo, absque omnibus fibrillatis natis l. rimis; 3to in margine deflexo lamellas leviter excedente; 4to carne spongiosa; 5to lamellis leviter emarginatis, confertissimis planis, angustioribus. Omnibus igitur partibus Trich. personatis proximus, stipite modo striatulo Trich. spuriis accedens. Stipes ceterum firmus, 3 — 4 unc. longus, 4 lin. crassus, aequalis, sed saepe simul tumidus, basi villosus; variat pallescens. Pileus convexulus, 3 unc. latus, etiam lividus pallescens. Lamellae 3 lin. latae. In fugatis etc. (v. v.)

36. *A. multicolor* l. c.

Haec, ut reliquae a me non lectae species, inihi dubia est, forsitan potius omittenda. Legimus enim specimina *A. portentosi* in hunc perfecte quadrantia, sed de pileo virgato, viscoso etc. apud Auctores nulla sit mentio.

40. *A. dasypus* l. c.

Hic quoque a me non visus, quare affinitas vere latet. Num *A. decasti* affinis? An potius *A. lignatili*? Immo hujus varietas?

41. *A. gambosus* l. c.

Nomen specificum bonum ab Hungarico *Gambaja* derivari coniicit in literatura Botanica versatissimus SPRENDEL, quod equidem nomen imponens neutquam cogitavi, ne cognitum quidem habui (tum sane pro meo more haec nomen immutatum servassein), sed stipitem deorsum incrassatum, subcornueum, *gamba* quasi iunctum, respexi. Vocabulum *gambosus* non a me dictum, sed obviam venit in Vegetii *Mulomedicina*.

44. *A. humilis* l. c.

A. brevipes Bull. Champ. t. 521. f. 2. Pers. Syn. p. 360, (nomen praeferendum.) *A. n.* 1221. Linn. Suec. n. 1221. *A. myomyces* Wahl! Ups. p. 443. *A. humilis* Wahl. Suec. n. 1874.

A. orcinus ab hoc facile dignoscitur tota statuta, stipite subbulboso glabro, lamellis excurrentibus, carne compacta etc. Quamquam velum distinctum in *A. exciso* et *melaleuca* non vidimus, hujus tribus potius sunt, quam *Clitocybes*. *Tricholomata spuria* verissime sunt *Tricholomata* veloque omnino instructa!

VII. GALORRHEUS.

8. *A. pannucius* l. c. p. 64.

A. planus Fl. Dan. t. 1733, nec. Pers. nec. A. S.

Nomina specifica numquam nisi ob homonyma mutavi, et quando huic novum imposui, *A. planum* P. distinctam habui speciem sub hoc nomine! sed de loco incertus in Syst. Myc. omisi. Jam a me reperitus est, cfr. infra. Fungus A. S. nomen *plani* optime meretur.

15. *A. jecorinus* l. c.

Differentias tam ab *A. vieto*, quam ab *A. hysgino* l. c. proposui, nec cum alterutro conjungendus. Proximus forsitan *A. subdulci*, a quo vero pileo viscoso recedit, fere ut *A. aurantiacus* ab *A. mitissimum*.

29. *A. rufus* l. c. p. 71.

Hujus status physiologice insignis locis uidis natus est b. *A. helvus* S. M. p. 72.

Obs. Color lactis characteres facillimos et constantes inter Galorrheos offert. Forsitan vero physiologice explicari possent ejus mutationes in speciebus hac nota praecipue discrepantibus. Verosimile nobis videtur *A. scrobiculatum* lacte sulphureo et *A. aspideum* lacte purpurascente ab *A. terminoso*, *A. theogalum* ab *A. subdulci*, *A. resimum* ab *A. pipe-*

rato primitus ortos. Nisi obstarent *A. deliciosus*, *uvidus*, *fuliginosus* etc., album semper normalem facile crederes; sed temere. Jam vero certa experientia edoctus sum, colorem lactis aqueum l. sericolorem a nimia humiditatis copia ortum v. c. *A. helvii*. In physiologia Fungorum hanc materiam fusius tractabo.

VIII. CLITOCYBE.

Obs. Quamquam Omphalia et Clitocybe tribus distinctissimae videntur, inter nullas Agaricorum limites difficilius ponuntur certi et acuti. Nam si ex pileo tantum convexo et depresso distribuere velis, ubique species maxime affines, de quarum differentia fere dubitare liceat, in diversis sectionibus collocabis, saepissimeque eandem speciem ex aetate variantem in utraque citabis. Illius exempla offrerunt *A. pratensis* et *virgineus*, *A. puniceus* et *coccineus*, hujus singula fere species, praecipue vero *A. dryophilus*, *A. camarophyllus*, *A. candicans* etc. Evidem in Syst. Myc. affinitatem veram specierum magis quam characterem, me judice ubique secundariū, considerans ad *Clitocybas* retuli omnes species primitus convexas, licet demum saepe depresso, imo infundibuliformes evadant, et *Omphalias* dixi, quotquot primitus umbilicatae, etsi saepe deignum expansae planae. Cum vero multi amici, inter quos Cel. Greville, cuius judicium maximi facio, species demum infundibuliformes sub Omphalia servandas suaserint, ne difficilis essem, in S. O. V. aliam specierum seriem huic rationi accommodatam proposui, quamquam plurimae species, v. c. *laccatus*, *virgineus*, *coccineus*, *dryophilus*, suo loco necesse maneant — et natura omnino invita *A. gilvus* et *nebularis*, *A. gibbus* et *clavipes*, *A. phyllophilus* et *dealbatus* e. pl. in diversis tribubus collocantur. Hoc loco seriem Systematis Mycologici magis naturalem servamus.

I. D a s y p h y l l i.

Subtribus vasta et intricatissima. Singula species tam polymorpha, ut non sine multa experientia diversas formas ad suum referas. Potius analogos status diversarum specierum junges. Ni vero vehementius fallor, in natura saltim singulas formas ad certas species refero, quamquam synonyma haud facile tuto determinantur. Liceat vero hoc loco specierum saltim difficiliorum differentias paulo fusius exponere, quam ob brevitatis studium in Syst. Myc. licuit.

1. *A. giganteus* l. c. p. 80.

Cfr. quae l. c. allata sunt. Nondum viva legi specimina ad distinctam quandam speciem referenda; tantum gigantea specimina *A. gilvi* et *A. gibbi*, qualia forsan non pauci pro hac specie suinserunt. Sic synonyma quae l. c. sub a. seposui, ad *A. gibbum* γ. *giganteum* spectare videntur. Sed apud animum aestimatissimum Wahlenberg aliam speciem vidimus, quam cum eo verum *A. giganteum* habemus.

A. giganteus. pileo carnoso infundibuliformi fissili nitido lutescente-ferrugineo, lamellis decurrentibus pallidis, stipite brevi obeso pallido.
Wahl! Suec. n. 1885.

„Ollam l. infundibulum interdum pedem latum refert, parietibus pollicem crassis, sed fragilibus et demum sese fudentibus. Infundibulum ad radicem fere attingit.“ Hac forma, stipite brevissimo et praecipue pileo fissili ab *A. gibbo* maximo omnino diversus videtur. *In pinetis.*

2. *A. gilvus* l. c.

Species certe distinctissima ab omnibus tam *A. gibbi*, quam *A. nebularis* formis; semelque visus cum neutrō confundi potest. Habitus *A. pallidi* l. potius *A. involuti*, quare optime subinvolutum dixit Batsch. Notae priuariae sunt: 1) Stipes validus carnosus, 2) Pileus recens uvidus, siccus politus

midus, passim maculatus, 3) *Caro compacta* l. fragilis, non flaccida, subgilva, pileo concolor, nec alba! 4) *Lamellae confertissimae*, saepe ramosae, numquam albae! 5) *Color plerumque gibrus*. Umbo centralis nunquam adest. Odor nullus. Ceterum statura, magnitudo, coloris intensitas ita variant, ut ejus formas ad eandem speciem pertinere spepe difficile tibi persuadeas. *A. pileolarius* Bull. t. 400. etiam hoc referendus videtur. Stipes nunc sursum, nunc deorsum attenuatus etc.

3. *A. flaccidus*, pileo tenui depresso obtuso laevi pallescente, margine deflexo, lamellis decurrentibus conseriissimis albidis, stipite aequali tenui. l. c. p. 81.

Species valde praeclara, facie, saltem iconum, ab *A. gibbo* d. *membranaceo* distinctu difficilis, in aliis priori affinior; ab omnibus distinctissimus: 1) stipite tenui, normaliter aequali, glabro et accurate inspecto fere *cartilagineo-corticato*!, neutiquam carnoso, ut in *A. gilvo*, nec spongioso - elasticu, ut in *A. gibbo*, sed e farcto inox cavus l. potius fistulosus; 2) pileo semper tenui tam forma quam substantia proprio; 3) lamellis confertissimis, tenerrimis, perangustis, leviter modo decurrentibus. Odor nullus. Gregarius, tenax, flaccidus, exoletus vero fragilis. Stipes 1-2 unc. latus, 2 lin. crassus, laevis, glaber, arrhizus, nec nisi e loco basi incrassatus et villosus. Pileus orbicularis, depresso, ob marginem deflexum potius planiusculus, quam infundibuliformis, *absolute absque umbone centrali*, 2-3 unc. latus, laevisimus, glaberrimus. Lamellae ut supra, postice insigniter attenuatae. Color varius, in gilvum tamen, alutaceum l. flavescentilividum plerumque vergens, sed expallens et demum etiam albus!; lamellae saepe liventes. His notis optime dignoscitur, ex iconibus tamen difficile est synonyma distribuere; *A. membranaceus* Fl. Dan. huius characteribus quibusdam, v. c. umbonis defectu, pileo flaccido etc. gaudens ad sequentem etiam simillimum referendus, quo cum

etiam stipite, lamellis, odore etc. convenit. Hinc species affinibus rarer, silvas densas praesertim se-
riori autumno.

4. *A. gibbus* (infundibuliformis) l. c.

Mire polymorphus! Si quis *γ. maximum* et *ε. fuligineum* modo compararet, eos vix affines crederet, quos nos vero ad eandem hanc speciem pertinere dubitare non possumus. Difficile vero characteres communes stabiles indicare; sequentes inveni semper certos: 1) Odor praecipui fungi vegeti, debilis, gratus, vere diagnosticus (quo equidem mox a prioribus distingo); 2) Stipes floccoso-spongioso-farctus, tenax, elasticus, sursum plus minus attenuatus, basi villosus etc.; qua indole a priori longissime recedit (in *A. gilvo totus carnosus* est, in *A. flaccido extus subcartilagineus*); 3) Pileus margine tenui primo inflexo, deinde erecto eximie infundibuliformis; 4) Umbra centralis, ob pileum disco carnosiorum, qui rarissime in hoc deest, sed semper in affinibus; 5) Superficies pilei sicca, numquam sub pluviis uida, ob faciem sub lente plus minus obsolete sericeam; nec stipes politus; 6) Substantia primo compacta, deinde vero mollis et flaccida, in formis tantum magis carnosis firmior; 7) Lamellae confertae (nec confertissimae), longe decurrentes. Variat ceterum praecipue colore, sed semper expallens est; statura; magnitudine; pileo plus minus compacto; stipitis indole etc. Forma vulgatissima stipite 2-3 unc. longo, 2-4 lin. crasso, inoliori saepe pertuso, pileo 2-3 unc. margine tenui alutaceo l. incarnato-expallente, lamellis albis ubique viget in eampis inusciosis, silvis apricis, praecipue regionum montosarum, v. c. Smotlandiae ubique. Sequentes varietates! seorsim notari merentur.

β. major l. c. p. 82.

A. gilvus Grevill. Fl. Crypt. Scot. t.

Fungus Cel. Grevillei a meo quidem *A. gilvo* diversissimus est, et non possum non pro prioris

varietate habero. In montosis nunquam vidi, sed per vulgatum in Scaniae nemoribus pinguioribus etc.

γ. maximus, albidus, pileo spithameo et ultra.

A. gigantens Auct. plur. A. maximus Fl. Wetterau. Alb. et Schwein. p. 215. Cfr. S. M. sub A. giganteo.

Hunc ab *A. gibbo* primo obtutu diversissimum apparere facile conceditur, sed postquam fungum celebreum ipse in sylvis humosis pinguisimis (quarum progenies!) circa Trolleholm Scaniae legi, cum *A. gibbo* scrupulose comparavi; nullamque differentiam inveni praeter molem enormem soli quidem fertilitati debitam, pileumque magis expansum (nam priore β. fere non tenuior) quod e loco umbroso bene derivari potest, colore inque constantius album. Stipes aequalis l. sursum attenuatus, subinde bulbosus, elasticus, substriatus, nunc brevis 2–3 unc. longus, nunc inter folia coacervata spithameus, 1–2 unc. crassus. Pileus disco carnosus, ceterum tenuis, subflaccidus, albus l. alutaceo – albidus, pedalis circiter, junior convexus umbonatus, dein infundibuliformis, umbone persistente, laevis, passim sericeo – squamulosus, demum etiam guttatus. *In silvis frondosis umbrosis* (v. v.)

δ. membranaceus pileo tenuiore ex umbo nato.

A. membranaceus. Fl. Dan. t. 1012. Wahl. Suec. n. 1887. Sommerf. Lapp. p. 253.

Neutquam ab *A. gibbo* specie distinguendus; var. α. similis est, tenuior modo, utpote in silvis natus. Color valde varius; habemus pileo candidissimo, incarnato et testaceo. Nec haec species *membranaceus* dicenda, cum aliae formae huc absque dubio referendae valde compactae sint. *In pinetis passim* (v. v.).

ε. fuligineus, submembranaceus, totus fuligineus!

A. S. p. 21.

Habitus valde diversus, sed odor, stipitis indoles etc. prorsus *A. gibbi*. Pileus tenuior, demum undulato – lobatus, absque umbone centrali. La-

nellae confermissimae longe decurrentes, quibus ab *A. ditopo*, ceterum non affini, dignoscitur. Color totius, etiam lamellarum, obscure fuligineus. In silvis abiegnis densissimis supra acus putridas, raro. (v. v.)

Obs. Aptius haec species *A. infundibuliformis* dicitur.

6. *A. squamulosus* l. c.

A. gibbo valde affinis; pileo tantum obtuso, squamuloso, lamellis minus confertis et vegetatione aestivali distinctus.

7. *A. sinopicus*, pileo subcarnoso planiusculo umbilicato subrivuloso rufo-testaceo, lamellis decurrentibus albis, stipite sarcito aequali l. c. p. 83.

Praecedentibus (3, 4) utique cognatus, sed bene distinctus. Stipes subsibrillosus. Pileus glaber videtur, sed sub lente flocculis adpressis rivulosus; junior rufus laevior, siccus et vetustus squamulosus, testaceus; infundibuliformem non reperi, sed planum, subrepandum. Lamellae parum decurrentes, latiusculae, valde confertae, demum pallescunt. Odor farinæ recentis. *Fungus vernalis et aestivalis.*

17. *A. coffeatus* l. c. p. 85.

Nulla prorsus affinitas cum *A. hordo*, qui vera Tricholomatis, species, lamellis emarginatis latissimis, pileo squarroso, stipite striato etc. etc. *A. coffeatus* vero optima Clitocybe, velo nullo, lamellis decurrentibus angustis, pileo stipiteque laevissimis etc.

20. *A. nebularis* l. c. p. 86.

Adest quoad staturam affinitas quaedam cum *A. gilvo*; certissime tamen distincta species, pileo convexo demum expanso, nec depresso, cinereo, lamellis minus decurrentibus albidis etc. Synonyma certa videntur praeter Bulliardianum; quod melius ad *A. gilvum* referres. Ab *A. gibbo* β. longissime distat. — Huic proximus videtur *A. turgidus* Grev. Fl. Ed. t. 9. ex icone vix nisi lamellis inteseentibus

recedens. *A. auricula* Dub. mihi non obvius, e descriptione non multum distat; non enim cum *A. marzuolo* et *Eryngii* conjungi non potest.

27. *A. fumosus* l. c. p. 88.

Nulla prorsus cum *A. virgato* affinitas. Differunt enim inter se non tantum ut diversarum tribuum species, verum et statura tota, lamellaram formam et annexione; pilei indeole; *A. virgatus* fibrillis nigris innatis semper virgatus, quarum in *A. fumosone* vestigium quidein. Hujus est *A. albellus* Sowerb. t. 122. *A. amplus* Pers. et *inornatus* Sow., mihi incogniti, varietates videntur. Cfr. S. M. p. 95, 93.

30. *A. subalytaceus* l. c. p. 90.

Noster et Batschii fungus ex ovo convenient, nec adest affinitas cum *A. amaro* l. *pratensi*.

38. *A. cerussatus* l. c. p. 92.

Fl. Dan. t. 1796. *A. opacus* Sow. t. 142. Cfr. S. M. p. 98,

43. *A. cretaceus* Pers., non Bull.

Haec mihi dubia species; optime in formam subcaespitosam *A. cerussati* quadrat. Est igitur omittendus.

48. *A. oedematopus* l. c. p. 96.

A. bulbosus Pall. *Russ. Reis.* I. p. 131. t. 9. f. 2.

De hoc et affinibus consulenda *Chevall. Fl. Par.* p. 154.

3. H y g r o c y b i.

4. *A. sciophanus* l. c. p. 102.

Fl. Dan. t. 1845. f. 2.

Lamellae pallidae nec incarnatae, passim scescentes, trassiusculae, venoso - connexae. Pileus subrepandus deum depressus.

7. *A. chlorophanus* l. c. p. 103.

Ab *A. ceraceo* certe distinctus lamellis fere liberas. Major procul dubio cum *A. conico* affinitas, Chev. Par. p. 159.

12. *A. miniatus* l. c. p. 105.

Sommerf. Lapp. p. 254. Chev. Par. p. 161.

Cel. Sprengel, fide Vahlii, cum *A. conico* jungit, sed nisi omnes *Hygrocybos* jungeret velis, hi certe distinguendi sunt. Hujus pileus planus umbilicatus, siccus, subsquamulosus etc. Saepenumero haud sine difficultate ab *A. turundus* dignoscitur.

4. O e s y p i i .

9. *A. ovinus* l. c. p. 109.

A. obscurus *B.* *A. S.* p. 174. optime.

Illustr. Sprengel hanc speciem et ad *A. arcuatum* et ad *A. melaleucum* citat; ab utroque certissime differt.

9 b. *A. opicus*, pileo leviter carnoso subumbonato squamuloso griseo, lamellis emarginato-adnexis ventricosis canis, stipite farcto aequali subfibrilloso. *S. M.* 1. p. 43.

Stipes $1\frac{1}{2}$ – $2\frac{1}{2}$ unc. longus (Cfr. Obs. Myc. 2. p. 112. nec $\frac{1}{2}$ unc. ut in *S. M.* l. c. vitio typographicō legitur,) sed inter muscos humidos 3–4 unc. et ultra longus, 2–3 lin. crassus, aequalis l. deorsum attenuatus, pallidus, fere glaber. Pileus convexus, explanatus, demum saepe sursum revolutus, 1– $1\frac{1}{2}$ unc. latus, obtuse umbonatus, junior laevis, dein totu minute squamulosus. Caro tenuis, griseo-alba. Lamellae latae emarginatae, ventricosae subconsertae (magis vero distant, quam in similibus *Tricholomatibus*). Distinctissimam hanc speciem, olim rarissime visam, jam e plurimis specimenibus de novo descripsi. E charactere in multis *Tricholomati* affinis, sed quoad veram affinitatem et staturam potius *Clyocybis Oesypii* adnumerandus et inter *A. ovinum* et *sulphureum* locandus. Ab *A. gausapato*, cuius

colores habet, certissime differt. In sylvis muscosis abiegnis etc. Aug. — Nov. (v. v.)

12. *A. inamoenus* l. c. p. 111.

Exactissime habitum nostri fungi exprimit *A. cossus* Sowerb. t. 121., sed viscosus dicitur, dum noster absolute siccus.

6. T h r a u s t i.

7. *A. cuneifolius* l. c. p. 116.

A. meleagris Sow. t. 171. hic potissimum citandus videtur. — Chevall. Par. p. 165.

Pileus fragillimus, unde epidermis demum concentrica rimosa, demum etiam depresso. Lamellae valde consertae, venoso—connexae, postice acutae. Quia ab *A. ovino*, arcuato et *melaleuca* diversissimus sit, non dubium.

8. Chondropodes.

2 b. *A. maculatus*, pileo carnosu planiusculo obtuso sicco albido rufescente—maculato, lamellis liberis consertis, stipite farcto ventricoso striato.

A. maculatus A. S. p. 186. *A. carnosus* Sowerb. t. 246.

A. rubiginosus Schüm. Saell. 2. p. 276. *A. fusipes* b. Fries Syst. Myc. 1. p. 121. (de cuius differentia utique gravia dubia restant.)

Odor et sapor acidulus. Stipes validus, 3—4 unc. longus, sed inter muscos humidos longitudinem spithameam usque attingit, 4—10 lin. crassus, inaequalis, et praecipue frigori infestus valde ventricosus et deorsum attenuatus, obsoletius cartilagineo—corticatus. Pileus vere carnosus, subcompactus, e forma hemisphaerica margine involuto demum totus applanatus, saepe repandus, 3—6 unc. latus, laevis, glaber. Lamellae liberae, consertissimae, angustae (vix 2 lin. superant), lineares, albido—pallescentes. Color primo candidus, hinc inde sordide rufo—maculatus, dein pileus totus sordide

rufescit. Species ampli, *A. fusipedi* valde affinis. Dic miratus, *A. fusipedem* apud A. S. plane desiderari, aliquamque speciem ipsis vulgariter mihi excidisse, identitatem tandem cum *A. fusipede* B. perspexi. Marginem tamen in meo non video tomentosum, *A. carnosus* Sow. certe meus fungus; secundum eximum Swartzium ad *A. erubescens* olim citavi. In pinetis, locis subhumidis muscosis frequens. Aug. — Nov. (v. v.)

7. *A. acervatus* l. e. p. 122.

Stipites 1—2 lin. crassi, rigidi, fragiles, castaneo-rufi, laeves. Pileus tenuis, margine deum explanato striatus. Lamellae admodum confertae, leviter adnexae, secedentes, *A. erythropodis* multities angustiores, albidae l. incarnatae planae. Sero autumno sublivens l. exsiccatione expallens legitur.

De hoc et affinibus conseratur Chevall. Par. p. 168.

13. *A. dryophilus*; pileo leviter carnoso planiusculo subumbilicato laevi pallescente, lamellis sub liberis angustis, stipite fistuloso laevi glabro latente l. c. p. 124.

Odor et sapor nullus. Stipes subtenuis, longitudine varius, aqualis, sed in b. basi eximie inflatus. Pileus orbicularis, obtusus, sed passim centro depresso, glaber laevis l. locis uidis ipso margine striatulus. Caro tenuis alba. Lamellae perangustae, carne tamen pilei latiores, confertissimae, distinctae, planae, albae (tamen et eximie sulphureae in linguo quercino lectae). Variat ut loco citato dictum. — De proximis, mihi non obviis, cfr. autoplas Sommerf. Lapp. p. 254. Chev. Par. n. 169.

9. Scortei.

5. *A. porreus* l. c. p. 128.

A. portentum, *scorodonium* et *alliaceum* per vi-giati annos volventes copiosissime legi et diligenter distinguere studui. Repetito vero scrupuloso examine

abilit aut in dispositione aut in descriptione, aut denique in synonymis vituperandum invenio. Singula verba in S. M. allata cum speciminibus copiosis, quae nunc ad manus convenient. Inter se sane distincti sunt. Cfr. quoque Chev. Par. p. 171-177.

6. *A. terginus* l. c. p. 128.

A. leptopus Pers. icon. pipt.

8. *A. putillus* l. c. p. 129.

A. confluentis β . A. S. 184: qui vero lamellarum indole longe ab α . distat. Nomen non sphalinate (pro pusillo) ortum; sed ob staturam minutam elegante in ita dictus.

IX. COLLYBIA.

6. *A. tenacellus* l. c. p. 131.

A. spinipes Sow. t. 206.

7. *A. myosurus* l. c. p. 132.

Wahl. Suec. n. 1904.

Ab *A. rameali* diversissimus lamellis liberis, stipite radicato etc. Certe numquam ex coloris analogia species conjugendae.

11. *A. tuberosus* l. c. p. 133.

A. racemosus Pers. certe hujus monstrosa progenies. Grevill. Scot. t. 23.

16. *A. parasiticus* l. c. p. 135.

A proximis valde differt velo universali etc., sed et ab Agaricis plicis (non lamellis) saepe disformibus etc., quare omnino sui generis fungus. (NYCTALIS S. O. V. p. 78.)

Analogia eximia cum *Asterophora Agaricoide*.

19. *A. androsaceus* l. c. p. 137.

Plurimae species huc ab Ill. Sprengel referuntur. 1) *A. splachnoides* Horn., de qua specie a me non visa nil ex autopsy afferre possum; equidem

nullum vidi transitum. 2) *A. stipitarius* stipite tota fibrilloso, pileo juniore swiceo, dein squamuoso, lamellis liberis longissime distans. 3) *A. juncicola* et *stipularis*, qui praeter colorem diversissimum fugacissimi sunt, mox flaccescentes, lamellis omnibus integris latioribus, stipite subpubescente laevi, ut merito in aliam tribum sepositi sint, non nisi cum proximo *A. pterigeno* comparandi. Vix crederem Agaricos in diversis sectionibus a me collotatos jungenbos esse, qui, nisi quando expressis verbis notaverim affines removeri, eos semper sibi proximo collocarim.

X. M Y C E N A.

1. a. *A. discretus*, pileo conico umbonato densis sine striato, lamellis liberis callo a stipite discretis confertis, stipite cavo ventricoso pallide

Nulli descripto affinis Gregarius, in spiritu conservatus totus albidus. l. pallescens. Stipe valde crassus sursum attenuatus, subinde conicus basi solida, ceterum cavus, laevis, glaberrimus $\frac{1}{2}$ unc. longus, basi $\frac{1}{2}$ unc. usque, apice 2 lin. crassus. Pileus quam maxime membranaceus, tenerimus, sed umbone firmo laeyi aequali maxime prominente semper instructus, primo conicus, margini infracto, dein magis expansus. Coprino plicatili seit tenuior, striis delicatis longe confertissimis. Lamellae non tantum liberae, sed etiam callo, omnino in *A. procero* stipitem tincte remotae, confertissimae, sublineares, adscendentes. Inter specimini numerosissima fungum vidi affinem stipite 3-4 pollicari, fere aequali, pileo multo latiore obtuso, lamellis latioribus; forsitan tamen varietas est. In insula St. Crucis. Benzon. (v. in spir. vini.)

1. b. *A. Benzonii* caespitosus, pileo campanulato sulcato umbilicato striatulo fuscescente, lamellis liberis approximatis, stipite fistuloso aequali pallid

Ad prioris typum formatus, sed in pluriinis re-
cedit. Stipes aequalis, 1–2 lin. crassus, 1–1½ unc,
longus, laevis, glaberrimus. Pilatus semper obtusus
et apice fere umbilicatus, uncialis, minute et den-
sissime striatulus. Lamellae confertae, stipiti valde
approximatae, postice obtusissimae, confertissimae.
Ad truncos insulae St. Crucis. Benzon. (v. in spir.
vini.)

6. *A. supinus* l. c. p. 142.

A. griseus Chev. Par. p. 177. non vero Fræs nec Batsch.
(*A. corticalis* Sowerb. t. 243. num. hujus loci?)

Minime cum *A. metato* l. speireo commutandus.
Tota statura et lamellis liberis mox dignoscitur.

7. *A. alcalinus* l. c.

A. murinus Sow. t. 162. hunc potissimum exhibet.

14. *A. polygrammus* l. c.

Sow. t. 222.

Obs. Non *A. pilipes* Sow.

47. *A. pellucidus* l. c. p. 156.

Affinitas hujus speciei dubia est; certe vero
cum *A. demisso* non jungendus.

50. *A. griseus* l. c. p. 158.

E diagnosi *A. gryseus* Spreng. Syst. Veg. IV:
p. 435., sed synonyma valde aliena.

51. *A. clavicularis* l. c.

Nulla specialior cum *A. citrinello* affinitas.
Stipes siccus etc. — De 54 *A. speireo* vide sub *A. supino*. — 56, 57. vide *A. androsaceum*.

58. *A. pterigenus* l. c. p. 160.

Weinm. Cat. Petrop. in Flora. *A. filicinus* Spreng. Syst.
Veg. p. 438. Cfr. Sommerf. Lapp. p. 256!

XI. OMPHALIA.

1. *A. stellatus* l. c. p. 163.

Hic, vera Omphalia pileo infundibuliformi, lamellis decurrentibus, non comparandus cum *A. torquato*, optima Mycena pileo exakte campanulato, lamellis non tantum liberis, verum etiam collario stipite discreto adnatis. Utriusque basis dilatata validissimilis.

2. *A. scyphoides* l. c.

Ab *A. platypode* nimis distat, nec cum eo facile confundari potest. Nescio, cui propiorem dicere, quam priori.

4. *A. pyxidatus* l. c. p. 164.

A. turfosus. Sowerb. t. 210.

6. *A. umbelliferus* Linn.

Stirp. Fennj. p. 49. *Wahl. Suec.* n. 1914. *Sophmerf. Lap.* p. 256. (ubi quoque varietas *flava!*) V. *ericetorum* S. M. 1. p. 165.

15. *A. atratus* S. M. p. 168.

A. nigrella Pers! ab hoc diversus est.

17. *A. affricatus* l. c. p. 169.

Lamellae postice latissimae, subconfertae vel decurrentes. Pileus infundibuliformis.

22. *A. incomitus* l. c. p. 171.

Lamellae obovatae, postice valde angustatae fere liberae. Pileus convexus; a priori igitur longis distat.

26. *A. metachrous*, inodorus, pileo leviter carnosus planiusculo subumbilicato glabro (livido, sic albidente), lamellis adnatis confertis albidis, stipite aequali sursum pruinoso l. c. p. 172.

Stipes tenax, $1\frac{1}{2}$ unc. et ultra longus, juniperatus, dein cavus, nunc teres 2 lin., nunc compressus 3-4 lin. crassus. Pileus primo leviter convexus, dein planiusculus, depresso, uncialis et ultra, ji-

nior cinereus, dein lividus, siccus albicans. Variat, ut loco sitato.

30. *A. truttaeformis* I. c. p. 174.

Cfr. Sommerf. Lapp. p. 257.

Obs. *Lentiscyphi* genus peculiare constituant.

XII. PLEUROTUS.

6. *A. conchatus* I. c. p. 181.

Hujus varietates sunt *A. torulosus* Pers. I. c. n. 4.

A. inconstans P. I. c. n. 5. (non vero *A. ursinus*) et *A. spodoleucus* colore tantum, quinquam hactenus constanti, differt. — Datur quoque hujus varietas *squamulosa*!

14, 15. *A. porrigens* et *pinnatus* ad Omphalarias referendi. Primitus launellae in puncto excentrico concurredunt.

(14.) *A. planus*, pileo subcarnoso fragili glabro violaceo, denum applanato rubro, lamellis dilutioribus, stipite brevissimo basi tomentoso. — *A. S.* p. 230 β.

Colore et fragilitate ex hac tribu valde insignis appetet. Stipes perbrevis, interduin vix ullus, tomentum tamen niyeum circa pilei basin constanter praesens. Pileus exacte semiorbicularis, aetate junioe amoene convexus, pulchre violaceus; dein prorsus applanatus ruberque (denum dilutior) evadit; subcarnosus ceterum, margine striatulus seripellentes, fragilis, humens, $\frac{1}{4}$ unc. latus. Lamellae pileo coacolores, dilutiores. Nam Leucosporus, ab *A. plana* Pers. (vide iufra) diversus, in ligno fagineo, vere, raro Aut.

3. c. *A. lignatilis*, pileo carnosè planiusculo irregulari subpruinoso sordide albido, lamellis adnatis confertis candidis, stipite irregulari excentrico subvillosos. *S. M.* 1. p. 94.

Melius inter Pleurotos pone *A. palmatum*, quam inter Clitocybes species locatur. Saepius excentricus, saepe lateralis, semper irregularis, caespitosus, odore farinae recentis. Stipites sarciti, demum cavi, sor-dide albi subradicantes, nunc longi (2 unc.), nude breves, imino brevissimi aut nulli. Pilei substantia sat tenuis, sed firma (compacta), fissilis; margo sub-inde eleganter erenato-crispus; forma et magni-tudo maxime variat. Cfr. ceterum l. c. — Praeter *A. lignatilem* Pers. etiam *A. dasypus* Pers. huc mihi videtur referendus.

5. *A. pulmonarius* L. c. p. 187.

A. petalooides Sommerf. Lapp. p. 258.

10. b. *A. unguicularis*, pileo carnosulo laeviusculo, epidermide viscosa, lamellis determininatis distan-tibus albidis, stipite brevissimo glabro.

Perpusillus. Stipes adscendens, albus, vix lin. longus, in corticis rimis delitescens, unde primo ad-spectu sessilis omnino videtur. Pileus horizontalis, reniformis, convexo-planus, glaber vel villosulus, 2-4 lin. latus, raro $\frac{1}{2}$ uncialis, margine patente in-tegro, subitus planus, unde lamellae spurie decurren-tes, ut in *A. miti*, distantes, 3-7 breviores inter integras, latiusculae. Duas legi formas, suis locis fideliter redeuntes; alteram pileo griseo in rimis Quer-cuum, alteram pileo aterrimo ad cortices Sorbi. In ri-mis corticum Nov. — Febr. mitibus et pluviosis. (v. v.)

1. *A. pectinatus*, pileo semiorbiculari plano tenuis-simò pallido, lamellis confertissimis albis, sti-pite tenaci radicato. Schwein! Carol. n. 814.

Prope *A. reniformem* locandus. Dimidiatus, sti-pite brevi in truncos penetrans. Lamellae pectinatim ordinatae, albae aut pallescentes. Frequens ad latera truncorum putridorum Carolinae. (v. s.)

2. *A. tremulus* l. c. p. 191.

Stipes longitudine varius, sorsum dilatatus, fibrillis supra muscos adfixus. Lamellae valde an-

gustae. Habemus quoque individua majora ultra poslicem lata, lobis circumscriptis infundibuliformia, margine undulato-flexuoso. Affinis utique est *A. acerosus*, sed transitum nullum vidi.

5. a. *A. ringens*, resupinatus, vertice in stipitem brevissimum villosum porrectus, pileo labiato fuscescenti-ruso, margine striato, lamellis simplicibus carneis. *Fries. Femsj.*

Summum decus! Pileus membranaceus, tenax, flaccidus, semper liber, sed postice in stipitem carnosum pallidum porrectus $\frac{1}{2}$ -1 unc. latus, margine crispato striato, ceterum laevis, sed pube tenuissima, in secco albita, rugulosus. Situ et forma maxime varius, subhorizontalis, plerumque excentricus, semper integer, labiato-ringens. Lamellae in punctum excentricum convergentes, inaequales, numerosae, latiusculae, integerimae, pileo pallidiores. Nec minus abnormalis crescendi modus; variarum enim Tephorarum more erimis epidermidis ramulorum Betulae albae erumpit! gregatim caespitoso-imbricatus, Nov. Dec., hieme miti in ver usque persistens. (v.v.)

Hanc speciem jam hieme 1821 ad Femsjo Smolandiae detexi, dein quotannis legi. — Eundem eodemque loco nascentem in Kamtschatka! observavit nobiliss. WORMSKJOLD, in Ruthenia cel. WEINMANN, qui *A. rufo-marginatum* dicens etiam optime distinxit et ante *A. septicum* locandum monuit. Porro rever. SOMMERFELT in Saltdalen Lapponiae Nordlandicae legit; descriptione saltem, si a sporidiis recesseris, *A. arcticus* Ejusd. optime quadrat. Ad eximum amicum specimina nostri fungi misimus, quae ille cum suo identica declaravit. Tandemque sequens fungus collatis plurimis specimenibus varietas tantum habendus. Emergit igitur insignis haec species eodem tempore quinque dissimilissimis regionibus; insigne documentum, fungis latissime extensam esse patriam. —

β. tenuissimus pileo conchiformi cervino, margine laevi, lamellis ramosis pallidis. *Schwein!* *Car.* n. 813.

Priori minor, pallidior; sed historia prorsus eadem. Pileus ex vario centro l. latere porrectus, villis praecipue circa centrum adspersus, subsplendens. Lamellae ex centro divergentes, tenues, confertae, exsiccatae flexuosa. Erumpit ex corticibus salicinis *Carolinae australis*; vero. (v. s.)

5. *A. septicus* l. c. p. 192.

Raji *Syn.* 11. 18. 32. *Peziza lamellata*. *Poll. Pal.* 111. p. 309.

7. b. *A. niger*, dimidiatus, nigerrimus, pileo subresupinato in medio affixo pulveraceo, margine plicato, lamellis amargine cinereis. *Schwein!* *Car.* n. 817.

Gregarius, sed non imbricatus, 2—3 lin. latius. Pileus aterrinus, non pellucidus. Lamellae radiantes, latae, aliae. *Juglandis albae* *nicolu Carolinae*. (v. s.)

Fieri potest, ut hic fungus sit status perfectior *Cantharelli tenelli*, et *A. striatus* *Cantharelli cupularis*; at sine examine in natura ne quid affirmes.

XIV. CLITOPILUS.

Obs. Ob inopiam specierum *A. Mouceron* ut hujus subtribus considerari potest.

1. *A. Prunuloides* l. c. p. 198.

Diversissimus ab omnibus sequentibus lamellis emarginato-liberis. Reliquae species, quae figura lamellarum ne minime quideam inter se discrepant, olim forsitan ut subspecies ejusdem speciei maxime polymorphae considerandas. Hoc vero paucis arideat, eum eas in se invicem transire nemo umquam videt, usi a spectabilis *A. umbroso* Pers. (qui formis mediis cum *A. Pluteo* omni modo jungitur) discessero.

8. *A. phlebophorus* l. c. p. 200.

a. *vascipes* Grevill. *Scot.* t. 173. *optime*. *A. molliuscu-*
lus Sowerb. t. 174. (*dilectatur* p. 205.)

Obs. *A. phlebophorus* est status hujus speciei
 diminutus corrugatus. *A. vascipes* vulgarior et rite ex-
 plicatus status; uterque ab *A. Pluteo* dignoscitur pileo
 tenuiore, stipite cavo fragili laevi diversus. Facile
 coniiceres; *A. umbrinellum* Söderb. Lapp. p. 259.
 ad hunc accedere; ut *A. umbrosus* ad *A. Pluteum*,
 sed neque similis forma in his terris occurrit, neque
 terrestrem umquam vidimus nostrum.

XVI. NOLANEA.

1. *A. turbidius* l. c. p. 205.

A. caesius; *A. argyraceus* *A. S.* p. 60.

3. b. *A. limosus*, pileo subinermibranaceo campanulato
 fuligineo, sicco canescente sericeo, lamellis ad-
 natis medio latissimis, stipite fistuloso glabro,
 basi inflato.

Filius forsitan *A. pascui*, sed tam insignis, ut
 seorsim describendus sit. Habitus *A. galericulati* β,
 sed stipes brevior. *Odor* *fariiae* *recentis*. Stipes
 3 unc. longus, 2 lin. crassus, aequalis; sed basis
 limo immersa inflata cava villosa; ceterum glaber,
 laevis, pallescens. Pileus eximie membranaceus, lae-
 vis, glaber, obtusus, campanulatus, fuligineo-lividus.
 Lamellae adnatae, medio latissimae, ½ unc. usque,
 conseriae. In limo exsiccatu paludum profundissima-
 rum; aestatis fine. (v. v.)

XVIII. TELAMONIA.

6. *A. gentilis* l. c. 212.

A. himuleus Sow. t. 173.

XXII. PHOLIOTA.

(4.) *A. spectabilis*, fulvus, pileo carnoso laevi subglabro, lamellis adnato-decurrentibus, stipe solidi glabro, annulo campanulato ampio.
Weinmann in lit.

b. subcaespitosus, pileo versus marginem obsolete piloso-squamoso, lamellis adnatis dente decurrente, stipe verniceo-nitente.

Solitarius, gregarius, immo stibcaespitosus, magnus, speciosus. Stipes 4 unc. longus, $\frac{1}{2}$ unc. crassus, basi subincrassatus, non squamosus, sed superficie quasi surfuracea. Annulus membranaceus, $\frac{1}{2}$ unc. latus, Pileus convexus, siccus, 3 unc. circiter latus, obtusus, margine tenui inflexo. Caro firma, sulphurea. Lamellae angustae non olivaceo-pallidae. In pratis circa Petropolin, aut. Weinmann. (v. s.)

b. ad radices Quercus Sept. C. t. (v. v.)

6. b. *A. villosus* pileo compacto floccoso-villoso subsericeo luteo-fulvo, lamellis adfixis angustis luteis, stipe valido fibrilloso.

Stipes farctus, dein cavus, 3-4 unc. longus, $\frac{1}{2}$ unc. crassus lutescens, basi subclayata. Pileus convexus, dein planus, obtusus, margine primo inflexo, 2-4 unc. latus et ultra. Caro lutescenti-pallida. Lamellae angustae, confertae, ad marginem inflexum evanescentes. Annulus angustus. Odor peculiaris. Ad trunco Scaniae gregarius jam aestate. (v. v.)

Synonyma *A. aurivelli* cum hoc conferenda.

(14.) *A. tersus*, pileo carnoso plano adpresso squamuloso flavo, lamellis liberis linearibus e pallido ferrugineis, stipe farcto aequali annulato, deorsum ferrugineo.

Medius quasi inter *A. mutabilem* et *flavidum* prope illum locandus. Subcaespitosus. Stipes farctus, aequalis l. basi leviter-incrassatus, 4-5 unc.

longus, 2–3 lin; crassus, vix strictus, intus ferrugineus. Annulus fugax. Pileus vere carnosus, sed haud crassus, e convexo planiusculus, obtusus, 2 unc. circiter latus, adpresso squamosus, absque striis. Caro flava. Lamellae confertae, lineares, 1½–2 lin. latae, confertae, demum lutescenti-cinnamomeae. Oinnibus partibus A. flavidus tenuior. Fieri potest, ut *A. subluteus* Fl. Dan. hujus sit loci (cfr. S. M. 1. p. 285.) sed characteribus, v. c. lamellis decurrentibus, ita abhorret, ut pro synonymo citare non audeam. In fagelis Scaniae rarer, Octobre. Legi ad Trolleholm. (v. v.)

15. *A. blattarius* l. c. p. 246.

Noster fungus constanter annulatus est; certum adeo perfecte convenit *A. pygmaeus* Bull. t. 525. f. 2., ut eum non possim non hujus formam exannulatam habere. — *A. unicolor* Fl. Dan. t. 1071. f. 1. (l. c. inter inquirendos), secundum rev. Sommerseltii illustrationem etiam hujus loci videtur.

15. b. *A. pumilus*, parvus, pileo subcarnoso laevi ochraeo, lamellis adnatis confertis pallidis, stipe fistuloso laevi, annulo fugaci. S. M. 1. p. 263.

Descriptionem Persoonii (fungi fere vagi) loco citato tantum repetii, cum incompleta modo legissem specimina; hinc novam ad optima elaboratam tradam.

Solitarius l. gregarius. Stipes 1–1½ unc. longus, 1½–2 lin. crassus, aequalis, haud strictus, pileo concolor. Pileus e campanulato hemisphaericus, obtusus, etiam humidus laevis et ochraceus, glaber, 4 lin. et ultra latus. Caro tenuis aquosa. Lamellae adnatae, primo adscendentes, mox planae, triquetrae, 2–3 lin. latae, confertae, ante marginem acutum desinentes! Annulus sat distinctus, sed cinguliformis nec membranaceus. Ab *A. hypnorum*, cui proximus, differt statura breviore firniore, pileo subcarnoso et laevi etc. Potius cum individuis minimis

A. mutabilis confundi posset, sed valde distinctus est. In campis, versuris graminosis, Oct. Nov. (v.v.)

16. *A. Mycenoides* I. c.

Est sane species pulcherrima aliquo distinctissima, quacum nullam merito compares. Perperam omnino ad *A. erubium* citata; affinitate forsitan proxima cum *A. melinoide* juncta.

XXIV, HEBELOMA.

1. *A. fastibilis* I. c. p. 249.

Etiamsi sporidiorum colorem omittas, tota natura ab hoc differt *A. vibratilis* huc a Sprengelio relatus.

2. *A. punctatus*, pileo leviter carnosus papillato-viscoso crustallino, lamellis postice angustatis pallido-ferrugineis, stipite cavo fibrilloso sordide pallido.

Species distinctissima ab omnibus a me visis ob colorem sporidiorum argillaceum. *A. fastibili* proxima. Nulla synonyma quadrant; ni fallor, tamen *A. punctatus* Schaeff. t. 40. et *A. thelephorus* Pers. Syn. p. 307. eandem designant; eisdem quidem papillis viscosis punctati sunt. Hoc ex capite ad *A. pustulatum* unice accedit. Gregarius, statura et coloribus *A. fastibili* similis. Stipes $1\frac{1}{2}$ -3 unc. longus, 2-4 lin. crassus; aequalis, cavus (inibi semper) siccus!, totus sericeo-fibrosus l. e veli reliquiis adpresse squamulosus, pallidus, ferruginascens, apice albidus pruinatus. Pileus vere carnosus, sed caro tenuis pallida, mox planus, obtusus l. saepius disco saturatis colorato umbonatus, viscosus, papillis minutis innatis viscosis praecipue in disco tectus, 1-2 unc. latus et ultra, demum circa umberem depresso. Color crustallinus l. testaceo-gilvus in siccis expallens. Lamellae adnatae, postice leviter tantum angustatae; confertae, integerrimae, 2 lin.

circiter latae; planae, pallidae, aquose cinnamomeae, denum obscure ferrugineae. Sporidia argillacea. Ad terram; legi equidem locis deustis in fagetis multis locis copiosissime; Oct. Nov. (v. v.)

XXV. FLAMMULA.

4. b. *A. peregrinus*, pileo carnosö planiusculo ferrugineo squamuoso, dein corrugi, lamellis subdecurrentibus ferrugineis, stipite solidō aequali glabro.

Stipes subincurvus, pallescens, deorsum obscurior, 1–1½ unc. longus, crassitie ad modum varius, pennae cygneae l. gallinaceæ, omnino laevis et glaber. Pileus planus et in centro saepe depresso, 1–2 unc. et ultra latus; specimina minora minute et regulariter ferrugineo-squamulosa, majora vero glabra et regulariter corrugata. Lamellæ latae, subconfertæ, ferrugineæ, sporidiis concoloribus. Ad truncos insulae St. Crucis Benzoni. (v. in spir. vini, ab illustr. Hornemann communicat.)

5. *A. astragalinus* l. c. p. 251.

A. flavidus β. *A. S.* p. 160. *A. astragalinus* Wahl.
Suec. n. 1935.

6. b. *A. sapineus* l. c. p. 239.

Quamquam sporidiorum colore potius *Cortinariam*, ob totam staturam et affinitatem huc referendos censeo tam *A. sapineum*, quam 6. c. *A. piceum* l. c.

XXVI. INOCYBE.

Obs. Tribus mire naturalis potius seriem distinctam inter *Cortinarias* et *Dermatos* medium sistit; sed et hunc locum facile tuerit. Analysis ejus optimam vide Grev. Scot. t. 128. (*A. rimosus*.)

8. *A. lanuginosus*, pileo subcarnoso hemisphaerico squarrose squamuloso - villoso fusco - cervino, lamellis liberis stipiteque solido tenui fibrilloso albido - fuscis. S. M. 1. p. 257. ubi syn.

A. flocculentus Poll. Pal. 111. p. 288.

b. *A. cervicolor* Pers. Syn. p. 325. (hebo potius quam sub *A. iliopodio* citandus.)

Ut melius distinguatur sequens species maxime affinis, de novo describam:

Inodorus. Stipes $1\frac{1}{2}$ - 2 unc. longus, 1 - 2 lin. crassus, aequalis, tenax, tomento fusco fibrilloso obductus; etiam apice minute albido - pruinatus. Pileus campanulato - convexus, obtusus; dein expansus, subumbonatus; uncialis et infra, villo conferto squamuloso squarreto tectus, quo demum secedente lutescit. Caro pilei stipitisque albida. Lamellae latne ventricosae, confertae, pallidae, demum fuscentes. — Num *A. plumosus* Bolt. re vera diversus?

A. laeviusculus differt odore, lamellis, pileo adpresso fibrilloso, stipite nudiusculo, intus rubescente etc.

12. *A. lucifugus*, pileo leviter carnoso convexo - plana adpresso fibrilloso - squamoso subolivaceo, lamellis subliberis ex argillaceo olivaceis, stipite solido aequali subnudo. S. M. 1, p. 258. (juniior status.).

A. dulcamarus Pers. Syn. p. 324. Ic. pict.

b. major, robustior, difformis.

Odor ingratus. Stipes 1 - $1\frac{1}{2}$ unc. longus, 2 lin. crassus, aequalis, firmus, vix fibrillosus, sed ipso apice albido - farinulentus, non strictus, pallidus. Pileus uncialis, sat firmus, squamulis adpressis & saepius fibrillis longitudinalibus tectus, olivaceus, saepe expallens, raro cervinus. Caro albida. Lamellae e pilei forma subinde adnexae, confertae, ventricosae, primo albidae, mox lucescentes, demum obscure olivaceae. — b. valde abnormis, stipite $\frac{1}{2}$ unc. et ultra crasso, inaequabili, pileo 2 - 3 unc. lato, obtuso, repando; lamellis maxime crispis. Utramque varietatem mixtam legi loco graminoso in umbroso pineto, sero autumno. (v. v.)

O b s. E sola Persoonii descriptione dici non potest, utrum *A. cervicolor* et *dulcamarus* Dermocybe, an Inocybe sint. Systema Mycologicum editurus ob affinitatem cum *A. raphanoide* l. c. indicatam et synonymon citatum prius non potui non credere, quare ad *A. iliopodium* has species citavi, quas vero jam visa icone buc spectare suspicor.

13. *A. geophyllus* l. c.

Nomen non sphalmate ortum, sed lamellarum colorem terreum respicit.

14. *A. vatricosus* l. c. p. 259.

Eximie distinctus, sed valde rarus, inodorus. Pileus obtuse umbonatus, glaber, circa margines tantum obsolete sericeus; jove enim pluvio viscidulus est !! Lamellae late emarginatae fere liberae.

15. *A. scabellus* l. c.

Ob lamellas fuscescentes huc citavi, sed Leucosporus oinnino est et *A. stipitario* subjungendus.

XXVII. NAUCORIA.

O b s. Alia eximia tribus, sed ad Genuinos restringenda. Quoad veli indolem *A. muricatus* etiam huc trahi potest praecipue cum annulus saepe obliteratus, saepius fugax sit! — Hujus certe tribus nova bona species videtur *A. vestitus* Chev. Par. p. 215. iconque data t. 6. f. 9. characteres tribus optime exponit! „*Lamellae cinnamomeae*.“

2. b. *A. erinaceus*, pileo carnosō-membranaceo umbilicato floccoso-squamoso umbrino-ferrugineo, lamellis adnatis, stipite fistuloso incurvo hirto.

Pupillus, solitarius, persistens. Stipes leviter fistulosus, undique hirtus, basi dilatata albopubescente epidermidi ramorum adnatus (nec ut in analogo *A. tuberculoso erumpens*), incurvus, aequalis, 4 lin.

C

circiter longus, vix lineam crassus, umbrino-ferrugineus. Pileus disco umbilicato subcarnosus, ceterum membranaceus, $\frac{1}{2}$ unc. latus, floccis densissimis fasciculatis squamosus, umbrino-ferrugineus, margine primitus involuto. Lamellae latiusculae, parum consertae, adnatae. Ad ramos dejectos Petropoli cum plurimis rarissimis legit oculat. Weinmann. (v. s.)

5. *A. graminicola* l. c. p. 261.

Specimen originale ab ill. Neesio missum speciem distinctam indicat. Pileus sub lente sorti setosus ut (Ag.) *Lentinus Bertieri*, ochraceo-cervinus. Lamellae ochraceo-pallidae, tenues, subdistantes. Stipes cervinus, tenax. (v. s.)

Reliquas species loco citato dubie subjunctas veris locis adsignare jam mihi contigit. Cfr. *Galerani*, *Phaeotum*.

XXVIII. GALERA.

1. a. *A. Cucumis*, pileo carnoso membranaceo late campanulato laevi badio-fusco expallente, lamellis adnexis ventricosis pallidis, stipite fusco-nigricante. S. M. 1. p. 231. cum syn.

Male loco citato inter Dermocybas ob colores collocatus; optima Dermini species, media inter *A. picreum* et reliquas Galeras. Stipes $1\frac{1}{2}$ -2 unc. longus, 1- $1\frac{1}{2}$ lin. crassus, deorsum attenuatus, firmus, glaber; apice dilutior cavus. Pileus 1- $1\frac{1}{2}$ unc. latus, laevis, glaber, huinidus badio-fuscus, subpurascens, circa marginem pallens, exsiccatus cervinus l. subalutaceus. Lamellae valde ventricosae, consertae, distinctae, albidae, subcroceae, sporidiis ferrugineis. Odor exacte Cucumeris recentis. Praecipue inter ramenta lignea vetusta, in hortis etc. Oct! (v. v.)

B. pileo membranaceo striato papillato, lamellis liberis, stipite spadiceo.

Vulgari multo minor. In areis hortorum. (v. v.)

1. b. *A. Centunculus* l. c. p. 262.

Nulli affinis! Sporidiis ferrugineis a rhodosporo

- A. clandestino* longissime distat:

6. *A. sparteus*, subcinnamomeus, expallens, pileo tenui convexo obtuso, lumellis late adnatis ventricosis confertis, stipite tenui flexili glabro l. c. p. 266.

b. stipite brevi spadiceo.

Ne iterum confundatur, de novo describam et affinium characteres acutos exponam. Gregarius, tenellus, pallide cinnamomeus, expallens. Stipes 1½ unc. longus, haud lineam crassus, aequalis, glaber, haud strictus, deorsum subiude obscurior. Pileus omnino membranaceus e convexo expansus, planiusculus, obtusus, glaber, tantum pellucido-striatus, siccus laevis ochraceo-alutaceus, 5 lin. et ultra latu. Lamellae totae adnatae, planae, latae. In pratis muscosis, autumno seriore.

- b. *inter ramenta lignea. (v. v.)*

Differunt species concolores 1) *A. tener* stipite stricto, pileo conico, lamellis linearibus adscendentibus, 2) *A. melinoides* (quocum forsitan jungitur) stipite substricto, inaequali, pruinato, pallidiore, pileo carnoso - membranaceo, lamellis triquetris, 3) *A. Hypnorum*, stipite adhuc magis flexili pruinato, pileo campanulato subpapillato, lamellis distantibus latioribus.

8. b. *A. hyperellus* pileo submembranaceo expanso umbonato glabro canescente-ferrugineo, lamellis adnatis, stipite fistuloso brevissimo fibrilloso.

Statura potius Naucoria, sed ob pileum glabrum hoc loco citatus, donec velum pilei secessisse certior factus essem. Species statura omnino propriae, valde nana. Stipes vix ½ unc. longus, filo tenuior, aequalis, sed basis bulbillosa, sericeo-fibrillosus, pallidus. Pileus e convexo planus, umbonatus, 4-5 lin. latus, siccus saltim colore indicato insignis. La-

mellae pro ratione latae, confertae, pulveraceae, obscure ferrugineae. *Ad terram Petropoli Weinmann.* (v. s.)

9. a. *A. pusiolus* S. M. 1. p. 264.

Pileo hemisphaerico et colore laete luteo a reliquis eminus dignoscitur.

XXIX. TAPINIA.

1. *A. fragilis* L. c. p. 269.

Haec a nemine post Batschium observata species status mihi videtur vetustissimus *A. furfuracei*, qui eximie fragilis, carneo-rubellus etc.; est itaque omittendus.

3. b. *A. scambus* pileo subcarnoso convexo-plano sericello albido, lamellis adnatis confertis argillaceis, stipite brevi incurvo flocculoso. *Fries Obs. Myc.* 2. p. 45!

Ob tribum dubiam in S. M. exclusi, sed Tapiniam jam video; nam a Flammulis, quibus certum affinis, pileo sericello nimis recedit. Ab Inocybis praecipue v. c. *A. vatricoso* caute distinguendus. Pusillus. Stipes farctus, sed in medio adest linea dilutior, cavi indicium, $1\frac{1}{2}$ –1 unc. longus, raro ultra, 1 tin. crassus, aequalis, curvato-adscendens, albus, flocculis farinaceo-squamulosis albis fugacibus conspersus, basi pubescens. Pileus tenuis, $\frac{1}{2}$ –1 unc. latus, demum depresso, margine primo inflexo pubescente. Lamellae pallidae. Cfr. l. c. *Ad truncos, terram arenosam ad viarum latera etc. rarus, Jul.—Nov.* (v. v.)

XXX. CREPIDOTUS.

3. *A. panuoides* l. c. p. 273.

Alii legunt pannoïdes, sed a Pano dictus est. Ceterum bona species nec rara, etiam e Ruthenia. Germania etc. mihi missa. In cellis quoque frequens formis innumeris expansa ramoso-lobata!, capulari (*Gomphus Pezizoides* Pers.!), resupinata etc.

5. *A. mollis* l. c. p. 274.

- c. Stipitatus, spathulatus. *A. appланatus* Pers. Obs. Myc. 1. p. 8. *A. planus* Pers. Syn. p. 480. *A. spathulatus* Sommerf. Lapp. p. 262.
- d. sessilis, minimus, unguicularis. *A. variabilis* var. Spreng. in litt. E Portorocco.

6. *A. proboscideus* l. c.

Cfr. quae de hac boreali specie eximie enarrat rev. Sommerfelt (Suppl. Lapp. p. 261.) *Locus optimus in ramis putridis alneis.*

P H A E O T U S.

Char. Lamellae decolorantes, persistentes. Vellum varium. Sporidia ferrugineo-fusca. Tribus nova inter Derminos et Pratellas media. Cfr. S. M. 1. p. 276, linn. ultt., Syst. Orb. Veg. p. 74. Quamquam vellum maxime variat, species inter se tam affines, ut numquam juste a se invicem removantur. Haec non novem tantum certae insinuerunt, quare subtribus non proposui, quales vero characteres velo et pileo facilissime admittunt. Si cui nimis distare videantur species nostrae, Coprinos, eisdem differentiis obnoxios, in memoriam revocet. Phaeotorum series aequa naturalis ac Coprinorum; ut haec a Pratellis, ita illa a Derminis recedit.

* A n n u l a t i.

1. *A. togularis*, pileo carnoso glabro subargillaceo, margine striato, lamellis adnatis secedentibus argillaceo-ferrugineis, stipite cavo, annulo reflexo. *S. M.* 1. p. 241.

Gregarius, major, humidus dilute ferrugineus. *I. ferrugineo-lividus*, siccus expallens argillaceus. Stipes firmus, 3 unc. longus, 3 lin. et ultra crassus, aequalis, fragilis, obsolete fibrillosus, sordide pallidus. Annulus membranaceus, albus. Pileus e convexo planus, obtuse umbonatus, 3 unc. latus, subviscosus; inargo in vivo striatus, in expallente laevis, siccus, passim repandus. Caro tenuis, mollis, alba. Lamellae ventricosae, adnatae, deum secedentes subliberae, pallidae, deum aquose ferrugineae. Sporidia sordide ferruginea, fuscementia quidem minus tamen quam sequentium. Descripsi olim ad specimina hina ad Packebø Smol. Julio maxime pluvioso 1817 lecta; nunc vero ante oculos habui numerum infinitum 1824., Oct. in graminosis hortorum ad Femsjø obvium, ubi nec antea nec postea unicum individuum visum. (v. v.)

2. *A. erebius* l. c. p. 246.

Species tam ab *A. mutabili*, quam *Mycenoide distinctissima sporidiis ferrugineo-fuscis*.

3. *A. praecox* l. c. p. 282.

Valde ab *A. campestris* distinctus. Occurrit saepe annulo nullo. *A. sphaleromorphus* Bull. videtur quarta hujus sectionis species.

** Exannulati, pileo carnoso.

4. *A. amoenus*, pileo carnoso plano glabro alutaceo, lamellis adnatis subferrugineis albomarginatis, stipite subfarcto aequali fibrilloso. *Weinmann in lit.*!

Inter Phaeotis exannulatos merito agmen ducit insignis species, cum *A. togulari* analoga! Elegans,

tenax, substantia alutacea. Stipes medulla gossypina sarcus, 3-4 unc. longus, 2 lin. et ultra crassus, nitens, albido, basi albo-tomentosus, apice quoque obsolete flocculoso-villosus. Pileus primo convexus, mox planus, subviscosus, siccitate nitens, laevis, sordide luteus; adultior alutaceus disco dilute ferruginascente. Caro in medio 1-2 lin. crassa, nivea, flocculosa, elastica. Lamellae angustae, fere lineares, (1-2 lin.), primo aquose cinerascentes, mox dilute ferrugineae, deum fusco-ferrugineae, margine tenuissimo albo. In cortice caldariorum, Petropoli. Weinmann. (v. s.)

5. *A. pediades* S. M. 1. p. 290.

6. *A. vervacti* S. M. p. 263.

7. *A. arvalis* S. M. p. 263.

In vaporariis copiosissime. Weinmann. Ab omnibus Phaeotis dignoscitur radice longissima, simplici, flexuosa, glabra.

*** Exannulati, pileo membranaceo.

8. *A. inquilineus*, pileo submembranaceo umbonato striato fuscescente, sicco laevi expallente, lamellis adnatis triquetris ferrugineo-fuscis, stipite brevi tenaci spadiceo. S. M. 1. p. 264.

B. squarrosum stipite fibrillis squamosis squarroso. *A. squarrosus* Bull. Champ. t. 538. f. 3. optime! Dec. Fr. 2. p. 163. (schedulae transpositione a typographo sub *A. furfuraceo* in S. M. collocatus).

Vix alii affinis, habitu potissimum *A. montani* P. I., ut melius dicitur, *A. atrorufri* Schaeff. Descriptio l. c. Stipes apice in minute flocculosus. Pileus vere membranaceus; discus tantum subcarnosus, unde explanatus in umbonem abit. Frequens.

9. *A. segestrius*, pileo submembranaceo striatulo aquose ferrugineo sicco expallente subsericeo, lamellis adnatis dilute cineraceis, stipite fistuloso fibrilloso fragili albido. S. M. 1. p. 262. Obs. Myc. 2. p. 27.!

E velo cum *A. furfuraceo* analogus; ceterum distinctissimus sporidiis lamellisque Phaeotus; toto habitu et fragilitate Psathyra. Stipes 2 unc. et ultra longus, 1 lin. crassus, aequalis, subundulatus, saltim non strictus ut similes Psathyrae, flocculis albidis adspersus. Pileus campanulatus obtusus, ut prior disco tantum carnosulus, deum hemisphaericus, nunc obsoletè umbonatus, nunc leviter depresso, humidus striatulus, siccus expallens, glaber, sed margine l. circa marginem albido-floccosus, $\frac{1}{2}$ –1 unc, latus, valde fragilis. Lamellae confertae, adscendententes. Sporidia ferrugineo-fusca. Ad terram glareosam, inter ramenta lignea etc. gregarie. Aut. (v. v.)

XXXII. PSALLIOTA.

5. *A. sagatus* L. c. p. 282.

Vix affinis *A. praecoci*, ut loco citato credidi, quia hujus sporidia fusco-purpurea, praecocis ferrugineo-fusca. Cum plurimis rarissimis Petropoli legit WEINMANN.

8. b. *A. inunctus*, pileo leviter carnoso campanulato laevi viscoso flavo-livescente, lamellis adnatis dilute fuscis, stipite farcto albo, annulo distante erecto fugaci.

Gregarius, subcaespitosus, minus firinus. Stipes aequalis, 3 unc. longus, 2 lin. crassus, infra annulum laevis adspesse sericeus, supra annulum furfatus. Annulus inferus, infra medium stiptis, tenuis fugax. Pileus campanulatus, dein magis expansus, membrana glutinosa secernibili tectus, 1–3 unc. latus, obtusus, viscosus, laevis, livido-purpurascens, expallescendo flavescentia. Caro alba. Lamellae adnatae, secedentes, 3–4 lin. latae, subventricosae, margine in junioribus concolori, in adultis albante. Prope Lund ad margines viarum solo pingui, Oct. (v. v.)

Proximus A. semiglobato (qui *A. virosus* Sowerb. l. 407, 408 ex Greville), sed utique distinctus. *Acutissimus* Wahlenberg nimium sane harum planitarum nisui variandi tribuit, judicans *A. squamosum*, *Hornemannii* etc. *A. semiglobato* nimis accedere, ipsumque *A. aeruginosum* ejusdem esse degenerationem. Certissime omnino haec species differunt.

XXXIV. PSILOCYBE.

Obs. In charactere addas lin. 23 post fibrillosus: Pileus leviter carnosus, laevis, glaber etc.

4. *A. Myosotis* l. c. p. 290.

A. radicatus β . *A. S.* p. 165.

Ne hunc (sporidiis *fuscopurpureis*) cum *A. pityreo* (sporidiis *ferrugineis*) jungas.

5. *A. merdarius* l. c. p. 291.

A. fimicola *A. S.* p. 202. a.

10. *A. nucisedus* l. c. p. 293.

Stipites basi albovillosi. Pileus fere obtusus. Lamellae planae, latae, umbrino-nigrae, margine albo. *In stragulo philyreo putrescente Petropoli legit Cel. Weinmann.*

XXXV. PSATHYRA.

1. *A. stipatus* l. c. p. 296.

Species mire varia, quam vix nimis late extendas; sed sequentes omnes utique distinctae sunt. Quoad velutum hic et *A. Candolianus* ad *Hypholoma* referri possunt.

10. *A. murcidus* l. c. p. 299.

Ex accuratiss. SOMMERFELT. (*Suppl. Lapp.* p. 265.) junior totus, fulvo-strigosus. Et hunc et

A. torpentem in Nördlandia legit vir saepius laudatus. A sequente valde distat.

11. *A. gracilis* l. c.

Speciei vulgaris et *optime distinctae* synonyma difficillime eruuntur. Nulla mihi satisfaciunt; icon accurata maxime exoptanda. Statura prorsus *A. teneri*. Stipes eximie strictus, gracilis. Lamellae primitus albidae, dein cinereo-nigricantes. Sporidia fere nigra, purpurei tamen aliquid admixtum habent. His notis a proximiis distinctissimus.

XXXVI. COPRINARIUS.

3. *A. papilionaceus* l. c. p. 301.

A. campanulatus Linn. *Suec. saltim pro parte.* Wahl.
Ups. p. 448.

6. *A. subtilis* l. c. p. 302.

A. papyraceus Pers. et *A. arenarius* Dec., a me non visi, non possunt non ab hoc longe distare.

7. a. *A. Antillarum*, pileo carnoso convexo, demum areolato-corrugato, lamellis adnexis ventricosis nigricantibus, stipite solido! aequali striato glaberrimo.

A. Coprinariis Europaeis admodum deflectit, sed examinatis amplius viginti speciminibus variae aetatis vix removendus videtur, nisi, ut sane apparet, velum plane nullum! Stipes eximie aequalis, 3–6 unc. longus, 4 lin. circiter crassus, eleganter striatus, pallescens, demum apice sporidiis atris inquinatus. Pileus leviter carnosus, primo subglobosus, ratione stipitis perexiguus, dein convexus, obtusus, semper glaberrimus, superficie demum areolata, tamen contigua! (luteus l. albidus in spiritu vini). Lamellae 3–4 lin. latae, confertae, primo fuscae! dein livido-nigrae. *Inter stramina insulae St. Crucis. Benzon.* (v. a Cel. Hornemann communio.)

7. *A. impatiens* l. c.

Hic et *A. biascens* *A. plicatili*, cui a Sprengelio subjunguntur, minime affines sunt; illorum lamellae semper adnatae; *A. plicatilis* non tantum liberae, verum etiam a stipe remota et annulato-connexae ut harum naturam plane diversam retieam.

C O P R I N U S.

2. b. *A. cylindricus*, pileo disco carnosulo e cylindrico expanso longitudinaliter rimoso flocculoso fuscescenti-albido, lamellis sublinearibus atris, stipe longissimo fibrilloso exannulato.

A. cylindricus Nonnullor. non Sowerb.

Species ab *A. comato* atque *plicato* distinguenda, similis *A. atramentario*, tamen diversa species. Caespitosus l. gregarius. Velum fugax, remanentibus in pileo frustulis. Stipes spithameus et ultra, $\frac{1}{2}$ unc. crassus, aequalis l. leviter sursum attenuatus, fragilis, fistulosus, squamis flocculosis infra praecipue tectus, cortice separabili. Pileus albido-fuscus, versus marginem omnino membranaceus, unde e colore lamellarum translucente leucophaeus, margine inaequalis, primo cylindricus, dein conicus, riuis longitudinalibus confertis fissus, magis expansus, 2–3 unc. altus, demum 4–5 unc. latus, ad medium fimbriato-lacerus. Squamulae flocculosae, rarae, fugaces. Caro alba. Lamellae liberae, confertissimae, jam in prima aetate pene nigrae! angustae, antice \approx attenuatae. Ad radices truncorum prope Tullenus Scaniae. (v. v.)

5. *A. deliquescens* l. c. p. 309.

Sommersfelt Lapp. n. 1030.

En nostri descriptionem. Stipes nudus, corticatus, firinus, 4 unc. longus, 2–4 lin. crassus, sursum aequaliter attenuatus, glaber, candidus. Pileus membranaceus e campanulato expansus, fere glaber, disco

vero punctis minutis papillosus, livido-suliginens, 3-4 lin. latus, numquam fissus, sed revolutus striatus, striis latis, sed non profundis. Lamellae a stipite distantes, omnium confertissimae, flexuosa (etiam in pileo expanso et flexuoso) augustissimae, $\frac{1}{2}$ lin. tantum latae. In Scaniae silvis. (v. v.)

16. *A. ephemerooides* l. c. p. 313.

Cfr. Sommerf. Suppl. Fl. Lapp. p. 266., ubi de hoc et plurimis Agaricis observationes accuratissimae.

I. B. FAVOLUS.

(Fries Syst. Orb. Veg. 1. p. 76.)

Char. Lamellae! tenues, in alveolos elongatos hexagonos anastomosantes, cum pileo concreti. Ascii distincti, sporidiis albis. Pileus coriaceo-lentus, raro integer, plerumque dimidiatus. Contextus floccosus.

Hist. Fungi tropici, rarissime in temperatis, numquam, quantum novimus, in frigidis regionibus obvii, truncicoli, persistentes. Quamquam ob characteres olim, etiam a me nulla specie visa, ad Polyporeos relati sunt, genus esse *Agaricinum, lamellatum*, primo intuitu fungi vivi mox apparet. Substantia minime suberosa, sed carnosò-coriacea, lenta ut in Lentiniis. Lamellae e duplice membrana arcte connatae, omnino ut in Agaricis. Ab hoc genere vero ob alveolos regulares et substantiam non potest non distingui. Cel. Palisot genus Favoli etiam ad Polyporos angulatos extendit; sed quod nonen genericum supervacaneum hoc loco servo, vix ullus aequus improbavit. Unicam modo speciem vidi, quam infra describam; haud tamen dubito, plures a sub Polyporis Favoloideis latere.

V. Brasiliensis, pileo subcoriaceo glabro albido, postice depresso, in stipitem brevissimum laterale in porrecto, lamellis decurrentibus, in alveolos oblongos anastomosantibus. (S M. 1. p. 332. Dae-dalea.)

Merulius Daedaleus Link.

Solitarius, glaber, albidus, statura fere Agarici pelaloidis, et quoad veram affinitatem Agarico ostreato e descriptis forsitan proximus. Stipes lateralis, incurvus, 2-4 lin. longus, supra foveolatus l. canaliculatus, infra ex parte e lamellis decurrentibus reticulatus. Pileus obovatus l. reniformis, subfornicatus, glaber, laevis, 1-2 unc. latus, raro ultra; passim cum proximis concrescit. Substantia carnosocoriacea, lenta, flexilis, omnino Agaricorum! Lamellae acutae, lineari l. paulo ultra latae carne pilei latiores, dense et regulariter anastomosantes. *Ad trunco in Brasilia*. Lund. Dedit Horneiman. (y.s.)

Merulius alveolarius Dec. hujus etiam generis esse videtur, nec eum sine specimine a priori charactere distinguere valeo.

I. C. LENTINUS Fr.

Agarici Lentiscyphi. S. M. 1. p. 174. Lentinus S. O. V.

Char. Lamellae radiantes, simplices, persistentes, cum pileo concretae, ascigerae, in margine tenuissimo lacero. Pileus carnosō-lentus, coriaceus, azonus. *Sporidla alba. Reliqua Agarici.*

Hist. Fungi lignatiles, vernales, praecipue tropici, in temperatis raro obvii, substantia coriacea lenta (qualis in nullo Agarico) lamellis tenuissimis laceris (quales in nullo Agarico) et cum pileo concretis distinguuntur. Qui characteres si minus insignes videantur, genus ipsum eo magis naturale, naturalissimum sane inter Pileatos, et necesse distingendum, nisi species maxime affines in diversissimas sectiones intrudere velis; nam plurimas Leucospororum tribus repetunt. Sed et lamellae in prioribus speciebus adeo tenuissimae, ut venas facile appellares, et ex hoc charactere potissimum Cantharillos dices. Sed certe improbabunt omnes, qui, quid genera naturalia sint, norunt, si hujus species

in diversa genera dissipentur. Numerus jam ultra viginti, et fungis tropicis rite examinatis certo augebitur. Seriem specierum vide in S. O. V. l. c.

Tr. 1. MESOPUS.

* Lamellis aequalibus, angustissimis, venosis, pileo glabro. *Orientales.*

1. aa. *L. Princeps*, pileo coriaceo infundibuliformi laevi, glabro; lamellis venosis, consertissimis, aequalibus, stipite laevi.

Valde latus, gregarius. Stipes solidus, crassus, 3 uncias longus et ultra, subsuberosus, glaber, laevis. Pileus infundibuliformis, margine erecto tenui fissili, disco subcompacto, caeterum laevis, glaber, 3-4 unc. latus albido-lutescens. Lamellae tenuissimae, confertissimae, aequales, decurrentes, lutescentes, subvenosae, sed in margine acutissimo, tenuissimo, in individuis visis subtiliter denticulato. Ab Agaricorum lamellis vero quam maxime differunt. In Sierra Leona. Afzelius. (v. s.)

** Lamellis subaequalibus tenuibus denticulatis, pileo crinito. *Occidentales.*

4. a. *L. Bertieri* l. c.

Stipes fimbriatus, 2 lin. circiter crassus, incurvus, apice dilatatus, ex villo brevi adpresso furfuraceus. Lamellae confertae, angustae, serratae, aequales. Pileus tenuis profunde umbilicatus, margine involutus; unde in junioribus hymenium plane absconditur, admodum strigosus. Specimen misit ill. Sprengel. Vere viget. (v. s.)

4. b. *L. Schweinizii*, pileo subgloboso depresso, pilosquamoso fusco-lutescente; lamellis arcuatis serratis lutescentibus, stipite brevi subsquamoso arcuato.

Ag. denticulatus. *Schwein.* Car. n. 603.

Stipes durus, sublignosus, pileo concolor, apice diluto. Pileus semuncialis, squamulis ex pilis con-

fatis arcto adpressis, unde a priori diversus appareat. Lamellae elegantissime serratae. Ex Auctore *Corticaria* est. In lateribus truncorum putridorum Americae borealis vere.

4. c. *L. Lecomtei*, cervinus, pileo infundibuliformi reflexo stipiteque crinitis, lamellis serratis confertissimis pallidis.

Ag. *crinitus* *Schwein.* *Carol.* n. 794.

Prioribus utique valde affinis, sed ab Auctore longe removentur, et magis regularis est, stipesque crinitus; quare diversum habeo. In *Georgia Americae borealis.* (v. s.)

4. d. *L. strigosus* „cervino - rutilus,” pileo inaequali subdepresso stipiteque excentrico strigoso-hirsutis, lamellis decurrentibus pallidis. *Schwein!* l. c. n. 800.

Praecedentibus maxime affinis, sed stipite viloso pilisque pilei brevioribus confertioribus, margine inflexo tantum strigosis, lamellisque latioribus irregularibus laceris diversus. Color sicci cinereo-cervinus. Solitarius, variat magnitudine biunciali. et semunciali. Ad *truncos Liriodendri* vere. (v. s.)

*** Lamellis inaequalibus laceris, pileo squamoso. *Europaei.* (cf. *S. M. l. c.*)

**** Lamellis inaequalibus aceris, pileo laevi. *Irregulares.* Cfr. *S. M. l. c.*

Tr. 11. PLEUROTUS.

1. *L. Chama.* *S. M. 1.* p. 181.

Obs. Ag. Djamor *S. M. 1.* p. 185. videtur etiam hujus generis?

2. *L. ursinus* *S. M. 1.* p. 185.

3. *L. pelliculosus*, sessilis, pileo lento reniformi tenuissimo strigoso fusco - cervino, lamellis laceris pallidis. *Schwein.* *Carol.* n. 808.

Gregarius, imbricatus, minor, latus, membranaceus, intime tamen crinitis affinis. Pileus pilis maxime densis, ut pellis animalis strigosus, margine nudo involuto. Lamellae latae, lacerae. Ad truncos putridos Carolinæ, sero autumno. (v. s.)

4. *L. flabelliformis* S. M. 1. p. 185.

Hujus legimus varietatem maxime memorabilem *β. herbarum*. *Pusillus*. *Stipes* 2, 3 lin. longus, glaber, inaequalis. *Pileus* dimidiatus, irregularis, cervino-pallidus, glaber, deflexus, margine fimbriato-dentato. *Lamellæ* subdistantes, crassiusculæ, dentato-lacerae, pallidae, albicantes. *In caulis Epilobii, lectus ad Joglestang Scaniae. Aut.* (v.v.)

I. D. XEROTUS. Fr.

Syst. Orb. Veg. 1. p. 78.

Char. Lamellæ radiantes, regulariter et repetito-dichotomae, cum pileo homogeneæ, ascigerae, integrerimæ. Pileus coriaceus azonus. Sporidia alba. Reliqua Agarici.

Hist. Fungi tropici, lignatiles, persistentes. Ob lamellas latae genuinas cum Cantharelllo, ob easdem regulariter dichotomas cum Agaricis conjungi nequeunt. Substantia coriacea et ascis Daedaleae ab utroque differt. Inter Fungos Agaricinos substantiam carnosam et coriaceam genera distinguere, natura evidenter testatur. Calyce tantum coriaceo Agrosteinma a Lychnide recedit; quare non eadem vis substantiae totius fructificationis in fungis?

1. *X. afer*, pileo plano-insundibuliformi tenui glabro sulcato, lamellis confertis latis dichotomis crassis, stipite solido aequali.

Stipes firmus, glaber, aliquot uncias longus, crassiusculus. Pileus orbicularis, nec repandus, coriaceo-membranaceus, glaberrimus, fusco-pallens, 3 unc. circiter latus, secundum plicarum directionem

interrupte sulcatus. Lamellae coriaceae, latae, vix decurrentes, spadiceo-lignae, integerrimae, numquam contortae l. anastomosantes, ceterum Daed. quercinae similes. In Sierra Leona. Afzelius. (v. s.)

II. CANTHARELLUS.

Syst. Myc. I. p. 316. Grev. Edin. — Chevall. Par. p. 232, Merulius et Canterellus. Pers. Myc. Eur. II. 21. 4.

O b s. Sunt, qui de differentia Cantharelli et Merulii dubient, sed analoga tantum sunt haec genera, nec characteres conveniunt. Melius sane Cantharellos cum Agaricis, Merulios cum Polyporis jungeres, ut Wulfa et omnes pristini Botanici. Species vero subtus laeviusculi ab hoc genere distingui nequeunt. Omnes a visae in statu perfectissimo subtus plicatae fuerunt. Occurrunt porro multi Agarici tenelli subtus plicati, ad hoc genus minime referendi, sed certe status Agaricorum depauperati et abnormes habendi. Plicis simplicibus a Cantharellis veris differunt; et vix dubito, quin species Cantharelli plicis simplicibus potius sint Agarici depauperati, nempe *C. cupularis* Agarici striatuli forma. Character enim ujus generis naturalis minime in lamellis plicaeformibus, sed in plicis regulariter dichotomis aut implexis positus est.

Trib. I. MESOPUS.

Subtr. 1. AGARICINI. Plicae prominentes, lamellosae, distinctae, contiguae, dichotomae, numquam rugoso-implexae, decurrentes. Pileus subcarnosus. Stipes solidus aut fistulosus.

2. *C. aurantiacus* L. c.

Merulius aurantiacus et *M. nigripes* Pers. *Myc. Eur. II. p. 12.*

Merulius nigripes Pers., qualis in sylvis nostris subudis haud rarus, certe est status hujus morbosus

D

3. *C. cibarius* l. c.

De Ag. Cantharello Batsch. cfr. S. M. 1. p. 330.
Ex iconis plicis reticulatis huc citari vix meretur.
Cel. Schrader ad Merulium tremellosum allegavit.

6. *C. brachypodes*, gregarius, pileo submembranaceo
infundibuliformi subglabro fuscō, venis strictis
radianibus apice bifidis luteis, stipite brevi
furcto concolore. Chev. par. 1. p. 240. t. 7. f. 5.

Stipes farctus, aequalis, ob brevitatem vere insignis, sed crassiusculus, lutescens, superne expanditur in pileum depresso infundibuliformem, regularem l. demum leviter tantum margine sinuatim. Pileus fuscus, subinde velutino-granulosus. Plicae prominentes (tremellosoe?), strictae, antice tantum bifurcae, numquam implexae. Speciem non vidimus, sed ab accurato auctore bene descriptam et depictam acutasque differentias offerentem recipimus. In silvis circa Parisios, rara. (v. ic.)

7. *C. tubaeformis*. S. M. 1. p. 319.

Merulius tubiformis Pers. Myc. Eur. II. p. 17. excl.
sinuoso. M. villosus dilatatus Pers. Myc. Eur. II. p. 19.

Subtr. 2. PHLEBINI. Hymenium primitus laeviusculum, mox rugosum, demum plicis rugaeformibus implexis vagis rugosum. Pileus submembranaceus, undulatus, ad basin pervius, nisi stipes floccis farctus.

Species maxime affines, numquam a se invicem removendae. Si genus Craterellus P. in naturale reformatum, omnes infra allatae species ad idem pertineant. Contextus, structura, indumentum pilei, hymenium! asci, sporidia simillima; tantum ob colores analogos cum prioribus confunduntur. Hinc novas has subtribus ad confusiones iu posterum tollendas userere necesse duxi.

8. *C. lutescens*. S. M. 1. p. 320, 504! cum synonymis!

Merulius villosus Pers. *Myc. Eur.* II. p. 18. excl. var.
M. xanthopus Pers. l. c. p. 19. t. 13. f. 1. *M. aureo-*
reus Pers. l. c. p. 19. *M. undulatus* var. *cervinus* Pers.
l. c. p. 20.

Colores prioris, caeterum haud affinis; sed potius *C. cornucopioidi*, suadente insuper sequente. Synonyma a me l. c. allata iterum contuli et omnia genuina inveni. Ipsum Mer. lutescentem Pers. *Syn. p. 489. excl. syn. Sowerb.* (ad *C. tubaeformem* in *Syst. jam citatum*) huc pertinere palam est 1) ob *venas* eidem (ut *M. cornucopioidi*, *M. undulato*) adscriptas, quas in *Synopsi* a plicis (prioris subtribus) optime distinxit; 2) ob colores praecipue *hymenii* cinereo-rutili, quales in hoc, nec in *M. tubaeformi*; 3) ob pileum difformem et luxuriantem etc.; 4) ob synonymon *Bulliardii*; 5) ob testimonium coaetaneorum et anicorum Persoonii, v. c. *Sugrizz. A. S., Schumacher* etc.; 6) ob frequentiam ipsius speciei in *Synopsi* plane deesse non potest, cum eximus Auctor tum temporis in natura libera versatissimus esset. Plurima exempla afferre possem, cel. *Persoon* in *Mycologia Europaea* varias confundere species, quas olim optime distinxit (quod etiam summo Linnaeo accidit), eumque aliorum emendationes refellendo in graviores errores incidisse. Singulum verbum in *Synopsi* mihi carum et sanctum utpote ex observationibus in vivis profectum; sed *Mycologiae Europaeae*, ad specimina sicca, icones et aliorum scripta evidenter conflatae; minorem non possum non tribuere auctoritatem.

8. b. *C. odoratus*, pileo submembranaceo infundibuliformi margine deflexo, venis obsoletissimis stipiteque cavo aurantiacis. *Schwein. Car. n. 832.*

Caespites pedales format; plures pilei ex uno stipite ramoso, seu potius, Cladoniarum instar, tubae e tubis prolificantur. Exsiccatione rigescit. Pileus subaurantiacus, interdum tomento fusco indutus, odore Violae. Praecedens tam affinis, ut varietatem potius luxuriantem habeam; sed *hymenium* multo

laevius, quād in C. cornucopioide! In Carolina et Georgia, rarior. Sept. Oct. (v. s.)

Qui hanc speciem vidit, *M. lutescentem* et *M. cornucopioideum* genere! distinguere non poterit.

10. *C. cornucopioides* S. M. 1. p. 321.

Craterellus cornucopioides etc. Pers. Myc. Eur. II. p. 5.

Vidi hujus specimina aequē venosa ac *C. lutescentem*, saepius vero venae obsoletae sunt, ut *C. odorati*.

10. b. *C. sinuosus*, pileo submembranaceo undulato floccoso – villosō fuscō – griseo, hymenio subpli- cato stipiteque farctō pallidis. S. M. 1. p. 319.

a. hymenio eximie plioato, plicis implexis. S. M. 1. c.
cum syn. ! *Merulius tubiformis* v. *sinuosus*. Pers. Myc.
Eur. II. p. 18. (descriptio mea corrupta; pileus non
luteo – griseus, sed fuscō – griseus.)

b. hymenio dectiori. Elvell. floriformis Sowerb. 1. 75.
Helv. crispa Bull. 1. 465. f. 1.

Qui vel obiter descriptionem meam l. synonyma allata confert, facile videbit, a *C. tubaeformi* distin- ctissimum esse *C. sinuosum* nostrum. Plicae *C. lu- tescens* et omnino hujus tribus, nec prioris. A prioribus recedit stipite farctō et colore. Diversi hujus status eximie Craterellos P. et Cantharellos jungant.

Obs. Planta siūillīma, sed minor et certissime genere diversa, est *Telephora undulata* (quae semper apud nos *Merulius undulatus* Swartz, Wahlenberg, *Canth. undulatus* S. M. dicta fuit). Utrum *Merulius undulatus* Pers. Syn. ad hunc, an *C. sinuosum* pertinet, dubitamus. Descriptio enim Synopseos a *C. sinuoso* nostro recedit colore livido – pallente, pileo subcoriaceo margine erecto criso, subtus rugoso, quae optime in *Th. undulata* quadrant. Insuper genere cum certe proxima *Th. pallida* in obs. junxit. Accuratissimi Albertini et Schweiniz *C. sinuosum* fungum statuerunt a Merilio undulato diversum. Quam plurima suadent, *Merulium undulatum* ad *Telephoram nostram undulatam* pertinere, sed ex

Mycologia Eur. videre videor, hoc synonymon ad *Cantharellum sinuosum* potius referri debere. Synonyma idem suadent.

10. c. *C. roseus*, pileo substrigoso lobato pallide roseo, hymenio subuplicato stipiteque attenuato albo. Schweinitz! Car. n. 833. (Merulius.)

Solitarius, habitu *C. cibarii*, sed tenuiore longinquo Russulam imitantens. Stipes farctus appareat. Pileus lobatus, margine inflexus. Plicae niveae, obliteratae, tamen conspicuae. Specimen a me visum incompletum; species tamen valde distincta. Passim in muscosis abruptis Carolinae, praesertim Kalmia contectis. (v. s.)

11. *C. pusillus* S. M. I., p. 321.

Craterellus pusillus Pers. Myc. Eur. II, p. 6. Reliquas species Persoonianas, in Mycologia Europaea lundatas, vide in Systemate Mycol. I. p. 322; inter dubias et inquirendas. Variae Omphalias, praecipue tenuiores, occurunt subinde Cantharelloideae, v. c. *A. umbelliferus* L. I. ericetorum P. (exacte in hujus formam quadrat descriptio Merul. turfosi Pers. Myc. Eur. I. p. 26., et in turfosis nascitur) Fungi ex unico individuo modo invento descripti v. c. *Merulius canaliculatus* (Agarici forma degener?) certe excludendi. Agarici tenelli, praecipue Alycenaee, saepe etiam plicati; plicae vero numerosa dichotomas!, sed spinosae.

A priori, cui parum affinis, dignoscitur pileo plano regulari, stipite inferne valde attenuato solido, plicis caesiis subpruinosis et tota facie. Nostrum fungum facile crederem sistere *C. Kunthii* Chev. Par. p. 242 t. 7. f. 6.

Trib. III. PLEUROPOUS.

1. *C. spathulatus*, dimidiatus, pileo carnoso spathulato glabro subfuscō, inferne in stipitem tenuem lateralem porrecto, lamellis dichotomis albidis.

Cum nulla specie descripta comparandus. Subcaespitosus, saltim in visis stipites geminatin con-

nati; substantia carnosa molli, sed tenui. Stipites tenues, lineam crassi, vix unciam attingentes, glabri, fusi, contigue abeuntes in pileum inferne angustum, sursum dilatatum, margine rotundato repando, 1– $1\frac{1}{2}$ unc. longum et fere latum, subfuscum, laevem, glabrum. Margo involutus. Lamellae distinctae, dichotomae, ramosae habitu potissimum C. aurantiaci. In Gallia circa Angers. Guepin. (v. a Cel. detectore communicat.)

2. *C. auriscalpium*, erectus, fuscus, pileo membranaceo e margine arcuato-reflexo, cucullato, stipite laterali aequali villosa.

Species generis distinctissima *Hydnus auriscalpium* mox in memoriam revocat, sed multo minor est et tenuior. Stipes erectus; teres, aequalis, sursum saltim in sicco albido-pruinosus, inferne tomento tenui albido obductus et basi effusae insidens; 4, 5 lin. altus, silo tenuior. Pileus tenuis, reniformis, raro obovatus, e basi laterali quidem adscendens, sed margine undique arcuato-reflexus (unde supra convexus et infra concavus), 2, 3 lin. latus, nec villosus, neque striatus sed rugulosus et inaequabiles; siccus convolutus, nigrescens. Plicae 3–5, distinctae, prominentes, strictae, longitudine inaequales, a stipite margine tenui pilei discretae. Ad terram nudam humosam declivem in fagetis. Unica loco in Smolandia pluries legi Oct. Nov. (v.v.)

Peziza foliacea Holmsk. Ot. 2. p. 42. t. 23. procul dubio hujus tribus; priori affinis, sed utrum varietas insignior, an propria species, in praesenti affirmare nequeo. Reliquae Cantharelli species, vertice porrecto stipitatae, certe ad Apodes referenda.

Trib. IV. A P U S.

Obs. Haec tribus ulterius subdividi potest in duas sectiones eximie naturales, *Muscicolas* et *Ligna-*

*tile*s (quae priuitus Pezizoideæ). *C. alveolarius Favoti* species apparet.

2. *C. crispus* l. c. p. 323.

Fl. D. t. 1739. *Merulius Weinmanni* *Spreng.* in Flora.

Pileus saepe alutaceo-rufescens. Plicæ subcaesiae.

3. *C. muscigenus* l. c. p. 323.

Sommerf. Lapp. p. 267. *Chev. par.* p. 241. *Merulius serotinus* *Pers.* *Myc. Eur.* I. p. 22.

4. *C. lobatus* l. c.

Merulius uliginosus *Pers.* l. c. p. 22. (*fungus siccus*).
Mer. lobatus l. c. p. 23. (*vegetus*).

7. *C. laevis* l. c.

Telephora vulgaris *Pers.* *Myc. Eur.* I. p. 115. t. 7. f. 5.
 β) *spathulatus*, pileo spathulato, stipite brevissimo laterali, hymenio rugoso. *Ad terram nudam, vulgari major, sed hic eodem loco in muscis aderat.* Aut. (v. v.)

Quoad formam, vegetationem, substantiam et hymenium in perfectis non minus rugosum, quam in multis aliis, non potest non hujus esse generis. Alias *Helotius*! potius accedit quam *Telephoris*.

10. *C. muscorum* l. c.

Sommerf. Lapp. n. 1622!

Priori valde affinis et forsitan *Th. vulgaris* β .
Pers. l. c.

11. *C. tenellus* S. M. I. p. 325.

De hoc accuratissimus Sommerf. in *Fl. Lapp.* n. 1623. „ Variae magnitudinis, sed nunquam ultra $\frac{1}{2}$ poll. Venae inaequales (inter longiores ad marginem plures breviores), sed ne longiores quidem ad basin omnino atque, sed omnes radiantes. In majoribus margo quoque lobatus, ut nihil sit, quod non iconi *Fl. Dan.* (t. 1295. f. 2.) perbonae conve-

niat." — Hic et *C. cupularis* sunt potius Agarici inacilenti, ab *A. striatulo* haud longe distantes.

Merulius Pezizoides Pers. *Syn.* p. 6493. *Gomphus Pezizoides Myc.* *Eur.* II. p. 110. est status degener Agarici panuoidis! — Saepius legitur in cellis notris.

III. MERULIUS.

Syst. Myc. I. p. 326. *Xylomyzon.* *Pers. Myc.* II. p. 26.

O b s. 1. Cel. *PERSOON* in novissimo opere *Cantharellum* et *Merulium* quoque distinxit, sed illud genus *Merulium*, hoc *Xylomyzon* dixit. Rationes, ob quas nomina a me recepta servo, plurimae ad- sunt. Plurimi auctores, *Adanson*, *Jussieu*, *Link* etc., omnesque qui genus justis limitibus circumscripserunt, *Cantharellum* hoc nomine salutaverunt. Merulii nostri ita ab omnibus fere auctoribus dicti sunt. Quamdiu synonyma apta in proutu sunt, nova nomina, monente Linnaeo, non singenda. Merulii primitus erant *Morchellae* reticulatum rugosae; ob hymenium etiam reticulatum ad Merulios hodiernos translatum est hoc nomen. Praecipue vero ideo haec nomina non immutari volui, quod usu et lingua com- muni ubique recepta sunt; sub eis apud omnes Oe- conomos notissimi sunt generum typi (*Cantharellus cibarius*, *Merulius lacrimans*); et quae hoc modo di- vulgata et fixa sunt, difficillime nec sine perenni confusione immutantur. Nec *Xylomyzi* nomen optimum; etiam ad terram ejus species leguntur.

O b s. 2. Species plurimas addo, easque exi- mias, partim novas, partim ad alia genera ab aliis relatas, quibus naturalissimum genus insigne cepit augmentum; quo etiam factum est, ut duas pro- posuerim tribus et specierum seriem emendatam.

Trib. I. A P U S.

Char. Pileus sessilis, effuso-reflexus, superficialis, ambitu determinato, marginato. Hymenium poroso-reticulatum. Sporidia alba.

1. *Merulius incarnatus*, dimidiatus, pileo repando subtomentoso pallido, plicis subporosioribus variis luteis roseisve. *Schwein!* *Car.* n. 840.

Species pulcherrima, 3 unc. usque lata, disformis, coriaceo-carnosa, saepe imbricata, sed non, ut sequentes, effuso-reflexa. Tomentum pilei adpressum. Plicae pro more primum venosae, ramosae, parum prominulae, dein poros valde inaequales formantes. Frequens ad cortices dejecto *Quercis albae, falcatae*; rarer ad ipsam terram *Carolinæ*. (v. s.)

2. *M. confluens* *Schwein!*, resupinatus, longitudinaliter effusus, margine libero inflexo subtomentoso pallido, plicis crisps reticulato-porosis.

Supra cortices effusus, vix unciam latus, sed in seriem pedalem confluens. Margo tenuis, involutus, sublobatus, in sicco albidus, sed ex Auctore cervinus. Plicae tenues, subdistantes. *Ad tamlos Alneos in Amer. bor.*, vere. (v. s. a Cel. *Schweiniz miss.*)

3. *M. tremellosus* *S. M.* 1. p. 327.

Wahl! *Svec.* n. 1968. *Sommerf. Lapp.* n. 1624. *Xylomyza tremellosum* *Pers.* l. c. p. 30.

b. *albidus* *M. serpens* *Wahl!* *ups.* p. 453.

Etiam cum *Mer.* *rufo* confusuim vidimus.

- β. *M. spongiosus*, effuso-reflexus, pileo spongioso hirto azono lacteo, poris tenuissimis minutis alutaceis.

Primo obtutu mox cum *M. tremellosa* comparaveris, sed structura pilei adeo diversissima, ut cum nullo alio fungo comparem, nisi cum *Schizophyllo*; sed in *M. spongioso* pileus crassiusculus, totus con-

textus e tomento compacto tenacissimo, elasticu (rigido potius, quam bombycino sequentium) albo; & quo tomento in superficie laxo etiam pilei superficies dense hirta, ut in Polyporo spumeo, evadit. Pileus valde reflexus, reniformi-dilatatus, longitudinaliter confluens, ultra unciam latus, laevigatus, azonus, lacteus, margine integro stricto acuto. Pori quoque valde singulares, dissepsimentis tenuioribus quam in alio Merulio, tamen omnino venosi, minuti inaequales, integri. *Ad ligna putrida, Rutheniae. Weinmann.* (v. s.)

Fungum maxime insignem ut prioris tantum varietatem proposui; forsitan enim loci maxime crypsis progenies sit! *Pileus Xylostroma est reflexum marginatum!*

5. *M. Corium*, effusus, mollis, ambitu demum libero reflexo, subtus villosus albus, hymenio obsolete reticulato-poroso pallescente.

Boletus purpurascens. Dec. Ir. 6. p. 41. Polyporus. Pers. Myc. Eur. p. 60. Helephora Corium Pers. Grevill. Edin. p. 409. Hor. Crypt. Scot. t. 147. pro operis more, eximie. (Specimina gallica evidenter porosa et reflexa.)

Valde insignis species. Membranam sistit longitudinaliter effusam, 2, 3 unc, et ultra longam atque saepe aequa latam contextu molli bombycino inque pagina sterili omnino bombycinam albam. Fungus junior totus resupinatus, ambitu subhyssino (quo ad sequentem tribum accedit; at omnes fere hujus generis species resupinatae variant), adulatus vero liber, subrevolutus. Hymenium in adultis eximie poroso-reticulatum, demum subgyroso-undulatum, alutaceo-l. rufescenti-pallescens, immo lila-cinum in Gallia! ad typum Merulii, me saltim judice, potissimum formatum. Merulii Apodes in genere habitu Telephoreo gaudent, minusque gyroso-dentati sunt. — *Thet. Corium Pers.*, ipsi jam dubia, in praesentem saltim bene convenit. *In truncis et ramis putridis Helvetiae Schleicher!, Galliae Guepin! Scotiae! l. c. (v. s.)*

6. *M. niveus* Sommerf., effusus, membranaceus, mollis, glaber, niveus, in centro adnatus et undique liber, plicis rugaeformibus subreticulatus.

M. serpens Sommerf.! Lapp. p. 268. excl. syn.

Optima species; de synynomo nostro jam dubitavit l. c. accuratissimus Auctor et collatis meis speciminiibus distinctissimum agnovit. Resupinatus, sed centro modo adnatus, ceterum liber, rotundus d. oblongus, $\frac{1}{2}$ - $\frac{2}{3}$ unc. latus; aed ubi libere et laete viget, effuso-reflexus, pileo ferrugineo; hic, sive reflexus, sive resupinatus perfecte glaber est. Margo subcrenatus, sed numquam simbriatus l. byssinus. Plicae primum obsoletae, dein rugaeformes, subreticulatae. Vigens spongiosus, mollissimus, siccus membranam albam, papyro tenuiorem sistit. In truncis ramisque Alnorum putridis frequenter in Lapponia, etiam in Norvegia australi. (v. s.)

Trib. II. RESUPINATUS.

Char. Pileus effusus, resupinatus, adnatus, immarginatus, junior et in ambitu byssinus. Hymenium subgyrosum. Sporidia 1) ferruginea, 2) alba.

7. *M. lacrimans* S. M. I. p. 326.

Wahl. Suec. n. 1969. Sommerf. Lapp. n. 1626. (optime!) Xylomyzon destruens Pers. Myc. Eur. p. 27. X. pelliceum Pers. l. c. p. 29. Sistotrema cellare l. c. p. 198. excl. β .

Speciosissimus hujus tribus, subinde placentas plures pedes latas formans, valde varians; vidi etiam reflexo-pileatum, immo tubercula abire in pileos integros, stipite centrali! In omni stasu vegeto vero dignoscitur ambitu lacrimante, quare nonen longe antiquius et aptius servandum judico. Si descriptioni fides, huc omnino spectat Sistotr. cellare Pers. Cfr. Sommerf. l. c. Ceterum non ligna solum domestica,

sed et silvatica et arbores putridas, muscos et ipsam terram incolit, nec ullum video characterem, quo distinguatur *Bol. arboreus* Sowerb. Etiam *M. lacrimans* ipse fere tremellosus, siccus corneus.

8. *M. pulverulentus*, latissimus, membranaceus, secedens, subtus araneoso-velutinus, e centro versus ambitum sensim exoletus, zonatus, plicis marginalibus subreticulatis.

Auricularia pulverulenta Sowerb. t. 214. *Coniophora membranacea* B. leioplaca Pers. ! Myc. Eur. p. 133.

Fungus insignis, quem summa voluptate huic generi adscribo. Circulos format membranaceos, orbicularis, pedales et ultra, saepe cum proximis confluentes, a matrice facile secedentes, omnino aequabiles, laeves, molles, siccios, e tomento mucedineo densissime contextos, subtus velutinos. Color subtus pallidus, sed paginae superioris concentrica variegatus et simul varius videtur; sed versus ambitum constanter e sporidiis effusis ferrugineus. Major superficie pars laevigata et sterilis, sed hinc inde et praecipue in marginib; observo plicas distantes reticulato-poriformes, ut etiam ex hymenio certe hujus generis. Nam plicae effoetas collabuntur et evanescunt. Ad parietes humidos, toto anno, jove praesertim pluvio. (v. s. a Cel. Chaillet miss.)

Exiunium hujus generis decus et a Thelephoris Coniophoris valde diversum. Utrum vero *Conioph. membranacea* Dec. cum his, an cum praecedente, suadente Cel. PERSOONIO, conjungenda, certe dijudicare non valeo. Specimina saltim a Cel. NEES von ESENBECK, WEINMANN aliisque missa sub nomine *Coniophorae membranaceae* a Merilio nostro longe distant.

9. *M. brassicaefolius*, effusus, membranaceus, costatus, margine inflexus, undulatus, supra tremellosus, plicis centralibus poroso-sinuatibus. Schvein! Car. n. 842.

Maximus, ad longitudinem triuin ulnarum expansus, a matrice facile solubilis et structura valde distincta. Membrana foliosa, folia majora Brassicae expansa omnino referens, constat luci obversa e filis Hinantiae domesticae P. similibus, cute subtremellosa connexis. Plicae fructificantes in centro tantum accumulatae, plicato-sinuosae. Colorem reticet Auctor; in siccis meis speciminiibus fuscescens l. olivaceo-fuscus est. Resert haec species domestica, Europaeum M. lacrimantem. In Carolina ad ligna cellularium, hieme. (v. s.)

10. *M. papyraceus*, effusus, papyraceus, secedens, subglaber, umbrino-ferrugineus, in ambitu dilatior, plicis dilatatis reticulatis.

Membrana orbicularis L elongata, tenuis, sicca, omnino papyracea, rigida, a matrice facile secedens, et, quod omnino peculiare, subtus nudus, glaber, obsolete tantum versus ambitum sericeus. Color umbrino-ferrugineus. Hymenium e plicis angustis reticulatum subporosum; poris valde dilatatis superficiabilis et brevibus; gyroso-dentati numquam evadunt; versus ambitum plicae evanescunt, et superficies omnino laevis. In truncis Helvetiae (v. a. misit Cel. Schleicher.)

11. *M. umbrinus*, membranaceus, secedens, in ambitu nudus revolutus, plicis continuis gyroso-porosis umbrinis.

Colore umbrino obscurae priori similis, sed ceterum omni respectu distincta species et hymenii inde subsequentibus propior. Forma fere *Telephorae quercinae* L. *Auriculariae corticalis* Bull.; ambitu primum byssino, dein vero libero; tamen certe ad Resopinatos referendus. Junior orbicularis, ad unciam sensim dilatatus, sed saepe longitudinaliter confluens, 4-5 unc. usque longus. Substantia tenuis mollis, nec papyracea, neque byssina. Plicae sinuoso-porose, totum hymenium occupantes. Ad truncos abiegos carie consumitos, vere, aestate. (v. v.)

„*Xylomyzon taxicola*, rufo-fuscum, subumbrinum opacum immarginatum, plicis praelongatis teretiusculis subtubulosis“ Pers. Myc. Eur. II. p. 32. praecedentibus sperta affine, sed in neutrum quadrat, praeципue icon t. 14. f. 5, 6; nec specimen authenticum hujus possideo, quare distinctum habeo.

12. *M. squalidus*, effusus, latus, incarnato-subhyalinus, deinceps subolivaceus, ambitu membranaceo albo, plicis sinuoso-porosis, sporidiis ferrugineis.

Adolescens sistit membranam effusam, villosam, laxa, adhaerentem, albida; mox medio laevigatur in hymenium contiguum glabrum subincarnatum; dein superficies eximie sinuoso-porosa plicataque carneo-hyalina, deinceps tactaque olivacea. Substantia mollis, laxa, demum aquosa, sed numquam lacrimans, ob ambitum tenuiorem, siccum, sterilem. Subtus adipesse fibrillosus, cinerascens. Sporidia subferruginea. Odor mucidus. Saepe pedalis. *Ad asperes pineos putridos, aquaeductus obtegentes, Oct. Nov. (v. v.)*

13. *M. Himantoides* S. M. I. p. 329.

Xylomyzon versicolor Pers. Myc. Eur. II. p. 30. *X. croceum* Pers. l. c. p. 33, t. 14. f. 3.

14. *M. Porinoides* l. c.

Xyl. Porinoides Pers. l. c. p. 32. *X. paucirugum* Pers. l. c. p. 33, t. 14. f. 7.

15. *M. aureus*.

M. vastator S. M. I. p. 329. cum syn. ! excl. syn. Tod.—
Sommerf. Lapp. p. 269.

Bene observante Cel. PERSOON (Myc. Eur. l. c. p. 29. *Xylom. solare*) *M. vastator* Tod. est. *M. lacrimans*; servandum tamen fuisset nomen a plurimis receptum, nisi revera valde incongruum.

16. *M. molluscus* l. c.

Sommerf. Lapp. p. 270. *Xylom. molluscum* Pers. l. c. p. 30. *X. pulchrum* Pers. l. c. p. 32, t. 14. f. 1. (color nimis obscurus.)

17. *M. rufus* l. c. p. 327.

Xylom. rufum Pers. l. c. p. 31. X. isopyrum Pers. l. c. p. 33. t. 16. f. 1, 2. (junius).

18. *M. serpens* l. c.

*Xylom. serpens Pers. Myc. Eur. II. p. 31. Xyl. crustosum Pers. l. c. p. 34. sec. specimen a. Cel. Chaillet missum, *Balctus brachyporus* Pers! ined. dictum, sistit statum perfectissimum; superficies crustacea, quasi vernicosa, occidentalis est!*

Plurimi in statu imperfecto (*M. serpens* Tod.) legunt; perfectum diversum credunt, sed evidenter confluentes vidimus. — Omnino differunt *M. serpens* Wahlenb. Sommerf.

19. *M. crispatus* l. c. p. 328.

Priori affinis, sed differt pileo arcte adnato, pliis minus poriformibus, sed sinuosis crispatis, nec non colore, qui nunquam rutescens l. flayescens, sed glaucus fit et caesio - viret, ut in *Cantharelllo criso*, *Legi ad ligna Alni, hieme, vere.* (v. v.)

20. *M. fugax* l. c. p. 328.

Omnium diversissima; omnino tamen hujus generis. Subiculum primo bombycinum tenerrimum, mox in delicatissimam telam glabratam et a matrice separabilem unitum. Color lacteus, candidus. Primo exacte orbicularis, uncialis usque, dein confluens irregularis, ploris reticulatis, in siccis collabentibus, rugas vagas in macula delicata sistentibus. Valde fugax. Optime legitur ad ligna pineta cariosa hieme. (v. v.)

Obs. Merulius luteus, argenteus, griseus et sanguinolentus. Spreng. Syst. Veg. IV. p. 468. sunt larvae Gasteromycetum variorum.

V. DAEDALEA.

Syst. Myc. 1. p. 331. *Grev. Edin.* — *Wahl. Suec.* p. 948.
Sistotrema ex parte Pers. Myc. Eur. II. p. 191.

O b s. 1. Certissime genus Polyporeum. Sunt enim species, quae nunc optime Polypori, nunc verae Daedaleae, v. c. *Daedalea sepiaria* etc. Exstat quoque affinitas maxima inter *Polyporum perennem* et *Daedaleam biennem*, *Polyporum odoratum* et *Daedaleam sepiariam*, *Polyporum versicolorem* et *Daedaleam variegatam* etc. — Fungus nullus genuinus Agaricinus vere suberosus!

O b s. 2. *Sinulos* Daedalearum, poros Polypororum etc. cum pileo homogeneos dixi equidem; negat Cel. PERSOON *Myc. Eur.* variis locis; sed dissensio evidenter e diversa interpretatione verborum tantum pendet. *Sinulos*, *poros* etc. cum pileo homogeneos exinde dixi, quod cum fibris pilei aut omni contigui sunt (Cfr. *Polypor. Apodes fibrosos*) et evidentissima earum continuatio, aut contextus pilei in sinulorum, pororum dissepimenta transit, vel, ut ipse laudatus Auctor habet, „substantia pilei plus minus alte inter unumquemque tubum penetrat etc.“ In tenuissimis evidentissime flocci in poros confluent et eisdem prorsus homogenei sunt! Ex hisce facile patet, qua ratione *sinulos*, *poros* etc. cum pileo homogeneos dixerim, et subulos Boletorum heterogeneos. Quod vero et in his asci superficiem fertilem dissimilem reddunt, res est, de qua nemo unquam dubitavit. Ut omnis dissensio tollatur, accuratius forsitan, quod de sinulis dixi, de poris quoque erit dicendum, eos e pilei substantia esse formatos.

O b s. 3. Daedaleae in duas series ex sporidiis ferrugineis et albis distinguendae sunt. Ad has species *arborum frondosarum*, ad illas plurimae *pinetorum* pertinent; qua ratione optime sunt dispositae a Cel. WAHLENBERG (*Fl. Suec.* p. 948). Numquam eadem species in arbore frondosa et acerosa

lecta. Jam ea re *D. confragosa* et *Pini*, *D. suaveolens* et *heteromorpha* ab invicem recedunt. Species a nobis in Syst. Myc. allatas omnes adhuc distin-
ctissimas habemus.

Trib. I. MESOPUS.

Char. Sinuli labyrinthiformes, nunc integri,
saepius lacerati. Pileus subinteger suberosus aut su-
beroso-coriaceus, substantia et sporidiis ferrugineis.
Stipes subcentralis.

O b s. Species inter se affines, quoad substan-
tiam et sporidia *Hydnis suberosis* et praecipue *Po-*
lyporis v. c. *P. tomentoso* et *perenni*, *proximae*.

1. *D!* maxima *S. M.* 1. p. 332.

Sistotrema? *lusitanicum* *Pers.* *Myc. Eur.* II. p. 208.

16. *D. spadicea* *S. M.* 1. p. 505.

Wahlenb. *Suec.* n. 1976. (bene). *Sistotrema*. *Pers. Myc. Eur.* II. p. 208.

2. *D. biennis* *S. M.* 1. p. 332.

Greville Edin. cum descriptione bona. *Chev. Paris.*
p. 248. *Sistotrema rufescens* *Pers.* *Syn.* p. 550. (adeo-
que etiam *Polyph. rufesc.* *S. M.* 1. p. 351.) ipso teste,
Myc. Eur. p. 206. non differt; sed *Boletus leucopo-*
rus *Holmck.*! longe distat.

Trib. II. A P U S.

4. *D. quercina* *S. M.* 1. p. 333.

Vonkhouwt. *Sterb.* n. 128. p. 267. *Gled. Meth.* p. 134. n.
40. *Grev. Fl. Cr. Scot.* t. 238. cum analysi optima.

Sinuli confluentes saepe dentes latos obtusos
prorsus *Sistotremoideos* sistunt. Ad sanguinem stil-
lantem coercendum usus fuit (quod sphalmate corru-
ptum l. c.).

5. D. betulina l. c.

Fungus arboreus holosericeus, inferne lamellatus. Raji
syn. II. 14. 26. Agaricus quemus lamellatus coriaceus
villosus Dill. Giess. 191.

Quoad hymenium *Lentinum* refert, sed pileus
 vere *coriaceus* et zonatus optimam Daedaleam (qua-
 lis etiam legitur) indicat. Lamellae in dentes *Sisto-*
tremoideos non raro fissae.

6. D. sepiaria l. c.

Binas accepimus hujus varietates, genus eximie
 illustrantes:

β. porosa, subtus porosa, poris subrotundis inae-
 qualibus fuscescentibus.

Supernæ adspectu vulgarem omnino assimilat
 hymenium vero prorsus *Polyp. odorati*. Ex *Helvetic*
 misit Schleicher. (v. s.)

γ. dentifera, effusa, spadicea, hymenio in dentes
 difformes lacerato.

Optimaum sane *Sistotrema Pers.*, mera tamen prior
 forma loco debita, contextu, ut in cryptis solet, ma-
 gis laxo. Etiam sequentis analogum statum ab am-
 CHAILLET accepi, monente sibi *Sistotr. cellare* P
 visum suis, sed a Persoonio non pro vero habitum
 Forsan hoc modo *Sist. cellare* plures species defor-
 matas complures; autonoma planta minime est. In
 cellis. (v. v.)

7. D. abietina l. c.

Est quasi forma prioris lamellata, species tamen
 ut videtur, distincta. Tenuior et minor, lamelli
 subsimplicibus, pallide umbrinis, ad latera glaucis
 immixtis brevioribus liberis, omnibus margine re-
 pandis, sed saepe incisis et prorsus *Sistotrematoi-*
deis! Pileus ferrugineo-umbrinus, dein canescens

8. D. striata l. c.

Etiam hujus simili saepe laceri. (v. s.)

(10.) D. heteromorpha.

α. nodulosa, effuso-reflexa, imbricata, albido-pallescens, pileis tenuibus gibbosis rugosis azonis, margine incisis ab excurrentibus laminis latissimis confertis flexuosis subramosis. (S. M. 1. p. 340.)

Maxime heteromorpha. Valde gregaria; conferta, imbricata, concrescens; recens suberoso-molis, dein indurata, sed caro pilei fere nulla; pileus maxima parte e laminis formatus, unde margo obtusissimus, quod in nullo alio fungo, e laminis denudatis passim pectinato incisus! Color albidus, pallescens, sed in fungo senescente luteo l. ferrugineo plerumque mixtus. Forma admodum peculiaris simulque irregularis, inaequaliter triquetra, basi latissime adnata et insuper sursum gibboso - porrecta, uncialis, sed crassior quam latior; subius nunc plana, nunc valde gibbosa; ceterum admodum imbricata et undique concrescens. Superficies, villo adnato, fere glabrata, sed eximie inaequabilis, scrobiculato-rugosa. Laminæ latissimæ, triquetrae, confertæ, profunde incisæ, flexuosæ, subramosæ, hinc inde (ipsæ laminæ) in poros hiantes! Nullam habemus, cum qua comparemus; color quodammodo *D. suaveolentis*, quacum hinc jungitur ab ill. Sprengel.; certe vero Daedalea Agaricina nec ulli fungo descripto affinis. In eo porro singularis, quod unica e jam cognitis Daedalea leucospora in truncis Coniferarum obvia. Cum Polyporo boreali in truncis vetustis abiegnis montis Ömberg, copiosissime. Aut. 1824. (v. v.)

β. interrupta, tota effusa, interrupta, margine hyssino.

D. heteromorpha. Obs. Myc. 1. p. 108. S. M. 1. p. 340.

Non sine voluptate iterum 1824 ad Femsjö hunc fungum legi eodem loco, quo 1814 videram! A priori tantum differt pileo effuso! unde, ut fit, magis porosa.

Obs. Dubium non est, hanc speciem immarginatam, pileo tantum e lamellis formato (ut e poris

in *Polyp. vaporario*), late effusam, ad Resupinatos stricte pertinere, sed cum lamellosa sit, qualis nulla alia resupinata, ad Agaricinos transfero.

12. *D. Bulliardi* l. c.

A ceteris diversissima substantia primitus carnosa. Vera affinitate *Polyp. resinoso* proxima et ad *Polypori* genus forsitan transferenda.

13. *D. Thunbergii* l. c.

Pulchra species, habitu *D. saepiariae* affinis, pileo glabro et colore laetiore praecipue distincta. (v. s.)

14. *D. confragosa* l. c. p. 336.

Quamquam specimen nullum vidi, de differentia a *D. Pini*, *cinerea* et *ferruginea* dubitare non possum.

15. *D. Pini* l. c.

Bol. *Pini Thore Chl. Land.* 487. Pol. *Pini Pers. Myc. Eur.* p. 83. idem videtur.

Videtur utique Daedalea; in nullo enim Polyporo pereanti pori inaequales, multo minus flexuosi. Etiam in Gallia occidentali ad truncos *Pini rubrae*.

15. b. *D. discolor*, sessilis, pileo suberoso rugoso glabro zonato albo, sinulis flexuosis sublaceratis fuscis.

Daedalea albida Schwein.! *Carol.* n. 851. nec *Fr.*

Pileus orbicularis, horizontalis, planissimus, subtus convexus, supra tuberculis et foveolis valde inaequabilis, versus marginem zonatus. Hymenium omnino peculiare, laminis satis tenuibus consertis, flexuosis, ramosis, passim anastomosantibus et margine porosis, saepe simul incisis et dentatis, ut optimum praebeat testimonium nexus Daedaleae et Sistotrematis Pers. Proxima *D. cinereae*. In truncis *Betulae Carotinae* (v. s.).

16. *D. cinerea* l. c. alliorum a me non videntur.

Sistotrema cinereum *fl. daedaleum* Pers. *Myst. Eur.* II
p. 204.

Nulla sane Daedalea a Sistotrematibus magis recedit quam præsens. Sinuli longissimi, semper integerrimi; *D. unicolor* affinis, at distincta.

fl. grisea, grisea, pileo minori villoso, basi effuso, laminis distantibus integerrimis. *Ad ramos dejectos Betulae*, Nieme. (v. v.)

17. *D. unicolor* l. c.

Wahl. Suec. n. 1973.

Duplex hujus forma; altera crassior, margine albido dissepimentis firmioribus distantibus, sinulos magis integras formantibus; altera tenuior, latior, poris acutioribus, angustioribus, magis laceris. Nulla modo affinis est *D. angustata*!

18. *D. variegata* l. c.

Chev. Par. p. 246.

Ab hac specie variabili haud differt *D. zonata* Schwein! n. 852. non recedens nisi zonis omnibus glabratis, sinulisque paulo latioribus. *Etiam ad latera truncorum Indiae occid.*, Carolinae. (v. s.)

19. *D. saligna* l. c.

Non cum *D. gibbosa* comparanda. Hujus enim substantia tenuis, mollis, pilei forma plane alia, et praecipue sinuli, qui in *D. gibbosa* semper brevisimi, obtusi, recti, seriati, uniformes, in hac longissimi, flexuosis et intricati, dissepimentis acutis, immixtis aliis porosis; hinc *D.* genuina nec Polyporea, quarum differentias non sine errore vilipendas!

21. *D. gibbosa* l. c. p. 338.

Affines sunt: *D. elegans* Spr., *angustata* Sow. *rubescens* Alb. et Schw. — Diffines: *D. albida*, *D. saligna*; *D. subtomentosa*.

21. b. *D. elegans*, subsessilis, albida, pileo suberoso tenui azono glabro, basi nigricante, poris seriatim linearibus rotundisque (vide n. 10. p. 335.)

E descriptione Cel. Sprengelii ad Agaricoideos retuli, sed ex specimine insigni ipsius liberalitate communicato ad Polyporeos eam pertinere vidi. Exacte media inter *D. gibbosam* et *angustatam*; ab illa pileo tenui glabrato (villo subtilissimo plane adpresso), poris minoribus confertis diversa; ab hac pileo albo; ab utraque basi in stipitem brevissimum nigrum (in meo specim.) attenuata. Sublignosa, sed valde tenuis, reniformis, 3 unc. et ultra lata, margine acuto repando.

22. *D. albida* l. c.

Ob characteres hoc loco inserenda; ceterum vix alia Daedalea a *D. gibbosa* magis distat. Affinis potius est *D. betulina*, a qua vero bene differt forma, tomento adpresso, colore albo, zonis nullis et praecipue hymenio in poros angulatos l. oblongos abeunte. Ceterum multum variat. Ad truncos fraxineos a me copiose lecta est, pileis effuso-reflexis, tenuibus, scalari-imbricatis, prorsus azonis, tomento denso candido tectis, sed adpresso, ut omnino glabra dicatur. Hymenium simile in nulla Daedalea vidimus. Pori magni, elongati, recti l. angulati, dissepimentis tenuibus; sed in speciminibus effusis verticalibus pori longissime hiant e latere; horizontales vero poros sistunt minores rotundos distantes. Paucis, species omnino curiosa. (v. v.)

22. b. *D. subtomentosa*, sessilis, pileo gibboso tuberculo albido, zonis elevatis subtomentosis, poris angustis, *Schwein!* *Carol.* n. 853.

Habitus trivialis, substantia fere *D. quercinae*, licet multoties tenuior et minor. Pileus zonis depresso glabris. *Ad truncos Carolinae.* (v. s.)

Plures hujus tribus valde insigne, a me visas species. Cel. AFZELIUS e Guinea reportavit. Quorum descriptiones et icones, aeri jam insculptas, magnopere exspectamus. — De *Daedalea imberbi* l. c. p. 340. cfr. *Chev. Par.*

Trib. IV. RESUPINATUS.

28. *D. latissima* L. c. p. 340.

Nulla specialior cum *D. quercina* affinitas. Struc-
tura valde peculiaris, a basi ad superficiem eximie-
radians, parallelo-filamentosa, quem in nullo alio
fungo suberoso vidimus. Plurimae enim, ut *D. quer-
cina*, floccis densissimis implexis aegre discernibili-
bus contextae. Nec umquam in Jago legamus *D. quer-
cina* am. Quoad hyphesim, ut sequens, *Polyporus*
potius est, ut in Obs. Myc. proposui.

29. *D. serpens* L. c.

Species, si alia, a *D. quercina* distincta, po-
rosa nec sinuosa. Quando in corticis riuis serpit,
cum similibus *D. quercinae* formis confundi potest,
sed supra cortices tenuiores primitus e tuberculis
corticalibus erumpens, mox sistens peltas orbiculares
convexas, mox vero longissime concrescens et secus
ramos, *Thelephorae quercinae* instar, serpens. Sem-
per resupinatus, coriaceus, ligneo-pallens, sub-
fuscescens, ambitu determinate marginato pubescens,
tenuis. Pori obtusi, integri, subrotundi l. elongati,
potius *Polypori*, sed dissepimenta valde obtusa et
habitus omnino Daedaleas. Etiam e montibus Voge-
sicas in Sorbo (Mougeot!) et America bor. (Gre-
ville) reportata.

(30.) *D. mollis* resupinata, determinata, submem-
branacea, ligneo-pallens, demum fuscescens,
subtus pubescens, umbrina, poris difformibus
sinuosis sublaceris angulatisve. Sommerf. Lapp.
n. 1631.

Coriaceo-mollis, nunc subrotunda 1-2 unc.
lata, nunc valde elongata, pedalis usque, sed deter-
minata, ambitu sublibero villoso, sed non byssino,
unde integra e matrice separari non potest, primo
tenuis ligneo pallens, dein crassior fuscescens; sub-
tus tomentosa, primo olivaceo-umbrina, dein um-
brino-nigrescens. Pori situ varii, saepe obliqui, in-

aequaliter hiantes, reliqui majusculi sinuosi et longissime flexuosi. A subsimili *D. abietinae* forma ob locum distinctissima videtur; cu m D. serpente potius comparanda. *Ad corticem putridum Alnorum Saltdalen Nordlandiae passim.* (v. s.)

b. D. membranacea, tenuis, adnata, suborbicularis, dein confluens effusa nigrofusca, sinulis magis diffinibus.

D. membranacea Worsk.!

Color fuligineus Nicotianae siccatorum. Substantia tenuis, sed coriaceo-membranacea, flexilis. Hyphenum in medio lamellis valde irregularibus et obtuse dentatum, sed versus ambitum porosum. In truncis betulinis dejectis, vere lecta in Kamtschatka. (v. s.)

Valde insignis, sed distinguere non debui cum habitus omnino prioris et Flora Mycologica Kamtschatica et Saltdalensis mire convenient. Illinc habet nobiliss. WORMSKJOLD Daedaleam betulinam, saepiarium, unicolorem, suaveolentem. (Cfr. Polyp. odorum) et membranaceam. Cfr. Sommerf Suppl. Fl. Lapp. n. 1629-1631. Inter ingentem Polyporum numerum ex eodem loco eodemque inclytissimo peregrinatore relatum vix ultra species nova.

Notabile est Daedalearum species, quo magis effusas eo magis porosas esse. Inter constanter Resupinatas nulla lamellosa est. E contrario variae species resupinatae porosae in reflexis lamellatae, v. c. *D. quercina*, *D. albella* etc. *D. heteromorpha* resupinata sinuosa, sed perfectior status nuperius repertus lamellatus.

VI. POLYPORUS.

S. M. I. p. 341. Pers. Myc. Europ. II. p. 79.

FAVOLOIDEI l. c. p. 342 (Hexagona Pellin. !)

Obs. Cum genere Favolo, supra descripto, ad quod una alterave species spectat, neutiquam con-

fundendi. Favoli veri sunt absolute Agaricini; Polypori autem favoloidei ab hoc genere neutiquam separari debent. Species, praecipue tropicae, habitu gaudent proprio; tamen omnes acuti limites desunt, ut neglecto hymenio forsitan melius inter sequentes tribus ejus species dispescantur.

5. *D. squamosus* l. c. p. 343.

Grev. Fl. Crypt. Scot. t. 207., pro operis more optime!
Sommerf. Lapp. p. 274. *P. juglandis*, *P. flabelliformis*
 cum * *tigrino* et *varr.* *Pers. Myc. Eur.* II. p. 38; 53,
 54, 212. (*Fl. Dan.* t. 983.)

Variat pileo integro et dimidiato, poris amplis et in junioribus exiguis regularibus. Pace igitur acutissimorum amicorum *Batt.* t. 37. *A.* et *B. squamosum* Schum.! iteratis observationibus suffultus denuo huc refero certusque testor, omnia a me allata synonyma eandem sistere speciem.

(9.) *P. scutiger*, pileo coriaceo appланato velutino olivaceo-fusco, postice scutato-dilatato sessili, poris hexagonis favosis griseis.

Solitarius, reniformis, potius suberosus, quam coriaceus, nisi adinodum tenuis esset, utrinque planissimus. Pileus per novas accretiones, ob quas saltim biennem credo, zonatus, rugosus, 1-2 unc. latus, fuscus, sed villo velutino olivaceus, margine sursum flexo, acute prominente. Oinnino sessilis et dimidiatus, sed postice submarginatus e basi dilatata, ramos amplectente, qualis in *P. xanthopode*. Valde tenax, contextu floccoso, ligneo-fulvescente. Pori admodum curti, regulares, favosi, hexagoni, grisei. *Ad ramos in Brasilia.* Lund. (v. a Cel. Hornemann commun.)

Obs. *P. hirtus* S. M. I. p. 345. (cujus alveoli, si ita comparati ut in *P. scutigero*, Polypori generis videntur) differre videtur magnitudine pilisque rigidis ramosis.

Trib. I. MESOPUS l. c. p. 345.

3. b. *P. viscosus*, rufo-badius, pileo carnoso glabro viscoso, poris majusculis irregularibus, stipite tenui. — *Pers. Myc. Eur.* II. p. 41.

Gregarius, totus unicolor. Stipes $1\frac{1}{2}$ unc. longus, 2 lin. et ultra crassus. Pileus 2–3 unc. latus. Pori subdecurrentes. Videtur insignis species; an status explicatior *P. taurinus* Pers. l. c. p. 37? — *In Gallia*.

10. b. *P. Umbraculum*, elatus, suberoso-lignosus, pileo regulari plano stipiteque glabris castaneis laccatis, poris exiguis pallide cinnamomeis.

Stipes longissimus, spithameus, digitii minoris crassitie, aequalis, laevis, glaberrimus, superficie laccata, ut in Polyp. lucido, sed vix nitente. Pileus planus, centralis, crassiusculus, azonus, stipiti concolor et similaris, 4–5 lin. latus. Substantia lignoso-suberosa, rigida, immutata persistens. Pori minuti, aequales, subrotundi, obtusi. *In Sierra Leona*. Afzel. (v. in Museo Thunberg.)

11. *P. xanthopus* l. c. p. 350, 505!

P. Katui, *Nees in Act. Bonn.* XIII. p. 17. cum deser.

In tropicis vulgaris videtur. Lectus in fava (Blume—sec. Fr. Nees) *Sierra Leona Africae* (Afzelius), *India occidentali* (Vahl), *Brasilia, America meridionali* (Humboldt) *Insulis, maris pacifici* (Chamisso.)

11. b. *P. rugosus*, pileo coriaceo suborbiculari obsolete zonato, rugis profundis longitudinalibus notato glabro nigricante, hymenio subvelutino fusco, poris minutissimis, stipite excentrico subramoso. *Fr. Nees l. c. p. 21. t. VII.*

Stipes inaequalis, basi radiciformi attenuatus, 2–3 lin. crassus, teres, sordide fuscescens, irregulariter ramosus aut simplex, subinde lateralis. Pileus tenuis, vix 3 lin. crassus, sed durus, orbicularis l.

semiorbicularis, marginibus extenuatis flexuosis et in formam umbraculi deflexis, superne zonatus et valde sulcato-rugosus, glaber, e cinereo-nigricans. Pori exigui, subrotundi, integumento sub mictoscopio floccoso granulosoque velati; (hoc speciem degeneratam fere indicat. Vide sub Polysticta). Nees L. c. In Java. (v. ic.)

Sporidia hujus et omnium specierum exoticarum sub exsiccatione delapsa sunt, corruptisque oscis ad Europam perveniunt.

12. *P. concinnus* l. c. p. 350.

A *P. perenni* utique distinctus.

14. *P. rufescens* l. c. p. 351.

Haec a me non visa species, Cel. PERSOONIO ipso jam inveniente, ut synonymon *Daed. biennis* consideranda videtur.

II. PLEUROPUS l. c. p. 352.

1. a. *P. affinis*, pileo coriaceo tenui rigido dilute castaneo, zonis obscurioribus picto, margine albido, poris minutissimis alutaceis, stipite tenui glabro castaneo-fusco. Nees in Act. Bonn. XIII. p. 18.

P. xanthopodi valde affinis et caute distinguendus. Pilei vel solitarii vel imbricati, semicirculares vel flabelliformes, 1-3 unc. lati, glabri pro tribus more. Color circa margines in albo-lutescentem vergit. Stipes semper marginalis et fusci coloris, quoad longitudinem valde inconstans. Pori nudo oculo vix conspicui, rotundi, alutacei. — L. c. s. 4. depingit singularem statum, appendicibus rectis, clavatis, subcompressis, intus cavis, ex hymenio enatis, radios illos giganteos (prolificationes). *P. Pissacha-pani* in memoriam revocantibus. In Java Blume. (v. ic.)

1. *P. varius* l. c. p. 352.

Var. β . , qui Cel. PERSOONIO distincta species, levis modo forma certe est. Cfr. Grev. Scot. t. 222!, Sommerf. Lapp. n. 1639. — *Polyp. candidus* Pers. l. c. t. 15. f. 4, 5. potissimum hujus forma alba. In regionibus frigidis, v. c. in Lapponia ex Sommerf., semper albus est. Bol. calceolus Bull. ne vera quidem varietas, sed fungus in sequentem annum persistens, cum *P. brumali* vernali, analogus! .

1. b. *P. luteus*, pileo rigido tenui glabro lutescente, poris minutis cinereo-lutescentibus, stipite lutescente, basi dilatato. Nees l. c. p. 16. t. IV.

Pilei simplices seu rarius lateribus connati, flabelliformes, coriacei, duri, persistentes, vix $\frac{1}{2}$ lin. crassi, 1—2 unc. lati, glabri et subzonati. Color luteus, in aliis dilutior, in aliis in castaneum transit. Stipes marginalis, inaequalis et tuberculatus, basi valde dilatatus. Hymenium e poris rotundis, parvis, sed conspicuis, constat. Nees l. c. In silvis montosis Javae. Blume. (v. ic.)

2. *P. lucidus* l. c. p. 353.

Grev. Scot. t. 245. Pol. laccatus. Pers. Myc. Eur. II. p. 54.

In regionibus frigidis lucida haec species multas laccatas tropicas represepat.

3. *P. Amboinensis* l. c.

Polymorpham et saepe amorpham naturam beat. RUMPHIUS jam indicat. Collala rudi hujus cum Cel. NEESII (l. c.) polita descriptione vix dubium mihi videtur, RUMPHII fungum considerandum esse ut synonymon *P. cochlearis* Nees in Act. Bonn. XIII. p. 20. t. VI., cuius monstrosam progeniem illustr. Auctor omni jure habet atypicum illud portentum, *P. Pisacha-panni* Fung. Javan. Prod. cum icone! Colores, forma, stipes torulosus etc. omnino convenient. In Java. (Ejusmodi appendices observatae in Ag. l. *Lentino lepideo*, saepe toto cotalloideo. Cfr. S. M. 1. p. 176.)

3. b. *P. gibbosus*, pileo duro lignoso tuberculato-rugoso testaceo-fusco, poris minutis rubiginoso-fuscis, stipite elongato valido toruloso, pileo concolore. Nees l. c. p. 19. t. V.

Priori affinis; e majoribus generis. Stipes cylindricus, unciam crassus, 5-6 unc. altus, toruloso-gibbosus, durus lignosus, intus suberosus et colore saturatiore tinctus. Pileus semicircularis, 4-5 unc. latus, ad basin unciam fere crassus, durissimus, tuberculato-rugosus, a stipite concolori oblique adscendens. Pori nudo oculo vix distinguendi, obscure ferrugineo-fusci, versus stipitis insertionem nigricantes. Intus tubuli breves, interrupti, stratosi, ut procul dubio perennis. In Java. Blume. (v. ic.)

3. c. *P. Lingua*, pileo suberoso duro cum stipite confluente laterali linguaeformi, supra rugoso glabro fusco-nigro, subtus luteo, poris minutis cinereo-fuscis. Nees l. c. p. 15. t. 3.

Singularis species; meo sensu inter Pleuropodes collocanda. Pileus solitarius, clavam compressam incurvam in stipitem attenuatam referens. Longitudo totius fungi $2\frac{1}{2}$ unc., latitudo apicis latiss. $\frac{1}{4}$ unc. — Color obscure brunneus, cum nitore, subtus basin versus in rubrum vergit. Substantia suberosa, levis, sicca, brunnea, contextu floccoso. Pori genuini, fertiles, subrotundi, sordide fuscescentes, versus apicem paginae inferioris tantum conspicuntur; pars reliqua inferioris lateris crusta lutea, tuberculis minutissimis exasperata, obducitur, quae hymenium fascia lata prominente lutea cingit. Plura pororum strata fungum perennem indicant. Ad arbores Javae. Blume. (v. ic.)

O b s. Polyp. perennes stratosi forsitan melius peculiarem seriem constituunt. — Ex hac regione quoque *P. spathulatus* Kunth. Syn. sub Boleto, sed nec specimen nec iconem vidimus.

4. *P. pes Caprae* l. c.

P. pes Caprae, pileo dimidiato et subintegro fuscescenti-badio, demum tessulato, poris magnis acutis stipiteque ventricoso lutescenti-albidis. *Pers. Myc. Eur.* II. p. 37. — Nec ullam e descriptione invenio differentiam *P. scrobinacei* Pers. l. c., qui *B. scrobinaceus*. *Pumino in Act. Taur.* 1805.

Affinis, saltim analogus, *P. subsquamoso* et *ovino* — et in fronte tribus potius collocandus.

Trib. III. MERISMA l. c. p. 354.

8. *P. alligatus*, imbricato-multiplex, pileis carno-fibrosis villosis inaequalibus azonis subisabelliniis, poris minutis albis.

Boletus mucidus. *Scop. Ann. Hist. Nat.* IV. p. 149.

Maxime disformis et vario modo concrescens, nec inter se solum, sed et caules et culmos graminum ambiens, folia decidua aliasque quisquiliis includens; statura saepe quasi centrali, l. undique expansus, quasi integer, sed absque stipite distincto. Vere autem pluvioso vidi mus pileos in clavulas teretes aporas mutatos, similes Pol. gigantei = Clavariae aequivocae. *Holmsk.* Lobi imbricati, inaequales, dilatati, et saepe circumscriptio circulares, undulati; superficie inaequabili, sed contigua, brevissime sericeo-villosa, caespites palmares saepe fornantes. Color alutaceus l. isabellinus, carnis rigido-fibrosae subzonatae dilutior. Ob substantiam rigidam; haud compactam, fibrosam *P. gigantei* flexus mox frangitur, nec friabilis est, ut *P. sulphureus* contextu floccoso. Pori pallescentes, minuti, inaequales, mox mucidi h. e. tenuissima mucidine obliterati. Pileos quoque, praecipue domi servatos, avidissime infestat incedo sterilis alba, ut mucidus bene dicatur. Per multos annos spectabilem fungum in unico trunco mucido Juglandis regiae, perfectum habui Lundae Octobri; sterilem, aporum Majo. (v. v.)

Obs. Ni aliis exsisteret *P. mucidus*, hoc nomen aptissimum servandum fuisset. — Ambiguus ille

P. heteroclitus Bolt. num huie, an *P. squamoso* affinior?

9. *P. distortus*, „pileis confluentibus distortis vel auriformibus cervinis, undique poris minutis molliusculis minutis candidis pallescentibus.“ *Schwein. Car. n.* 903.

Pilei numerosi, subdimidiati, distorti, auriformes aut orbiculares; undique tecti poris candidis, demum pallescentibus, minutis, sinuatis, subinollibus, qui saepe super pilei marginem, inde crassum porosum, increscunt et in stipites spongioso-coriaceos decurrent. Plerumque invenitur fungus expers pilei, undique porosus, Clavariaefornis aut cylindricus, unde nexus cum prioribus perspicuus. Non rarus in terra vel ad radices arborum, praesertim *Bignoniae Catalpae* et in viis ligno munitis *Carolinae*. (E fragmentulis à me visis hujus et sequentis speciei nil ex autopsia addere licet; a Daed. bienni vero omnino diversam indicant speciem).

10. *P. graveolens*, imbricatus, polycephalus, pileis durissimis ligulatis plicatis zonatis fuscis, puris minutissimis spadiceis. *Schwein. Car. n.* 904.

Caespitem insignem, capit is humani magnitudine, format; pileis superioribus latioribus unciam latis, 2-3 unc. longis, inferioribus minoribus, demum in meras clavulas abeuntibus, numerosissimis et tam arcte sibi appressis, ut poros contegant. Ceterum pilei margines pallidiores, durissimi, aetate splendentes. Pori ob minutiem non conspicui, nisi farcto pileo. Substantia dura, floccosa, spadicea. Odor gravis, subnauseosus. In *Quercubus*, imprimis *aquatica*, in *Georgia Americae rario*.

Obs. 1. Species valde insignis, primo utpote hujus tribus merismoideam (subclavatam) naturam confirmans; porro utpote Polyporos clavatos cum pileatis prorsus jungens; tandemque hujus tribus evolutionis seriem usque ad species lignosas extendens.

Obs. 2. Genus *Cladoporus* Pers. Ch. commest. ut status degenerans hujus tribus omnino considerandum est. Pleraque species ipsi Clavatas vidimus. *Pilei latitudo* (cfr. Pers. Myc. Eur. p. 122.) in statu normali non obstat; omnium latissimus *P. giganteus* etiam clavatus occurrit. *Holmsk. Ot. 1. t. 13.* Bol. ramosus *Bull.*, de quo conf. Stirp. Fems. p. 57., a *P. imbricato* longe minus recedit, quam *Clav. thermalis* Dec. ab *Lentino lepideo*, cuius forma c. 1. *M. 1.* p. 176. tamen est, observante summi viri filio. Ejusmodi status clavatos plurimorum Agaricorum vidi mus!

Trib. IV. APUS. S. M. 1. p. 358.

Obs. Inter Fungos Agaricinos Mesopodes centrum constituunt indeque hi in plura genera et tribus abeunt. Inter Polyporeos vero Apodes centrum (inter Hydneos et Auricularinos Resupinati, nisi in his forsan Clavati), quare vastissima haec tribus ulterius necesse subdividenda; non vero e *superficie*, *colore*, *situ solitario* et *caespitoso*; nam sectiones inde ortae utpote maxime inconstantes examinantem tantum seducunt omnemque affinitatem naturalem tollunt. Seriem et consociationem specierum in Syst. Mycol. repetito examine in genere naturalem inveni. Novae vero detectae species novas affinitates indigitarunt, quare plures novas sectiones recipere coactus fui, studens ut naturales et acute limitatas, determinationem certam facilitantes, redderem; parum vero curans, si aliis nimiae viderenter. Distinctio primaaria inter Annuos et Perennes semper forsan inconcussa manebit; accedit nova intermedia *Biennium*, a natura, ni fallor, etiam stabilita. Haec sibi varias, annus praesertim adscriptas, species vindicat. *Poly pori hispidi* tribus a reliquis tantum recedit, fere ut *Fistulina* a *Boleto*, ut saltim subtribum constitut et a vita tantum autumnali nomen obtineat. Reliquae *Annuae* saltim in sequens ver persistunt. Hinc.

quatuor subtribus, *Autumnales*, *Annui*, *Biennes*, *Perennes*, quarum singula acutis limitibus circumscribitur.

Annui, utpote specierum numero ditissimi, ulteriorius subdividendi. Sectiones in Syst. Myc. propo-sitas servo; exclusis speciebus, ad *Autumnales* et *Biennes* relatis; naturalissimae quoque videntur. Nuntur non tantum substantia carnosa, *suberosa* etc.; sed sufficiuntur notis maxime essentialibus e tota vegetatione et structura desuntis. Sola substantia, qualis ab aliis recepta, fallax est; nam plurimae species primitus carnosae, adultae suberosae et lignosae evadunt, quare eadem species in diversa sectione haud raro simul recensetur. Vere *carnosae* tantum sunt species structura interna fibrosa; omnes *contextu fiocoso* in juvenili aetate haud raro molles et spongiosae, *Suberosae* dicendae. Accedit porro, quod hactenus neglectum sit, *Biennium* et *Perennium* duplicum aut triplicem occurrere statum, fungi nempe *annotini*, *biennis*, *perennantis*, qui ut totidem species vulgo recensentur. Sic supra jam vidimus *Poletum fasciculatum* Schrad. esse fungum biennem *Polyp. brumalis*, *B. Calceolum* Bull. esse statum biennem *Pol. varii* etc.; ita etiam certe affirmare audeo *Polyp. marginatum* tantum esse fungum annotinum *P. pinicolae*, quae vero forma annotina eo magis fallax, quo plures ejus characteres, quos vero physiologite sufficienter infra explicatos spero. Porro *Bol. rubiginosus* Schrad. forma annua *B. resinosi* Ejusd.; *Polyp. hirtescens* P. *biennis* *P. nidulantis* potius quam *P. radiati*, plura exempla, ut jam reticeam. Sed et species annuae in sequens ver persistunt, sed ob hymenium corruptum caustum vix fallunt. Talis status destructus vernalis *Pol. versicoloris* est *P. argyraceus*. P. — Reliqua de receptaculi degenerationibus ad *Resupinatos* de pororum ad *Polystictas* nuntur, memoratu dignissima. Ad species veras determinandas de generis statu typico praenotiones maxime necessariae. — Dolendum, sporidia, quae *Polyporum* dispositionem naturalissimam offerrent,

aegre observari, sed contextus color cum sporidiorum omnino convenire videtur indeque maximi aestimatur. Veniet forsan dies, quo *Polypororum*, *Hydnorum*, *Thelephorarum* dispositio primaria exinde suinetur, nam omnis a receptaculi forma desunt tantum relativa (h. e. statum naturalissimum et frequentissimum respiciens); cum altera e sporidiorum et contextus indole absolute constans. Videmus non paucos *Polyporos*, (v. c. *P. mollem*, *versicolorem*) *Hydnum ochraceum*, *Thelephoram laciniatam* *Mesopodes!*, *Pleuropodes*, *Apodes*, *Resupinatos*. Inter *Apodes* tantum ejusmodi exempla reperiuntur; sed omnes fere *Apodes* in *Resupinatos* abeunt, hinc, qui *Pileatos* *resupinatos* genere distinguunt, certe errant. — Sed mittamus haec. Enjam dispositiones *Apodum* sciographiam:

A. AUTUMNALES. Contextus maxime fibrosus, fibris divergentibus in poros subdiscretos porrectis.

B. Annui. Contextus parallelo-fibrosus, aut floccosus, albus. Pori simplices.

† *Carnosi*. Fibrosi, poris albis.

†† *Subcarnosi*. Subfibrosi, poris coloratis.

††† *Suberosi*. Floccosi, liegnoso-suberosi, azoni.

†††† *Coriacei*. Floccosi, suberoso-coriacei, zonati.

C. BIENNES. Contextus subfloccosus, coloratus! Pori simplices.

D. PERENNES. Contextus floccosus, coloratus. Pori stratosi.

A. AUTUMNALES.

Char. ess. Contextus fibrosus, fibris divergentibus in poros subdiscretos porrectis.

Obs. Pileus valde crassus, carnosо-spongiosus, succulentus, structura maxime fibrosa; fibrae divergentes, superne angulo recto superficiem excedentes

eamque hirtam reddentes, inferne in poros abeuntes. Pori subdiscreti, in fibras aculeosve solubiles, sub-simbriati. Species inter se valde affines, autumnales, brevi putrescentes (haud persistentes), azonae, non raro in stipitem obsoletum (Fistulinae instar) porrectae. Vegetatio prorsus ad typum fistulinae; sed hymenium, quamquam eodem modo a pilei fibris porrectum et fere heterogeneum, verissimi Polypori. Poros non in tubulos, ut apud Cel. Persoon, sed facile in fibras aculeosot solvere mihi contigit. A Boletis, cum quibus alij, teste scilicet Persoonio, conjungere malunt, poris haud tubulosis, cum fibris pilei continuis eximie differunt,

1. *P. hispidus* S. M. 1. p. 362.

Grev. Cr. Scot. t. 14. nitide.

2. a. *P. labyrinthicus*; albido-fuscus, pileo carno-so-spongioso pulvinato hirto, in margine patente, poris labyrinthico-laceratis.

Sistotrema spongiosum. Schwein. Car. n. 950.

Habitus praecedentis et structura prorsus eadem. Maximus, latitudine et longitudine sexunciali, sub-imbricatus, horizontalis, valde crassus, praecipue basi vel e pluribus pileis imbricatis connatus. Substantia carnosso-spongiosa, compacta, recens liquorem stillans, suscens, obsolete zonata. Pileus eximie pulvinatus, ab Auctore strigosus dicitur, sed in meo exemplari hirto-velutinus, prorsus sessilis. Hymenium in pileo tam erasso angustum, poris irregularibus, dissepimentis crassiusculis in dentes confertos labyrinthicos abeuntibus. Ex hymenio perinde fere est, utrum Polyporum, Daedaleam, an Hydnium dicas, sed hoc neglecto vix a priori differt, nec ulli adsunt affines in reliquis generibus citatis, quare hoc loco non potui non inserere. Accedit porro hymenium priinitus porosum, quale in nullo Hydno. *In crescit truncis vivis l. nuper caesis in Carolina, Aut. (v. s.)*

2. *P. spumeus*, albidus, pileo carnosio - spongioso gibbosq obtuso rugoso hirto, in margine incurvato, poris contiguis subrotundis. S. M. 1. p. 358. (imperfectior.)

Bol. suberosas. Wahl. Ups. n. 1054. B. pulvinatus Wahl. Suec. n. 2001.

Postquam liberalitate Cel. Wahlenbergii Bol. pulvinatum videre et cum *P. spumeo* nostro in natura conferre licuit, hunc statum juniores spongiosospumeum, illum adustum subsuberousum, utrumque vix nisi colore ab affini *P. hispido* distingui intelleximus. Forma eximie pulvinata (minus dilatata, quam in *P. hispido*), basi porrecta in stipitis rudimentum, supra quod pileus postice valde gibbus et rotundatus, antice vero extenuatus in marginem incurvum. Fibrarum et superficie iudeoles, optime a Cel. Wahlenberg l. c. descripta, prorsus. *P. hispida*. Pileus exsiccatus bene conservatur, mollis, albidi latitacei coloris, poris obscurioribus, minus laceris, quam priorum. Ad fruticos vetustos arborum frondosarum vivarum. Aut. (v. v.)

Obs. *P. chioneus* huic valde similis, etiam stipitatus et spumeus legitur, sed structura et poris omnino ad Annos pertinet. Cfr. quoque Fl. Dan. t. 1794.

B. ANNULI.

Char. ess.: Contextus parallel-fibrosus aut floccosus, album. Pori similares!, simplices (h. e. haud stratosi).

Obs. Substantia et forma varia, non vero Autumnalium. Quae adsunt series fibrosorum et floccorum notabiles, sed ceterum tamen affines, ut separare non debuerim. Vegetatio eadem, in sequens ver saltim persistens, sed destructa.

+ CARNOSI. (S. M. 1. p. 358-360. **)

Obs. Structura fibrōsa, fibrīs parallelis. Pileus junior eximie carnosus (immo gelatinosus in *P. tephroleuco*), adulta quoque mollis et fragilis, raro ut in *P. borealis*, qui ceterum vix distingui potest, subetosa. Pori inultis sinuosi, sed ob dissempenta tenuia a Dædalēis bene distincti. Sectio eximie naturalis, species numerosae et bēne diversae, ob vitam breviorē, faciem rudem locumque in montosis ceteris magis neglectae.

3. a. *P. borealis*: S. M. l. p. 366. Wahl. Suec. 2000.

Species insignis. Ad Subsuberosos l. c. retuli ob substantiam tenacem sicciorē, sed postquam etiam primitus carnosum videre licuit juxta affines potius locandum censeo. Duas habemus varietates insignes:

β. montanus, pileo carnoso, margine obtuso, poris flexuosis obtusis integris.

Vulgari multo crassior, succosior et magis vegetus, *P. spumoso* hand absimilis. Pileus hirtus. Pororum dissempenta crassa et obtusa. *Copiosissime in truncis abiegnis montis Omberg.* 1824. (v. n.)

γ. spathulatus, pileo tenuiori villuso, margine acuto, in stipitem brevem lateralem villosūm porrecto. *Weinm. Cat. l. c. p. 101.*

Daedalea gibbosa. *Wahl.!* *Ups.* — *Bol. pithyus. Chaill.* ! in litt.

Alterum hujus speciei extremum, pileo tenui, depresso, spathulato. Pori tennissimi et valde laceri. In *Helvetiae subalpinis*, *Rutheniae silvis*, *Sueciae montanis*, passim. (v. s.)

4. *P. destructor* l. c. p. 359.

Singularem habemus varietatem:

β. mucronatus, resupinatus, determinatus, pallens, poris stipatissimis elongatis in subulas porrectis.

Crusta determinata, saepius orbicularis, matrici adpressa, sed facile secedens et subtus albida velutina. Pori consertissimi, totum fungum, membrana jungente excepta, constituentes, valde subtiles, aequales, 2-3 lin. longi, omnes ore in dentes subsetaceos l. mucrones porrecti, quare tota superficies setosa apparet. Si vero fungus transversim, dissecatur facilime patet, hymenium componi e poris valde regularibus, stipatis, integris, ut absque dubio hujus generis, licet primo adspectu Hydnium exactissime referat. A centro versus marginem pori quoad longitudinem gradatim et determinate decrescent, ut marginales tandem brevissimi sint et hi depticulo tantum instructi. Ambitus primitus passim bombycino-byssinus, demum etiam inflectitur. Forma constans, iusignis, sed rara, domestica ad asseres Pini mucidos, hieme lecta. (v. v.)

Obs. Polyp. dentiporus Pers. Myc. Eur. forsan idem!

6. *P. stipticus* I. c.

***P. acidulus*, albus, unicolor, pileis carnosō-suberosis crassis molibus glabris, subtus planus, poris exiguis subrotundis aequalibus.**

Odor et sapor acidulus. Mollis, subspongiosus, levis, fibrosus. Pilei imbricati, concrescentes, $\frac{1}{2}$ -2 unc. crassi. Pori longi. A vulgari differt colore non rufescente, sapore haud stiptico; certe tamen varietas. Copiosissime in externis taeniis Roslagrae ad truncos Pini. (v. v.)

6. b. *P. fragilis*, albidus, pileo carnosō fragili plano subdepresso strigoso-rugoso, subtus convexo, poris tenuibus longissimis flexuosis intricatis.

Boletus mollis. *P. A. S. p. 247!*

Polyporo molli utique proximus; sed fragilis, nec mollis, ad tactum fusco-inaculatus (nec rubens), ut etiam forma distinctus. *P. mollem* insuper cum *P. boreali* et stiptico optime serie naturali jungit. Pilei postice porrecti, subiude stipitati, supra plani depresso, subtus vero ad basin gibbosi, crassiusculi

Bol. abietinus. *Dec. Fr.* 6. p. 40. *sive specimina Chaill.!*
P. aureolus *Pers. L. c. p. 60.*

Ex uno altero de specimine sicco de amorpho
hujus indole dubitat Cel. PERSOON, sed extra du-
biū ponunt millia quotannis a me lecta individua
heteromorpha. Color aureolus verum non constans
est; occurrit etiam totus candidus et griseus.

+++ SUBSUBEROSI. S. M. 1. p. 365—367.

Obs. A tribus antecedentibus sectionibus cer-
tissime dignoscitur praesens *contextu floccoso, abs-*
que fibris! Hac structura ad Suberosos proxime
accedunt, sed differunt *poris haud stratosis, contextu*
sporidiisque albis, quae in Suberosis colorata. Unice
cum Coriaceis confundi possunt, tamen facies om-
nino propria, substantia rigida, pileus azonus e. s. p.

(4.) *P. betulinus* S. M. p. 358.

B. sutorius. *Scop. ann. Bot. IV. p. 149.* (*totus albus,*
bic aut saltim maxime affinis). **Bol. suberosus.** *Linn.*
Suec. 2. n. 1253 ex Wahl. Suec. n. 1995. (*edit. I. vide-*
tur utique Daed. gibbosa) — *non B. suberosus Wahl.*
Ups. — **Pol. betulinus.** *Grev. Scot. t. 229. Sommerf.*
Lapp. p. 275.

Contextus floccosus absque fibris; adultus eximie
suberosus, ut certe hujus sectionis, in qua omnes
vere affines, v. c. *P. officinalis*, continentur. — Ca-
ro primo mollis, alba, fracta rubescit, ut *Bol. pul-*
vinum *Pers. Myc. Eur. II. p. 148.* *huc referendum*
esse minime dubitem. — Porro fungi vertice tantum
orrecti et spurie stipitati ad Apodes ubique et, ni
fallor, justissime a me referuntur. Plures vere *Sub-*
erosi, v. c. *P. roseus*, eodem modo porrecti va-
riant. *P. betulinus* locis horizontalibus non porre-
ctus, sed vertice adnatus, orbicularis, integer, qua-
les etiam *Suberosi* pluri, v. c. *P. marginatus*,
fomentarius, obviam veniunt. Testatur insuper
haec vegetatio majorem analogiam cum *suberosis*,
quam carnosis; hi enim locis similibus stipitem la-
teralem saepe exserunt. *P. betulinus* lateralis num-
quam mihi obvius; potius inter *Resupinatos* suos,

inter quos *P. pellatus* *P.* (monstrosa progenies) eodem modo adnatus, quam inter Pleuropodes collocasset Cel. Persoon.

4. b. *P. Afzelii*, pileo suberoso molliusculo glabro azono albo, poris minutis rotundis subacutis integris.

Dimidiatus, basi productus, semiorbicularis, 2 unc. latus, firmus, sed non rigidus, totus albidus dein sordidus. Pori aequales. Contextus floccosus. A proximis glabritie et pileo minus tenaci dignoscitur. *Ad truncos in Sierra Leona.* Dedit Illustr. Thunberg. (v. s.)

5. *P. suaveolens* l. c. p. 366.

EIAM ad truncos Quercus legitur! — *P. salicinum* Bull., a Persoonio huc relatum, ut l. c. suscipitus sum, bene differre, monent Autoptae *Grevill. Fl. Edin.* — et *Chev. Par.* p. 254 — Equidem nondum vidi, quare recipere non potui. Sowerbyanam tamen ironem (t. 227.) ad *Polyp. fumosum* potissimum referam.

5. b. *P. odoratus*, irregularis; pileo glabro pallescente, poris rotundis integris albido-ochraceis. *Sommerf. Lapp.* n. 1642.

Fungus salignus., *Linder Fl. Wiksberg.* p. 14. *Boletus.* *Linn. Lapp.* n. 522.

Bene jam Cel. WAHLENBERG synonymon Linnaeanum ad australem *P. suaveolentem* haud pertinere monuit (cfr. *Fl. Suec.* n. 2002); probavit Rev. SOMMERFELT, e quo Auctore recipi fungum parum cognitum. In schedulis Cel. WORMS-KJOLD descriptionem hujus fungi, e Kamtschatka vidi et idem sere absque dubio fuit, quem ante viginti annos Wexioniae obiter vidi. Odor etiam hujus fortis aniseus. *In Salice caprea in borealibus.*

6. *P. populinus* l. c.

Fl. Dan. t. 1791. *Chev. par.* p. 255.

Ut rationem redderem loci in Systemate post *P. suaveolentem*, affinitatem quandam cum illa specie adesse l. c. notavi, sed, cum iude seducti Auctores illius synonymon l. varietatem habuerint, addam necesse est, speciem tamen esse optime distinctam! Odor potius farinæ recentis, quam anisi. Forma varia, etiam pileus linguaeformis obvius et superne sordidus.

(7.) *P. neesii*, imbricatus, concrescens, tenacissimus, albus, pileo suberoso tenui azono, poris subrotundis exiguis albis. — S. M. p. 370.

Species distinctissima; vero affines habemus nullas, si a praecedente forsitan discessero; sed tam polymorpha est, ut in plures potius forsitan divelles. Dignoscitur colore candido, pileo tenui, sed tenacissimo, haud flexili, pororum habitu, odore nullo. Ob habitum olim inter Coriaceus enumeravi, sed ob pileum azonum et texturam potius suberoso-lignosam hoc loco iam inserui, praecipue cum legere in formam perennantem, poris stratosis (res inter Leucosporos inaudita). Pilei hujus formae lignosi, plerumque numerosi, imbricati, sed omnino concrescentes, ut inferiorum margines scalae instar tantum in hymenio quasi communi promineant. Ob insiginem duritiem musci et speciatim Leskea sericea supra pileos semper fere nascitur et fungo increscente includuntur. Unico tantum loco, sed forma norinalis, quae ad ramos fagi haud rara est, utique annua. Pileus variat eximie villosus et glaber. Sequentes duo fungos minime in priorem transire vidi, sed certe affines, hinc ut varietates constantes subjungo:

β. rugosus, albidus, pileo pertenui rugoso subscrobiculato, poris inaequalibus denticulatis.

Singularis tenuitas et rigor pilei azoni, quibus notis a *P. Coriaceis* dignoscitur. Facies a priori diversa, sed characteres nulli adsunt acuti. Locis humidis ad ligna prostrata Alni semel. (v. v.)

y. ? connatus, albidus, ambienti-effusus, innatus, pileolis brevissime reflexis scalaribus villo-sis, poris tenuioribus. Weinm. l. c. p. 102.

Medius inter priorem et *P. populinum*, ab utro-que forsan diversus ob odorem peculiarem acidulum. Forma insuper valde propria, sed, num constans sit, plane convicti non suimus et ceterum notae acu-tae desunt. Cum matre omnino connatus et intra corticem in xylostrema abit. Pileoli reflexi, angu-stissimi. Valde memorabilis est! In cortice Aceris Platanoidis Petropoli. (v. s.)

(8.) *P. cervinus*, pileo suberoso - coriaceo subresupi-nato conchiformi inaequabili adpresso velutino dilute cervino, poris majusculis sublaceratis ligneo - pallidis. — Schwein. Car. n. 902.

Longitudinaliter effusus, subimbricatus, $1\frac{1}{2}$ unc. latus, basi crassus, versus marginem attenuatus, subformicatus, sulcis concentricis concoloribus exa-ratus, obsolete strigoso - velutinus; nostrum speci-men testaceo - fulvum, rugosum. Substantia tenuis, alba, subfloccosa. Pori pallidi, oblique prominuli, acuti, basi praecipue laceri, maiores quam in proxi-mis. Rarior ad cortices Persicarum dejectos in America boreali. (v. s.)

9. *P. villosus* S. M. 1. p. 344.

Postquam specimina Swartziana videre licuit, hoc loco inserendum inveni. Variat uti proximi, resupinatus, in quo statu sequenti valde similis, sed pori maiores, angulati, subdentati. In India occidentali. (v. s.)

10. *P. serialis* S. M. 1. p. 370.

Ob affinitatem cum prioribus etiam haec spe-cies ad Subsuberosos referenda! In lignis pineis vulgatissimus est; status normalis vero rarus et ab Auctoribus vix notatus; sequentes vero ut hujus monstrositates considerandi sunt:

- b. *P. contiguus*. *Pers. Myc. Eur.* II. p. 74. *exclusus*.
Bol. contiguo *Syn. Fung. P. contiguus*. *β. A. S.*
p. 255.
- c. *P. scalaris*. *Pers. l. c. p. 90.* (*Specimina Helvetica et Suecica prorsus convenient.*)
- d. *P. frustulatus*. *Pers. l. c. p. 91.* (*Dedit Cel. Chaillet pro Bol. interrupto Pers. Mscr., quem vero in Myc. Eur. frustum quasivi. Quadrante vero descriptione et loco ad hunc retuli. Etiam in Suecia lectus.*)
- e. *effusus*, *undulato-tuberculosus*, *albidus*, *hiac inde testaceo-tinctus*, *pori materia floccosa farcti*. *Bol. Cryptarum Quibusdam*.
- f. *effusus*, *contiguus*, *laevigatus*.

Obs. 1. Ultimerum Subsuberosorum more perennat, sed neque pori stratosi adsunt, neque contextus l. sporidia colorata sunt. Fungus prijni anni totus albus, biennis testaceus. — Pororum diversa indoles e loco in cryptis pendet.

Obs. 2. Ex hac regione quoque *P. subpileatus* Weinm. l. c. p. 102, cuius optima specimina misit indefessus et acutissimus inventor, sed descriptioni hoc loco supersedeo, donec in silvis nostris, ubi etiam adest, observatum cum *P. calloso* comparaverim.

+++ CORIACEI. S. M. 1. p. 367-371.

Obs. Contextus *floccosus*, absque fibris, albus; junior subinde spongiosus. Pileus zonatus, vix lignosus. — Sectio naturalissima, praecipue postquam *P. Neesii* et *serialis*, reliquis haud affines, ad Subsuberosos transferre licuit. — Plurimae species ex omnibus fere orbis partibus reportatae sunt.

1. *P. hirsutus* l. c.

Bolet. nigromarginatus. *Schwein. Car. n. 912.* (*Specimina Europaeis prorsus similia!*) *Pol. hirsutus*. *Pers. Myc. Eur. II. p. 73. excl. Variet.*, *Wahl. Suec. n. 1203. Sommerf. Lapp. n. 1614. Wormsk. Kamtsch.*

β. Brasiliensis, poris difformibus, tenuioribus.

Superne *P. hirsuto* simillimus, ut distingui nequeat; sed pori multo tenuiores; effigurati, sed regulares et integri. *In Brasilia, Lund.* (v. s.)

2. *P. velutinus* l. c.

Hic, junior spongiosus, a proximis distinctissimus est. De pristinis suis synonymis dubius ad priorem jam refert Cel. PERSOON. — *P. lutescens* Myc. Eur., omnino a *B. lutescente* Auctorum diversus, ad *P. radiatum* l. nidulantem spectat.

3. *P. zonatus* l. c.

P. leucoma, *P. angulatus*, *placenta*, *P. versicolor* var. *Pers. Myc. Eur.* l. c.

Formae a nobis allatae, omnes etiam visae, numquam separandae. — e synonymis neutiquam pendent. Nec de synonymis adhuc dubito. Var. a., quam e descriptione ad *P. adustum* Cel. PERSOON referre mavult, poris albis utique differt. *Pol. ochracei* differentiam a sequente, cui haec forma proxime accedit, etiam probat Rev. SOMMERFELT (Suppl. Fl. Lapp. n. 1645). Ab hoc probe distinguendus *P. versicolor* lutescens l. alutaceus.

4. *P. versicolor* l. c.

P. versicolor. Desmaz. exs. n. 71, Pers. Myc. Eur. II. p. 71. exol. var. E. eto. *P. argyraeus*. Pers. l. c. p. 73. a specimine inventoris amic. CHAILLET evidentissime est hujus forma post hiemem vere persistens hymenio destructa. Mirandum sane, individua iam evidenter senio confecta specie distingui! Etiam sub *Sistotrema* argentei nomine accepi.

Non tantum var. β ., sed et a, plurimorum more, occurrit hymenie poroso - lacero. (*Sistotrema*. P.) Cel. SCHLEICHER insuper misit specimen in centro prorsus subulata, sed in ambitu porosa.

5. *P. Stereoides* l. c.

Species distinctissima, male priori subjuncta. Facies peculiaris, fere *Thelephorae sanguinolentae*. Substantia e coriaceo - lignosa. Pilei senescentes fusci, glabratii. Pori majusculi, obtusi, diffiores, valde curti. Etiam Petrópoli legit Cel. Weinmann.

b. b. *P. Lundii*, coriaceo-membranaceus, flaccidus, ligneo-pallens, pileis villoso-scrobiculatis unicoloribus, poris subrotundis obtusis integerimis!

Statura fere *P. versicoloris*, sed tenuior, flexilis, unicolor, ligneo-pallens, superne in griseum vergens. Villus paginae superioris subadpressus, superficiem ceterum e zonis concoloribus inaequabilis scrobiculatam reddens, demum postice glabrescens. Margo acutus, tenuis. Substantia poris color, tenax, sed non rigida. Subtus concavus est, praecipue ubi plures pilei imbricati, poris mediis subrotundis, semper obtusis et integris, non albis. In Brasilia ad truncos. Lund. (v. s. a Cel. Horemann communic.)

5. c. *P. pinsitus*, coriaceo-membranaceus, tenax, pileis hirtis concentrica sulcatis unicoloribus cinereis, poris curtis majusculis angulatis acutis inaequalibus albis.

b. effusus, immarginatus.

Species praeclare distincta, *P. stereodi* et *abiesino affinis*. Hujus more variat reflexus et totus resupinatus, confluendo late effusus. Substantia tenuissima, tenacissima, alba. Pilei reflexi, longitudinaliter confluentes, 1-2 unc. transversim lati, margine undulato plicati, hirti, cinerei, zonis consortis unicoloribus concentrica sulcati. Pororum facies omnino propria; maiores sunt quam reliquorum *Coriaceorum*, acuti, non quidem lacerati, sed angulis inaequaliter prominulis hiantes. Cum priori. Lund. (v. s.)

7. *P. castaneus* l. c.

P. varius castaneus. Pers. Myc. Eur. II. — Bol. veronensis. Spreng. Syst. Veg. IV. p. 477.

Sine specimine ad *P. varium* referre non ausus sum; pororum colore utique differt.

8. pallescens L. c.

Bol. albida. *Wahl.*! *Lapp.* n. 1062. B. *pallescens*.
Wahl.! *Succ.* n. 2005. P. *radiatus* var. *pallescens*.
Pers. *Myc. Eur.* II. p. 70. (sed nimis distant.)

Ad P. velutinum accedit substantia subspongiosa, sed eadem et pileo glabratō s̄quentibus proximus.

8. b. P. conchifer, minor, tenuis, spongioso - coriaceus, albus, pileo conchiformi glaberrimo splendente, poris medie dentatis. — *Schwein.*! *Car.* n. 918.

Species valde singularis; saepē concrescens, forma et magnitudine eximie varians. Primo Pezizam, brevi et crasso stipite instructam, e disco centro Cladoniarum pyxidatarum more proliferam refert, excavatus, passim fusco - zonatus; specimina vero explicata pileum habent tenuem, lateraliter extensum, reniformem, unciam, utrinque planum, ferine sessilem, sulcis nonnullis concentricis exaratum. Margo integer, acutus. Pori tenui dissepiamento intersticti, acuti, angulati, dentati, sed vix laceri. *Ad ramos dejectos Carolinae.* (v. s.)

8. c. P. virgineus, tenuis, candidus, pileis orbiculatis glabris undulato - lobatis, zonis tuberculis, poris majusculis. — *Schwein.*! *Car.* n. 919: t. 2. f. 4 - 6.

Pilei in orbe plerumque dispositi, passim substipitati, 2 unc. lati, tenues, ceterum habitu *P. versicoloris*. Contextus pro more floccosus. Pori rotundi, dissepiamento tenuibus. *Ad truncos Americae borealis.* (v. s.)

9. P. membranaceus S. M. I. p. 370.

A priori et omnibus distinctissimus pileo prorsus membranaceo, qualis in nullo europaeo, longitudinaliter plicato, ut cum *P. papyraceo* sectionem peculiarem sistere possit, si plures ejusdem structae species innotescant. Pori curti, tenues, acuti, subintegri, demum vero laceri. (v. s. Specimina Swartziana.)

(10.) *P. papyraceus*, tenuipinatus, tenuiter papyraceus, margine angusto undique libero reflexo involuto fuscopallenscente, poris curtis subdentalis albis.

Sistotrema portoricense. Spreng. ! in litt.

Vix alii affinis, sed hymenii conformatio ut in proxime sequentibus, et textura tenuissima prioris. Forma subrotunda, fere Theleph. quercinae P., sed marginem adeo tenuem et papyraceum, siccum, nitidum, demum fissum in nullo alio Pileato reflexo vidimus. Totus fungus circiter uncialis. Pori mediae magnitudinis, brevissimi. *Ad cortices Porto-Ricci*. Bertero. (v. s.)

(11.) *P. Symphyton*, albido-pallens, pileo tenui plano adpresso strigoso azono, poris majusculis disformibus dentatis, demum laceris.

Sistotrema Symphyton. Schwein. ! Car. n. 951.

Subimbricatus, basi effusus, ramos dejectos ambiens, 2 unc. longus, unciam circiter latus, „cartilagineo-spongiosus.“ Pori omnino hujus generis, sed ob dissepiimenta tenuia inaequaliter prominula in dentes laceros flexuosos abeunt. *In Carolina hieme*. (v. s.)

12. *P. abietinus* L. c. p. 370.

Hydnus obliquum et *fimbriatum*. Dec. Fr. Suppl. p. 37. ex Chaill. in litt. et Speciminibus missis *P. abietinus*. Pers. Myc. Eur. II. p. 77. *P. dolosus* ib. *Sistotrema violaceum*. Swartz et Auct. — Pers. Myc. Eur. II. p. 203. ex parte (*Boletus incarnatus* Schum. ! *Hydn. parasiticum* Linn. etc.) exclus. p.

Pet viginti annos quotidie sere hunc fungum sub innumeris formis videre licuit, ut de illius limitatione me vix falli crederem. Formas hujus Raciadiaceas, Xylostromeas etc. steriles etiam ab eisdem aliorum fungorum sine difficultate distinguo. Hinc de *P. dolosi* unione minime dubitare possum; pori etiam in hoc primo anno subviolacei, secundo expallentes, nec versa vice ut habent Auctores. Forma magis effusa, late confluens e loco utique pen-

det. (*Sistotr. Holtae* Schmidt vivum l. completum non vidimus, quare nil certi affirmare possum. *Sistotrema violaceum* Auct. plurimorum etiam hujus loci esse omnino certum est. Exstat vero alia huic primis affinis stirps (*Sistotr. fusco-violaceum Ehrenb.*!, *Dae-dalea decipiens Sommersf.*), quae numquam in Suecia australi mihi obvia et a me certe cum *P. abietino* non conjuncta. Cfr. *Irpicem fusco-violaceum*. — Quod denique ad *P. violaceum*, *purpureum*, *incar-natum*, *rhodelllum*, *nigropurpureum* Schwein. et *Bol. purpurascens* Dec. ab ill. Sprengelio fide coloris hoc relatos attinet, copiosis et perfectis specimini-bus quemcumque autoptam facile convincam, species citatas nec cum *P. abietino* neque inter se affines esse. Quae non species autonomae sunt, secundum nostra authentica specimina ad diffines species spe-ctant, nempe *Bolet. nigropurpureus* ad *P. isabellinum*, *B. purpurascens* Dec. ad *Merul. corium*! — *Polyporus abietinus*, licet maxime communis, in lignis et corticibus pineis (numquam arborum frondosarum) tantum lectus est.

C. B I E N N E S.

Char. Contextus floccosus, coloratus. Pori non strati.

Obs. Ultra annum persistunt, fere perennan-tes, sed numquam vegetatione interrupta redivivi; Substantia suberosa, nunc mollis, nunc sublignosa, contextu floccoso, colorato nec albo. Pori simplici strato, colorati, subintegri! (*Sporidia colorata*?) — Species plus minus molles, immo primitus sub-carnosas, ita conjunctae ut distinguere non liceat. Plurimae occurunt dupli, annua et bienni, for-ma, cui facile addas tertiam exoletam, praeceteris aegrae discernendam. Hanc morphosin negligentes eandem speciem sub duobus tribusve nominibus ne-cessere describant. — Locis horizontalibus Resupinat

in cryptis magis spongiosi, immo byssini, sed flocci subcolorati.

1. *P. sanguineus* L. c. p. 371.

In tropicis sane vulgarissimus, cum in collectiōnibus fungorum tropicorum sere numquam desideretur. Vidi e. Guinea et capite B. sp. Africæ, India orientali et occidentali, America boreali et australi. — Plura vidimus specimen stipite laterali distincto, basi dilatata adnato (omnino ut in *Polyp. xanthopode*, aequo late vegetante).

P. amphiporus, tenuior, latior, flaccidus, utrinque poros conspicuus proferens.

Forma maxime singularis, sed cryptarum procul dubio progenies! Color et substantia omnino vulgaris fungi; sed imbricatus, sublobatus, undique poris majoribus tectus. Ex India occidentali. Bennzon. (v. s. ab optimo Horneimann datum).

2. *P. cinnabarinus* L. c.

Pileus passim expallens. (*Polyp. rutilans radiatus nidulans* etc. huic subjungi possent.)

3. *P. carneus*, suberosus, pileis effusis imbricatis rugosis glabris carneis, poris minutis concoloribus. Nees in *Act. Bonn.* XIII. p. 14 t. 3.

Pilei longitudinaliter effusi, imbricati, rarius solitarii, tres l. quattuor uncias longi, 1-1½ unc. lati, 2-3 lin. crassi, tuberculato-rugosi, obsolete zonati, glabri extus intusque carni. Pori minimi, tamen nudo oculo conspiciendi, subrotundi, dissepiimentis subacutis. Color incarnatus, siccitate expallescit, humiditate contra in rubedinem transit. Substantia suberosa, dura, sicca. Contextus floccosus. Nees. Ad truncos, in Java. (v. ic.)

4. *P. fraxineus* S. M. 1. p. 374.

Hujus sectionis videtur.

5. *P. Aesculi*, suberosus, pileis subimbricatis fornicateis glabriusculis pallidis, poris minutis sulphureis. Schwein. Car. n. 887.

, Caespites duas tresve uncias longi. Parum imbricatus, fere simplex. Pileus suberosus, subte-nuis, basi crassior, glaber, tactu subfomentosus margine sterili. Pori demum nigrescunt.“ In specimine ab amiciss. Auctore dato pileus rubiginosus fere sequentis, pori pallescentes. Hinc mihi parum cognita species; hic vero locus satis aptus vide-tur. In arboribus, imprimis Aesculo flava, Caroli-nae. (v. s.)

6. *P. resinosus*. S. M. p. 361.

P. guttatas. Weinm. in Flora, Sylloge 1825. p. 101.
P. resinosus. Pers. Myc. Eur. II. p. 58.

Fungus primi anni carnoso - suberosus, (*B. rie-biginosus* Schrad.), secundi omnino lignoso - subero-sus et fomiti inserviens. (*B. resinosus* Schrad.) Hinc merito inter Biennes recepi, nam formae iunio-res moliores, succulentae e nulla sectione alienae sunt v. c. *P. betulinus* inter Subsuberosos, *P. velutinus* inter Coriaceos, *P. dryinus* inter Perennes. Substantia ceterum omnino hujus sectionis, pallide fulva, contextu quidem primo radiante, sed haud distincte fibrosa; adulte fasciculato - floccosa. Speci-mina Suecica, Ruthenica, Helvetica et Americana prorsus conveniunt. (v. v.)

7. *P. benzoinus*, pileo suberoso striguloso subresi-noso, fusco - umbrino, margine coerulecente, poris exiguis ferrugineo - umbrinis. — Wahl. ! Suec. n. 1076.

Pars superior *P. resinosi* simillima, ut nullum omnino inveniam discrimen, pileus modo, ut in formis perennantibus solet, magis explanatus. Substantia et contextus magis forsitan arescunt, sed cete-rum non differunt. Pori maiores, exigui tamen, minus conserti, ob pruinam, junioribus solemnem, deficiente ferrugineo-umbrini, intus glauci. Acce-dit odor gratus Vanillae l. adhuc magis Bonzoës, unde nomine desuntum, siuul resinosam naturam et odoris indolem iudicans. Fungum mihi haud

obvium secundum accuratissimum Auctorem non potui non recipere; sed suspicionem nostram mere quidem hypotheticam, urgentissimam tamen, *prioris cum esse statum perennantem* (unde pileus magis dilatatus, pori ob pruinam evanescere in evidentes, aliter colorati) nemo, perfectis observationibus de *P. marginato*, *odorato* etc., vitio nobis vertat. *Ad caudices abietinos in intimis silvarum penetralibus Upsaliae.* (v. s. a Cel. Wahlenberg missum.)

8. *P. odoratus* S. M. 1. p. 373.

Eximie persistens, tamen tota indoles et pori non stratosi ad hanc novam sectionem revocant et a variis, huc relatis, haud admodum distat. Junior quoque mollis est, sed non succulentus. Prae certe in cryptis mire mutatur; subinde etiam abit in tomentum ozonio fulvo, quale tradidit. Desmazières Exc. n. 69: prorsus simile. Etiam sub dio subinde sistit tuberculos compacte tomentosos aurantio-ferruginosos. Sed de his plura in Physiologia fungorum; notem vero hoc loco triplicem statum normalem, nempe 1) *Fungi annotini*, qui villosus, minor, mollior, luteo-ferruginosus, unicolor, poris pallidis pruinatis minoribus; 2) *Fungi biennis*, qui dilatatus, rugoso-tomentosus, umbrino-nigrescens, margine rubiginoso l. cinnamomeo, poris majoribus pallide cinnamomeis. Hunc omnes Auctores descripserunt. 3) *Fungus perennans* l. exoletus facillime propria habetur species, totus ferrugineo-spadiceus est, etiam subtus, pileus substrigosus! Eximie cum *P. benzoino* analogus, sed hic fere *inodorus*.

9. *P. nidulans* l. c.

- a. *annotinus*. *P. nidulans*, Pers. Myc. Eur. II. p. 59.
- b. *biennis*. *P. lutescens*, Pers. l. c. p. 71.? (nisi *P. radiatus*.)

Pervenimus nunc ad specierum triadem (*P. nidulantem*, *radiatum* et *cuticularem*) certissime quidem distinctam, sed synonymia difficillimam, cum Auctores, preteam singulae speciei indolem haud observantes, notas individuales magis quam

essentiales tradunt. — Praesens, iconē Schaefferi citata optime illustratus, *P. odorato* revera proximus est. A sequentibus optime dignoscitur *odore grato* (raro obsoleto) pileo molli, fragili, haud radiatim rugoso, margine tenui, patente, contextus. indole, poris opacis etc. Color plerumque lutescens, l. alutaceus, sed saepe rubens etc. — Ceterum varie mutatur; locis suffocatis legimus v. c. formam totam effusam, tomentosam, ferrugineo-fulvam etc. — *P. lutescens* P. quoad synonymon allegatum, videtur hujus loci, sed descriptio haud omnino quadrat. Sed difficile credere speciem inhi haud obviā ex hac regione in his terris occurrere.

10. *P. rutilans* l. c. p. 362.

Ad ea, quae l. c. adtuli, vix aliquid addere licet; differentiam specificam probare nondum licuit. Habitus fere *P. cinnabarrini*, sed poris ferrugineis bene diversus.

11. *P. radiatus* l. c. p. 369.

Quamquam olim ob substantiam jam primitus suberoso-coriaceam ad Coriaceos relatus, oppido ex hac regione! Perperam omnino Cel. PERSOON ad *P. versicolorem* refert. Melius sane in *Syn. Fung.* p. 528. ad B. alneum citavit. Medius est inter *P. nidulantem* et *P. cuticularem*, sed bene differt *odore nullo*; pileis valde imbricatis, semper suberosis, a basi obscuriori versus marginem patentem repandum radiato-rugosis, zonatis, poris nitidis vibrantibus. Fungus *annotinus* subtomentosis l. velutinus, fulvus, poris minutis pallidis argenteo-micantibus; *biennis* ferrugineus, l. fusco-lutescens glabratus, poris ferrugineis; *exoletus* fuscescens, poris sordidis.

12. *P. cuticularis* l. c. p. 363.

Optima species, a Bulliardo optime descripta! Pileus non radiato-rugosus, junior utique fulvo-fuscescens, demum hirtus, fusco-nigricans, cuticula quasi tectus, unde margo deinde incurvatus. Ad *Populm tremulam* etc.

Obs. De synonymis, quae plurimis Cel. Persoonio subministrarunt species, patua anbotem. Noster *P. cuticularis* omnino Bulliard est, adeoque *P. cuticularis* Pers. Myc. l. c. — *P. triqueter* et *P. alneus* necesse aut ad hunc aut ad *P. radiatum* pertineant. Prius suadet locus inter species subcarnosas, itamo descriptio, et *P. cuticularis* synouymon; posterius *Bol. radiati* Sowerb. — Utraque species in Alno legitur, sed *P. cuticularis* tantum in Quercu. Sed res videtur minoris momenti, speciebus, ut spero, rite limitatis. *P. strigosus* Pers. non ex hac grege, sed ad *P. ligniatum* refero. — *P. impuber* Pers. ex Sow. plurima cum nostro communia habet, sed formas cryptophilas *P. nidulantis* etiam satis refert. Sine speciminibus authenticis vix quid absoluti statuendum; sed plures novas species inter has latere, vix ac ne vix quidem crederam. — Ex hac regione porro *P. Rhaedes* Pers., nidulanti proximus.

13. *P. torridus*, ligneo-pallens, pileo coriaceo velutino versus marginem concentrica sulcato, poris subrotundis obtusis integris.

Exlus unicolor, ligneo-pallens, sed intus subfulvus, quo colore prioribus utique consociandus. Pileus planus, dilatatus, 3-4 unc. longus et latus, semicircularis, versus marginem, obtusum tamen, tenuior. Pori medii, parum angulati, carne pilei longiores. In truncis Africæ. Dedit Ill. Thunberg. (v. s.)

14. *P. helvolus*, pileo coriaceo undulato tuberculoso velutino azono helvolo, margine acutissimo, poris dentatis subsfuscescensibus.

Pileus sessilis, dilatatus, 4-uncialis, planus, suborbicularis, superficie tuberculosa velutina, tactu mollis. Color isabellino-helvolus, intus fere pallidior. Margo substerilis, acutissimus. Pori medii, acuti, demum laceri. Habitus et substantia flexilis fere *P. hirsuti*, tamen eximie diversus est. Cum priori. (v. s.)

15. *P. gævus*, *gilvo-ferrugineus*, *pileo tenui molliusculo glabro azono*, *margine acutissimo*, *poris exiguis planis*. — *Schwein.*! *Car. n. 897.*

P. Liquidambaris. *Schwein.*! *in litt.*

Habitus fere *P. Ribis*, sed minor. Specimina a me visa longitudinaliter sunt effusa, basi resupinata, 2-3 unc. longa, utrinque plana, haud imbricata, omnino glabra, sed tactu mollia, quasi velutina. Pori curti, nudi, opaci, in margine nulli. *Passim ad juniora Acer et Liquidambares in Carolina.* (v. s.)

D. PERENNES. S. M. 1: p. 372.

Obs. 1. Interrupte vigent, quotannis nova strata distincta imponentes, saltim in regionibus frigidioribus. Contextus floccosus et (ut Sporidia) coloratus, in *P.* marginato pallidus.

Obs. 2. Plurimae species, saltim primariae; in diversissimis arboribus vagantur, ut loca natali in specierum determinatione haud nimis fidendum. Sed ex diversa nutrimenti copia in diversis arboribus minus explicantur, ut tot fere formae quot arbores. Sed cuique speciei certa matrix, in qua optime viget v. c. *P. fomentarius* in *Fago*, *P. marginatus* in *Abiete* etc. Inferioris ordinis, sed magis fallentes, sunt mutationes a situ et loco crypto; ex illo forma, ex hoc substantia plane immutantur. Omnes species locis horizontalibus resupinatas vidi mus et plures species *Poriae* in Pers. Myc. Eur. hujus esse loci, certum habemus. Plurimas e cryptis spongiosas accipimus formas, luc omnino spectantes. Plures hujus categoriae species distinctas novimus; sed sine speciminibus normalibus difficulter determinantur.

Obs. 3. Singula insuper species triplici statu legitur, quos facile totidem dicas species. 1) *Fungus annius* mollior, saepe succosus, unicolor, poris haud stratosis, longioribus pere exiguis. 2) *Fungus blechnis* sive *fungus* in sequentem annum persistens, non reviviscens, pileo lignoso, obscuriori, unicor-

lori, poris longioribus e pruina ascisque evanidis majoribus, haud stratosis. 3) *Fungus perennis s. redivivus*, fungo bienni similis, sed auctus in argine discolori novisque pororum stratis fungo annuo similibus; sed pori redivivi breviores sunt, quam primi anni. Exempla videoas infra v. c. sub *P. marginato*.

1. *P. roseus* S. M. 1. p. 372.

Ceteris rarius reviviscit, sed certe hujus sectionis! Formam elegantem minorem campanulatam vertice porrecto stipitatain (ut *P. betulinus*) Petropoli lectam misit WEINMANN. A SCHLEICHERO accepi fungos, quos optime suadente icone et descriptione pro *Polyp. stulachte* Pers. Myc. Eur. II. p. 92. l. *Poria Hoffm.* Veg. crypt. p. 11. t. 7. non possum non habere. Sistit pileolos spongioso-tomentosos, in nodulos subrotundos conglobatos et varie effiguratos. Pori nulli aut hinc inde conglomerati. Certissime *Pol. rosei* monstrosa progenies in cryptis! Per decennium omnes ejusmodi species cryptarum, fodinarum, cellarum delendas monui, sed quotannis non tantum redeunt, verum etiam apud Mycologos recentiores augentur!

2. *P. marginatus* L. c.

Optimum exemplum praebet diversorum Polypori perennis statuum. *P. marginatus* l. c. descriptus est *fungus annotinus* pileo toto rufosulvo lacrimante, pulvinato, poris elongatis minimis haud stratosis. — Ubi hic fungus locis apricis et calidis nascitur, sequentibus annis non reviviscit; tamen persistit omnibus partibus decoloratus. Biennis hujus fungi pileus fusco-nigricans, pori duplo maiores ligneo-pallidi, sed non stratosi! Priori vix affinem primo obtutu crederes. Locis vero umbrosis et frigidioribus, praecipue in pinetorum penetralibus udis, pileus eadem lege decoloratur; sed margo quotannis novis accretionibus, *Polyp. marginato* colore et substantia similimus, ornatur, unde forma magis magisque dilatatur, sed nova pororum strata sensim angustiora (contra latiora) evadunt. Haec forma perennans est.

B. ignarius Pers. sive *P. pinicola* Sw. Certus te-
stator, omne *P. pinicola* individuum, primo anno fuisse
P. marginatum! — Hinc quoque explicatur, quare
P. pinicola pro specie boreali, *P. marginatus* pro
australiori haberi solet. In regionibus borealibus
enim multi fungi reviviscunt et lignosi fiunt, qui
in australioribus omnino annui v. c. *Hydnum fer-
ruginosum*, *sphaeria concentrica* etc. Non negligi-
endum videatur, eandem speciem inter plantas per-
fectiores in terris calidis, inter fungos vero sub
zona frigida reviviscere, ne dicam arborescere. —
(Individua cellaria hujus speciei *P. medullam panis*
satis referunt, hemisphaerica extus albida, intus
lutescentia. *B. pulvinatus* Humb.?)

(4.) *P. levissimus*, pileo convexo-plano-laevi gla-
bro azono e testaceo ligneo-pallescente, poris
subrotundis obtusis cinnamomeo-pallidis.

Durus quidem sed pondere insigniter levis. Pi-
leus 2–3 unc. latus et ultra, transversalis, trique-
tro-applanatus, margine subacuto obscuriore, intus
floccosus pallidus. Priori subaffinis, sed hic non
nigrescere, sed expallere videtur. Pori obscurio-
res, dilute cinnamomei, medii, breves. Accepi no-
mine *Boleti lactei* Linn. Fl. Zeyl., sed in opere
citato non reperi. In Zeylonia? (v. s. ab Ill. Wah-
lenberg communic.)

5. *P. annosus*, durissimus, pileo triquetro glabro
inaequabili fusco-nigricante, margine pallido,
poris minutis umbrino-purpureus. S. M. 1.
p. 373.

P. serpentarius. Pers. Myc. Eur. II. p. 82.

Omnium forsitan una cum *P. australi*, maxime
longaevus, durissimus, fere lapideus, etiam pon-
deris gravitate. Descr. l. c. ad specimen bienne con-
fecta, quare novam fungi *annosi* descriptionem ad-
dam: Pileus affinium more pulvinatus, utrinque
valde convexus, minime vero unguilatus, sed trique-
tur et longitudinaliter extensus. margine obtuso qui-

dem, sed haud rotundato; superficie glaberrima, quasi laccata, tamen opaca, tuberculo-scrobiculata, absque zonis distinctis; totus 4-6 unc. longus, 2-3 unc. latus, sed adhuc fere crassior ad basin. Interna substantia tota durissima, obscure badia l. cochalatae coloris in fungo vegeto. Pori *P. fomentarii* paulo maiores, aequales, obtusi, purpurascenti-hepatici l. umbrini, sed versus lucem vibrati micore argenteo-carneo rutilantes. Ab omnibus speciebus saltuum Europaeis sporidiis purpureofuscis recedit. Nascitur ad ligna durissima. (v. v.)

5. b. *P. leprosus*, pileo subungulato inaequabili azono leproso-tomentoso rubiginoso-umbrino, intus ferrugineo, poris tenuissimis atris.

Distinctissimus; vere affinem vix habemus descriptum. Valde singularis est superficie leproso-tomentosa, qualis in *Theleph. leprosa* infra, ceterum maxime inaequabili et foveolata, nec non colore pilei rubiginoso-umbrino pororumque aterrimo. Pileus reniformis, leniter pulvinatus, diametro aliquot unciarum, margine obtuso. Substantia mollis, subfragilis, ferruginea. Pori distincte stratosi, interiores sensim in pilei substantiam abeentes, intus ferruginei, ore atro. *Ad trunco Brasiliae*. Lund. (v. s. a Cel. Horneumann communic.)

5. c. *P. Hydnoides*, badius, pileo suberoso appalnato, pilis rigidis flexuosis fuscis, poris minutissimis aequalibus.

Bol. *Hydnoides*. Swartz! Ind. occ. III. p. 1924. Bol. *Hydnatinus*. Bosc.! Car. t. 4. f. 3. Pol. *crinitus*. Spreng.! Vet. Ac. Handl. 1820. p. 51.

In Syst. Myc. omisi species mihi dubias, iam conjungo, non ex temeraria conjectura, sed sedulo collatis speciminiibus Auctorum originalibus. Tileus sessilis, seinicircularis, suberosus, rigidus, tenuis, utrinque planus, 3 unc. circiter longus, margine subrepandus, undique setis confertissimis erectis ramosis flexuosis rigidis strigosus. Pori minimi, obtusi, rotundi, aequales, nudi, obscure ferruginei.

Substantia ferruginea. In regionibus calidioribus novi orbis. (v. s.)

6. *P. fasciatus. S. M. I. p. 373.*

Suberosus, durus, tenuis, priori revera affinis, quamquam pileus fere glaber, fascis nigrofuscis. Pori exigui, rotundi, aequales, obtusi, ligneo-albidi. India occidentalis. (v. s., etiam specimina Swartz.)

(7. a.) *P. australis, durissimus, pileo convexo-plano undulato-tuberoso glaberrimo nigricante-spadiceo, margine lato sterili fornicato, poris minimis pallidis, intus umbrinis.*

Facies P. fomentarii l. nigricantis, sed variis notis recedit. Pilei durissimi; forina longe aliena et superficies tuberculosa; semper accretiones glaberrimae sunt. Praecipue singularis est margine subtus late sterili et laccato, orto e stratis junioribus sensim magis magisque angustatis, unde quo adtior fungus, eo latior margo sterilis, eo angustius hymenium. Ex hoc capite omnibus Europaeis oppositus est. Intus fusco-ferrugineus, e tubulis emortuis maxima parte compositus; tantum in ore pori minuti, regulares, obtusi, pallescentes. Ad truncos arborum in insulis Oceani pacifici. (v. s. a Nobil. Wormskjold datum.)

7. b. *P. dryadeus l. c. p. 374.*

Fungus l. c. descriptus est forma annotina. Perennis cinerascit, margine glaberrimo cinnamomeo. Potest a sequenti distingui colore, epidermide rigida, fragili. Etiam ad truncos Populi. (v. v.)

b. cellaris, effusus, resupinatus, suberoso-spongiosus, canescens, intus subgilvus, poris longissimis, ore subaequali integro.

Bol. cellaris. Chaill. in litt.

*Cum hujus nulla forina in cryptis degenerata descripta sit, hanc formam uberioris tractem. Ad priorem accedit, ut *P. dolosus* ad *P. abietinum*. Junior sistit crustas orbiculares, tenues, inox late*

confluentes in stratum latissime effusum, 2 bin. et ultra crassum, in quo pori ob situm decumbentes hinc inde prominuli, unde hymenium undulatum, ut in multis pileatis effusis. *In asseribus Quercis in cellis.* (v. s. a Cel. Chaillet miss.)

8. *P. fomentarius* l. c.

Optimus in *fago*; sed etiam in *Betula* multis-que aliis arboribus legitur. Hinc plures varietates, quas vero in praesenti brevitatis caussa omittere co-gor. Multi has cum *P. igniaro* jungunt, sed vix bene. Fungus l. strata annotina tantum mollia sunt; exoleta valde dura. Pileus exoleitus quoque niger et a *P. nigricante* probe distinguendus. — Monstrositates cryptarum valde variae; quis v. c. crederet, formam c.) *Balt.* t. 37. F. (Nees ab Esenb. in Act. Bonn. X. cum ic.) ex eadem specie ortam, e qua *P. expansus*. Desmaz. Exs. n. 16? cat. omis. p. 19. — Eandem tamen speciem sistunt! In illo pileus in stipitem fere sporum abit; in hoc pileus fere nullus et tantum pororum strata longis-sima!

9. *P. nigricans* l. c. p. 375.

„Forma omnino prioris“ Sommerf. Lapp. n. 1648. et potius sane illius, ut apud Bulliard (t. 401. *B. unguatus*), quam sequentis varietas, ut apud Persoon Myc. 2. p. 82. *P. fomentarius* et *igniarus* forma unguulata mox ab affinibus dignoscuntur in statu normali, sed utrius adsunt varietates resupinatae. Praecipue *P. nigricans* resupinatus communis est: et facile pro *P. obliquo* sumitur. *Boletus cryptarum* Schum. Saell. 2. p. 389. cum hujus forma quadam cryptophila prorsus convenit.

10. *P. igniarus* l. c.

Wahl. Suec. n. 2012. a Sommerf. Lapp. p. 277. bene!
P. loricatus. Pers. l. c. p. 86. ex spce. Chaillet.

b. *P. strigosus*. Pers. l. c. p. 57. (*P. pomaceus* l. c. p. 84. sed et *P. fomentarium* l. c. vidimus.)

c. *P. torulosus* Pers. l. c. p. 79.

d. *effusus*, *subspinosus*, *ferrugineascens*. *In cryptis*.

*Specimina, quae ut normalia servo, a *P. fo-**

mentario et nigricante luculenter differunt, sed for-

miae exoletae et resupinatae non sine difficultate

dignoscuntur. Plures Auctores status exoletos et

*induratos *P. folementarii* et *nigricantis* pro hoc fungo*

*habent, saltim *P. ignarius* Pers. Myc. Eur. II. p. 81.*

ad eosdem spectat. Forma vero irregulari, nec

*ungulata, pileo primitus fulvo-hirto (*B. fulvus* Scop.!*

Willd.; etc.), pororum majorum habitu dignoscitur.

Valde ceterum diversam faciem praeservant for-

*miae *annotinae*, *biennes* et *perennes*; maxime rece-*

*dunt *cryptophila*e et *cellares*. Quin d. variis sub*

nominibus ut species distincta proposita sit, non

dubitamus, sed sine speciminibus haud citaviimus.

*Huic simillimus est *P. cellaris* Desmaz. exs. n. 72.*

11. *P. Ribis* l. c.

Fl. Dan. t. P. Ribesius. Pers. Myc. Eur. II. p. 80.

Priori proxime affinis, et conjunxit accurat. BUL-
LIARD (t. 454. f. 80.) Interea distingui meretur.

12. b. *P. Lonicerae*, durus, effuso-reflexus, pileo tenui adscendente scruposo tomentoso fusco-ni- gricante, margine tumente ferrugineo, poris i. ediis fulvo-cinnamomeis. — Weinm. ! in *Flora. Sylloge 1825.* p. 102.

Hunc progeniem esse *P. igniarii*, vix dubi-
tandum; sed cum insignis forma ab accurato obser-
vatore distincta sit, nec transitum viderim, hoc loco
recipere debui. Substantia tenuis quideam, sed sube-
roso-lignosa, fulva et certe perennis et rediviva.
Pileus longe et ambiente-effusus, superne reflexus, sed
adscendens, unde basi valde depresso (contra in *P.*
conchato etc.) ob novas annotinas accretiones tumen-
tes profunde sulcatus, valde inaequabilis et scruposus.
Tomentum omnino peculiare, contextum, sub lente
superficie porosam reddens, in margine annotino
ferrugineum, in zonis priorum annotorum (persistens
enim est, nec evanescens ut in affinibus) erubige-
noso-fusco nigritat. Pars superior colore et super-

ficie. Daed. saepiariam optime refert, ut a prioribus valde diversus appareat, sed pori sere *P. igniarii*, medii l. exigui (non vero minimi *P. fomentarii*) fulvo-ferruginei, minus distincte stratosi. *Ad truncos Lonicerae tartaricae in Ruthenia. Weim.* (v. s.)

13. *P. microporus* I. c.

Revera ex hac sectione, sed tenuis. Pileus glaber, laevis, pallidus. (v. s. spec. *Swartziana*.)

15. b. *P. spissus*, durissimus, immersus, difformis, cinereo-spadiceus, margine brevissimo inflexo, poris obliquis minutissimis *Schwein.*! in litt.

(*B. juglandinus*. *Schwein. Car.* n. 926. quoad descriptionem.)

Pol. obliquo affinis, sed huic margo omnino genuinus, pori impalpabiles stratosi, lineolis nigris distincti, unde vere perennis, neque ad speciem mihi cognitam referendus. Descriptio *P. juglandini* omnino convenit, est enim fissuris ligni immersus, compressus, margine sterili involutus. Pori priuino obtatu cinerei, demum spadiceo-bitentes. *In truncis duris Carolinae.* (v. s.)

? 16. b. *P. undatus*, late effusus, coriaceo-rigidus, cinnamomeo-pallens, superficie undulato-tuberculosa, poris minimis obtusis. *Pers.!* *Myc. Eur.* p. 90. t. 16. f. 3.

Crustam sistit valde effusam, totam glabram, matrici adpressam, sed facile recedentein, una cum poris lineam l. paulo ultra crassam, in sicco valde rigidam, ortam procul dubio e pileis scalaribus effusis, e quorum rudimentis superficies tuberculosa et undulata. Pori satis longi, inintuti, obliqui, tamen obtusi et integri, vix evidenter stratosi; tamen perennis est. *In ligno pineo vetusto Helvetiae. Chaillet.*! *Schleicher.*! (v. s.)

O b s. Praecedentem speciem degenerationem alias esse, sine omni temeritate asseverare audeo! Status perfectus pileatus (qui *P. marginato* forsae

proximus) inquirendus! ad nullum enim descriptum referre valeo. Specimina a Schleicher missa evidenter quoque pileata, quam mea Chailletiana; quae habuit C. Persoon. — *Omnis fungi resupinati scalares in statu perfectissimo procul dubio pileati sunt.* Nisi jam descripta et depicta fuisset, hanc formam equidem in literaturam nondum introduxissem; sed in aliorum speciebus recipienda liberalior esse debui, quam in novis proponendis.

Trib. V. RESUPINATUS. S. M. p. 377.

Obs. Pervenimus nunc ad tribum difficillimum. Omnis fere *Polyporus Apus* resupinatus variat; dimidia fere Resupinatorum specimenum pars illorum status incompletior habenda, quales omnes marginati et scalares, sed et plures, nam ubi locis horizontalibus nascuntur, margo omnino obliteratur. Quae metamorphosis, quotidie in silvis observata, nimis, ni plane, ab Auctoribus neglecta, multas species pravas subministravit. Hinc facile crederem distinctionem tribuum harum olim tollendam, speciesque e sporidiis et contextu certius dispositumiri. Adsunt tamen species absolute resupinatae, qualis v. c. *P. vaporarius*, qui etiam locis verticalibus nascitur et tum pilei analogum utique accipit, sed pars superior tota e poris deformati conflata est. In genere species in luce obviae bonae sunt, cryptarum vero malae. Cauti igitur simus in speciebus et reiiciendis et distinguendis; nulla vero admittenda, cujus copiosa non adsunt specimina, quaeve non prius cum Apodibus diligenter comparata fuit. Hoc de speciebus in S. M. receplis valere spero. — Porro observandum: 1) *Poros obliquos et rectos semper, integros et hiantes saepissime e situ horizontali et verticali pendere;* 2) *Substantiam plus minus glabratam et tomentosam, firmam et laxam, crassam et tenuem, e loco plus minus suffocato pendere.* Omnes species in fissuris ligni l. inter corticem et

lignum obviae laneae sunt. Servo specimina tam
P. abietini, quam *P. vaporarii* in *P. laneum* Pers.
 Myc. Eur. II. p. 112. perfecte quadrantia! Hoc modo
 saepe faciem valde mutant. 3) Contextum saepe
 plane in fibras hyssinas dissolvi, *Racadia*, *Xylostro-
 mata*, *Fibrillarias* et quae infra ad Thelephoras ul-
 terius exponant, sistentes. Sic *P. vitreus* in fissuris
 fagi optimum silit *Xylostroma*, cum poppyaceo con-
 veniens, sed haec species spuria etiam a *Thel. gigan-
 tea*, *Th. bombycinus* etc. erit. Cel. Persoon hujus
 ipse attulit exemplum; „*Polyporus xylostromeus* vi-
 detur idem fungus ac *Xylostroma candidum*.“ Myc.
 Eur. I. p. 93., II. p. 112. Utique, sed et *P. xylo-
 stromeus* degener est, nec forma typica. — *Polyp.
 vaporarius*, inter ligni fissuras nascens, a *Racodia
 laneo* distingui nequit; sed tam diversae originis
 sunt ejusmodi species, ut sic dictas radices *Ditiolae*
 in liguo carioso a mycelio Polyp. citati vix distin-
 guas. *Fibrillaria stellata* Sowerb. t. 387. est Por-
 thelium sterile. Haec exempla sufficient; omnia
 enuinerando chartam perdere nolo. 4) *Pororum for-
 matum, colorem, contextus et sporidiorum differentias*
 offerre optinas. 5) *Colorem vero externum varie
 mutari*. Species vulgo pileo colorato instructo, resu-
 pinatae hujus colorem omnino deponunt. Sic v. c.
 individua resupinata *P. serialis*, *versicoloris*, ut potest
 hymenium tantum offerentia, tota alba sunt. *Polyp.
 mollis* resupinalus albus quidem est, sed hinc inde
 rubedine, accidental quasi, tinctus. Species biennes
 et perennes resupinatae etiam plane poris concolo-
 res, sed annuae poris coloratis, contextu albo mar-
 giueum album semper servant v. c. *P. adustus*, *P.
 amorphus*. Porro coloris intensitas et nitor e ma-
 jore lucis expositione variant. Praecipue vero falla-
 cia sunt momenta peregrina colore in primitivum de-
 componentia. Sic multa iudividua liquoribus, e trun-
 cis putridis stillastibus, satiata colore inductuunt su-
 screscentem, gilvum, olivaceo-pallenteem, qui nor-
 maliter albus suit. Cfr. *P. vaporarium* etc. Larva
 quaedam *P. serialis* subinde rubello-maculatum

reddit. Species coloratae hoc respectu minus mutantur; sed et hae et candidae exoletae expallent, exceptis *P. ferruginoso* et affinis, qui obscuriores fiunt. Occurrunt quoque alii anomali colores, quorum originem hactenus frustra quaesivi, nempe *P. vulgaris* laete sulphureus, *P. vitreus* stramineus. Sed admodum rara sunt ejusmodi individua et normaliter colorata in vicinia semper legimus, ut attenuatum observatorem non facile fallant. Observandum porro: 6) crustam magis adhaerentem l. secedenter saepe valde relativum characterem offerre; in ligno mucido facilis a matre solvuntur, quam in secco; plurimae in juniori aetate adorta, in exoleto a matrice secedunt. Individua primitus resupinata, libera, placentaeformia plerumque, si non semper, sunt Apodes effusi. 7) Ambitum juniorum esse byssinum, adultum, glabrum, ita vero, ut in aliis speciebus constantior adsit indeque non omnino negligendus. Quibus paucis indicatis ad species transeo.

1. *P. spongiosus* l. c. p. 377.

De hac a me non visa specie observatum tantum volui, substantiam spongiosam indicare statum loco deformatum. Caveas, ne hac substantiae analogia seductus diversarum specierum formas commisceas. A *P. cryptarum* certe diversus est.

2. *P. contiguus* l. c.

Fungum Synops. Persoonianae, fide bonae descriptionis, jam legimus et a proximis colore jam primitus cinnamomeo, poris majusculis aequalibus obtusis distinguimus. In Pers. Myc. Eur. II. p. 75. ad hunc tantum spectant verba: „In alia varietate colore multo obscuriore etc.;“ reliqua, ab Albert. et Schwein. mutuata, ad *Polyp. seriale*, contextu sporidiisque albo distinctissimum, referenda. Forma *Pol. contigui* minor, seriatо-serpens adest in ramis exsiccatis durissimis. *Pyri mali*. (v. v.)

3. *P. ferruginosus* L. o. ¹⁷⁵³ *Polyporus ferrugineus* Linnaeus
latus, *angustus*, *primarius*, *fulvus* Hebenstetius ¹⁸⁰² *Scot.*
¹⁸⁰² *f. 155* *latus* *angustus* *multicostatus* *angustus*
b. secundi *quoni* *ferrugineus* *perpendicula*, *et* *pol. ferrugino-*
sus. Schrad. ¹⁸⁰² *Pers.* *f. 6*

Cel. GREVILLEI et meus fungus eandem speciem
 omnino spectant. De his et affiniis synonymia
 plurima erronea irreverserunt in Cel. SPRENGELII
 editionem Syst. Veg. — *Species notissima*.

3. b. *P. Viticola*, *effusus*, *innatus*, *glaber*, *fu-*
scus, *poris dissimilibus subangulis acutis gla-*
bris. — Schrein. *Car. n. 915* *notissima*.

Pro loco natali matibula species, "finita; luteam
 crassa;" cuncti omnino finata; plures "uncias longas."
 Pori mediae magnitudinis, "tinctantes;" interi "glauci;"
 cinerascentes, dissepiamento tenui acuto! Contextus
 ferrugineus, quo et poris "intus glaucis" in proximis
 certo dignoscitur. *Alluvialis virens*, *Salento in Pen-*
silvania. (v. s.)

P. superficialis *tephria*, *ferrugineo-pubescentis*,
poris superficialibus confertis confluentibus.
 — Schrein. *Car. n. 924*.

Tertio forsitan videar conjungere species, quas
 inclivissimas observator, in natura legebus, distinxit.
 Sed e mea experientia, quam ad Polystictas eparva-
 bo, prioris status inacutus necesse sit. Speci-
 na minima data, habitu, cholectu, etc. prorsus conve-
 niunt, tantum poris inexplicatis recedunt. Longe
 lateque repens in *Pruno silvalica Carolinae*. (v. s.)

4. *P. obliquus* L. C.

P. obliquus Pers. *Myc. Eur.* II. p. 195. *P. umbrinus*,
 Schrein. *Car. n. 94*. *coccineus* (exacto posteriori operario)
 (Червоний Чорний) *l. luteum* *obliquum* *etiam*

Convolvulus, *marginalis*, *excepto*, *nullus*. Similiter
 occurrit *P. nigricantis* *subnigra* *insupinata* *cantis* *destin-*
guenda.

4. b. *P. Portoricensis*, *effusus*, *coriacaeo-mem-
 branaceus*, *secedens*, *tenax*, *umbrinus*, *poris*
flexuosis, *varijis oblongis pubescentibus*.

Daed. Portoricensis. Spreng. in litt.

Species certe distincta; ut videtur valde lata, cuius fragmentum centrale 2–3 unc. latum tantum possideo, quare de ambitu nil proferre valeo. Membrana callosa, flexilis, fuligineo-umbrina, subtus obscurior, adpresse villosa. Pori ½ lin. longi, valde varii, flexuosi, semper obtusi, dissepimentis villosis, intus micore argenteo albicantes. Ad ligna Porto Ricci. Bertero. (v. s.)

5. *P. subspadiceus* l. c.

P. ferruginosus neutriquam affinis! Differt ab illo et affiis 1) tenuitate; 2) margine juniore semper hyssino albo, neutriquam fulvo-cinnamomeo. 3) Poris brevissimis, alias structuree. 4) Rore albido, quo junior adspersus est. 5) Contextu et sporidiis neutriquam ferrugineis. — E Brasilia! quoque misit Lund; e Ruthenia Weinmann.

6. *P. rufus* l. c. p. 379.

*Speciem hanc Schraderianam non quidem legimus, sed sine authentico specimine ad *P. ferruginosum* Schrad. pertinere aegre nobis persuadeatur. — A Reverend. SOMMERFELT accepimus quidem fungum pro *B. rufa* Schrad., sed color nimis recedit, quare potius pro *P. unito* Pers. habeo.*

5. c. *P. unitus*, effusus, laevigatus, glaber, spadiceus, opacus, ambitu depresso, poris perexiguis tenuibus nulla membrana impositis.

P. unitus. Pers. Myc. Eur. l. p. 93.

A *P. obliquo* recedit praecipue ambitu tenui depresso, toto fungo, e meris poris ligno arete adnatis composito, tenuiori, 1–2 lin. tantum crasso et praecipue pororum dissepimentis tenuioribus, haud obtusis (intus pallidioribus) unde e longinquo fere inconspicui sunt. Variat ceterum orbicularis et effusus, poris rectis et obliquis. Substantia firma, sicca. *Ad ligna abiegnar in alpestribus Norvegiae Sommerfelt!, Vogesorum Meugeot. (v. s.)*

Affinis quoque *P. xantho*, sed leuis potior pone
P. viticola.

7. *P. xanthus* l. c. p. 379.

P. xanthus et *heloporus (status expallens)* Pers. Myc Eur. II. p. 95, 107. t. 6. f. 3, 4.

Statura omnino *P. obliqui*, sed colores diversissimi. Cum sequente nullus autop̄a facile comparabit.

8. *P. nitidus* l. c.

b. *croceus*. Schwein. ! in litt.

Substantia tenuissima, colore obscuriore, ambitu sterili pallido, poris minutis brevissimis, nec non tota vegetatione a priori differt. — b. Colore sere ferrugineo-fulvo a vulgari recedit. Etiam in Pensilvania. (v. v.)

8. b. *P. vitellinus*, effusus, molliusculus, laxe adnatus, vitellinus, ambitu byssino, poris magnis elevatis obscurioribus. Schwein. ! Car. n. 939.

Substantia molliuscula et textura cum Hydno mucido convenire videtur, sed tenuior est. Color pulcherius, etiam in exsiccato persistit. Ob colorēm juxta praecedentes collocandus, neutri vero affinis est. In fissuris lignorum putridorum, Carolinae. (v. s.)

8. c. *P. bombycinus*, effusus, bombycino-membranaceus, ambitu byssino, subtus araneuso-velutinus, sordide lutescens, poris magnis angulatis. Stirp. sens. p. 60.

Valde insignis, *Merulius* v. c. *Himantiodi* formam proxima, sed species distinctissima. Tactu molliissimus, a matrice separabilis, vere bombycinus. Junior silit inaculas subrotundas byasinas, mox in centro format hymenium porosum, dein longitudinaliter in inenbranam mollem, sed haud admodum truuen, confluit, ambitu tenui byssino coneolori. Color opacus, gilvo-lutescens. Pori primordiales tantum soveolae in tomento depresso, dein vero

explicati, stoffa vero e tenimento contexti, subrotundi, demum firmiores angulati et passim flexuosi. Singulare naturae artificium, *gum Polyp. Racodioide* Pers. Myc. Eur. II. p. 113. forsan comparandum. *Ad ligna pinea vetusta, haud vulgaris; tamen uberrime in variis statibus legi aut.* (v. v.)

9. *P. violaceus* L. c.

Pulchella species, *P. nitido* proxima sed ob colorem (violaceum l. obscure sanguineum) distincta! Neque *P. abietino*, neque sequentibus affinem esse sequens evincat descriptio. Brevis, determinatus, tenuis, lievissimus, glaberrimus, matrici fere innatus (*P. abietinus* a matre semper solvi potest), absque subicito distincto et floccoso contextu!, constans e pondibrevibus, mediis, venosis, cellulosis, subrotundis angulatisve, semper integerrimis. Color in omni aestate et exsiccati persistens, potius obscurior evadens, quam expallens. Ambitus prorsus integer, glaber. *Ad ligna abiegnas.* (v. v.)

Obs. Etiam ab indecesso CHAILLET accepi specimen helvetica (obscure sanguinea), qui cum fungum cum Cel. PERSOONIO se communicavisse nonneat, non dubito, quin sit *P. brunneus* Pers. Myc. Eur. II. p. 95., quamquam colore in longe alienum laudat.

10. *P. purpureus* L. c.

Bol. lilacinus. Schwein. Car. n. 942.

Species distinctissima, humida purpurascens, sicca albido-lilacina. Fungus americanus cum Suecico prorsus convenit. — Nihil omnino cum *P. abietino* commune habet, qui insuper in truncis fagi carie mucidis nasci non potest. (Pori saepe in tomento byssino pallidiori dispersi, tamen Porothelium non est.)

Obs. *P. nigropurpureus* Schwein. Car. n. 925. non ex hac regione, sed aut *P. isabellini* forma, aut propria species *P. subspadiceo* proxima, ob poros maiores, quam *P. isabellini*.

11. *P. incarnatus* L. c.

Bol. *incarnatus*. A. S. p. 258. (revera hujus loci, forma optime explicata.) *P. Nisetiensis*. Pers. Myc. Eur. II. p. 93. *P. cruentus*. Pers. l. c. p. 92. t. 16. f. 4.

Nomen a plurimis Auctoribus servatum recipimus; bene quidem convenit *B. incarn.* Pers. Disp. et Syn. — sed in *Mycologia Europ.* speciei, nisi confusa, *) omnino dubia atque delenda. Tinctura rubella ipsi adventilia videtur; est forsitan *P. mollis* resupinatus l. *serialis* subinde rubello tinctus. — Ex icono supra citata speciem a *P. abietino* diversissimam esse inox patet et descriptio nostra, licet brevissima vix ullam notam essentialiem omissit. Tam ab *P. abietino*, quam a *violacea*, *purpureo*, *rhodello*, diversissimus est. 1) *Substantia* crassa dura, contextu floccoso, vere *suberoso-coriacea*. 2) *Vegetatione*, *persistente*, vere *perenni*. 3) *Glabritie* perfecta; 4) *Colore* *incarnato* diluto; 5) *tubulis* elongatis, saepe obliquis et lateraliter hiantibus (numquam tamen dentato-laceris). — Merulius, forsitan haec species ad priorem tribum refertur; *P. seriali* revera affinis, licet color pororum diversissimus.

12. *P. rhodellus* L. c.

Nulla neque affinitas, nec similitudo cum prioribus l. *P. abietino* adest!

13. *P. medulla panis* L. c.

Varietas spongiosa, uida, bibula etiam a me jam lecta, forsitan *P. bibulus* Pers. Myc. Eur. II. p. 99., descriptione apprime congrua, sed specimen non vidi.

15. *P. vitreus* L. c.

Legi inter corticem et lignum individua sistentia membranam subcoriaceam albam (optimum xylo-

*) Collatis Myc. Eur. et Obs. Myc. I, p. 14. certum mihi videatur fungum in Myc. Europ. descriptum non esse *Pol. incarnatum* Disp. meth. et Syn. fung., sed *Porium rubellum* Obs. Myc. l. c. specimenque servatum ad hanc pertinere!!

stroma!) sed locis minus arte clausis protuberant noduli distantes fertiles omnino hujus fungi!

16. *P. vulgaris* l. c.

Species vulgatissima sub *P. mollusco* ab Alb. et Schwein. comprehensa. — Colore albo (passim vero sulphureo inter individua prorsus alba l. albo- et sulphureo-variegata), substantia sicca tenui, ambitu haud simbriante, poris exiguis facile dignoscitur. In nostris salicibus cavis cariosis color passim gilvus, qualis describitur *P. obducens* Pers. Myc. Eur. II. p. 104. Secundum specimina authentica *P. versiporus* Pers. Myc. Eur. p. 105. tantum poris laceris differt; sed forsitan etiam sequentium formas poris laceris complectitur. — *Bol. cellulosus* Fl. Dan. omnino huc referendus, sed paucae species hoc nomen minus merentur.

17. *P. callosus* l. c.

Ob pileum subitus crusta rigida, quasi *callo*, obductum distinctissimus est; forsitan ad Subsuberosos referendus. A *P. destructore* distinctissimus!

18. *P. sinuosus* l. c.

Inter Resupinatos, a me visos, hic rarissimus, simulque distinctissimus, a *P. vaporario* probe distinguendus. Valde latus, 2 lin. fere crassus, mollis, odore liquiritiae. Color vegeti fungi albo-pallens, sicci mellinus. Pori adinodum peculiares, fere Daedaleae, sed dissepimenta e membrana admodum tenui confecta, acuta, unde exsiccata praecipue Sistotremoideo-lacera. — Necesse est, ut insuper observem, in Pers. Myc. Eur. II. 1) *P. callosum* citari sub *P. medulla pani* p. 101; 2) *P. sinuosum* l. c. p. 107. evidentem nostram sistere *P. callosi* descriptionem, verbotenus transcriptam; 3) *P. melinum* l. c. p. 96. e descriptione nostrum esse *P. sinuosum*. — Ad specimina hujus speciei Rev. SOMMERFELT missa, vir amicissimus monuit, hunc esse *Pol. versiporum* Suppl. Fl. Lapp. p. 278. — *E quidam tantum ad cortices et ligna Abietis legi.*

19. *P. vaporarius* L. c.

P. incertus. Pers.! *Myc. Eur.* II, p. 106. (forsan et *P. versiporus* var. e. *lanuginosus* etc., hybrida enim videtur species.)

b. *Bol. papyraceus*. Schwein.! *Car.* n. 931. — (principue ob stationem ad Vites emortuas notabilis; ceterum tenuior, poris integris; sed non varietas distincta.)

c. *Pol. macer*. Sommerf. *Lapp.* p. 279. *P. macer* a.! Sommerf. in litt. — Forma tenuissima, poris integris — etiam a me in Populo notatus.)

Vix reperitur in regionibus nostris pineto-montanis truncus prostratus, l. lignum cariosum pineum, cui hic fungus haud innascatur. Apud omnes fere Auctores *incertus* quideam, aut cum diversis confusus obviamente venit. Maxime quideam varius; sed ultra decennium, vix fallor, quoad genuinum suum ambitum mihi notissimum fuit. Hinc nomen, sub quo fixum habui, servandum puto; quamquam Cel. PERSOON, synonymon suum *B. vaporarii* Syn. sibi iam incognitum inonens, nostrum fungum non visum *P. incertum* (potius *P. certum*) dicere invult. — Est tamen Persoonii synonymon omnino certum; frequenter ligno immersum, immo innotatum legimus — et Alb. et Schwein. meum fungum, ut e loco patet, procul dubio ante oculos habuerunt. — Formae prorsus innumerae; dignoscitur subiculo vix ullo, colore haud candido, poris in membranam tenacem junctis magnis angulis, deignum laceris, sed non in dentes Sistotremae fissis. Ambitus sterilis nullus. Primo subinnatus, demum vero secedit, immo integer a ligno separari potest. Color pallescit; sed succo arborum cariosarum saepè gilvus l. sordide olivaceus tingitur, forsitan et senesceus olidus! Ejusmodi individua caute a priori distinguenda, sed pori lacerati sinulos tantum, non dentes, formant. — Habemus alia individua ligno carioso innata et mucidinea, Ditiolae fibras radicantes referentia, sed hinc inde poros incompletos (passim fulventes) proferentia. — Ut tandem figantur haec et proxime affines species, singulæ plures formas in Exsiccatis tradere constitui.

21. *P. mucidus* l. c.

Hujus loci esse nequit *Bol. mucidus*. Spreng. Syst. Veg. IV. p. 478, tam ob descriptionem, quam synonyma diversissima.

23. b. *P. aneirinus*, resupinatus, confluens, tenuis, ambitu byssino albo, poris magnis cellulaefor-
mibus fulvescenti-albis. Sommerf. Lapp. p. 278.

Similis formis quibusdam *P. vaporarii* intus in ligno carioso lectis, cuius speciei etiam forma exstat poris fulvescenti-albis haud admodum rara; sed poris regularibus optime cellulosis et e cera quasi confectis ambituque persistenter byssino insignis videtur. Vegetatio priuinitus omnino byssina, absque omnibus fibrillis; arcte adnata, nunc ad lignum irregulariter effusa, interrupta, nunc ad cortices priuino orbicularis, dein confluens. Pori primo foveolas tantum in tomento depresso referunt, sed adulti omnino genuini, cupulares, varie angulati, saepè hexagoni, dissepiimentis acutis integrerrimis. *Ad truncos putridos Populi in Nordlandia.* (v. s.)

25. *P. terrestris* l. c.

Fungus Decandollei distinctus forsitan est; sed *P. terrestris* Pers. Myc. Eur. II. p. 111. certe ad *P. sanguinolentum* referendus!

26. *P. Vaillantii* l. c.

B. medulla panis. Sowerb. t. 326. optime. *P. rangiferinus*. Pers. Myc. Eur. II. p. 114. *P. Vaillantii*. Pers. l. c.

Cum ad terram, etiam in luce, nascatur, monstrosum vix crederem.

27. *P. mollusous* l. c. p. 384.

Bol. latus. Sowerb. t. 387. f. 9. (Nescio sane, quare l. c. hic retulerim t. 326., cum in Schedulis hunc semper allegarem.) *P. concentricus*. Pers. Myc. Eur. II. p. 113. *P. mollusca* l. c.

28. *P. farinellus* l. c.

Nulla loria certius distincta! Omnino ambitu sterili et contextu floccoso destitutus, farinam stratum

modo referens, varie effusus, interrumpit, indeterminatus. Pori subcyclo tenuissimis juncti, valde inaequales, curti, flexuosi, intricati, ut, nisi assuitas naturalia hoc loco retineret, petras Merulium diceret.

C. POLYSTICTA l. c.

Obs. Numquam ut genus distinctum proposui, nec distingui debet. (Cfr. Pers. Myc. Eur. II, p. 110.) In statu rite evoluto fructificatio omnino Polypori genuini; tantum poris distantibus recessant. — Maxima cavendum, ne hoc referas variis Polyporeis in statu abortivo tantum punctatis, porisve incompletis superficialibus, quos rite evolutos optimos Polyporos inveni. Ex hac analogia, in omni a me visa specie confirmata, *Polyp. superficialem* Schwein. aliasque eiusdem indolis species ad status suis normales (*P. viticolam*) non petui non referre. Pendent, tantum ex vegetatione in evolutionis serie minima forsan sicitate abrupta. — Alia anomalia in cryptis observantur; pori haud rite explicantur, sed materia floccosa sarcinuntur et obliterantur, ut puncta in modo referant. Tales status per vulgati sunt *Polyp. Radulae* (nempe *b. virginicus* S. M.) *sanguinolenti* („totus villo obductus“ S. M.), *P. serialia* etc. — Intus, in ligne, *P. vaporarii* mycelium in ejusmodi incompletos Poros, foveolas sistentes in tomento, frequenter abit. Talis status videtur *Polyp. crassus* Pers. Myc. Eur. Praeterea notabilis est forma Petropoli a Cel. Weinmann detecta, quam ad certain species referre quidem nondum valui; sed ex eadem lego deformatam non dubito. In hoc contextus totus cellulosis, scilicet hyphae vegetans, incompletos poros format, eosque includit, unde totus fungus extus intusque vesiculosus!

1. *P. P. corticola* l. c.

Pori perfecti *P. aneirini* similares sunt, sed frequenter abortivi. — Vix distinguere licet:

c. *quercinum*, *crassiusculum*, *albidum*, *glabrum*,
ambitu subtomentoso, poris dilatatis distan-
tibus.

*Pol. pertusus. Pers. Myc. Eur. I. p. 108. quoad (de-
script. ! — In *Quercu lanuginosa.*)*

Parum adinodum a forma *populina* differt. In
Quercu. (v. v.)

d. *Tulipiferae*, latissime effusum, *albidum*, am-
bitu hinc inde reflexo, poris sub prominulis
asperis. *Schwein.*! *Car.* n. 935.

Habitus et vegetatio superficialis omnino prio-
rem, sed hic magis luxuriat. Junior quidem orbi-
cularis, dein confluens, ad viginti pedes et ultra
arbores integras circumdans. Ambitus pro more pro-
minulus pubescens. Color albus, dein pallescit. Fre-
quens ad truncos emortuos *Liriodendri*, *Ameri-
cae.* (v. s.)

Conclusio: Neminem, in harum plantarum lite-
ratura vel leviter versatum, latere potest, Auctores
plerisque de speciebus suis valde incertam et vagam
habere ideam. Alii quamcumque obviae forinam,
et typicam et normalem sumtam, novo nomine de-
signant, alii ex levi quadam convenientia descrip-
tionum, tam accidentalium!, species pro lubitu con-
trahunt. E gravi hac censura praecipue eximi me-
rentur *Albertini* et *Schweiniz*, qui sane definitam
speciem ubique ante oculos habuerunt. Ex uno al-
terave sicco specimine, ne ex una quideam alterave
forina viva lecta legitima speciei adquiritur cognitio;
longa annorum serie in natura contemplandae sunt.
Hoc saltim modo species a me lectas figere et refixas
vindicare volui; sed cum characteres, praecipue
albarum, non ita acutos, ut omnem confusionem
tollant, proponere valuerim, singulae speciei pluri-
mas forinas exsiccatas in *Mycophylacio*, mox eden-
do, divulgare constitui, ne paene incredibilis mei
labores in speciminiibus colligendis, ne sumitus gra-
ves ad specimina originalia, synonymorum caussa,
comparanda irrili sint.

VI. B. POROTHELEUM.

S. M. 1. p. 506.

O b s. Genus omnino distinctum, Pezizis valde affine!, sed ob papillos primitu clausas non sine ratione habita Receptaculi a Fistulina distingueendum. — *P. lacerum* est species restituenda; ejus synonymon est *Bolet. Pezizoides* Schwein.! Car. n. 943. Descriptionem vero, donec *P. subtile* de novo in natura examinare licuerit, differo.

VII. BOLETUS.

Syst. Myc. 1. p. 385. — Grevill. Fl. Crypt. Scot. t. 121. (Bolet. laridus.)

O b s. Metamorphoses hujus generis a Polyporum prorsus diversae. Hinc quoad receptaculum varie mutantur, numquam vero Boleti; Polypororum pori saepe obsoleti, punctiformes l. floccis farcti, Boletorum semper rite evoluti, quare individua atypica rarissima. Variant vero velo, in *B. luteo* subinde ad basin annulato l., si mavis, volvato. Praecipue memorabiles sunt pori abbreviati, gyroso-contorti. Tales status semel vidi mus. *Bolet. flavidus*, *B. subtomentosus* et *B. Sistotrema* legimus poris regulibus.

1. *B. luteus* l. c. p. 386.

Wahl. Suec. n. 1977. Grev. Scot. t. 183. Sommerf. Lapp. p. 272. *B. annulatus*. Pers. Myc. Eur. p. 125.

2. *B. flavidus* l. c. p. 387.

Sommerf. Lapp. n. 1632. *B. velatus*. Pers. Myc. Eur. p. 125. t. 20. f. 1 - 3.

O b s. Huc forsitan spectat atypicus ille *B. volvatus* Pers. l. c. — *B. collaris* l. c. forsitan alius; sed nil recedit descriptio, ob pores neglectos valde incompleta.

3. *B. granulatus*, L. c. p. 127. Pl. VI

Wahl. Suec. n. 1978. *B. circinans*. Pers. l. c. p. 126.

Upsaliae, ubi Linnaeus detexit, cepiosissimus; hinc synonymon certum. Optimum quoque nomen Linnaei, stipite porisque granulatis ab omnibus optime distinguitur.

4. *B. bovinus* L. c. p. 388.

Wahl. Suec. n. 1979. Sommerf. Lappi p. 272. Bovinus. Pers. Myc. Eur. p. 129. certissime. *B. bovinus* L. c. p. 127.

6. *B. variegatus* L. c.

Wahl. Suec. n. 1981. Sommerf. l. c. Pers. Myc. Eur. p. 129. *B. guttatus*. Pers. l. c.

7. *B. Sistotrema* l. c. p. 389.

B. gyrosus. Pers. l. c. p. 138.

8. *B. parasiticus* l. c.

B. Betula. Schwein. Car. n. 860.

9. *B. lividus* L. c. sup. p. 128. *B. lividus* L. c.

B. brachyporus. Pers. l. c. p. 128. *B. lividus* L. c.

12. *B. pachyopus*, L. c. p. 390.

B. paobypul. Pers. Myc. Eur. p. 130. *B. elatus*. Pers.

14. b. *B. badius*, pileo pulvinato molli subviscoso

badio-fulvo, tubulis adnatis majusculis angulatis,

sordide flavis, stipite aequali furfurato. Fries

in Ind. Syst. Myc.

Species certo distinctissima, quare inter Boletos nil rarius! Stipes aequalis, 3 unc. longus; unicam crassus, nemquam reticulatus. Pilus valde crassus, mollis, junior villoso-viscosus; deinde glaber, siccus, hemisphaericus, 3-6 unc. latius. Caro 1-2 unc. crassa, alba, inollis. Tubuli longi, tacti coeruleo-virescentes. Impunctis abiegnis satis frequens, aut. (v. v.)

15. *B. edulis* L. c. p. 392.

B. esculentus, *B. dulcis*, *B. umbrinus*. *Pers.* l. c. p. 131, 135, 140.

Stipes saepe palmaris et tunc omnino aequalis. Quo brevior, eo crassior. Sowerbyana icon bona.

17. *B. floccopus* L. c. p. 393.

Wahl. *Suec.* n. 1986. *Chevall.* *par.* p. 267. l. 6. f. 10. *B. cinereus*, *B. floccopus*. *Pers.* *Myc.* *Eur.* p. 143, 144. plane non differunt et satis dubia differentia re- liquorum floccopodum. *B. floccosus*. *Schwein.* *Car.* n. 863.

Obs. Boletus strobilaceus a Soopolio primi (*Ann. Hist. Nat.* IV. p. 148.) descriptus est et verus *Boletus* nec *Polyporus*, priori proximus. Hinc ab alia simili specie *Polypori*, *P. tessulato* nempe, teste Hallero, diversus. Quamquam mihi minus cognita sit haec species, diagnosin addam:

B. strobilaceus, nigrescente-umbrinus, pileo squamuoso, squamis crassis squarrosis erectis, poris majusculis angulatis albis, stipite laeviusculo. *Scop.* l. c. (inter terrestres, annuos sive Suillos.)

B. squarrosus. *Pers.* *Myc.* *Eur.* I. n. 145. etc.

Habitat in Europa australiori.

Obs. 2. Ex hac porro regione; sed nimis succincte descriptus:

B. alboater, pulvinatus, subtomentoso. *Velutinus niger*, poris minutis albis, stipite atro. *Schwein.* *Car.* n. 864. — *In silvis humidis Carolinae,*

18. *B. scaber* L. c.

Grev. in *Wern.* *Trans.* v. 4. p. 371. cum obs. *Wahl.* *Suec.* n. 1786. *Sommerf.* *Lapp.* n. 273. *Chevall.* *per.* p. 268.

Obs. *B. lautantiacum* et *scabrum* *Cel.* *PER-* *SOON* *Myc.* *Eur.* p. 146, 147. Iterum distinguenda studet, novis positis limitibus, sed in natura non minus incertis, contestantibus quoque Auctoribus laudatis.

20. *B. cyanescens* L. c. p. 395.

B. amarus et *B. constrictus*. *Pers.* syn. *B. cyanescens*.
Myc. Eur. p. 135.

$\beta.$ *fulvidus*, *B. testaceus*, *Pers.* L. c. p. 137.

De synonymis Persoonianis omnium specierum supra allatis certissimis sum. Species, quas affer novas, sed ipsi jam oblitas et minus cognitas esse fatetur dubia forsitan semper augebunt. Interea *B. acidescens* a *B. subtomentoso*, *B. corrugatus* a *B. cyanescente* $\beta.$, *B. stramineus* a livido quoad characteres datos haud recedunt. *Boletus pulvinus* est *Polyp. betulinus*, quem conferas.

VIII. FISTULINA.

S. M. 1. p. 396. *Grev.* *Cr. Scot.* t. 270.

1. *F. hepatica*, carnosò - succosa, arrhiza, pileo in - diviso, tubulis luteis l. c.

Raji Syn. 3. p. 23, n. 12. *Bol. asbestinus*. *Scop. ann.*
Bot. IV. p. 148. *Hypodrys*. *Pers. Myc. Eur.* p. 148.
Buglossus quercinus. *Wahl. Succ.* n. 1217.

2. *F. radicata*, carnosò - coriacea, pileo lobato sub - ramoso spadiceo, tubulis badiis; stipite in ra - dicem longissimam attenuato. — *Schwein.*! *Car.*
n. 945.

Formam fere habet. Agarici Pleuropodis, v. c.
A. petaloidis $\beta.$ Pileus minor quam prioris, rarissime unciam superans; substantia firmiter, minus apte cum lingua bovina comparanda. E contrario stipes constantior in radicem longissimam, attenuatam, lignosam porrectus est et fissuras arborum ad intima penetrat. Hoc modo inter Polyporos aliquos fungos dimidiatos semper vidimus, pileum, quo distinctior sit stipes, eo magis diminui et versa vice. Non rarus in truncis cavis praesertim Castaneae, auctumno in Carolina. (v. s.)

O b s. E variis nominibus genericis hujc speciei tantum aptum est antiquissimum Bulliardii, meo sensu haud rejiciendum.

IX. HYDNUM.

S. M. 1. p. 397. atque Recentiorum: *Hydn.* et *Sistotrema* spec. *Pers.* *Myc.* *Eur.*

O b s. Ab hoc genere neutquam removere possum species aculeis modo compressis, incisis (pluribus nempe connascentibus), aut (*e situ*) obliquis a ceteris diversas. Altera pars horum genus *Sistotrema* Pers. constituit. *Hydn*a aculeis rectis et obliquis haud magis inter se distant, quam *Polypori* *poris* rectis l. obliquis, quorum nempe *e situ* horizontali l. verticali omnis pendet differentia. Hinc quoque omnibus speciebus stipitatis, quorum pileus horizontalis, aculei recti. — Reliquae aculeorum metamorphoses in hoc genere sunt: 1) *Aculei villosi*; aut status juveniles aut in cryptis nati, hymenio pro more in floccos soluto, quale *Sistotr. plumosum* Pers. 2) *Aculei latere adnati* sunt tantum maxime obliqui loco exacte verticali. *Sist. pinastri* P. (*S. abietinum* Ejusd., *S. membranaceum* Nees!) occurrit aculeis rectis, obliquis, latere adnatis. 3) *Aculei granulaeformes* saepissime in statu evoluto subulati; v. c. *Hydn. castaneum* junius Thelephorain l. Auriculariam primitus omnino sistit. *Hydn*um *alutaceum* nostrum est status perfectior *Thel. alutaceae* Pers. Obs. Myc. Hinc coactus fui ad *Hydn*a quoque referre omnes Auricularias normaliter et *conferre* papillosas, quia verae Auriculariae omnino laeves sunt. Unde oriantur papillae plerisque adscriptae, infra explicabitur. — De receptaculi mutationibus in hoc genere sub Resupinatis disseram.

Trib. I. MESOPUS.

Ad ea, quae in Syst. Myc. attuli, vix verbum addendum habeo, tantum synonyma e scriptis recentioribus.

1. *H. imbricatum* l. c. p. 398.

Grev. Cr. Scot. t. 71. *Wahl. Suec.* n. 2018. *H. cervinum*, *Pers. Myc. Eur.* II. p. 158.

2. *H. subsquamulosum* l. c. p. 399.

Chev. par. p. 276. *H. badium*. *Pers. Myc. Eur.* p. 155. t. 21. excl. var.

3. *H. laevigatum* l. c.

Wahl. Suec. n. 2019. *Hydnus subsquamulosus* var., *H. leucopus*, *H. bubalinum*. *Pers. Myc. Eur.* p. 158, 161. *H. gracile*. *Hydn. canum*. *Schwein. Car.* n. 974. fide speciminis.

Valde fallitur, qui formae l. staturalae hujus speciei fidem habet. Legimus pileo compacto et submembranaceo, campanulato et infundibuliformi, unciali et pedali, stipite 2 lin. et 2 unc. crasso.

6. *H. repandum* l. c.

H. vulgare *Pers. Myc. Eur.* p. 160.

Obs. Mich. t. 72. f. 2. icon mihi nimis dubia visa, Cel. *PERSOONIO* *Hydn.* album.

9. *H. infundibulum* l. c.

Wahl. Suec. n. 2021. *H. fusipes*. *Pers. Myc. Eur.* p. 162. t. 20. f. 4-6.

10. *H. suaveolens* l. c. p. 402.

H. coeruleum. *Pers. Myc. Eur.* p. 162. ob substantiam a Cel. *Wahlio carnosam* dictam distinctum; sed specimina authentica a me visa prorsus convenientia.

11. *H. fraceolens* l. c.

H. eleosma. *Pers. l. c.* p. 163.

12. *H. compactum* l. c.

Wahl. Suec. n. 2023. — *Pers. Myc. Eur.* p. 166. excl. varietate.

H. cyathiformi, enjus status luxurians Cel. Persoonio, mihi non videtur affine.

13. *H. aurantiacum* l. c. p. 403.

Hoc sane nimis affine praecedenti. Icon Florae Dan. omnino hujus loci. — Species ex iconibus dijudicare inter fungos valde lubricum et anceps opus.

14. *H. ferrugineum* l. c.

Wahl. Suec. n. 2024. optime *H. compactum*. β . Pers. Myc. Eur. p. 166.

16. *H. nigrum* l. c. p. 404.

H. nigrum, *H. cinereum*. Pers. Myc. Eur. p. 168.

Certe haud aliter, ac loco cit. indicavi, differunt species citatae. Cel. PERSOON utrumque distinguens, neutrū vidisse videtur.

18. *H. cyathiforme* l. c.

H. concrescens. Pers. Myc. Eur. p. 164. excl. var.

Hujas formas suspicatur laudatus Auctor *H. compactum*, *ferrugineum* et *H. nigrum*, quae vero prae ceteris diversa habeo. Pileus concrescens inter Polyporos, Hydna etc. coriacea nota individualis, quam in diagnosibus saltim melius omittas.

20. *H. subtomentosum* l. c.

H. subtomentosum. Pers. Myc. Eur. p. 167. exclus. var.

Hydn. leptopus γ . Pers. l. c. p. 171. excl. var. β . —

H. concrescens var. *confluens*. Pers. l. c. p 165. exclus. syn. et var. α .

Specimina, *Hydnūm compactū* dicta, e Porto Ricco accepi, pileo fusco, azono, fere glabro. Sed et in nostris pileus glabrescit et color plus minus intensus variat.

21. *H. melaleucum* l. c. p. 406.

H. tomentosum, β . Pers. l. c. *H. leptopus* β . Pers. l. c.

Trib. II. PLEUROPOUS.

1. b. *H. adustum*, integrum dimidiatumque, pileo lento reniforini velutino lutescenti-pallido, saepe fusco-zonato, margine aculeisque nigrescentibus.
— *Schwein.*! *Car.* n. 977. t. 2. f. 7-9.

Caro sicca, firma, lenta potius quam coriacea. Stipes firinus, compressus, inaequalis, tomentosus, unciam longus, centralis l. lateralis. Pileus 2-3 unc. latus, alutaceus l. albidus, ad peripheriam fuscō-zonatus; etiam cinerascentem vidi. Aculei longi, regulares, admodum conferti, priuo lutescentes, mox quasi adusti. *Frequens ad ramos dejectos in Carolina.* (v. s.)

4. *H. Erinaceus* l. c. p. 407.

Species Hydnorum nobilissima, in agro Femsionensi, Hollandia etc. mihi copiose obvia multisque sub formis, quae primo obtutu ita differunt, ut non miremur, Auctores quosdam v. c. *Pers. Myc. Eur.* p. 153. collatis tantum iconibus nostrum diversum aut e variis compositum habere. Sed ne varietates quidem sunt nomine dignae, in eodem trunko saepius mixtae. Nunc Pleuropus, nunc Merisma, nunc Apus, immo Resupinatus, hinc in limine harum tribuum collocatum. Quoad affinitatem potissimum sit Merisma; hanc tribum vero cum reliquis citatis arctissime connectens, ut perperam omnino genere distinguatur. Nuperius insuper legi et cum amicis communicavi formam prorsus similem *Hydro capiti Medusae*, e qua saltim didici, hoc verissimum esse Hydnum, aculeosque ejus contortos esse abortivos l. male explicatos, quales etiam in *H. Erinaceo* a. videare licet. Sed specimina perfectissima apice saltim aculeos gerebant genuinos, terram spectantes! — Ab *H. capite Medusae* tantum recedit colore albolutescente, qui in illo cinerascens. Aut mera varietas est, aut species maxime affinis.

Trib. III. MERISMA.

Menina. Scop. diss. subt. 1. Hericci species. Pers. Myc. Eur. p. 150. Medusina. Chev. par. p. 278.

Hanc tribum genere distingui non posse, certe affirmare audeo. In priori specie limites omnino confunduntur. — Aliae vero hoc relatae species, nempe *H. Hystrix* et *Echinus*, quibus stipes verticalis apice subulis l. potius ramulis strictis terminatus, peculiare genus inter Clavatos potius sistunt. *Hericium S. O. V. 1. p. 88. Accuratus Scopoli*, utriusque autopta, haec quoque *Martellae* nomine bene distinxit.

3. *H. Caput Medusae* L. c.

Conferas velim *H. Erinaceum*, a quo parum recedit.

Trib. IV. APPUS.

(8.) *H. pudorinum*, pileis coriaceis effuso-reflexis azonis villosis albis, aculeis confertis aequalibus albido-rubicundis.

Pilei suberoso-coriacei, effuso-reflexi, subimbricati, varie concrecentes, in speciminibus a meis peculiari modo contorti, hymenium multiloculare reddentes; superne villosi, azoni, albi; margine obtuso. Specimina juniora tota resupinata, pileo reflexo angusto, aliquot lineas tantum lato. Aculei primitus granulosi, unde verissimum *Hydnus*, dein elongati, confertissimi; obfuscusculi, teretes; aequales, albidi, in colorem carneum leniter vergentes. In truncis *Alni invanæ in Ruthenia. Weismann. (v.s.)*

15. *H. strigosum* L. c.

Pulcherrimam hanc speciem, jam ipsi legimus in truncis prostratis *Betulae*, variorum *Hydnore* in arte seraci. Habitus *Pol. hydnoidis*. Pilei suberoso-coriacei setis strictis longissimis asperissimi, umbrini,

margine laceri. Aculei omnes liberi, longissimi, aequales, albido-badii. Cfr. Sommerf. Lapp. p. 279. in Pado lectum. — In hac specie vidimus etiam exemplum Hydnæ reviviscentis, quod prorsus singulare! Non vero supra aculeos, ut supra poros, novum stratum immedioe enasci potest, sed novus pileus praecedentis anni emortuum incrustat!

16. b. *H. Rhois*, pileo coriaceo semiorbiculari hirsuto zonato albido, dentibus longis subdifformibus compressis ochraceis. *Schwein.*! *Car. n. 978.*

Polyporum velutinum l. *stereum* primo obtutu refert, sed *H. ochraeo* affine; tamen majus, firmius, $\frac{1}{2}$ unc. et ultra latum, basi haud effusa. Aculei conferti, longi, ochracei, demum fuscescentes. *In Carolina passim, Rhois radicantis incola.* (v. s.)

16. c. *H. olivaceum*, pileis coriaceo-membranaceis flexuosis zonatis pilosis umbrinis, aculeis spathulatis olivaceis.

Sistotz, Schwein.! *Car. n. 952.*

Sessile, saepe effusum, teneram. Pilei $\frac{1}{2}$ unc. lati, imbricati, deflexi, strigoso-pilosæ. Aculei minus conferti, subobliqui, compressi; apice subtumentes, pallidiores, pruinosi. *Ad trunco Andromedæ arboreæ emortuos Carolinæ, hieme, vere.* (v. s.)

Trib. V. RESUPINATUS.

Obs. Centrum *Hydnorum*; inde specierum numerus major, quam analogorum *Polypororum* (inter quos *Apodæ* centrum) earumque autonomia certior, quippe quae cum *Apodibus* effusis minus contiguae. Non tamen desunt exempla *Hydnorum* normaliter reflexorum prorsus effusa. Sic Cell. Albertini et Schweinitz memorant *Hydnæ ochraceum* non tantum effusum, quale legi; sed et stipitatum, pileo integro, quod, *litteratione* visum, idem fuisse non dubito.

Reliquae mutationes Resupinatorum, praecipuae sunt:
 1) *Receptaculum subinde obliteratur*, ut aculei soli restent, sed hoc semper abnorme est, ut inter Lichenes acrustaceos. Sed *Hydn. calvum* A. S. alias generis est planta. 2) *Ambitus plus minus byssinus e loco et aetate pendet*; eadem saepè species loco suffocato ambitu byssino l. fimbriato gaudeat, quae in apricis l. adulta omni ambitu sterili caret. 3) *Color ex aetate mutatur*, albus in lutescentem siccitate abit; (in proximis *Irpexibus* saepius expallescens); carneus junior, adultus subfuscus; sed occurunt saepè individua colore peregrino tincta praeolpue lutescente aut isabellinae, ratus rubicendo. *Melanophoses* aculeorum, in fronte generis euarratae, praecipue inter Resupinatos observantur. Necesse igitur est, ut species non e quoq[ue] fragmento, sed e copiosis in natura observatis formis determinantur. Nec species a me non vias repeterem, ansus sum. Specimina authentica Hydnorum, in Pers., Myc. Eur. descriptorum, mihi comparare minus successit, quam reliquorum generum. Hinc ea tantum, quae certissima, citavi; reliqua, è descriptionibus sollicite persensis determinata, ad finem allegavi. Valde dolemus pluriornorum pulcherrimorum, sed valde rarorum, Hydnorum desiderari icones.

2. *H. membranaceum* l. c.

Colore fulvo-ferrugineo, dein fuscō aut spadiceo, receptaculo tenui glabro omnino membranaceo, aculeis distinctis semper aequalibus et integris facile dignoscitur. A nostro vix differt specie *Hydnum castaneum* B. fuscum Pers. Myc. Eur. II. p. 189. t. 17. f. 3.

B. dryinum, tenui lutescenti-fulvum, aculeis gracilioribus. Chaill. in litt. 1860.

H. membr. stenodon. Pers. l. c. p. 188. ex litt. specimenibusque Chailletis.

Omnino loco a priori enatum videtur, nec olim varietatibus inimicus, distinxii. Subiculum adhuc tenuius, subinde sere obliteratum, longe et indeter-

minate effusum absque ambitu sterili. Aculei graciles, molles, in plano horizontali mediis, in verticali elongati, semper aequales. Coloris mutationes ut in priori. *Ad ramos quercinos etc. (v. v.)*

y. tenuissimum, subiculo submello, aculeis gracillimis sordide lutescentibus.

Tum hoc, quin *Hydn. castaneum* e Ruthenia misit Cel. Weinmann. (v. s.)

2. b. *H. WEINMANNI*, laevis effusum, membranaceum, subincatum, glaberrimum, griseo - cervinum, aculeis minutis acutis subdistantibus subulatis.

Priori affine. Late admodum effusum, contiguum, subulis exceptis laeve, glaberrimum, etiam in ambitu, nam in atrici fere innatum l. potius adglutinatum est, habitu Th. lividae junioris. Aculei laidi conferti, breves, sed acuti, graciles, omnes aequales, recti hactenus visi. Color peculiaris soridus! *Ad ramos dejectos populneos, Rutheniae. Weinmann. (v. s.)*

Num idem *Sistotrema griseum*. Pers. Myc. Eur. II. p. 198. t. 20. f. 2. *Hydaum saltum absolute est!*

5. *H. Sacchari* l. c.

Receptaculum admodum tenuis, membranaceum, subadnatum, glabruin, pallidum. Adulti aculei longi, conferti, obliqui, rective, integri, ferrugineo - luridi. *H. membranaceo* affine, sed ob locum diversissimum conjungere non debui (v. s. ab Ill. Sprengel. missum.)

7. *H. bicolor* l. c. p. 417.

Primo intuitu cum forma rubescente *H. farinacei* facile confunditur, sed vivum examinanti omnino distinctum apparet. Receptaculum tenuissimum, innotatum, tenuiter flocculosum; colore fungi vegeti totius, rubescenti - albidus. Fugax videtur, saltim hieme et vere, quo tantum tempore, in pinetorum penetralibus vulgare, rite explicatum legitur.

7. b. *H. cinnabarinum*, late effusum, byssinum, cinnabarinum, ambitu sterili lato, aculeis longiusculis confertis subulatis.

Sistotrema. Schwein. ! Car. n. 963.

Colore pulcherrimo mox dignoscitur. Adnatum, tenuis; aculeis conico - teretibus, admodum gracilibus. Etiam sensu Persooniano verum Hydnūm. Sub cortice Georgiae, Americae septemtrionalis. (v. s.)

7. c. *H. croceum*, longitudinaliter effusum, firmum, tuberculatum, rimosum, croceo - aurantium, aculeis curtis conicis acutis.

Sistotrema. Schwein. I l. c. n. 962.

Receptaculum longissimum, adnatum, crassissimum, tuberculis elevatis quasi stalactiticis valde inaequabile, rimoso - diffractum, glabrum, ambitu sterili. Aculei in tuberculis praecipue obvii, minus conferti, breves, saturatius colorati. In lignis Carolinae. (v. s.)

7. d. *H. aureum*, adnatum, glabrum, aureum, ambitu strigoso radiante, aculeis subulatis.

Inter Hydnā resupinata, quotquot vidi, pulcherrimum atque distinctissimum; eo praecipue memorabile, quod, quamvis supra epidermide in nascatur, corticem interiore crassum usque ad lignum determinate, Sphaeriarum circumscriptarum more, substantia satiat fungosa et colore carneo l. aureo - carneo tingit, nec sub cortice aliorum more in Himantias formasve alias byssaceas abit. Sed et ipse fungus pulcherrime distinctus, tam ambitu radiante strigoso haud byssino, quam colore aureo nitido. Primitus e rimis corticis profluunt noduli; mox effusum, determinatum; dein confluendo late et irregulariter effusum, tenuis, siccitate rigescens, fere ut *Merulius tremellosus!* Aculei conferti, subulati, aequales, integerrimi, acuti, semper glaberrimi, sed ambitus breviores, irregulares, incisi, imino subinde seriati. In truncis prostratis Betulae semel modo et copioso lectum ineunte Martio. (v. v.)

7. e. *H. sulphureum*, effusum, adnatum, tenue, sulphureum, aculeis minutis sparsis subulatis. — *Schwein.*! *Car.* n. 986.

Haud completa adsunt specimina, sed differentiam a tribus praecedentibus satis demonstrant. Totum unicolor, siccum, interruptum quasi, ambitu sterili, hyssino, haud fimbriato. Aculei rariusculi, minimi. *Fissuras ramorum replet in America boreali et sat similia in Europa lecta vidi exemplaria.* (v. s.)

8. *H. pinastri* l. c.

Sistotrema membranaceum. *Nees.*! *Syst.* p. 227. f. 232. ab ipso Auctore missum. *S. pinastri* *Pers.*! *Myc. Eur.* II. p. 199. *S. abietinum*. *Pers.*! *Myc. l. c. t. 22.* f. 3. sec. spec. *Chaillet*, inventoris.

Recedunt quidem icones, sed specimina exakte congruunt. Omnibus idem locus; corticibus Pinuum laxe adhaerent.

10. *H. alutaceum* l. c.

Pers. Myc. Eur. II. p. 187. et ipso momento, novarum ab ipso additarum specierum differentia dubia est.

Num hujus alius status est *Thel. granulosa*?

14. *H. mucidum* l. c.

Nobilissimum inter *Hydna alba* resupinata, quod vero cum *Hydno farinacea* aculeis longioribus confundi dolemus. Membrana longissima, laxe adhaerens, siccitate lutescens. Verno tempore videnius specimina praecedentis autumni exoleta, glaberrima, pellucida, alutaceo-opaca, tenuissima charta delicatiora, quae facile diversa credas. Aculei setacei, longissimi, maxime regulares; subinde citrini. Num hoc *H. setosum* *Pers. Myc. Eur.* p. 213?, saltim verbotenus quadrat descriptio.

β. *Viticola*, determinatum, membranaceum, secedens, album, ambitu glabro, aculeis setaceis longissimis consertissimis. *Schwein.*! *in litt.*

Non varietatem, ut suspicimur, sed maxime priori affine affirmare audemus. *Crassius* et *sirinus*, sed

multe brevius, 1-2 unc. tantum latum, magisque glabrum. Aculei totam superficiem occupant, fere praecedentis. In Pensilvania ad truncos Vitis. (v.s.)

Obs. Nisi Cel. ALBERTINI et SCHWEINIZ H. diaphonum Schrad. distinctum enumerarent, equidem ad *H. mucidum* retulisse. Nostrum β . quoque omnino diversum est.

19. *H. farinaceum* l. c.

Sommerf. Lapp. n. 279.

Vulgarissimum Hydnorum resupinatorum, passim colore peregrino tinctum v. c. *rubescens* loco valde udo. In lignis domesticis putridissimis receptaculo obliterate ineros aculeos, huc vero referendos, vidiimus. In Salicibus cavis aculei paululum longiores et hanc formam pro genuino *H. mucido* Pers. accepimus.

21. *H. squalinum* l. c. p. 420.

Sistotr. *squalidum*. Pers. Myc. Eur. II p. 199. (sed descrip^{tio} mea mutata ut potius var. sequentem sistat).

S. taurinum Pers. Myc. l. c. p. 191.
P. fusco-olivaceum, aut *lutescens*. Schwein.! Car. n. 961. (*H. fuscescens*.)

Nomen nostrum ob dentes validos, fere Squalorum, impositum fuit. E variis regionibus accepimus. Cuin formis maximis *Hydnri obliqui* Schrad. facile confunditur. Specimina americana latiora, tenuiora, lutescentia, ceterum non differunt.

25. b. *H. spathulatum* (*ligulatum*) effusum, membranaceum, secundens, albidp-lutescens, ambitu involuto fimbriato, dentibus obliquis spathulatis aurantiis. Schwein.! Car. n. 993. nec Schrad.

Dentium forma satis distinctum videtur. Receptaculum membranaceo-papyraceum; 2 unc. longum; molle, integrum a ligno solubile, subtus adpresso villosum. Hymenium in nostro testaceum, aculeis brevibus latis, acutis, glabris. Ad ligna Carolinæ. (v. s.)

27. b. *H. Himantia*, effusum, receptaculo filiformi, hinc inde membrana connexo candido, dentibus fasciculatis conicis cinereo-rufis. — *Schwein.*!

Receptaculum *H. fimbriati*, cui nimis forsitan affine, sed membrana tenuior hinc inde solummodo costas illas Rhizomorphoideas connectens, et color alienus. Aculei 2 lin. longi, varii, obtusi, pallentes, haud multisidi, ut in *H. fimbriato*. Neutri affine est *H. cristulatum*; receptaculum nullo modo fibrilosum, sed aequabile, et habitus potissimum merulii serpentis. — *Sub cortice Juglandis maxime putridae, Pensilvaniae.* (v. s.)

30. *H. saltax* l. c. p. 422.

H. fallex. Pers. l. c. p. 183. *H. farreum*. Pers. l. c. p. 181.

33. *H. quercinum* l. c. p. 423.

Saepe rufescens, fuscescens vidi et nostrum verum omnino *Hydnnum*, nec *Radulum* l. *Sistotrema*.

39. *H. subtile* l. c. p. 425.

H. subtile. Pers. l. c. p. 182. *H. ochroleueum* var. *subtile*. Pers. l. c. p. 186. *H. acutum*. Pers. l. c. p. 179.

Obs. 1. Reliquas species Personianas, nondum mihi certe cognitas, paucis notem. *Hydnnum ochroleucum* Pers. Myc. Eur. II. p. 186. vix dubie est *H. stipatum*, quod passim colore ochroleuco et isabellino variat. *H. rubrum* l. c. p. 190. (tomentosum, rubro-sanguineum, aculeis parvis compactum, cuius forsitan synonyma *Theleph. authochroa* Pers. syn. p. 576. sive *sporotrichum authochroum* Myc. Eur. I. p. 79.) distincta omnino appetet species — *H. setosum* Pers. l. c. p. 213. quoad descriptionem saltim haud recedit a forma *Hydni mucidi*. — *H. proliferum* l. c. mihi prorsus incognitum; cum *H. uno* supicor affinitatem; forsitan atypicum! De *H. muscicola* l. c. p. 181. hoc certius affirmo *H. denticulatum* et *H. Vitaliae* l. c. variis accedunt. *Sistotrema laxum* Pers. l. c. p. 201. bene cum *Hydno* arguto convenire

videtur. *S. plumosum* l. c. monstrosa progenies. *Hydno squalino* optime convenit *Sist. taurinum* l. c. p. 191. — Omnisimus *H. sudans* et *H. calvum*; utrumque enim saepe et copiose in agro Femioneusi legimus, at ab hec genere longe distare videntur.

Obs. 2. Alias species, etiam sub hoc genere in Syst. Myc. descriptas, ad genera nova *IrpeX* et *Radulum* translocandas iudicavi, cum revera sunt sectiones naturales, quibus sejunctis genus melius limitatur et species certius et facilius dignoscuntur. Sequentia vero tria genera inter se valde distincta, tantum *Hydnis* propriis, utpote communis centro, connectuntur. Haec est ratio, quare omnia *Hydna* aculeis deformatis sub eodem genere (*Sistotrema*) conjugere non debeamus. Sunt nempe: *Sistotrema*, Nobis *Hydnorum* radius versus Agaricinos; *IrpeX* versus Polyporeos, *Radulum* versus Auricularinos. Synoptice horum differentia ita exprimitur:

- * *Hymenio infero.*
 - 1. HYDNUM. Hymenium subulatum.
 - 2. SISTOTREMA. Hymenium lamellulatum.
 - 3. IRPEX. Hymenium lacero-dentatum.
 - ** *Hymenio ambeunte.*
 - 4. RADULUM. Hym. tuberosum.
-

X. SISTOTREMA.

S. M. 1. p. 426. *Grev. Cr. Scot.* 2. 248. *Wahl. Succ.* p. 966. *Chevall. par.* p. 271.

Obs. 1. Ut *Daedalea* a *Polyporo* poris elongatis sinuositis, sic *Sistotrema* ab *Hydno* aculeis explanatis sinuositis recedit; utrumque quoque horum generum *sublamellosum* dicitur. Cel. *PERSOON* in *Mycologia* ita reformavit, ut species aculeis incisis mecum ad *Hydna* retulerit, sed adhuc complectatur tum sequentia duo genera, quam *Polyporos*, *Daeda-*

leas, Merulios laceratos Hydnaque deformati. Hoc sensu sumtum valde artificiale mihi videri, fatendum est. Hinc ita limitare volui, ut Polyporos nullo punto tangat. Affinitas tantum cum Hydno adest; analogia cum Irpice. Icon citata Cel. Grevillei characterem optime ante oculos ponit.

Obs. 2. Species nulla certa nova hujus generis post editionem Systematis Mycologici mihi innotuit. *S. muscorum* Schwein.! Car. n. 847. e descriptione hujus quidem generis videtur, sed specimina, tam a Cel. SCHWAEGRICHENIO, quam SCHWEINIZIO accepta, Hydnus potius referunt. Tam receptaculum, quam hymenium in statu typico ab observato recedere suspicor. — *S. Cerasi* Chev. par. p. 471. mihi prorsus incognitum est. Suspitionem, quam de hoc insigni foveo, donec specimina videbam, supprimbo.

X. B. IRPEX.

Hydni Spec. *S. M.* — Irpex. *S. O. V.*

Char. Hymenium inferum, concretum, jam primitus in aculeos discretos dentato-lacerum. Aculei varii, cum pileo homogenei, *seriatim* l. *reticulatum* dispositi, basi plicis (lamellosis, sinuosis, porosis) concatenati. Asci tenues, tantum in processibus dentatis collocati. *Pileus libere evolutus, subcoriaceus.*

Obs. 1. Aculeorum forma minime constans est, saepius quidem compressa, sed etiam prorsus subulata et regularis. Essentialis vero differentia, qua non tantum species vere affines consociantur, verum etiam ab omnibus Hydneis dignoscitur genus, positus est in aculeis non libere enatis, sed e plicis, quibus basi inter se junguntur, unde oritur earum situs seriatius aut in quincuncem sparsus. A Sistotrema et Radulo insuper differunt habitu, vegetatione et

substantia numquam carnosa, qualis pileus in *Sistotrema* et hymenium amphigenum in *Radulo*. Tantum versus *Hydna centralia* limites confluere videntur. Sic *Irp. lacteus* resupinatus *Hydnum* facile dicendus. Hinc quoque olim conjunxi haec genera; at, cum valde affines species hoc modo facile confundantur, genera valde remota v. c. *Hydneum* et *Daedalea* haud rite limitentur, jam distinguere cogor. Revera adsunt duo typi distincti, quorum differentia in speciminiibus rite evolutis facillima, et, si evolutionem hymenii respexeris, in omni statu palpabilis. Differentia *Daedalearum*, v. c. *D. unicoloris*, inox appareat ex hymenio harum primitus sinuoso, demum lacero, confuse contorto. Nam in Irpice plicae connectunt tantum veros aculeos, nulla dissepimenta sinulorum l. pororum formant. Hinc oppido *Hydneum* genus. Ab *Hydno* et *Sistotrema*, ut *Merulius* a *Polyporo* et *Daedalea* differt.

Hist. Fungi lignatiles, superficiales, persistentes, subeffusi, nunc reflexi marginati, nunc toti resupinati, juniores byssini. Species inter se valde affines simulque polymorphae; unde limitatio difficilis, saltim specierum resupinatarum. Generis distinctionem primi indicarunt *Albertini* et *Schweiniz.*

Trib. I. A P U S.

Char. Pileus dimidiatus, sessilis aut postice porrectus, marginatus. Dentes seriati, connexi plicis parallelis, raro sinuosis.

1. *I. pendulus*, pileis membranaceis plicatis flavis, postice porrectis, margine dentibusque seriatis compresso-laceris candidis. — *S. M.* 1. p. 413.

Obs. Optima generis species. — *H. crispum* Schaeff. etiam hujus generis videtur, sed ejusmodi aliquid nullus Recentiorum vidit. Cum fungo alio descripto vix conjugendum videtur.

2. *I. paleaceus*, subeffusus, pileis reflexis subiomensis albis, dentibus subsfoliaceis ochraceo-pallidis.

Hydn. paleaceum. Thor. Chl. Laud. p. 492. e Pers. Myc. Eur. II. p. 203.

Characteres bonos offert. Dentes magni, incisi, compressi, paleas in receptaculis plantarum compo-sitarum imitantes. *Ad truncos pineos vetustos in Gallia prope Dax.*

3. *I. fusco-violaceus*; subeffusus, pileis reflexis sub-sericeis canescens, dentibus lamellosis fusco-violaceis.

Agaricus decipiens. Willd. in Bot. Mag. 4. p. 12. t. 2.
f. 5. Sistotr. fusco-violaceum. Ehrenb. silv. Ber. p. 30.
Hydn. fusco-violaceum. Syst. Myc. 1. p. 421. Schlecht.
Ber. II. p. 197. Daedalea fusco-violacea. Ficin.
Dresd. 2. p. 432. Daed. decipiens. Sommerf. Lapp.
p. 271. hene, excl. Polyp. abietino Fr. Sistotrema.
violaceum β. Pers. Myc. Eur. II. p. 203.

In statu perfecto pilei numerosi, arcte imbricati, concrescentes, dilatato-reniformes, 2 unc. longi, ultra unciam lati, zonis nonnullis depresso-concoloribus concentrica sulcati notati, albido-canescentes, villo tenui sericeo. Margo deflexus, saepe repandus. Sed varie mutatur. Saepe totus effusus, non tantum immarginatus, verum etiam ambitu fibriloso albicante. Substantia suberoso-coriacea, valde sicca et lenta, tenuis, floccosa, alba; contextu in Resupinalis laxiori. Hymenium violaceo-fuscum, firmum, persistens, constructione valde propria, sed et valde variabili. Ubi regulare, a basi usque ad margines porrigitur plicae tenues dichotomae, quibus impositi dentes compressi, acuti, subinembrae, jam primitus discreti. In aliis individuis dentes magis luxuriant, venis obsoletioribus, sursum dilatati, spathulati, paleas referentes, tamen bases seriato conjunctae. *Ad truncos pineos.* (v. s. e Saxonia, Ruthenia etc.)

Cum *Polyporo abietino* poris laceris a plerisque confusus videtur, tamen, quantum ab hymenio

diversissimo in speciminiibus siccis concludere liceat, etiam genere distinguendus. Idem suadent autoptae *Ficinus*, *Sommerfelt* etc. Syst. Myc. editurus hanc speciem non videram, quare *P. abietinus* huc non citandus. *Sist. violaceum* vulgo ad *Polyporum abietinum* omnino pertinet. Singulare insuper videtur hujus nullum vestigium in Suecia australi et media obvium fuisse, ubi *P. abietinus* ubiquetarius.

O b s. Aliam vero distinctam speciem ex Eur-australi accepiimus, pileo suberoso azono villoso canescente, dentibus connexis transversim planis pallidioribus (*H. occarium*. Mich. ?); sed descriptionem olim elaboratam inserere nolui, cum specimina non amplius adsint. (*I. canescens*).

4. *I. lacteus*, albus, pileis coriaceis reflexis azonis villosis, dentibus confertis seratis acutis subincisis. — *S. M.* 1. p. 412.

Ceteris magis *Hydnus* refert, cum aculei saepe subulati et integri, sed seriatim dispositi sunt basi plus minus connexi. At eandem speciem inter corticem et lignum nascentem totam effusam vidi aculeosque liberos fere, ut in *Hydnis*, quod vero minus curaudum putavi, cum hic status evidenter atypicus.

5. *I. sinuosus*, effusus, albus, margine brevi reflexo villoso azono, dentibus subulatis basi sinuosa connexus.

Optime distinctus, Daedaleorum differentiam luculenter ante oculos ponens. Primo propullulant noduli minuti hemisphaerici villosi, linea vix latiores, in pileolos minutos oblique cupulares abeunt; hi vero mox explanantur sensimque fungorum ramealium more in series longissimas, pedales usque, sed angustas, 1–2 lin. crassas confluunt. Margo pubescens, semper determinatus, superior breviter reflexus. Pars adnata concolor est, sericea, a matrice separabilis. Hymenium peculiare, primo sinuoso-porosum et sterile, sed mox exserens dentes longos subulatos acutos compressos. Satis fugax est,

serotinus, sed vere tantum putridus et lutescens invenitur et tum facies prouersus Hydni. Pluries e Ruthenia misit Cel. Weinmann; equidem unico tantum loco, sed per quinque annos reducem habui supra ramos dejectos coacervatos Quercus, hieme miti. (v. v.)

Trib. II. RESUPINATUS.

Char. Effusi, resupinati, immarginati. Dentes venis reticulatis concatenati, unde hymenium in ambitu subvenoso dentatum.

Obs. Quoad characteres affines Merulii, sed habitu longe recedunt. Similitudo, quae inter Irpices et Merulios, potius analogia, quam affinitas. Nec negligendum videtur, analoga genera in diversis Pileatorum subordinibus, praecipue vero in Polyporeis et Hydnais, quoad Receptaculum etiam aequo evoluta esse. Infimum genus et Polyporeorum et Hydnorum semper resupinatum; proximum (nempe Merulius et Irpex) etiam pileato-reflexum; sequens (Daedalea et Sistotrema) insuper irregulariter stipitatum; centrale (Polyporus, Hydnus) omnes diversitates complectitur.

6. I. Cerasi S. M. 1. p. 382. sub Polyporo.

Cfr. Radulum orbiculare.

7. I. spathulatus, effusus, adnatus, tenuis, albus, primo byssaceus, dein glabrus, dentibus sub-spathulatis venis reticulatis connexis.

Hydn. spathulatum. Schrad. interpretibus A. S. p. 263.! — S. M. l. p. 423. Sistotrema. Pers. Myc. Eur. I. p. 197.

Species praeclara, at rara. Late effusus, determinatus, sed confluens, fibrosus, adultus fere glaber, lacteus, siccitate passim lutescens. Hymenium totam superficiem supinam tegit, primo et in ambitu reticulato-venosum, verum jam tum dentatum; mox dentes a se invicem omnino distincti excrescant, recti, obtusiusculi, primo villosi, dein glabri, sub-

spathulati, sed etiam teretiusculi, angulati et saepius integri. In cortice abieguo; etiam a Cel. Chaillet accepi. (v. v.)

Fusius descripsi, quam licuit in S. M., ut differentia pateat. Descriptio SCHRADERI bona; icon, ut et reliquorum Hydnorum, ob venas neglectas minus quadrat. Sed fungum Schraderianum me effugisse, vix crederem; ex Alb. et Schwein. determinatione praesens est! Loco et descriptione suadente etiam ad hanc referendum est: *Xylodon candidum* Ehrenb. silv. Ber. p. 30. *Sistotrema* Pers. Myc. Eur. II. p. 199. *Hydnum*. Schlechtend. Ber. p. 197., sed specimen haud vidi.

8. *I. obliquus*, effusus, adnatus, albo-pallescens, ambitu subhyssino, dentibus compressis inaequalibus incisis. S. M. 1. p. 424.

Cfr. l. c. Vulgatissimus hujus generis ad cortices *Betulae*, *Fagi* etc. Priori affine, sed aculeorum forma ab hoc et adhuc magis a *R. orbiculare* differt. Color ex albo sordide l. ligneo-pallens. Junius subporosum est hymenium, passim vero sinuosum, immo locis verticalibus basi lamellosae insident dentes.

Valde laetor, quod species Schraderianas Hydnorum certe figere licuit. Cfr. *Radulum orbiculare*!

9. *I. deformis*, effusus, adnatus, albidus, ambitu pubescente, dentibus nunc digitato-incisis, nunc porosis.

H. pseudo-Boletus. S. M. 1. p. 424.

Dubia species, sed ad quam praecedentium referrem, dubius admisi ob observationem satis curiosam. Supra epidermidem quercinam silit tubercula minuta, dentibus digitato-penicillatis; supra corticem vero denudatum omnino porosis gaudet dentibus. Prioribus omnibus tenuior et delicatior. — *Hydn. pseudoboletus* Dec. ad hunc potius, quam *Polyp. abietinum* spectat: 1) ob locum natalem in Quercu-

2) ob. colorum album totamque descriptionem; 3) ob P. dolosum a Cel. Decandolle paulo supra descriptionem, cum contra hujus nulla ceterum mentio sit, licet 4) In monte Jura saepe lectus sit, unde mea specimina a Chailletio habeo. Observandum tamen, Cel. Chaillet etiam mihi Polyp. abietinum pro H. pseudo-Boleto misisse.

10. *I. carneus*. Hydn. carneum. S. M. p. 420. Semel modo lectus, Meruliis subaffinis, sed bene distinctus.

Obs. Sistotr. niveum Schwein. Car. n. 964. etiam hujus generis, sed specimina non vidi et prioribus nūnis affine est.

X. c. RADULUM.

Char. Hymenium carnosō-ceraceum, concreatum, ambiens, hinc inde tuberosum. Tubercula difformia, nunc papillas, nunc aculeos rudes subangulatos referentia, subobtusa, distantia, inter se discreta l. irregulariter fasciculata, intus e receptaculo formata. Asci non in tuberculis tantum, sed saepe etiam in hymenio laevigato collocati. Semper Resupinata, effusa, erumpentia l. cortici interiori innata.

Obs. Ab omnibus Hydnis recedunt: 1) Hymenio interrupto, ambiente, nec ut in ceteris absolute terram spectante, quare aculei eorum locis verticalibus necesse obliqui et in piano horizontali tantum in pagina ipsiori nascantur, 2) Tuberculis difformibus et 3) vegetatione. Ab Irpice insuper differunt tuberculis distantibus, semper libere enatis nec basi lamellosa l. porosa junctis, obesis, nec tenuibus aut compressis, hymenioque carnosō nec laminari membranaceo. Unica tantum species (*R. orbiculare*) aberrans est.

Histor. Pauci fungi, intima affinitate connexi, tam diversis locis dispersi quam Raduli species. Nunc Thelephorae, nunc Hydnæis subscribuntur, immo Racodium dictæ fuit optima species tuberculaque pro Sclerotii habitat sunt. Sed vegetatio prorsus peculiaris consociationem primo suasit et accurasier disquisitio probavit. Omnium forsitan Pileatorum maxime naturale. Omnes species, a melectae, arboreae, per epidermidem erumpentes, optimæ simul innatae, decorticantes, brumales, satis persistentes, inter se distinctissimæ, sed circa eundem typum faciliter colliguntur. Ex charactere Hydnœum, sed vegetazione Auricularinum; equidem potius dicorem Thelephoram in Hydnœum, quam Hydnœum in Thelephoram abiens. Paucas modo citavi species; varias vero apud Auctores inventas hinc forsitan spectantes v. c. in Persoonia Myc. Enn. Schwein. Syn. fung. Car. ex. gr. *Thelephora Sistotremaoides*, quæ a non novi generis, Auctor quererit. Tum addenda nova sectio superficialium.

† *Hydnoidea*. Per epidermidem erumpentia.

1. *R. pendulum*, pileo effuso breviter reflexo coriaceo-molli pubescente, hymenioque tuberoso lacteo-pallescidente.

Thelephoræ hirsutæ fere proximum, sed erumpens, brevissime reflexum. Secundum ramas epidermidis longitudinaliter effusum, unciale et ultra, sed vix 2–3 lin. lata est pars reflexa et pubescens, azona. Substantia subcarnosa, mollis, albâ. Hymenium hinc inde tubulosum, tuberculis raro indentes porrectis, pallescens. Ex ramis vetustis alneis erumpens rarissime. Dec: (v. v.)

2. *R. orbiculare*, effusum, orbicularē ambiæ byssino, dein effusum glabrum, albido-lutescens, tuberculis difformibus subelongatis fasciculatisque.

Hydnus paradoxum Schrad. Spic. A. S. p. 263. fide specimenis! *Sistotrema digitatum*, Pers. Syn. p. 553. *Hydnus Radula* S. M. I. p. 423. Pers. Myc. Eur. p. 195. *H. laevigatum*. Pers. I. c. p. 195. fide spec. *Schleicheri*. *Sistotrema deutzoplaeza* ib. p. 196. ex descriptione opinino ad hujus var. — *H. flexuosum* Schleich.! *Hydn. spathulatum*. Grev. Ed. p. 406. *odontia Cerasi*. Pers. Obs. 2. p. 16. *Sistotr.* Syn. p. 552. (specimina a Cel. Guépin accepi pulchra) *Rádulum orbiculare*. Grev. Pr. Scat. t. 278. facies valde *Hydnoides*.

Varium et mutabile est omnis fungus resupinatus; sed tam versiformem quam praesentem novimus nullum. Non tantum plures species colligit, verum etiam in variis statibus diversissima genera refert. Nunc *Hydnus*, nunc *Thelephoram* mentitur, hinc probe consideratus *hymenii* et vegetationis indole hujus potissimum generis. Per corticem normaliter erumpens, aculei revera tuberculosi passim obsoleti et papillas tantum leviter prominulas sistentia, hymenium carnosum undique ascigerum ambiens, verbo characteres hujus generis. Habemus specimen *H. laeto*, loco excepto, simillima. Omnia synonyma individualia sunt; duorum decenniorum studio genuinum ambitum speciei mibi innotuisse spero. Eo vero factum est, ut descriptionem universalem et diagnosin absolutam aegre sistere possim. Formas nonnullas insigniores, inter se vero facilliue confluentes, seorsim notabo. a) Per epidermidem rimosam, praecipue Cerasi et Betulae, erumpunt receptacula villosa, mox dilatato-orbicularia, vix uncialia, in ambitu adnato byssino sterilia, in centro instructa tuberculis elongatis difformibus liberis, nunc rectis, nunc digitatim divergentibus, per plagas laevigatas quoque fertilia, quod non in Hydnis, sed sensim dilatatur, confluit, glabrescit. Color primo lacteus, dein lutescens l. ochraceus evadit. Hymenii substantia cum colore mutatur, primitus byssina est, dein ceracea, deinceps carnosa, et tuin color simul plus minus in carneum vergit. Tubercula obtusa, difformia, elongata, distantia, sed et fasciculata et varie connata, fragilia, intus floccusa alba. b) Alio

loco hymenium minus evolutum, subplicatum, tubercula fere obsoleta, color demum alutaceo - carneus. Hic status, qui *Sist. leucoplaca* Pers., omnino prioris filius. Et cum papillae saepe plicis mixtae sint, facile crederem, *Sist. Cerasi* Cheval. par. p. 271. t. 6. f. 11. c) effusum, carneum, hymenio crasso papilloso, esse statum senilem, aculeis detritis! Haec forma *vetusissima* insuper demum d) in ambitu libera, rimoso - partita, tuberculis valde distantibus hemisphaericis. Ex hac regione sunt formae *Thel. hydnoidae* Pers. siinillimae. Sub epidermide saepius adest in omnibus formis mycelium sub *Racod. papyraceo* eum aliorum fungorum comprehensum. Alias formas insuper describit Cel. PERSOON; omnium descriptio libellum paene constitueret. Synonyma tantum quae certa visa sunt, attuli; plura dubia in posterum reservo. *Hydnum paradoxum* Schrad. valde distortum et neglectum hujus potissimum loci, icon tamen minime convenit. A multis formam Thelephorae bombycinæ *Hydn. paradoxum* dici novimus, sed a Cel. FICINO aliisque Germanis hoc pro *H. paradoxo*, ut descriptio bene suadet, vero accepimus. *Irpe obliquus* aliaeque Irpicis species, quas hue facile traheres, hymenii typo, dentibus membranaceis compressis, deinde haud carnosis, certo dignoscuntur. *I. Cerasi*, quoad habitum sat similis, etiam non potest non differre, quia basis porosa in illo genuina, nec tantum hymenium faveolatum inter tubercula connata. Sed Persoonii *S. Cerasi* vix ad Irpicem spectet? Ubique! apud nos in ramis prostratis *Betulae*, nec alibi, sed in exteris terris etiam in *Ceraso*, *Tilia*, *Sorbo*, *Amelanchiere* etc. lectum. (v.v.)

3? *R. molare*, late effusum, adnatum, rude, glabruin, ligneo - pallens, tuberculis dissimilibus obliquis inaequalibus.

Hydn. molare Chaillet, in litt. cum variis formis, quae forsan *Sistotrema molare* Pers. Myc. Eur. p. 194. t. 22. f. 1. et aliae species l. c.! (Ipse inventor de synonymis Persoonianis dubius est.)

*Admodum rude et inaequabile, infra cortices extensum, sed supra late effusum, crassiusculum, glabrum sublente pruinosum. Substantia carnosa, siccitate rigescens. Hymenium admodum varium, nunc quasi dehiscens in tubercula maxime difformia, apice denticulata, quasi e pluribus aculeis confluentia, nunc tenuia fere subulata, sed valde irregulalia, distantia. Abnorme quidem apparet in hoc genere, sed vegetatio, facies, hymenii indoles huc revocat. Videtur species cum priori analoga, locis, ubi. nascitur, non minus protea. Ab omni *H. querino* nostro longe diversum. Ad truncos vetustos quercinos. (v. s.)*

†† *Genuina.* Innata, per epidermidem erumpentia, decorticantia.

4. *R. fagineum*, innatum, decorticans, glabrum, album, pallescens, tuberculis elongatis variis tertibus obtusis integris. — *S. M. I. p. 423.*

Simile *R. orbiculari*, praecipue quoad tubercula, sed vegetatione prorsus differt. A sequente vix nisi colore recedit, nam tubercula saepius quideam magna Hydnoides, tamen maxime variant, subinde papillosa. *In Fago, Betula.* (v. v.)

5. *R. laetum*, innatum, decorticans, carneo-aurantiacum, tuberculis difformibus obtusis elongatis papillosoe.

Theleph. Hydnoides. *Pers. Myc. Eur. I. p. 137. S. M. I. p. 445.*

Crescendi modo et colore laeto, nunc flavescente, nunc carneo, dignoscitur. A proximis genere neutiquam separandum. *In Carpino, Fago.* (v.v.)

6. *R. botrytes*, innatum, decorticans, tenue, glabrum, spadiceo-pallens, tuberculis conglomeratis pedicellatis flavis.

Planta paradoxa, Thel. comedenti similis, sed adhuc tenuior, obscurior atque tuberculis aspera. Haec vero tubercula sunt distantia, inferne angustata

pellucida, *lutea*, *mollia*, *apice tuberculosa* l. *botryosa*,
ut potius dicas *tubercula plura conglomerata et stipite*
suffulta. *Ad ramos crassiores Quercus.* (v. s.)

7. *R. glossoides*, ionatum, decorticans, tenue, glabrum, ligneo-pallens, tuberculis distantibus ligulatis obscurioribus.

Sistotrema. Pers. Myc. Eur. II. p. 193.

Non vidi, sed cum nec de genere nec de specifica differentia dubium restare videatur, admissi. „Dentes omnino aequales, exceptis nonnullis minoribus, compressi et obtusi, glabri, sparsi; lineam plus minus inter se remoti.“ In Gallia ad corticem (*quercinum?*), epidermide denudatum. De Clermont.

8. *R. aiterrimum*, ionatum, decorticans, strigosum, atrum, tuberculis difformibus elongatis compressis subrugosis nigris. S. M. I. p. 416.

Racodium turfaceum var. cornutum. Pers. Myc. Eur. I. p. 68. („sui generis.“)

Cfr. S. M. I. c.

XI. PHLEBIA.

S. M. I. p. 426. Richnephora, Phlebia Pers. Myc. Eur. II. p. 7, 8. Auriculariae species ib. I. p. 97.

Genus certe Thelephoris proximum, sed hymenio plicato! numquam setuloso etc. facile distinguendum; inter Thelephoras et Merulios medium. Richnephora et Phlebia minime separari possunt; equidem *Phl. merismoidem* et *radiatam* potius specie jungere, quam genere distinguere.

Trib. I. A P U S.

1. ? *Ph. mesenterica*, pileis dimidiatis villosis fasciatibus fuscescenti-griseis, subtus plicatis fuscoviolaceis.

Mich. nov. gen. t. 66. f. 4. Thelephora tremellina Swartz
Auricularia tremelloides Bull. Champ. t. 290. Helv.
mesenterica Dicks. — Bolt. t. 172. Thelephora me-
senterica Pers. Syn. p. 571. Auricularia mesenterica
Pers. Myc. Eur. p. 97. Th. tremelloides Chevall. Par.
1. p. 92.

Subimbricata, coriaceo-mollis, subgelatinosa,
junior resupinata, effusa, mox reflexa; supra villo-
brevi, griseo, rufescente l. olivaceo sericea, plerum-
que zonis concentricis fasciata. Hymenium glaber-
riuum, inferum, obscure purpurascens l. fusco-vio-
laceum, plicis sparsis flexuosis ramulosis, numquam
papillatum. Planta mihi non obvia, sed, ut vide-
*tur, valde diversa ab *Exid. Auricula Judae*; nec*
hymenium scrobiculato-lacunosum, nec adsunt pa-
pillae heterogeneae. Ad truncos (v. s. a Cel. Wah-
lenberg communic.)

Trib. II. RESUPINATUS.

1. *Ph. Merismoides* l. c. p. 427.

Grev. Crypt. Scot. t. 280. nitidissime.

Conferenda, quae Cel. Vir loco citato attulit.
 Etiam sequens species in Scotia detecta ab inclytissimo CARMICHAEL.

2. *Ph. radiata* l. c.

Varietates valde insigne, sub hac specie comprehendendae:

α carneā, obscure carnea.

In statu regulari orbicularis, sed saepè confluens et late effusa. *Ad cortices et ligna betuligna.* (v. v.)

β pallida, carneo-pallida.

*Tenuior, plicis tenuioribus. Ad cortices alneos,
quercinos etc. (v. v.)*

y. cinnabrina, carneo-cinnabrina.

Theleph. cinnabrina Schwein. ! in lit.

*Latissime effusa, tenuis, laeta. Ad cortices
Americae. (v. s.)*

*d. fulgens, saturate carnea, subviolascens. Ad
cortices Fagi. (v. v.)*

e. livida, gilvo-livida.

*Plicae saepe ramulosae. In ligno dejecto Pyri
Malii. (v. v.)*

g. carneo-plumbea; in Fago. (v. v.)

Ceterum et haec muscos incrustans ramulosa.
Est e plantis maxime polymorphis. *Substantia
cartilaginea!* Haec species typus generis Phlebiae!
Mirum, hunc vulgarem et eximium sanguin tam
diu latuisse; ratio sursa, quod in regionibus mon-
tosis hieme pauci Botanici degunt. Missa vero e
Norvegia, Scotia, Gallia, Ruthenia, America.

† *Abnormis, tamen vera Phlebia ex hymenio.*

4. *Ph. vaga* l. c. p. 428.

Nulla omnino cognatio specialior cum *P. Meris-
moide*. Historiam ejus maxime memorabilem hec
fusius enarrare luet: Junior fibriles modo sistit
radiantes, sulphureas, apice plumosas pallidiores,
valde delicatas; mox fibrillae incrassatae evadunt
carnosulae, sed plurimae adhuc liberae; dein con-
fluunt, unde superficies peculiari modo quasi e venis
sibi invicem incumbentibus formata. Sensim vero
hymenium unitum carnosulo-gelatinosum, venosum,
venis apice in papillas elevatis. *Singulare naturae
artificium!*

Obs. *Athelia sericea* Pers. ! Myc. Eur. I.
p. 85. hujus certe status imperfectior est. Si hanc
et *Thelephoram sulphuream* perfectas habes, diver-

sissimas facile videbis, sed mycelia satis similia; *Ph. vagae* vero magis sordida sunt. Affinitas forsitan quoque adest cum *T. reticulata*, sed nostra non Coniophora.

XII. THELEPHORA.

S. M. I. p. 428. Thelephora, Merisma, Coniophora, Athelia, Pers. Myc. Eur. p. 83-159. Pezizae et Clavariae spec. Ibid. — Varies status degeneratos exhibent Xylostromatis, Himantiae, Ozonii, Sporotrichi, Racodii, Hyphae, Rhizomorphae, Fibrillariae, Ceratonomatis, Acrotamnii, Dematii, Alytosporiæ etc. species Auctorum.

Obs. 1. Hymenium in plerisque laeve, papillis spuriis tantum in paucis genuinis; saepius vero setulosum, at setulae in plerisque pellucidas difficulter dignoscendae.

Obs. 2. Genus hoc loco integrum servo, quale in Syst. Mycol. proposui, etsi in posterum subdividendum, alia vero ratione, ac hactenus factum vidi mus. Infimi ordinis sunt distinctiones genericæ ex forma tantum pendentes. Certissimum nobis videtur, formas pileatas, clavatas (*Merisma* Pers.) culpulatas (*Peziza amœbœ* Pers. etc.) ex analogia generis *Sphaerias* L. Hypoxylis nonquam removeri posse. *) Nexus naturali ita cohaerent, ut formæ

*) Videbimus infra, eandem speciem ab eodem Auctore ut *Thelephoram* et *Pezizam*, ut *Thelephoram* et *Merisma* descriptam esse. Necesse est, ut a generum limitatione ex forma discedamus. Adsunt differentiae certissimæ ex fructificatione desumptæ. Vidimus porro eandem speciem ex formis diversarum analogis componi. Sic v. c. *Thel. caryophyllaea* ex variis hybrida fuit. — Papillæ verae sunt, quæ nec ex *Sphaerias* L. nodulis matri ortae sunt nec in siccis specimenibus collabuntur ut in plurimis; papillæ adsunt tantum in duabus tribusve speciebus *T. papillosa*, *granulosa* etc.; *Hydnis* forsitan, et *Phylacteis*.

cristatae, neutiquam limitari possint, ne ut sectiones quidein v. c.

a) MERISMA omnibus notis cum Thelephoris exactissime convenit, excepta forma, quae vero omnino vaga est. Nobiliss. de *Schweiniz*, qui hujus generis reductionem probavit, plurimas species Americanas misit, quae Merisma et Thelephoram eximie jungunt. Sed et apud nos *Merisma flabellare* Pers. est status macrior *Theleph. caryophyllea*; *Merisma strigosum* P. degeneratio *Thel. laciniatae*. Item *Merisma? fastidiosum*, bene suspicante Persoon. in *Synopsi*, verissima est Thelephora. Porro species incrustantes e matrice, cui innascuntur, formam suam induunt! Servo multa specimina *Th. cristatae* β. omnino laevigata et effusa, ambitu tantum stri-goso, ut in *Th. gigantea*, rarius incrustantes videre licet. Perfecta papillosa est *Sommersf. Lapp.*! Species Merismatum decumbentes nullo modo a Thelephora differunt. Sed et *Merisma palinatum* Pers., quae optima species, passim habet pileos cyathiformes, adhuc frequentiores in *Th. Cladonia* Schwein., quales et in *Th. coralloide* notat Bulliard! Si alia, *Th. palmata* Pers., e Thelephora et Merismate hybrida, haec genera jungit; ut in posterum servem evidentissimum exemplum, *Th. multipartitam*. Differunt igitur Thelephorae et Merismata haud secus, ac *Cladoniae* et *Scyphophori*. Cum *Clavariis ramosis* nulla prorsus affinitas! Substantia coriacea; thecae, ut optime Link, in inferiori pagina, etc.

b) *Thelephorae cupulatae* (*Peziza amorpha* etc.) etiam certius hujus loci, nam hymenium toto caelo a *Pezizis* recedit ascis tenuibus absque paraphysibus, sporidiis secedentibus nec elasticis etc. ut etiam a *Rhizinis*, quarum forma omnino Thelephorae effusae. Omnes Thelephorae sessiles cupulatae variant v. c. *Th. hirsuta* ut, si generica differentia e forma tantum penderet, Thelephora et Peziza nullo modo different. Quae priuitus optimas cupulas sicut, adultae optimae Thelephorae cfr. *Th. versiformis*.

Has Thelephoras cupulares, ut sectionem Thelephorae Apodum proposui, sed ne tribus quidem e sola forma limitari potest. Occurrunt plures Agarici cupulares, Cantharelli (Peziza lamellata Poll.) Quos si quis ad Pezizas retulerit, ecquis probabit?

c) Coniophorae species primaria in statu perfecto est Merlius, supra jam descriptus.

d) Atheliae Pers. quotquot vidi, quae quidem plurimae, verae sunt Thelephorae juniores l. abortivae. Multa infra videbis exempla. Plurimae species in statu abortivo *pellicula modo discolori* loco hymenii instructae, sed in statu rite evoluto *genuino* gaudent hymenio. Quam parum certum characterem papillarum praesentia l. defectus offerat, docent plurimae species corticolae. Optimae Atheliae sint *Th. pusilla*, *Monothelia* (quas status modo elementares aliaruin specieruin esse, facillime patet), *Th. Tiliae*, *Fraxineae*, *Piceae* etc., quarum papillae Sphaeriis nodulis corticis, aliisve quisquiliis ortum suum debent. E metamorphosibus Thelephorarum maxime fallacibus sunt corticolae illae e *Sphaeriis erumpentes* v. c. *Th. fallax*, quarum nulla genuina species; sed omnes has simul late effusas in ligno decorticato vidi laevigatas, et omnes characteres e papillarum forma etc., utpote ad locum nec ad plantam pertinentes, omnino fallentes. Ipsa *Th. polygonia* supra lignum crescens laevissima est. Paucis exceptis speciminis hymenio laevi potius typica sunt, quam papillosa.

e) Species plurimas *Xylostromatis*, *Alytosporei*, *Himantiae*, *Ozonii*, *Racodii* P., *Hypphae*, *Rhizomorphae*, *Fibrillariae*, *Ceratonematis*, *Acrothumni*, *Dematii* etc. mera esse mycelia fungorum Pileatorum certum habemus. Plurimae quidem ad Thelephoras pertinent, sed non paucae ad *Hydna*, *Polyporos*, immo *Agaricos*. Sed nimirum longum et parum utile eas ad species suas referre, praecipue cum degeneraciones diversaruin specierum adeo similes sint, ut eas vix ex speciminis, multo minus e descriptione distinguas. Miror equidem, auctores tam paucas ge-

nerum istorum habere species, cum, si eas distingue re luberet, numerum quadruplo majorem afferre possem. In Mycologia theoretica de hac materia praecipue disseram. Sed ut exemplum polymorphae mycelii indolis proponam *Thelephoram sulphuream*, quam, ni fallor, *solus hactenus hymenio perfecto ascigero subpapilloso legi*, licet a quamplurimis notata sit, et cujus degenerationes sequentium generum characteres optime exhibit. Omnia synonima infra allata 1) e speciminibus authenticis novi, 2) viva in natura vidi, ut neutiquam dubitare possim, quin eandem sistant stirpem.

Thelephora sulphurea. S. M. 1. p. 452. cfr.

- a. *Hymenio carnosο crassiusculo subpapilloso fulvo, setulis minimis albidis (sub lente)*. Haec forma normalis hactenus descripta non fuit; varii vero abortus in sequentibus generibus aptum locum sibi vindicaverunt:
- b. *Theleph. sulphurea Dec. ! Ir. 6. p. 34. sterilis !*
- c. *Athelia citrina Pers. ! Myc. Eur. I. p. 87. (hymenium tenue submembranaceum, siccitate in areolas polygonas diffractum, aut omnino laeve).*
- d. *Ozonium croceum Pers. ! Myc. Eur. I. p. 86.*
- e. *Himantia sulphurea. Pers. Syn. p. 703.*
- f. *Sporotrichum croceum Kunz! Myc. Heft. 1. p. 81., quod*
- g. *Alytosprium croceum Link. Spec. Pl. 1. p. 24.*
- h. *Xylostroma sulphureum (sub hoc nomine mihi missum).*
- i. *Racodium ochroleucum. Pers. ! Myc. Eur. fide spec. Chailletii, quod*
- k. *Dematium ochroleucum Link. l. c.*
- l. *Rhizomorpha capillaris Roth!, quae*
- m. *Ceratonema capillare Pers. Myc. Eur. p. 49.*
- n. *Rhizomorpha corticata Act. Syn. in add., quae sub*

o. *Fibrillaria* in Pers. Myc. Eur. citatur et characterem generis optime exhibit.

p. *Mesenterica lutea* Alb. et Schwein.

Insuper occurrit lignum colore sulphureo satiatum, qui huic originem debet. Prorsus eadem evolutionis series *Thel. lacteae*, *sanguineae* etc. — At multo etiam major est aliarum varietas, v. c. *Th. evolventis*, *Th. setigerae*.

Obs. 3. Facile agnoscantur omnes allati abortus defectu ascorum *) sporidiorumque verorum, sed observantur aliae metamorphoses nimis abnormes, ut vix oculis tuis fidem habeas. Sic non sine temeritatis metu enarro; me *Trichoderma roseum* Pers. (minime *Trichothecium* Link.) in Thelephoram roseam abire vidiisse. Sunt quidem haec stirpes quoad characteres diversissimae; *Trichoderma* citatum primo gaudet pellicula e villo tenui contexta pulverem copiosum obtegente, prorsus *Trichodermatum* more, nec cum Hymenomycetibus aliquid commune habere videtur. At cum *Th. rosea* convenit 1) colore roseo 2) ambitu; in *Trichodermate* roseo adest thallus fibrillosus *Himantioideus*, ambitu Theleph. roseae simillimus; 3) loco natali; utrumque fungum non nisi in truncis putrescentibus populinis legimus, et semper utrumque in eodem trunko (quare auctoriis, quibus alterutra, altera etiam obvia), licet saepius diversis anni temporibus; *Martio* et *Aprili* optimum reperitur *Trichoderma*, quale praecipue Albertini et Schweiniz describunt; *Junio* vidi pelliculam villosam evanidam remanente tantum pulvere subiculo instrato; Autumno et hieine *Th. roseam* corrugatam etc.; quae vero simul in sequens ver persistit, ut hoc tempore utraque planta simillima mixta occurrat. Hoc vidi; identitatem tamen harum plantarum pro certo non affirmo, quamquam verissimili-

*) Status floccosi Thelephorarum saepe setulis adnatis tecti, quo a veris Sporotrichis facile dignoscuntur.

mam habeo. Nam Thelephora citata habitu multum a reliquis recedit, et identitate probata genus *Hyphe-*
liae (quo nomine *Trichoderma* citatum in S. O.
 V. 1. p. 149. descripsi) servandum videtur. Hoc
 modo sua fere cuique speciei metamorphosis esse
 videtur; quas omnes nimis longum foret hoc loco
 enarrare.

O b s. 4. Relictis omnibus statibus deformatis
 et elementaribus, perfecti etiam, sive *fertiles ascigeri*
 ita communiantur, ut aegre eandem speciem agnoscas.
 Forma stipitata, sessili-dimidiata et resupinata, ne
 Merismoideam et cupulatam supra commemoratas
 repeatam, in una eademque stirpe evidentissime va-
 riat. Id quod tam certissime, quam luculentissime
 probant Thelephora laciniata et Th. terrestris. Va-
 riant stipite centrali (*Th. caryophyllea* Pers. non
 Fries, *Th. ambigua* P.) dimidiatae stipitatae l. ses-
 siles (*status normalis*) laciniato-ramosae (*Merisma*
strigosum P.), effusae resupinatae (*Th. umbrina*
 Pers. *Th. crustacea* Schuin.) His sectiones quidein
 labefactantur, sed non omnino tolluntur; nam omnes
 species normaliter stipitatae numquam sessiles l. effu-
 sare, nec normaliter effusae umquam stipitatae. Apo-
 des his mutationibus praecipue obnoxiae, et adnexio-
 nem examinanti difficile non erit statum normalem
 distinguere. Aequo sane perperam concluderes,
 Thelephoras omnes resupinatas deformatio-
 nes esse specierum marginatarum, ac Parmelias crustaceas
 foliaceas ideo dices deformatio-
 nes, quod harum
 nonnullae crustaceae variant. Sed genera ex recepta-
 culi forma inter Pileatos distinguenda non esse, ex-
 tra dubium positum.

O b s. 5. Genera nova, in quae hoc olim forsitan
 ex hymenio et fructificatione aheat, in S. O. V.
 indicavimus; sed ob limites haud omnino definitos
 et tramitem Syst. Myc. calcandum integrum hoc loco
 servo. Praecipue insigniter a reliquis distant 1) spe-
 cies plurimae terrestres contextu, hymenio vere pa-
 piloso plicatore, sporidies fusco-purpureis quater-

natis ob ascos quaternato-approximatos (Thelephorae verae). 2) *Auriculariae*, hymenio in statu normali prorsus laevi aut accidentaliter papilloso, *) sporidiis albis solitariis (non in asciis, ubi plures saepius ad-sunt, sed quoad situm ascorum). Papillas in speciebus omnibus corticalibus, ut supra, notavimus, omnino spurias equidem inveni! nec tantum papillae, verum etiam aculei a Sphaeriis incrustatis forinuantur; sic v. c. *Hydnus paradoxum* variorum auctorum est *Thelephora bombycinæ*, Sphaeriam ciliatam incrustans. *Auriculariae* igitur laeves dicendae; nec dubitamus hymenium undulato-tuberosum in speciebus per corticem erumpentibus huius vegetationi saepius adscribere. Hoc genus plurimas sibi vindicat species. 3) Peculiaris quoque est indoles ascorum sporidiorumve, quibus erumpentibus superficies pulveracea evadit in *Coniophoris*, quae hoc loco ut sectio peculiaris allatae sunt, et omnino genere distingui possunt. His hymenium frequenter tuberosum, sed tubercula collabentia nec persistētia *Raduli*, habitu diversissimi.

Obs. 6. *Thelephoræ* genus certe maxime insigne, etsi hactenus nūnis neglectum. Species numerosæ, eximiae, et distinctissimæ; sed ad earum determinationem veram necessariae sunt *prænotiones* de singulae sectionis typo et metamorphosis, quas suo loco expandere studebo; porro specimina perfecta, nam palam est, status incompletos hactenus præcipue descriptos fuisse. Sic quamquam tot euoteres *Th. sulphuream*, hymenium nemo descripsit. Quod cuja probe perspicarem, hoc genus in Sist. Myc. parum curavi, novas studio omisi (p. 428.), (ex quo id saltem commodi, quod nullam speciem falsam, quantum p̄spicio, introduxi) simul monens, simplices e quacumque aetate desumptas descriptiones nil ad harum plantarum cognitionem conferre l. c. p. 441. — Ni valde fallor, solidioris cognitionis

*) Papillæ, ubi non omnino spuriae, in siccis collabuntur, in *Th. Apodibus*, *Ceratodon* etc.

fundamenta saltim indigitabo, ex quibus et certius et jucundius, perspecta nempe evolutionis serie, evadat. Forinae normales praecipue quaerendae in silvis montosis hieme et primo vere, quo tempore haec loca a Mycologis raro visitantur. Praeterquam quod per viginti annos hujus speciem in diversis regionibus diligentissime quaesivi, ditissimas vidimus collectio-nes Cell. Schweinii Boreali-Americanarum, Lundii Brasiliensium, Swartzii Indiae Occid., Sommerfeltii Lapponicarum, Wormskjoldii Kamtschatk., Weinmanni Ruthenicarum, Schleicheri Helvet., Chailletii omnium pretiosissimam, Gallicarum Maugeotii, Germanicarum Schuberti etc. Nec non eximia specimina dederunt Cel. Kunze, Guepin, Gréville, Desmazières, Asper-gren etc., ut forsitan mireris, numerum specierum tam exiguum esse. Sed non quam multa, sed quam certa, quaerendum judico. Pautissima ceterum ab amicis laudatis nobiscum communicata, quae non ipsi legimus. Ne vero singas, me species pro lubitu reduxisse. Nullas conjunxi, quas non aperte confluere vidi; hinc quas conjungo, vix unquam distinguedas credo; quas distinctas admitto, earum nonnullas conjungendas dies forsitan dñebit futura v. c. *Th. hirsutae* affines. Probe enim perspicio, fidem sibi uniuersaque detrahere, qui sine certa experientia species contrahat. Fatendum tamen, me omisisse formas haud paucas dubias, quarum speci-
mina non omnibus numeris completa fuerunt. De-scriptiones plantarum imperfecte cognitarum scien-tiae molem tantum augent. Laetor quoque, quod plurimas species Persoonianas Mycol. Eur. ex inven-torum speciminiis noscam, sine quibus certe de eisdem judicia ferre non auderem.

Obs. 7. Nil magis ad veram specierum cogni-tionem confert, quam dispositio naturalis et certa. Huic imprimis operam dedi. *Inter fungos perfectiores dispositione ex externo colore nulla peior est.* Tri-bus *Mesopus*, *Merisma* servavi, quales in Syst. Myc. proposui. *Pleuropodes* cum *Apodibus* ob affinitatem coniuncti. *Apodes et Resupinatos* ulterius in subtri-

bus, ni fallor, sat naturales divisi. Bonae icones Thelephorarum exoptatissimae sunt! Ad generis studium Mycologicos invito. Quantum temporis et diligentiae in his posui, vix facile quis singat.

Trib. I. MESOPUS l. c. p. 429.

1. a. *Th. Cantharella*, carnosa, tenax, vitellina, pileo subinfundibuliformi glabro, subtus laeviusculo glaberrimo. *Schwein. Car. n. 100.* quem cfr.

Colore et substantia Canth. cibarium refert; sed minor, tenuior, tenacior, infundibuliformi pileo margine inflexo et passim dimidiato, plicaeque plane deficiunt. Hymenium obscurum. Specimeh nostrum unciale, pileo 4 lin. lato. Locis declivibus Carolinae. (v. s.)

2. *Th. pannosa* l. c. p. 430.

Th. pannosa et *Th. pallida* Pers. *Myc. Eur.* l. p. 111.

Subtus longitudinaliter striato-plicata, atque in nostris speciminiibus, iconi Sowerbyanae perfecte similibus, setulosa.

2. b. *Th. undulata*, coriaceo-membranacea, pileo depresso undulato laevi pallescente, subtus costato-plicato, stipite villoso.

Merulius undulatus Swartz! in *Vet. Ac. Handl.* 1809. p. 176. *Canth. undulatus* Syst. *Myc.* 1. p. 321. *C. fimbriatus* Weinm.! in *Flora.*

Quoad costas rectas prominulas hymenii versus in margine rhombosas melior *Cantharellus*, quam *C. cornucopioides*, sinuosus etc.; sed substantia subcoriacea persistente et hymenio setuloso certissime hujus generis et priori utique affinis. Stipes solidus, tenuis, firmus, $\frac{1}{4}$ unc. longus, aequalis, pubescens, albidus. Pileus centralis, integer, admodum tenuis, sere diaphanus plano-infundibuliformis, $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{2}$ unc. latus, primo obtutu glaber, sed lente adspexit adpresso radiato-strigosus, margine erecto crispa et

radiato, sed non lacero. Hymenium epapillosum, glabrum, sed sub lente forti setulosum. Ad terram deustam inter surculos Dicranorum ubique Succiae, Rutheniae etc. aut., hieme. (v. v.)

2. c. *Th. cartilaginea*, cartilagineo-membranacea, fusco-purpurea, pileo infundibuliformi repando glabro integro, subtus laevi, stipite nudo.

Adinodium singularis substantia valde cartilaginea, in sicco rigida, at simul tenuissima. Stipes $\frac{1}{2}$ unc. longus, teres, tenuis, ferme glaber. Pileus infundibuliformis, umbilico profundo, limbo patente undulato, sed margine integro, ceterum perfecte glaber, laevis aut longitudinaliter striatus, vegetus flaccidus, siccus, fragilis. Hymenium tenue laevisimum, nudo oculo glabrum, sed armato setulosum. *Ad terram Brasiliæ*. Lund. (v. s. a Cel. Horemann commun.)

Omnino distincta species videtur *Th. infundibuliformis*, maxima, pallide fusca, pileo infundibuliformi extus laevi, intus squamoso-hirsuto, margine lobato, stipite eroso brevi centrali. Hook. in Kunth Syn. p. 12. In Andibus Peruviae, regione temperata.

2. d. *Th. regularis* coriacea, pileo infundibuliformi sericeo-nitente testaceo fusco-subfasciato, margine lacero, subtus subpapilloso pallido. Schwein. n. 993.

Solitaria, exigua. Stipes deorsum attenuatus, pallidus, glaber, $\frac{1}{2}$ unc. altus. Pileus tenuis, $\frac{1}{4}$ - $\frac{1}{3}$ unc. latus, absque squamis, in siccis fuscescens, margine eleganter simbriato, rarius subdiinidiatus. Hymenium glabrum, longitudinaliter striatum, subcostatum. In muscosis ad ripas scaturiginosas Carolinæ. (v. s.)

Auricularia elegans Sow. t. 420., mihi non rite cognita, hoc loco inserenda. Cfr. vero notam ad Phylacterias, quarum congener, infra.

3. *Th. caryophyllaea*, coriacea, fusco-purpurea, pileo depresso fibroso-lacero, margine inciso, subtus glabriusculo.

Th. caryophyllaea a. *Syst. Myc.* 1. p. 430. (nec Pers.!)
Sommerf. Lapp. p. 280.

b. *imperfectior*, pileo in ramos paucos sublineares inciso.

Th. flabellaris S. M. 1. 7. 433. (ad *Th. palmata*, cui similis, neutiquam referenda). *Merisma flabellare* Pers.

Judicium nostrum de speciebus citatis in *Syst. Myc.* jam prolatum, sed ob aliorum divergentia suspensum, in natura semper confirmatum vidimus. Servo specimina, ex dimidio *Th. caryophyllaeam*, ex dimidio *Merisma flabellare* sistentia. Mixtae semper nascuntur. Ab omni *Th. palmata* et *laciniosa* differt hymenio glabro, odore nullo, stipite distincto verticali etc.

3. b. *Th. multipartita*, coriacea, fusco-cinerea, pileo glabro ad stipitem usque ramoso multipartito, laciinis sursum dilatatis incisis, subtus laevi glabro. *Schwein.* ! in lit.

Quisquis hanc speciem viderit, non amplius de Merisinate et Thelephora jungendis dubitabit. Stipes erectus l. incurvus, aequalis, uncialis, superne abit in ramos plures verticillatos in formam infundibuli dispositos et saepius in pileum multipartitum confluentes, planos, sursum dilatatos multilobos obtusos, utrinque glabros laeves, supra steriles, subtus hymenio basi costato - plicato pallide fusco-purpurascente. *Ad terram Americae bor.* (v. 8.)

Obs. Ex hac aliisque quibusdam speciebus perspicuum mihi videtur, Thelephorarum (sensu strictissimo) pileos integros quasi e ramis connatis ortos esse. Formae Merisinoideae maciores sunt. Inde pendet ambitus sublaciniatus, hymenium saepe costatum et s. p. Cfr. *Th. caryophyllaeam* a et b. *Th. laciniata* etc.

TOM. II. MERISMA. S. M. 1. p. 482.

Ob s... Inter hanc et praecedentem tribum limites nulli acutj. *Merisma flabellare*, Thel. palmatae sat simile, omnino status degener *Th. caryophyllaeae*; *Th. multipartita* utramque tribum omnino fungit. *Th. coralloides* e Bult., *Th. palmata* et praecipue *Th. Cladonia* pileos parvos scyphiformes subinde habeant. Etiam ad *Anodopha Phylacterias*, quae saepe (*Merisma strigosum*) Merismoideo-laciniatae, abeunt, sed hae hymenio facillime distinguuntur. Species incrustantes ad Resupinatos abeunt, passim unifloras effusae, sed loco terrestri. Variè iucundante, pileoque in ambitu saltim effigurato facile hoc referuntur.

1. *Th. Caralloides* L. C. (Merismoideum annulans)

Merisma Caralloideum Pers. *Myc. Eur.* l. p. 159.

2. *Th. palmata* L. C. (Merismoideum annulans)

Wahl. Suec. n. 2031. *Schlecht.* Berol. *Merisma palmatum* Pers. *Myc. Eur.* l. p. 157.

3. *M. Panthocephalum* Sw. (Merisma petaloides Grevall.; Persoon sub. *Th. palmata*)

y. Clavarini digitata Pers. *Myc. Eur.* T. p. 401.

d. Th. palmata Pers. *Myc. Eur.* p. 113.

2. b. *T. tuberosa*, erecta, pallida, rufescens, stipitibus distinctis bulbosis, pileo subinfundibuliformi ad basin laciniato, lacinis compressis Grev. *Crypt. Scot.* t. 178.

Statuta fere *T. palmatae* y., in qua modest basis similis, sed quoad divisionem *T. multipartitae* affinitate videtur vel etiam *F. Cladonide*. Erecta, distincta, uncialis, cinerea, pallide fuscescens, substantia communis coriacea. Ramis compressis laciniatis, ex eodem punto egressi, in pster infundibuliformis normam dispositi. Speciem, variis licet efficiem et a me non vidi, non potius non recipere, cum optimè descripta et depicta sit. Ad terram nudam, effusum (v. i.e.)

(3.) *Th. Cladonia*, erecta, pallida, virescens, stipitibus connexis palmato - ramosis, apicibus fimbriatis substrigosis. *Schwein.*! *Car. n.* 1068.

Forma Lichenis pyxidati, scypho irregulari, margine prolificante. Tenax, glabrum, siccum albicans, unciam vix superans. *Ad terram Carolinæ.* (v. s.)

3. b. *Th. candida maxima*, candida, stipitibus crassis palmato - ramosis, ramis patulis apice fuscescentibus. *Schwein. Carol.*! *n.* 1069.

In caespites 6 unc. latos concrescit, 2 unc. alta, ob colorem inconsuetum Clavariam referens sed substantia, crescendi modo et odore *T. fastidiosac* vel potius, ex inventore *T. terrestris* proxima. Stipites omnino confluenti, substantia stalactica quasi juncti. Rami glabri, subcompressi et subtilis tantum ascigeri. *Perfrequens in silvis uidis ad terram Americae sept.* (v. s.)

5. *Th. cristata* l. c. p. 434.

Qualem exhibent icones Bulliard et Sowerbyi, a me numquam lecta est. Hinc sepono sequentem, suadente etiam ill. SCHWEINZIO in *Syn. Car.* *n.* 1062, 1063.

6. *Th. penicillata*, effusa, subcarnosa, incrustando diversissimas induens formas, albida, fuscescens l. purpurascens ramis difformibus incisis. *S. M. 1. p.* 434.

Huc spectant: *Merisma cristatum* *β.* *A. S.* *p.* 284. *Merisma fuscescens* *Schwein.*! *Car. n.* 1068. *Merisma cinereum* *Pers. Myc. Eur.* *I. p.* 157. (forsitan et vermiculare *l. c. p.* 155.) *Merisma cristatum* *γ.* *L. c. p.* 156. *β. spiculosa* *ramulis subulatis* *S. M. l. c.*

Specimina et descriptiones de synonymis allatis certum me fecerunt. Species ab omnibus mihi visis distincta; *Th. cristatae* modo, a me non lectae, differentia minus certa. Habitus vero prorsus alias iconum. Vulgaris in nostris terris, infinitè variat ramorum forma etc. Subinde omnino uniformis,

effusus, ad Resupinatos pertinet. Cfr. S. M. I. Th. cristata β.

Trib. III. APUS S. M. I. p. 436.

Char. Pileus sessilis, determinatus, marginatus. *)

Obs. Inter Apodes et Resupinatos unicum constantem differentiam offert pileus marginatus. In hoc saltem genere pluriinae species nobis obviae sessiles primitus effusae, resupinatae, aetate latum reflexae et saepe, loco nempe horizontali, resupinatae manent per totam vitam! — Cum Polyporis eximie analogae sunt Thelephorae apodes! Dispositio eadem. Abeunt in quatuor subtribus eximie naturales, optime limitatas, sed series naturalissimam constituentes, nempe:

A. PHYLACTERIA sive autumnales. Subcarnosae, contextu eximie fibroso; setulis quarternatis fusco-purpureis. Terrestres, l. *incrassantes*, vegetatione autumnali. (1 à 1 d.)

B. STEREUM sive biennes. Coriaceo-rigidae, contextu extus crustaceo, intus filamentoso laets colorato; setulis solitariis ferrugineis. *Lignatiles*, vere reviviscentes (2-4 b.)

C. AURICULARIA sive annuae. Subcoriaceae, contextu floccoso pallido; setulis pallididis aut inconspicuis. *Lignatiles*, haud reviviscentes.

+ **Coriaceae.** Coriaceae, tenaces, hymenio laevi, primitus glabro. Effuso-reflexae. (5-19.)

++ **Cartilagineae.** Subcartilagineae, hymenio glaberrimo, demum undulato-rugoso. Cupulares. (20-29.)

*) Obs. In fungis resupinatis adeat tantum ambitus! sed non margo. Hos terminos omnino confundunt plerique.

††† *Suberosae. Suberosae, hymenio primo velutino. Subpellatae. (31–37.)*

D. STRATOSAE sive perennes. Subero – lignosae, contextu floccoso – farinaceo, hymenio primo pruinato, substratoso. *Vere perennes, subtus nigricantes. (38–40.)*

Subdiv. I. PHYLACTERIA Pers. S. M. 1. p. 449.

Char. Subcarnosi, siccii copriacei, molles, autumno nascentes. Contextus eximie fibrosus, fibris ramosis annulatis intricatis. Hymenium longitudinaliter atrato – plicatum, fusco – purpureum, subpapillosum, villosum, e setulis quaternatis. Ambitus subfimbriatus. Forma maxime varia; saepius reflexi, passim stipite laterali, immo centrali, passim toti effusi, immo in lacinias prorsus merismoideus incisi. Terram! et varia corpora incrustant. (Hoc etiam Th. Pleuropodes p. 431.) *).

1. a. *Th. terrestris*, obscure fusca, substipitata, pileis dimidiatis fibroso – strigosis. S. M. 1. p. f. 431.

b. pileo integro *Th. dubia* Pers. Syn. p. 566.

c. pileo squarroso – imbricato (Merismoidea.)

d. pileo effuso (*Th. crustacea* Schum. Saell. II. p. 399. *Th. umbrina* Pers. Syn. p. 378. ad hanc l. sequentium status analogos pertinent.

1. b. *Th. laciñiata*, fertugineo – fusca, incrustans, pileis dimidiatis fibroso – squamosis, margine laciñiato, criso.

a. S. M. 1. p. 431. *Th. caryophyllaea* P. Pers. Myc. Eur. I. p. 112. Wahl. Suec. n. 2036. sub Merismatis sectione!

b. pileo integrō substipitato. *Craterella ambigua* Pers. Obs. Myc. I. p. 39. *Th. caryophyllaea* P. Pers. Myc. Eur. l. c.

* Nexus specierum colore paginae superioris albae modo recedentium (*Th. mollissima* P. etc.) cum reliquis adhuc dubius. Nulla mihi obvia.

c. pileis maxime laciniatis strigosis, in caespites divergentes merismoideo condensatis. *Merisma strigosum*, Pers. Syn. p. 94!

d. pileo toto effuso. (*Th. umbrina* B. A. S.?)

Species optima, sed mire luxurians, varia corpora incrassans, unde nulla forma constans. Supra ligna horizontalia putrida eximie effusa, leviter marginata; super *Vaccinio Vitis idaea* apud nos praecipue in caespites valde frondosos (caute matricis stipitatus) abit et sic in infinitum. Maxime memorabilis est c., quod non potest non esse *Merisma strigosum*; nascitur in ipsa terra, monstrosa procul dubio progenies. — Cel. PERSOON cum *Th. caryophyllaea*, utique distinctissima, confundit; ei stipes semper genuinus, verticalis, hymenium laeve, nudum etc. Ubique. (v. v.)

Obs. Quid ipsi dubia illa *Th. intybacea* sit, difficile dictu; hujus tamen, ut videtur, l. subsequentis forma.

1. c. *Th. frondescens*, effuso-reflexa, incrassans, fusca, pileis glabris rugosis. S. M. 1. p. 436.

Pileo glabriuscule non sambriato, quamquam lacero, species polymorpha a prioribus dignoscitur.

1. d. *Th. biennis* S. M. 1. p. 449.

Priori maxime affinis, quam vero cum nunquam *albidam* viderim, speciem a me non visam admisi. *Th. caesia* Pers. ipsi videtur status hujus resupinatus! Forsan hanc et praecedentem sub sua *Th. fusco-cinerea* Pers. Myc. Eur. I. p. 114, complectitur. Maxime rogamus, quibus vivain videre liceat, ut integrum ejus historiam exponant.

1. e. *Th. gausapata*, dimidiata, pileis subsuberosis rugosis zonatis fibroso-strigosis fusco-pallescens-tibus, hymenio glabro radiato-rugoso pallido-fusco.

Ambigit species distinctissima inter Thelephoras sensu strictissimo et Auricularias; sed ob pileum passim Merismoideo-laciuiatum, fibroso-strigosum

et colorēm hoc loco inserui. Specimina plura, quae vidi sicca, subsuberosa, dimidiata, irregularia et varie concrescentia, passim laciniata. Merisina quoddam non male referentia. Pilei praecipue ad basin concentrica zonatae fibris in jugis magis prominentibus, sed etiam longitudinaliter sulcato-scorbiculata, quibus, additis fibris strigosis subdepressis marginem integrum spectantibus, superficies valde inaequabilis. Color fusco-pallidus, hymenii vero obscurior est et quoddam fusco-purpurei admixtum habet; margo saepe nigrescit. Hymenium glabrum, plus minus radiato-sulcatum, raro papillosum, tenuer, ascigerum. Ascii fere *Th. palmatae*; sporidia non vidi. Ad truncos Gattiae circa Angers. (v. s. a Cel. Guepin communic.)

Subtr. II. STEREUM.

Char. Coriaceo-rigidi vere nascentes et novas accretiones marginales addentes. *Contextus* quam maxime singularis, biformis; stratum superius singulo anno emortuum, crustaceum, fragile; interius extremis filamentosum, laete coloratum, reviviscens! Hymenium nunquam stratosum, setulis solitariis ferrugineis velutinum in Europaeis, pruinatum in Brasiliensibus.

Obs. Hujusmodi structura in nullo alio fungo mihi cognita est, quamquam *Polypori cuticularis* analoga. A *Polyporis* perennibus quam maxime differunt; in eis stratum novum extus l. supra praecedentis anni nascitur; sunt hi quodammodo exogenei, illi endogenei. Forma maxime varia, effuso-reflexa, cupularis, tota resupinata, sed semper ambitu determinato, submarginato, quamquam in *Th. tabacina* saltem vere byssino-filamentosum vidi.

2. *Th. rubiginosa* l. c. p. 436.

Stratum interius filamentosum fulvo-ferrugineum! Hac nota ab omnibus fungis differt.

Th. rubiginosa, Nees est *Th. spadicea*!

3. *Th. tabacina* l. c. p. 437.

Wahl. Suec. n. 2040! *Th. variegata Pers. Myc. Eur.* p. 119. *Th. tabacina a chrysoluma l. c.*

Certissima mihi videntur synonyma *Boltonii* et *Sowerbyi*! *Gel. Persoon* cum *Th. spadicea* omnino confundit, cui nullo pacto affinis. Ab omnibus fungis mihi cognitis differt strato filamentoso aureo, unde color marginis junioris aureus, quem cum revera exhibeant icones citatae, de earum loco non est quod dubitemus. Forma nulla constans. — Forma senescens in aprico nata: tenuis, glabra, striata, castaneo-sanguinea, subtus cinnamomeo-pallens; colore nitidissimo eminet, sed semper exoleta reperitur, et ob stratum filamentosum aureum haud difficulter ad *Th. tabacinam* revocatur. *Ad ramos Coryli crescit.* (v. v.)

Obs. *Th. crispam* l. c. fide *Persoonii* admiseram; dein vero viva visa, individua *Th. sanguinolentae* exoleta intellexi hoc nomine venditata. Cfr. *Th. crispa* Pers. Myc. Eur. p. 122.

(4.) *Th. crocata*, coriacea-membranacea, subeffusa, ferrugineo-pallens, iatus filamentosa, crocea, margine pubescente, hymenio ferrugineo-setuloso.

Junior e tuberculo expansa maculas sistit orbicularis, aliquot linearum, matrici arcere adhatas, margine prominulo villoso, sensim magis dilataata, confluentes, unciales usque; dampnum soluta, flaccida tomentosa. Hymenium, tuberculis centralibus, exceptis, laeve, pallens, sed setulis obscurioribus punctato-scabrum. Priori affinis, sed certe distincta. *Ad cortices arborum frondosarum Europae australis.* (v. s.)

4. b. *Th. leprosa*, lignosa-coriacea, supra inaequivalvis, leprosa-villosa, obsecute subfibrillosa, iatus setulosus primita crassato-olivacea.

Valde singularis; tamen ob totum habitum, neglecto hymenio sere Coniophorarum, ad hanc sectionem referenda. Pileus videtur effuso-reflexus, tenuis, valde rigidus, fragillimus, Th. rubiginosae haud absimilis, sed tum superficie villoso-leprosa, quam sulcis concentricis confertis valde insignis et maxime inaequabilis. Color maxime obscurus et opacus, fusco-rubiginosus, paginae vero inferioris Th. putanae vetustae simillimus, olivaceus, simul in sor-dide lateum vergens. Hymenii interna structura omnino Th. tabacinae, sed stratum filamentosum valde macræ et aegre dignoscendum; nec setulae nisi lente forti dignoscuntur, Coniophoræ puteanae similes. Papillæ rarae et accidentales. In truncis emortuis Brasiliæ. Lund; dedit ill. Hornemann. (v.s.)

β. tota resupinata, effusa, hymenio ochraceo-ferrugineo. Facies valde diversa, sed stru-ctura eadem. Ibidem. (v. s.)

Subtr. III. AURICULARIA.

Char. Per annum nascentes, sed non redi-vivi. Contextus uniformis, floccosus, plerumque albns. Ambitus determinatus submarginatus. Hyme-nium glabrum aut velutinum, numquam distincte setulosum, neque stratosum. Ascii perfecti. Spori-dia alba.

Obs. Subdividuntur in sectiones naturalissi-mas e substantia 1) coriacea; 2) ceracea, cartilagi-nea, 3) suberosa, quarum singula ceterum plurimis eximiis notis dignoscitur.

† Coriaceae.

Obs. Coriaceae, tenaces, siccae rigidae, lento vigentes, per annum persistentes. Ambitus determi-natus, numquam simbrians. Hymenium laeve, primitus glaberrimum; Contextus compactus, filamentosus.

Aberrationes: *pileus totus resupinatus* etc. **Type:** *Th. hirsuta*, cui omnes species revera affines.

5. *Th. atrata* L. c. p. 437.

Intus pallida est. Hymenium perfecte glabrum. (v. s. specimina Swartziana).

Obs. *Th. glabrata*, e specimine Sprengelii! jam viso, plane delenda; est nempe *Ulva Pavonia* Sw.! Thelephora. Kunth Syn. A fungorum classe longe distans.

(6.) *Th. Ostrea*, pileis latere affixis disco concavis et coquhaeformibus coriaceis cinereo-tomentosis, margine glabris, lutescentibus, hymenio glabro laevi alutaceo-pallido. Nees in Act. Bonn. XIII. p. 13. t. 2.

E maximis hujus generis *Th. versicolori* proxima. Pilei simplices, seu bini lateribus connatis et imbricati, puncto lateraliter affixi, quattuor circiter uncias lati, depresso-concavi, conchas ostrearum referentes; superne zonati, tomento brevissimo denso, in sicco cinereo, in humido fusco vestiti. Substantia tenuis, papyracea, sed coriacea, dura, persistens. Nees. In Java. Blume. (v. ic.)

7. *Th. versicolor* L. c. p. 438.

Collatis speciminibus Schweinizii cum Swartzianis vix distinguenda:

a. *Th. fasciata*, subimbricata, pileis coriaceis planis villosis zonatis griseis, hymenio glaberrimo testaceo-pallido. Schwein.! Car. n. 1012.

Tetritis, 3 unc. usque, basin versus angustata. Hirsuties brevis, demum in margine et sulcis concentricis evanescens, tum pileus zonis spadiceis nitentibus ornatur. In America continentali (v. s.)

7. b. *Th. mytilina*, umbilicato-sessilis, pileo conchato coriaceo tomentoso zonato griseo, margine nigrescente, subtus laevissimo carneolivido.

Solitaria, unguicularis, testam Patellae referens, nunquam effuso-reflexa, sed basi umbilico marginato et postice stipitis rudimento obsoletissimo instructa. Tomentum densum, adpressum, molle. Sulci concentrici profundi, sed non discolores. In truncis Brasiliae. Lund. (v. s.)

*Obs. Ex hac regione porro videtur *Th. badia* (pileo sessili dimidiato tomentoso, hadio, lineolis nigris zonato, subtus laevi, cinereo. Hook. in Kunth Syn. p. 12. In Amer. merid.)*

9. *Th. spadicea*, effuso-reflexa, pileis coriaceis imbricatis ferrugineo-spadiceis, margine albido, subtus fuscescente,

Auricul. reflexa var. variegata Bull. Champ. 1. p. 282.
Th. spadicea Schwein. Carol. n. 1006. *Th. rubiginosa* Nees Syst. f. 252! (colore insolito). *Th. tabacina* Pers. Myc. Eur. I. p. 118. (excl. syn. Sowerby, Bolt. et var. " chrysoloma!") *Th. hirsuta* d. dryina S. M. 1. p. 439.

Fungum hunc, multarum vacillatioem fontem, jam Syst. Myc. editurus, optime cognitum habui, sed cum Bolliendo ob characteres parum eminentes *Th. hirsutae* varietatem habui, inter quam et *Th. purpuream* fere medius est. Nec adhuc sine haesitatione distinguo; reliquis tamen innumeris ejus formis sane memorabilior! quamquam intermediae non desunt. Ob externum colorem cum *Th. tabacina* (sed intus tota floccosa alba!) confusa fuit. A *Th. hirsuta* colore praecipue dignoscitur; qui vero intensitate maxime variat; junior ferruginascens, adultior spadiceus, praecipue hieme obscurior evadit, passimque sanguinolenta notabili gaudet. Praecamat trunco quercinos, sed et ad Betulas, Alnos etc. imo Pinos legitur. Aut. hieme. (v. v.)

Spacium suam pristinam in Myc. Eur. neglexit Celsus PERSOON, sed hoc nomen restituere non dubito. Quod enim sensus est?

42. *Th. rugosa*, late effusa, pileo coriaceo crasso rigescente brevissime reflexo, demum glabro subspadiceo, hymenio lutescente subcruentato.

Th. corylea, ! *Th. peltata*, ! *Th. rufa*, *Th. pachyderma*, *Th. rugosa* ! *Pers. Myc. Eur.* p. 126, 127. hujus formae. *Th. sanguinolenta* *Sommerf.* ! *Lapp.* p. 281.

Affinibus magis effusa breviusque reflexa, sectione tamen naturali a *Th. hirsuta* nunquam removeri potest. Species longe vulgatissima (in regionibus silvatico-montosis *Th. hirsuta*, magis campestri, vulgarior) in omni arbore frondosa obvia, in Corylo numquam desiderata. Magis etiam quam *Th. hirsuta* mutatur. Forma imprimita, ad truncos horizontaliter prostratos reperitur orbicularis, peltata vel longissime, Xylostromatis instar, effusa. Hymenium vegetum omnino laeve, sed subundulatum, glaberrimum, in exoletis vero rugosum et pruinosum. Nec color minus varius; habemus subtus albidam!, alutaceam, ochraceam, rufescem, fuscescem, sordide pallentem (in exsiccatis); sed trita *sanguinolenta* evadit. Affinibus omnibus crassior, firmior, sicca rigida, divisa persistens, immo perennans. Diversas a me non commixtas esse species, certus sum. Varietas *corylea* Pers. est, status naturalis, characteri dato optime conveniens. Formae totae resupinatae valde fallaces. b) subrotunda, tota effusa, peltata, fuscescens, sicca ligneo-pallens. In ligna betulino lecta. c) latissima, effusa, confluens, recente coriaceo-mollis xylostromea, incarnato-alutacea etc. Supra truncos latae effusa. d) effusa, rugosa, subtus cinerea; ad truncos Fagi praecipue obvia. f) eximie cupularis, disco cinereo-livido, facie Pezizae. Ad ligna alnea, et alias plane innumerae, quas omnino recensere frustraneum. In arboribus frondosis. (v. v.)

12. b. *Th. styraciflua*, effuso-reflexa, coriacea, lactescens, subtomentosa, griseo-lutescens, subtus glabra pallide lutescens, *Schwein.* *Carol.* n. 1010.

Specimina nostra sicca faciem omnino Th. hirsutae l. rugosae habent; tamen distincta videtur; nam statu recente, ubi comprimitur, lacte flavo statim tingitur, unde maculae nigrescentes oriuntur. „Zona marginalis nigra“ (in meis speciminibus haud adest). In ramis dejectis Liquidambaris styaciflue Ameriae borealis, rarer. (v. s.)

13. Th. hirsuta l. c. p. 439.

E generis iadole infinite variat; d. *dryinam* tamen distinctam admisi. Notae essentiales: *hirsuties strigosa, persistens, substantia nec lignescente,* ut in *Th. rugosa*, nec *mollis*, ut in *Th. purpurea*; *sanguinolentia nulla!*, *hymenio semper glabro, nec demum pruinato*, ut in *Th. rugosa*, *sanguinolenta*. — *Th. ramealis* Schwein. Car. n. 1015. ex ipsius speciminibus distinguerem non valeo; eodem modo apud nos in *ramulis* mutatur! Occurrunt analogae formae *rameales* non tantum *Thelephorarum* variarum, sed et *Polyporarum* etc.

14. Th. ochroleuca l. c. p. 440.

Rara, sed *Th. versicolori* forsitan proxima. A *Th. hirsuta* dignoscitur 1) psleis membranaceis l. potius papyraceis, valde tenuibus flaccidis, saepius amplioribus et lobatis, unde sicca fere convoluta, rigida et *fragilis*; 2) margine acutissimo glabrescente; 3) villo brevi sericeo subadpresso, zonis primo obsoletis, dein glabrescentibus; 4) *hymenio subcarnoso*, unde in fungo sicco rimosissimum, magis quam in alia *Thel.* mihi cognita. Etiam ex oleam Petropoli lectam misit Weinmann. Ex Helvetia Schleicher.

16. Th. sanguinolenta l. c.

(*Grev. Crypt. Scot.* t. 225! *Th. sericea* B. Pers. *Myc. Eur.* p. 117. *Th. crispa* Pers. *Syn.* — *Myc. Eur.* I. p. 122. *exsleta!* *Th. nitida* Pers. *disp.* p. 30. *Th. hirsuta*, B. Pers. *Syn.* p. 570.

Species bene distincta; ex typo genetis polymorpha. Junior sistit peltas orbiculares albido-glau-

cas, adpressa dein infinite mutatur, saepius reflexa; dignoscitur tamen substantia tenui, piteo adpresso sericeo substriato, hymenio numquam lutescente, sed ex albido cinereo, deum pruinoso, sanguinolentia etc. A Th. rugosa omnino distinctam habeo.
In pinetis. (v. v.)

Transitum maxime naturalem praecedentium ad sequentes, ut haec ad cartilagineas, sistit! Sanguinolentia prae ceteris potest et nomen bene meretur.

17. *Th. complicata*, resupinata, libera, pendula, papyracea, striata, fulvo-alutacea, in margine crispato-lobato inflexo, subtus pallida.

Species eximie pulchra, *Cantharellum crispum* primo obtutu referens. Subimbricata, concrescens, postice adfixa l. ramos ambiens, ceterum fere libera, reflexa, eleganter crispato-complicata, adulta fere nitens, glaberrima, subazona, ad basin tantum villosula. Substantia coriaceo-membranacea, tenuis, praecipue marginis inflexi lobati. Magnitudo prioris. *Ad ramulos tenellos Americae. Greville.* (v. s.)

18. *Th. striata*, resupinata, sessilis, orbicularis, libera, papyracea, sericeo-striata, nitens, alba, subtus laevis, glaberrima pallida.

Th. sericea Schwein.! Car. n. 1016. nec Schrad., nec Pers.

Species pulcherrima, minuta, eximie distincta. Forma orbiculata, centro affixa, plana, ambitu undique libero repando. Superficies, ut in Agaricis Inocybis, e fibris longitudinalibus innatis striata, simulque sulcis concentricis tenuissimis notata. *Ad ramulos emortuos juniores Carolinae.* (v. s.)

19. *Th. grisea* (*orrecta*), resupinata, postice in stipitem porrecta, orbicularis, coriacea, hirsuta, azona, grisea, subtus laevis glaberrima subtens. *Schwein!* Car. n. 1012.

Certissime heic locanda; species postice porrecto-stipitatae ad Apodes ubique pertinent, et haec

quidem ad sequentem sectionem viam eximie pandit. Ceterum diffinis, confluens, unicolor. *Ad ramulos Carolinae.* (v. s.)

Obs. *Th. radiato-rimosa* Grev.! *Fl. Ed.* est status resupinatus speciei cuiusdam hujus I. potius sequentis sectionis. Nescio, cum qua comparem, sed specimen, ipso datore monente, haud completa sed exoleta sunt. — Aliam diversam satis (*T. fibrosam*) misit Cel. Desmazières.

† Subcartilagineae ceraceaeve.

Obs. Cartilagineae, aut ceraceae, hiemales, vix persistentes, multo minus perennantes. Ambitus determinatus, in perfectis saltem liber et marginatus. Hymenium crassiusculum, in adultis rugoso-tuberosum!, primitus glaberrimum, simplex. Semper resupinatae, postice adnatae, margine cinctae, genuinae, primo cupulaeformes!, cupulis rarissime tantum peltatis, saepius e conniventi evolutis extus villosis (omnino more Pezizaru[m], quibuscum etiam frequenter commutatae) disco varie-colori, sed obscuri aliquid rubri semper admixtum habente.

Sectio inire naturalis, species continens pulchras easdemque inter se valde affines, sed maxime versiformes, ut sine praevia typi normalis cognitione veram formam saepe vix dignoscas. Ob hymenium undulato-tuberosum, quo ab omnibus recedunt, fere genus proprium prope Phlebias, quodammodo affines; seriem tamen cum Coriaceis et Suberosis eximie contiguam sistunt, praecipue species recentes, nempe peltatae. Forma fallacissima est; nulla v. c. differentia formae. *T. sanguinolenta* et *Pini* in statu primitivo. Substantia magis magisque per aetatem rigescit, ut *T. Pini* jam primitus cartilaginea.

* *Ceraceae, molles, extus villosae pallidiores.*
(Resupinati spurii. * S. M. 1.)

20. Th. subzonata, effusa, reflexa, subcarnosa, molles, pileo velutino cervino-ochraceo, hymenio subzonato rugoso pallidiori.

— *T. ochracea*. *Schwein. F. Cat.* n. 1017. *sec. Fr.*, *Pers.*

Bona hujus sectionis species, sed cupularis haud visa, sed effusa, pilea superne reflexa ibidemque marginae integre instructa; inferne pressus immarginata, ambitu byssino albo. Ex analogia tota forsa immarginato-effusam etiam legi facile crederem. Substantia quoque sequentium, sed crassior, unde subcarnosa dicenda. Hymenium rugosum quidem, sed etiam concentrica subzonatum, in sicco ochraceum, laevi tinctura rubelli, et, quod huic peculiare, siccitate haud rimosum. *Ad ligna Americae borealis, rarioꝝ.* (v. v.)

21. Th. evolvens, resupinata, submarginata, extus (subitusve) tomento pallide floccosa, hymenio ceracea azono nudo subrugoso fuscō-expallente.

— *S. M. I. p. 441.*

Inter marginatas haec absque comparatione maxime varia; quare genuinus ambitus diu mihi latuit et qualem tandem inveni plurimis forsan paradoxus videbitur, nam primo obtutu variae formae hue relatae nil commune habere videntur. Ejus cognitio plena eo magis necessaria, cum sine illa Ceraceas reliquas tam Apodium quam Resupinatorum tute haud determinantur. A formis valde prominentibus ad maxime triviales et amphibolias abit; forma, effusa excepta, nulla constans; variat a) cupularis; b) effuso-reflexa, pileata; c) minuta, immarginata, sed deinde involuta; d) prorsus immarginata et effusa. Notae vero constantes sunt: 1) hymenium in perfectis ceraceum, subtuberulosum, siccum rimosum, haud pulverulentum. 2) Receptaculum floccosum, unde pagina sterilis sive reflexa, sive adnata pallide-tomentosa. 3) Color hymenii subfuscus, sed varie expallens. 4) Vegetatio superficialis, quo et ambitus in perfectis marginato, potissimum hujus formae effusae a Th. Resupinatis dignoscuntur. Saepe

quoque etiam *Th. evolvens* e tuberculis Melancolii et Sphaeriarum erumpens, sed saepius marginata; saltem subtus laxa eximie floccosa, quo ab omni *T. fallaci* analoga forma dignoscitur. *Ad truncoſ variоſ, praecipue ſupra cortices. Aut. ſeriori.* (v. v.)

Formae habitu diuersiſſimo ita confluunt, ut easdem varietates vix dicas; necesse tamen est magia recedentes eorū ſimilitudines notare:

a. resupinata, plus minus irregulariter capulata, uniuersaliter marginata, primo connivens, deum late effusa, hymenio ſufloco.

Hæc est, quam in Obs. Myc. notavi, valde eminens, ſed in eodem cortice alia adest forma effusa, pallida, immarginata tamen facile confluens. Saepe per epidermidem e tuberculis Melanconii erumpens. *Ad Betulas etc.; etiam ab optimo Soin-merfeld missa.* (v. v.)

b. late effusa, ſuperne marginalia, plus minus pileato-reflexa, hymenio carneo-fuſcēſcente.

T. hirsutae ſatis ſimilis, ſed huic certo spectat. Varie insuper variat. *Ad cortices fraxineos etc.; optima ſpecimina misit Weinmann.* (v. v.)

c. effusa, pileolis numerosis minutis ſcalari-reflexis albo-villoſis, hymenio rugoso, argillaceo-gilvo-fuſcēſcente.

Junior maculas minutas subargillaceas ſiftit, immarginatas, byſſinas. *Ad Populos.* (v. v.)

d. exigua, orbicularis, ſubimmarginata, laxe adnata, extus villosa, hymenio rugoso-tuberuloſa.

T. laxa. Pers. ! Myc. Eur. I. p. 143. fide ſpec. Maggeot.

Certissime prioris forma diminuta, vix 3 linata. Ambitus ſolutus, deum subinfelix. Hymenium a Cel. Persoonio laeve describitur, ſed in vivo tuberculosum; at in ſiccis in omnibus formis laevigatum — Etiam hanc in Populis legi. (v. v.)

Ut plurimas silentio omittam. Inter has prae-
cipue eminent plurimae totae effusae, immarginatae,
colore vario pallescente, saepe Atheliae generis
Pers. Tales quoque videntur *T. fissilis* Pers. Myc.
Eur. I. p. 133., *Athelia Salicinum* Pers. I. c. p. 84.,
(certe specimina inventoris Chaillet, sed dubius ipse
est de synonymo β, Persooniano) et aliae.

Sequentes duo fungi ex Hac regione utique sunt, sed
e paucis speciminiis, titrum varietates, an species
haud dicam. Inter ea duobus verbis notabo;

T. populina, tuberculiformis, mox confluens effusa,
deum involuta marginata, mollis, subtus tomentosa,
hymenio e Sphaeriis tuberculoso cinerascente fertigi-
ne. Sommerf. f. Lapp. p. 284.

Historia proorsus praecedentis, etiam substantia; forma
fere ut in d. sed insignis colore, tamen ad varia-
tem c. prioris satis accedit. Ad *Th. flocculenta*,
cum qua specimine haud viso conjugendam putavi,
omnibus hujus notis recedit. — *Ad cortices populinos*
e *Sphaeria leucostoma erumpens Norlandiae*. (v. s.)

T. fimbriata, resupinata, margine tenui pallido inflexa
pubescente cupularis, hymenio rugoso carneo - cine-
reo. — Weinmann.

T. evolventi a similis, sed major, firmior, habitu po-
tissimum charactere recedens. *Ad ramos Juniperi*
Petropoli. (v. s.)

22. *Th. amorpha*, tuberculiformis, mox a cupulari
explatata confluens subcoriacea marginata, ex-
tus albido tomentosa, hymenio rufo - pale-
scente.

Peziza amorpha. Pers. f. Myc. Eur. I. p. 269. Syn. p.
657. Dec. fr. 6. p. 25. Moug. et Nestl. exs.

Fungos, quos Geh. Persoon in aetate perfecta ad
diversissima genera retulit, eisdem ut species re-
cipiant, tamen differentia acuta a proximis nondum
proposita est. Quae de hac afferuntur non minus
in proximas quadrantibus. Aetate juniori tuberculi-
formis et tota villosa adulta expanditur in cupulam
saepe irregularem et passim cum vicina conflu-
tentem, latitudine 2-3 lis. Ad caudices *Abietis* in
alpestribus. (v. s.)

23. *Th. flocculenta*, effusa, porcea, demum subcomosa, extus hyssina albida, hymenio marginato, colliculoso sanguineoroso e prima cervico, a lignicola, adnata. *T. populina*. Fries ined. *hyssinica*, substipata. Péz. amorph. A. S. p. 329.

Multa cum *T. evolvente* communia, v. c. forma in genere eadem et substantia, disco in seccis laevi et rimosa; sed eximie differre videtur hymenio marginato! (in prioribus receptaculum), crassiore, undulato-tuberoso intenso sanguineo, sed hic color tenui in humectata apparet; siccum enim, hymenium laeve subcervinum! Primitus nodulos sistit hyssinos, in quorum centro adest hymenii rudimentum, Pézizules mox referentes; vix t. lin. latos, sed jam tamen marginatos ambitu breviter radiante hyssino. Assinium more sensim dilatatur et longitudinaliter confluit, 1½ - 2 unc. longa, sed semper determinata. Hymenium semper marginatum, demum rianosum, colore siccis cinereo-cervino memorabile. *Ad truncos Populi*; vere. (v. v.)

24. *Th. versiformis*, e cupulari tuberculiformis marginata, rubra, subtuberculosa, deinde confluens, sublignosa, transversim rimosa pallens.

Species eximia, optime demonstrans, quam prava sit specierum determinatio ex inspectiōne superficiali; nam junior fungus et adulus adeq. dissimili, ut nullo modo affines crederes, sed illum inter Pézizas quaererēs, hunc forsitan Thelephorae frustulatae varietatem dices. Sequentia stadia, eadem individua per annos persequens, observavi: I) Cupulae minutae, vix ¼ lin. latae, extus subvillosae (non villo matrici adnatae) disco depresso laevi; II) Haec inox explanantur in tuberculata planiuscula, margine vero adhuc persistente, quare et in hac aetate pezizoidea, 1-4 lin. lata, pluribus stipatis repanda, disco eximie undulato-tuberoso; III) Porro confluunt, extenfantur, superficie laevigata; demumque IV) abeunt in crustam effusam, uni-

formem, laevigatam, exsiccatione sublignosam et ad basin usque (oec. ut in sequentibus hymenio tantum) in frustula transversalia fissa. In hac aetate Th. frustulata satis refert, sed tenuior. Color disci vegeti. (I, II) ruber; siccitate pruina albida legitur; adullos (III) pallidior, minus pruinosus; exoleatus (IV) nigro-pallens evadit, omnino ut Th. frustulata exoleta. — *Ad cortices et ligna acerina tantum legi, sed non nisi I, II. ad cortices, omnes verbo formas ad ligna. Inter rariissimas Aut. (v. v.)*

25. *Th. sarcoides*, ex cupulari explanata, subcarnosa, subitus libera adpresso villosa alba, hymenio obscure carneo, in centro tuberculoso, siccitate rimoso expallente.

T. cruenta. S. M. 1. p. 444. — var. p. A. S. p. 277.

Insigne generis decus! Per epidermidem erumpens exacte orbicularis, jam tum in ambitu soluta, marginata, sistens cupulam explanatam, apertam, 1–3 lin. latam, inox vero cum proximis longe et saeppe late confluens, matrici magis adglutinata, demum vero ab ea secedens, subitus adpresso sericea alba. — Substantia vegetae carnosa, inollis, crassiuscula, sicca tenuis, flaccida, membranacea, neorigescens. Hymenium vegetum valde undulato-tuberculatum, obscure carneum, siccum vero valde expallens et rimoso-incisum. In ramis crassioribus Betulae albae anno praecedente ob foliorum messem desectis et ad terram prostratis, optime hieme miti, expallens et flaccida vere; minime rara. (v. v.)

Vasitas tota effusa resupinata subimmarginata difficilius agnoscitur, sed certe huc pertinet.

Obs. Antecedentes quinque species valde, minus tamen quam Coriaceae, inter se affines; conjugere igitur non debui, cum transitus numquam viderim, singulaque licet maxime polymorpha semper a reliquis facile dignoscatur; et suo quaque loco, sua quaque in matrice constantes redeant. Nec umquam jungendas v. c. *Th. sarcoides* et *flocculenta*.

26. *Th. salicina* S. M. I. p. 442.

Peziza sarcoides Wahl. ! *Lapp.* n. 1078. *Th. salicina*,
Wahl. ! *Succ.* n. 2043. *Sommerf.* ! *Suppl. Lapp.* p. 282.
Weinmann ! *Catal. Fung. Petrop.* — *minimo vero*
Pers.

Alia distinctissima et pulcherrima species, sed ex indole subtribus valde polymorpha. A Rev. SOMMERFELT accepi specimina undique glaberrima, exacte orbicularia, peltato-pezizoidea, substantia tenui, sed coriacea. A Cel. WEINMANN valde difformia, flexuosa, mollia, subitus villo delicato tecta.

Thel. cruenta a. A. S. p. 277. hujus, ut certo videtur, loci tam ob colorem et formam, quam ob locum in *Salice Caprea*.

** *Subpellatae, cartilagineae, explanatae, hymenio demum pruinato, extus obscuriores,*
27. *Th. ciliata*, effusa, adnata, ambitu depresso nigro-strigoso, subtus umbrina, hymenio fuscocarneo.

Simillima *Th. carneae*, supra ligna effusae, sed ambitu nigro-strigoso omnino diversa. Longitudine adlitter effusa, valde adpressa, sed sicca maxime convoluta. Hymenium siccum rimosum. Pagina adpressa villo adpresso-umbrina videtur, sed facies primo fore nuda. *Ad ligna faginea rarissime.* Nov. (v. v.)

28. *Th. querquina* S. M. I. p. 442.

Grev. *Scot.* t. 142, cum analysi optima. *Lecidea Turneri Clemente*, *Gyrophora Clementei* Ach. *Syn.* p. 68.
Resupinatis v. c. *Th. polygoniae* valde affinis. Vegetatio peculiaris l. c. descripta; sed etiam ad lignum nudum occurrit late effusa, ambitu inflexo marginata. Junior passim ranis adnata latissime ambians (*Th. agglutinata* Pers. ut apparet.)

— Obs. Nomen antiquissimum et certe aptissimum *Th. carneae* Humb. Schrad. potius restituendum, cum in omnibus fere arboribus frondosis legatur, etiam ubi exultat *Quercus*.

29. *Th. rufa*, cartilaginea, subrotunda, peltata, marginata, fuscō-rufa, subtus glabra, hymenio tuberculoso, griseo-pruinato.

Auricularia cinerea. Sowerb. t. 388. f. 3. *Th. rufa*, Pers. Myc. Eur. I. p. 124. fide specim.

Junior per epidermidem erumpens, tuberculiformis et omnino immarginata, sensim vero dilatata, ambitu omnino concolori glabro nec radiante, dein vero soluto unmarginata peltaformis, vix uneialis. Priori crassior est, hymenio rugoso-tuberculoso, sub lente griseo-pruinato, ceterum rufa s. rufox-fusca. *Ad cortices Tiliae, etiam in Suecia.* (v. s.)

30. *Th. pini*, resupinata, glabra, peltata, demum bullata, purpureo-fuscescens, hymenio subpruinato.

S. M. I. p. 443. Sommerf. Lapp. p. 282. hene, Th. abietina var. pines A: S. p. 276 certissime nostra.

Species adhuc in nitida gregaria, vix atis affinis. Junior silit peltas orbiculares laeviusculas, marginalias carneo-purpurascentes, dein confluentes iterumque distractas bullatas tuberculosas subpruinatas fuscescentes. Substantia rigidiori, forma et glabritie utriusque paginae facile distinguuntur. *Ad cortices Pini sylvestris vulgatissima, hieme, vere.* (v. s.)

Fons hujus speciei est synonymon Cell. Albertini et Schweinitzii, procul dubio hanc ipsam exhibens. Dein varie distortum fuit. Nomine *Th. Pini* Schleich. ipsam *Th. abietinam* missam vidimus. *Th. Pini* Dec. fide Cel. Maugeot est *Th. Piceae* Pers. Hujus tamen loci videtur *Th. Pini* Pers. Myc. Eur. p. 122, quamvis et synonyma et descriptio absent, ipseque synonymon primitivum excludat, cum veram omnino loco a Personne indicato lectaria ab accuratissimo CHAILLET lectam acceperim. Specimina tuberculum subrotundum referentia e *Saxonia* accepi, frustulosa e *Rutkenia* etc.

††† *Suberosae* (Resupin. spurii **. Syst. Myc.)

Obs., *Suberosae*, firmae, persistentes, haud vero perennes. Ambitus determinatus haud sim-

briatus, saepius liber et marginatus. Contextus flocosus; intus pallidiores. Hymenium tenue laeve, primo velutinum, nonquain stratosum. Forma saepius peltata. In ligno et cortice duro, exsiccatæ.

31. *Th. Mougeotii*, suberosa, orbicularis, submarginata, tuberculosa, coccineo-rubra.

Meng. et Neel. exs. n. 581.

Color in meis speciminiis haud cruentus. — Quid *Th. cruenta* Pers. Syn. p. 573., monentibus A. S., e tribus verbis vix dijudicandum. Ipsi huc retulerunt *Th. salicinam* et *T. sarcoidem*. Alia vidi specimenia hujus nominis, quæ Phlebium spectant. Cel. SPRENGEL, qui sorsan a LUDWICIO habuit, ad *Th. polygoniam* refert. Ipse ducibus A. S. in S. M. *Th. sarcoidem* pro *T. cruenta* habui. Cel. MOUGEOT dedit præsentem, cuius specimenia divulgata, omnem confusione tollant, quare nomen hujus inerito ferat species nitidissima! *Th. cruentae* nomen prorsus negligendum. In Myc. Eur. tres diversissimas species complectitur. Ad cortices Pinus Piceae. (v. s.)

32. *Th. abietina* S. M. f. p. 442.

Pers. Myc. Eur. I. p. 122.

Sequenti affinis, sorsan et praecedenti.

33. *Th. Chailletii*, effusa, adnata, coriacea, continua, pallide ferruginea, ambitu demum libero repando concolori, hymenio inaequabilis glabrescente Pers.! *Myc. Eur. I.* p. 125.

Junior maculas sistit subrotundas matrici arcte adpressas, immarginatas; in ambitu puberulas, sensim confluentes et ad 2-3 unc. dilatatas. Ambitus demum a matrice solvit. Hymeniu[m] junius utique pubescens, papillis variis, sed vagis. Ad truncos Taxi (v. s. ab ipso Chaillet miss.)

34. *Th. avellana* effusa; dura, ferrugineo-pallens, margine obtuso-libera, hymenio laevi-pruinato-velutino. S. M. I. p. 442.

Primo peltas subrotundas praebet, dein late effusa irregularis et confluens. Substantia sat crassa, suberosa, firma, certe persistens, tantum non perennis. *Th. rugosae* etiam *Coryli* incolae, admodum similis et cum eadem forsitan commutata, sed certissime differunt. Hymenium *Th. avellanae* primo velutinum, dein glabrescens, cum in *Th. rugosa* vegeta semper glabrum. Color quoque differt; in hac nucum maturarum *Coryli avellanae*, unde nomen. **A** *Th. sanguinolenta* longe distat. *Ad cortices et ligna duriora.* (v. v.)

Th. juratensis Pers.! *Myc. Eur.* I. p. 128 fide specimini num ad hanc potius, quam ad *Th. rugosam* pertinet.

35. *Th. albobadia*, subrotunda, confluens, badia, in ambitu sublibera albiçans, hymenio ruguloso subvelutino. *Schwein.*! *Car. n.* 1045.

Effusa determinata, saepe late confluens. Junior brunneo-pallens, vetusta fere umbrina. Substantia firma sicca, primo adnata, dein margine acuto tenui rugulosa. *Ad cortices et ramos Americae, persistens.* (v. s.)

36. *Th. disciformis* S. M. I. p. 443. *Moug.*! et *Nestl.* exs. n. 582.

Species Decandolleana, cuius optima et authentica specimina dedit *Chaillet*, ab omnibus praeclare diversa. Hymenium affiniuin more pubescens, dein glabruin. Margine tenui sinuosa; *Th. frustulatae* neutiquam affinis; subtus pallida est. *Etiam e Blekingia misit Asporen!* (v. s.)

Obs. Incompleta ipse legi hujus speciei rudimenta, non longe a *T. dryina* distantia.

37. *Th. candida*, diffinis, impressa, crassa, marginata, contigua, subpulverulenta, candida. *Schwein.*! *Car. n.* 1061.

Priori similis, sed valde distincta, crassior, brevior, margine obsoletiore adnato, colore candidissimo, nec non forma. Dura, subligneæ, ..., margine duro-

subinvoluto nigricante." Est itaque exacte media inter Suberosas et Perennes, quibus facile adnumeretur! *Ad cortices Quercuum vivarum hieme, frequens in Carolina.* (v. s.)

Subtr. IV. STRATOSAE.

Char. Suberoso-lignosae, durissimae, vere perennes. Ambitus determinatus, glaberrimus, marginatus, concentrica sulcatus. Contextus valde compactus, floccoso-farinaceus. Hymenium tenue, laeve, pruinatum, substratosum. *Ad cortices et ligna exsiccato-durissima.*

Obs. Priores species characteri dato bene conveniunt, sed ultima recedit margine obsoleto, hymenio vix stratoso, sed affinitas eam hoc revocat.

38. *Th. repanda*, resupinata, lignosa, margine unidue reflexo angusto glabro concentrica sulcato spadiceo, hymenio scabro pallide cinnamomeo.

Species maxime insignis, Polyporis perennibus eximie analoga, forma *Sphaeriae repandae*. Omnium durissima, crassiuscula, continua, vix unciam longa, et adhuc angustior, forma varia, margine brevi undique reflexo undulato obtuso spadiceo-nigricante. Ob strata hymenii annotina etiam accretiones novae in margine, unde concentrica sulcatus evadit. Hymenii strata angustissima, arctissime sibi iuvicem innata, superficie inaequabili e cinnamomeo expallente, etiam sub forti lente haud perspicue setosa. *Ad cortices truncorum vetustarum Salicum v. c. Capreae, sed rara.* (v. v.)

39. *Th. areolata* Chaill., resupinata, brevis, lignosa, margine superne reflexo angusto spadiceo bicolori, hymenio laevi cinereo.

Perennis; ut e margine bicolore (linea inferior hyphenio contolor annotina est), passim et sulcato facile concluditur. Specimina visa sursum crassiora

et marginata, deorsum vero sensim extenuata; immarginata; quod vero e situ forsitan pendet; ambitus tamen semper determinatus, diffinis, vix uscialis; passim rimoso-partitus. Hymenium laeve, cinereum, primo obtutu pruinato-glabrum, sub lente vero fortiori in conspectum veniunt setulae minimae, confertae, pellucidae. Priore, cui utique proxima, tenuior, discolor, nec undique marginata. *Ad cortices vetustos exsiccatos Taxi baccatae.* (v. s.)

A Th. disciformi longe distat. Suspicatur tamen accur. CHAILLET, qui prius speciem rite distinxit, *Th. disciformem compactam* Pers. Myc. Eur. p. 127. huc spectare, cui sententiae ego etiam lumbens accedo. (Non impossibile est *Atheliam Taxi* Pers. statum elementarein exhibere.)

40. *Th. frustulata*, resupinata, effusa, lignosa, crassa, areolata, subtus et in ambitu soluto spadiceo-nigricans; hymenio laevi expallente. S. M. 1. p. 445.

- a. *Th. frustulata* Swartz, ! Syst. Myc. 1. p. 445 a.
Pers. Myc. Eur. p. 134. Moug ! et Nestl. exc. n. 680.
- b. *Th. frustulata* var. *crassa*. Moug ! et Nestl exc. n. 681.
Th. sinuans Pers. ! l. c. p. 128.

Species distinctissima, sed difficilis descripta; dignoscitur loco natali, substantia crassa, durissima, bicolori; strato inferiori et pagina arcte adnata glaberrima, in perennibus sulcata è spadiceo nigricante. Hymenium primitus et vegetum cinnamomeum, sporidiis concoloribus passim pulverulentum) subtiliter pruinatum, siccum canescens, dein omnino nudum, pallescens, exalbicans, imo lutescens et rufescens. Memorabile porro, eam non absolute paginam inferiorein truncorum incrustare, sed etiam ambire; speciminis vero superne enata, valde imperfecta, vix fertilia et vario modo irregularia, passim, Stictidis instar, immersa. Ceterum vegetatione plus minus interrupta quoad formam facile videtur exlex. Semper tamen primitus vidi tubercula discreta, prominula, mox confluentia, dein iterum in frustula distracta

margine saepe erecto undique cincta, sinuato - repanda. Est quidem margo spurius, sed ex affinitate hoc loco planta ponenda. Discus tumidus marginem obruisse videtur. *Ad ligna durissima Quercus, ubique (v. v.)*

Novimus, multos Auctores huc referre Thelephoras varias rimoso - partitas, huic nullo modo affines.

Trib. IV. RESUPINATUS.

Char. Semper resupinatae, effusae, immarginatae.

Obs. Tribus mere artificialis l. potius ex analogiis speciebus diversorum generum conflatus primo obtutu apparet. Sed hoc loco genus Thelephorae integrum, quale in S. M. proposui, servare volui. Abeat igitur in quatuor subtribus eximie naturales:

* *Hymenio ex ascis sporidüsve erumpentibus manifeste pulveraceo.*

1. CONIOPHORAE. Mucedineae, annuae, sed reviviscentes. Hymenium subferrugineo - pulvraceum.

** *Hymenio haud manifeste pulveraceo.*

2. HIMANTIAE. Annuae, subfibrillosae, praecipue subtus, in ambitu byssino - fibrillosae.

3. CERACEAE. Arcte adnatae, contextu floccoso (haud fibrilloso), ambitu subnudo.

4. LEJOSTROMATA. Arcte adnatae, perennantes, ambitu nudo. Contextus subpulveraceus.

Obs. Omnes *Resupinatos coriaceos in statu perfecto reflexos* vidi marginatosque.

Subt. I. CONIOPHORA.

Char. Mucedineae, annuae, sed eodem loco quotannis reviviscentes. Contextus floccosus, ambitus rarius fibrosus. Hymenium interrupte fertile, ascis sporidifisve erumpentibus subferrugineis pulvraceum; saepè maculatum.

Analogae cum Meruliis pulveraceis; et cum haë species a reliquis leucosporis non separantur, vix Coniophorae, quamquam sectionem valde naturalem constitunt, a reliquis Thelephoris removendae. *Spongiosae aut carnosae.*

1. *T. Helvelloides*, effusa, spongiosa, radiculosa, tuberculosa, olivaceo-fusca, punctato-scabra. *Schwein. Car. n. 1041.*

Valde abnormis, nec vera Coniophora, sed proxima; Rhizinae valde similis. Pileus spongiosus, 4–6 unc. longus et latus, 4 lin. crassus, muscos incrustans et includens, hinc inde tuberculis prominulis albis bullatus; subfus radicibus dependentibus. Contextus totus filamentosus, albidus. Color proprius pallescens, sed ob ascos? quaternatim connexos? superficies elevato-punctata scabrosa, et color oliveo-fuscus redditur. — Harum papillarum nataram satis explorare non licuit, sed cum Coniophoris analogiam indicare videntur. *Ad terram declivem Carolinae. (v. s.)*

2. *T. spongiosa*, mollis, demum indurescens, umbrino-purpurascens, hymenio pulveraceo ramuloso. — *Schwein. Car. n. 83.*

Manifesta Coniophora; Auctor ipse cum *T. cerebella* Pers. affinitatem notat. Cum sequenti, cui proxima, Merisina inter Coniophoras, sed ab affinis suis haud removendae sunt. Ramuli ex hymenio egressi in exemplari mihi praesenti apice quoque pilosi. Pulverem albido-badium inspersum non observo. *Ad latera rupium inter Muscos Americae borealis. (v. s.)*

3. *T. stabularis* S. M. 1. p. 435., ubi vide. Plurimum cum hac specie communia habere videtur *Th. foetida* Ehrenb.
4. *T. puteana*, subrotunda, cartilagineo - carnosa, flavescentia, dein fulvo - olivacea, postremo fuscoc - olivaceo - pulveracea, ambitu hyssino albo, hymenio subundulato. — Sommerf. Lapp. p. 282. fide spec.

T. puteana. Schum. Sacc. 2. — S. M. 1. p. 448. Pers. Myc. Eur. l. p. 144.

b. *tenuior*. Coniophora cuticularis. Pers. ! l. c. p. 154. fide spec. Chaill.

„Fragillima, lineam crassam. Aetate ipsa sese a trunko solvit. Hie me putrescit et nigrescit, sed sequente anno; destructam incrustat nova.“ Ita optimè Sommerfelt. Ceterum maxime versiformis & plurimis regionibus nobis allata. *Lundae ad ligna vetusta queroina prope puteos aliaque loca aqua saepe conspersa haud rara*. Aut. (v. v.)

Species latissimo sensu a nobis sumitur. Formae a nobis infra subjunctae maxime affines, quare in genere tam proteo, ut autonomas admittere non potui. Quasdam a me ipso visas subjungam:

f. areolata, centrifugo - effusa, carnosa, succosa, concentrica tuberculosa, alutacea, ambitu determinato submucedineo.

Fungus valde insignis, domesticus, cum Merulio lacrimante analogus, semper vero in latere inferiori tectorum obvius, unde pulvis seminalis copiosus ferrugineus delabitur, colorque minus mutatur quam in praecedente, a quo insuper dignoscitur vegetatione crassiore, magis succosa, fere lacrymante tuberculis l. potius areolis latis concentricis. Ceterum in centro exoleta collabitur et nigrescit; ambitus mucedineus haud radians. Color vegetae semper alutaceus, sed siccus fuscescens, et in specimibus in herbario asservatis non tantum color olivaceo - pulveraceus ut in priori, verum etiam areolas illae concentricae collabuntur. Tempestate pluvia

in herbario uda evadit; et plantam valde hygrometricam esse, exinde optime patet, quod locis asperibus innascitur nunquam irrigatis, siccissimis, et nihilo tamen minus sub vegetatione valde succosa est, cum contra subaffinis *Th. arida* loco udo semper aridissima. In tectis aedium, copiose in par. Femsjö. (v. v.)

y. cerebella, undulato-gyrosa, primo albicans, pulvere rubiginoso.

Theleph. cerebella. Pers. ! syn. p. 580. *Coniophora*. Myc. Eur. I. p. 155. A. S. p. 282.

Hanc cum *Thelephora puteana* Pers. Myc. Eur. et *Conioph. cuticulari* Pers. l. c., collatis speciminibus authenticis conjungere non dubito; color reliquique characteres a loco in cellis pendent. Pulveris color in vegeto ferrugineus, in speciminibus exsiccatis fusco-olivaceus appetet. Cfr. Alb. et Schwein. l. c. Ad ligna in cellis. (v. s.)

δ. colliculosa, undulato-colliculosa, pallescens, colliculis uno latere pulvere subumbrino adspersis.

Exiunie variegata, arida; ceterum omnino cum prioribus connexa. Sub dio lecta Petropoli ad palos, colore oleoso oblinitos. (v. s.)

ε. cellaris, late effusa, laevis, subtus bombycina, supra pulvere fusco-rubiginosa maculata.

Conioph. cerebella var. *Chaill.* ! in litt. Con. cellaris. Pers. ! ined.

Num haec varietas tantum sit, ut omnis analogia suadet, in medio relinquo, sed prioribus sane maxime affinis. Exsiccatione non olivascit. In cellis. Chaillet. (v. s.)

5. *T. eradians*, carnosa, tenuis, adnata, utrinque glabra, recens olivaceo-fusca, ambitu brevi radiante albo, hymenio jugis a centro radiosus distincto.

Non longe a priori distat; tamen species sui juris. Tenuior, arcte adnata, a matre haud separabilis, nisi cultro, et tum subtus glabra. Ceterum longe et irregulariter effusa, ambitu radiante. Hymenium recens olivaceo-fuscum, jngis peculiari modo radiosis insignitum, sed siccum jugis cohapsis fere laeve, ex quo analogia cum priori quoque patet, Sporidia in hac parca. *Ad ligna putrescentia silvatica.* (v. v.)

6. *T. reticulata*, carnosa, ex aurantio l. subrubente cinerascens, pruinato-tomentosa, ambitu reticulato intricato olivaceo, papillis crassis coacervatis.

T. marginata. A. S. p. 281., sed neutiquam marginata.

„Coniophora elegans, praecclare distincta, buncialis fere, in medio crassa, carnosa, succulenta, margine fibroso sicco. Marginis fibrae firme, crassiusculae, laete olivaceae, reticuli inaequalis in speciem quaquaversus intricatae.“ — In silvis nostris adest status sterilis, quoad ambitum cum fungo descriptio bene conveniens; videtur hic status luxurians cellaris, lignis pineis putridis innascens Jan. (v. v.?)

7. *T. byssoides* S. M. I. p. 452.

Athelia strigosa β. Pers. Myc. Eur. I. p. 83.

Semel legimus modo perfectam, veram Coniophoram.

** *Submembranaceae, aridae.*

8. *T. laxa*, membranacea, laxe adhaerens, olivaceo-ferruginea, subtus araneoso-tomentosa ambituque byssino albo, hymenio glabro ferrugineo-pulverulento.

Vegetatio prorsus Thelephorae cujusdam Hymantiae. Membrana laxe truncis adhaerens, 2-3 unc. circiter longa, tenuis, papillis majusculis genuinis tuberculosa, olivaceo-fuscescens, superficie haud setuloso-pulveracea, ut in plerisque hujus sectio-

nis, sed tantum circa papillas pulvere obscure ferrugineo adpersa. *Th. puteaneae* forsitan proxima. *Ad truncos in silvis roridis. Aut. (v. v.)*

9. *T. arida*, effusa, membranacea, adnata, laevissima, setuloso-pulveracea, umbrino-ferruginea, ambitu albicante.

(*Coniophora membranacea Quibusdam!* vix Decand. — cfr. *Mer. pulverulentum.*)

Species valde insignis, Theleph. puteanae, quodammodo affinis, licet substantia arida tenui diversissima appareat. Specimina habeo tam domestica, quam silvatica; illa multo perfectiora et regularia sunt, late effusa, ambitu angusto, sed distincto albo-radiante; at in silyis magis irregularis, aut indeterminata, aut ambitu alutaceo - fursuraceo. Color proprie pallescens, sed e pulvere setuloso confertissimo primo umbrino-punctata, mox tota pulveraceo-velutina, sordide ferruginea. Membrana laevissima, vegeta adnata, sed exoleta, qualis plurimorum fungorum epixylorum more valde fallax legitur, separabilis, tota umbrina, facie diversa. *Ad ligna putrescentia, saepe irrigata; l. ad terram prostrata, pinea; optime in fabrefactis. Autumno seriore. (v. v.)*

Longa varietatum series adest, notanda praeципue b) *lutescens*, *subglabra*, *ferrugineo-punctata*, *ambitu reticulato luteo*. Ad cortices Pini dejectos. (v. v.)

— Ex hac regione videtur *T. Betulae* Schum.

10. *T. olivacea*, effusa, adnata, subtomentosa, laevis, obscure olivacea, ambitu simbriato albo.

Colore insigni et eximie constanti differt. Late effusa orbicularis l. elongata, habitu semper tomentosa. Ambitus pulcher, determinatus, in vetustis evanescens. Setulae sparsae, obscuriores. Priori affinitas videtur; huius status junior est *Hypochnus olivaceus* Fries Obs. 2. p. 282. Nobis per vulgata, quare in exteris alio nomine venditur v. c.

Th. chalybaea apud A. S. p. 281., quorum fungi fere omnes in agro nostro adsunt. In silvis pineto-montanis ad truncos putridos pineos. Per totam saltim aestatem, etiam vere vegeta, lecta. (v. v.)

β. *T. botryoides*, effusa, adnata, subtomentosa, olivacea, ambitu fibrato albescente, papillulis confertis globosis „albis et cinereis.“
Schwein.! Car. n. 1050.

Sedulo collatis speciminiibus americanis cum Suecicis, papillis valde singularibus exceptis, nullum omnino invenio discriueni. Sed varietatem esse non absolute statuo; vidi vero in multis papillas accidentales esse. Ad cortices Carolinæ. (v. s.)

Obs. *Thel. chalybaea* Pers. e genuinis speciminiibus mihi haud cognita est. Diversam vix habeo; forsitan *T. olivacea* l. potius *T. atrovirens*. Certe in his plantis periti, omnes species e descriptionibus tantum cognitas omnissas esse, vitio mihi haud vertent. *T. chalybaea* papillis congestis a *T. olivacea* et *T. atrovirente* praecipue recedit.

11. *T. Sistotremoides* (Raduloides), effusa, membranacea, sulphureo-cinerea, ambitu byssino albo, papillis minutis dentiformibus pilosis. — Schwein.! Car. n. 1053.

Papillae abnormes, distantes, fasciculatim sparsoe. Inclytiss. Inventor priori affinem dicit, quare eidem subjunxi, nam specimina nostra haud omnino completa sunt. — Novi generis typus ex Auctore; bene sane, sed limites inter diversos typos generum Thelephoris sub junctorum nondum innouerunt, quare hoc loco ambitu pristino habituali servavi. Late expansa ad ligna Carolinæ. (v. s.)

12. *T. ferruginea*, effusa, adnata, ubique tomentosa, ferruginea, medio pulveraceo-papillosa.

Tomentella. Pers. Obs. 2. p. 18. Thelephora. Pers. Syn. p. 578. Myc. Eur. I. p. 141. Th. ferruginosa. A. S. p. 280. T. Persoonii. Der. fr. 2. p. 107. Hypochnus ferrugineus. Fr. Obs. 2. p. 280.

Colore insigni mox dignoscitur, sed status perfectior inquirendus. Nexus cum *Hydnod ferruginoso* nondum exploratus. Ingenuæ fateor, hujus et subsimilium (si novae visaæ sunt, semper omissæ) metamorphoses mihi haud satis cognitas, indeque eas e S. M. exclusas; sed ne frustra quaerantur, descriptas hoc loco recipere debui. *Ad trunca passim.* (v. v.)

- 13. *T. punicea*, circumscripta, tomentosa, subpulverulenta, granulata, sordide punicea, deum brunnescens. A. S. p. 278.**

Plurima cum prioribus affinitatem indicant. Color iudit interdum cinnabarinus, sublateritus. Membrana subrotunda oblongave, 1½-3 mm. fere aequans, adpressa l. reflexa, subitus item tenetosa, colore terreo distincta, supra papillis minutis granuliformibus obsita l. c. *Ad cortices fagineos et abietinos, vere.* (v. s.)

Obs. *T. rosea*, infra descripta, saepo pulvracea, hoc loco citanda est, ceterum magis Humanii similis. — Hujus vesiculae inspersae analogiam indicant cum *Theleph. sanguinea* Swartz!, quæ *Hypochinus rubrocinctus* Ehrenb., eujs synonyms sunt quoque *T. coccinea* Schwein.! Car. n. 1032. et *Spiloma roseum* Raddi. — Hujus congener est *Th. albicans* Hook. — Genere removendae.

- 14. *T. umbrina*, effusa, mollis, umbrina, subtus villosa, ambitu brevi radiante, hymenio ferrugineo-pruinoso.**

T. umbrina β lignatilis Abb. et Schwein. p. 281 (neq. *T. umbrina* Pers., quæ *T. terrestris*.)

Species insignis. Haud adinodum lata, sed confluens, a matre aegro secedens, ob contextum laxum molissima, tamen glabra apparet, non rimosa, subundulata l. tuberculosa, sporidiis sordide ferrugineis circa tubercula conspersa. Hinc optima Coniophora. Observantur insuper sub lente, setulæ

fusca; sere nigricantes. Sicca etiam configua est.
Ad ligna abiegnā carie paene consumta, rurā. (v. v.)

Subtrib. II. HIMANTIA. S. M. I. p. 450.

Char. Effusae, subhyssinæ, subtus villosæ
 et saepius fibrillis araneosis adpressis sericeæ. Ambitus fibrillosus. *Hymenium setulosum*, sed non
 pulvèrē obscuro (subferruginéo) Coniophorarūm ad-
 spersum.

O b s. Multis punctis tam Coniophoras, quam
 Ceracæ tangunt. Limites alibi aliter forsah̄ po-
 nendī, sed hoc loco ex vegetatione et facie exter-
 na, e quibus facilime dispositi. Nam ex hymenio in praesenti nimis ambigua dispositio. Sic v.
 c. ascī in plurimis desiderantur, quod inter subtri-
 bus charactores in S. M. laudavi, sed varias in statu
 perfectissimo jam ascigeras vidi, quare omnium ascos
 olim detegi sperare licet, quatenus hujus generis
 sunt. — Sed una alterave v. c. *T. pedicellata* alior-
 sum olim omnino referenda; tamen hoc loco jam
 describo. — Thelephoræ Himantiae in statu perfec-
 tio omnium fungorum rarissimæ sunt; in centuria
 speciminum *Thel. sulphureæ* vix unicum normale!
 Perversam illam rationem considerandi quaincum-
 que obviā formam Mycetoideam ut typicam jam
 per decennium plurimis locis adgressus sum; et, quain-
 vis theoria nostra de abnormitate fungorum perfe-
 ctiorum in cryptis et grotis a plerisque neglecta
 sit, eandem praedicare pergam, donec aut probata
 sit, aut solide refutata, quod vero salva integritate
 naturæ fieri non posse censeo.

† **Himantiae verae.**

(1.) *T. P. pedicellata*, effusa, bysoidea, subcompacta,
 fulvo-cinnamomea, ambitu undulato albo,
 subtus fibris fasciculatis radicata. Schuéin.
 n. 1046.

Si Thelephoram censeas, in hac subtribu collocanda. Longe lateque effusa; ad 6 ulnarum spatium ambiens; tota e fibris Racodiaceis! dense intertextis compacta; tres lineas supra matrem elevata pedicellis l. patius radieulis e fibris fasciculatis contextis basi dilatatis. Cfr. l. c. t. 2. f. 3. Singulae radiculae opponitur in superiore parte tuberculum fusco-nigrum, papillae simile, quod valde tument substantia foveolam relinquit. Hymenium nullum. Ramos et truncos adhuc vigentes ambit Byssus insignis in Carolina, copiose vere. (v. s.).

2. b. *T. cinnamomea*, irregulariter effusa, adnata, cinnamomea, in ambitu fibrilloso - strigosa, setulis ferrugineis in hymenio.

Tb. cinnamomea Pers. ! Myc. Eur. I. p. 141. (Num et Racodium aluta, subcorticale, strigosum etc. l. c. ?)

Mihi non nisi byssacea obviam venit, sed specimina hymenio unito (tantum pelliculari tamén), laevi, demum rimoso, glabro, haud pulverulentio, sed sub lente setuloso misit optimus CHAILLET. Analogia ceterum adest cum Theleph. ferruginea et corrugata ob substantiam aridam et setularum colorem. Ad ligna et cortices Quercus, Coryli etc. (v. s.)

2. *T. domestica* S. M. I. p. 431.

Vera Thelephora.

3. *T. fusca*, effusa, adnata, mollis, nuda, subfusca, ambitu tenui dilutiori subtusque tomentosa, hymenio subrugoso, setulis obscurioribus. S. M. l. c.

Species praeclara, in statu soluto Alytosporii species, in perfecto subcarnosa (quamquam tenuis), eximie mollis, facie glabra, quamquam e fibris omnino contexta; sicca collabescens, favuloso-rimosa, Athelia Pers. — Late effusa, interrupta, colore badio-umbriuo aliove obscure fusco, tactu obscuriore, ambitu subpallescente. Hymenium undulatum, setulis obscuris, quamquam ferrugineo-pulveraceum ut *T. umbrina*. Ad cortices Fagi, Abietis etc. (v. v.)

4. *T. violascens*, effusa, confluens, tenuis, mollis, subcinerea, subtus araneato-tomentosa fusca, ambitu brevi villosa-radiata violaceo-albo, hymenio papilloso albido-pruinoso. S. M. l. c.

Pulchra atque distincta, Coniophoris varis eximie analoga. Junior sistit maculas orbiculares, dein latissimas et longissimas, saepe pedales, ambitu brevi velutino violaceo-albo. Membrana ipsa molles, tenuis, ligno adhaerens, sed separabilis, subtus araneoso-tomentosa adpresso sericea; in rimis vero ligni laxa sit et bombycina. Superficies in vegetis eximie papillosa, papillis genuinis, passim etiam undulata; pulvere subtili adspersa albida, fere ut Coniophorae. Setulae exiles, tamen sub lento praecipue in siccis, conspicuae. *Ad ligna vetusta pinea in silvis montanis.* (v. v.)

4. b. *T. atrovirens*, irregulariter effusa, tomentosa, laevis, atrovirens, ambitu concolori, pellicula demum glabrata setulosa cinerascente.

Color valde peculiaris, difficulter describendus. Sicca sistit tomentum tenue, sed vegeta monstrat in disco pelliculam tenerrimam. Setulae gaudent colore atrocyaneo; sed pellicula laevissima his tecta cinerascens. Nisi semper laevissima esset, hanc pro *T. chalybaea* Pers. sumerem. Num varietates ejusdem speciei? *Loco cum prioribus omnino convenit, sed rarer est.* (v. v.)

4. c. *T. coerulea*, effusa, confluens, adnata, subtomentosa, amoene coerulea, setulis concoloribus.

T. coerulea. Schrad. ! Dec. fr. 2. p. 107. Pers. Myc. Eur. p. 147. *T. fimbriata*. Roth. Cat. Auricularia phorphores Sowerb. t. 383. Theleph. Indigo Schwein. ! Car. n. 1028.

Colore insigni, cum nulla alia facile confundenda; sed adsunt formae variae satis discrepantes. Primo subrotunda, undique villosa, ambitu dilutiori, demum late effusa, etiam glabrata, papillosa, hymenio

nio genuino. Setulae subconcolores, non sine ferti lente dignoscendae. In lignis et corticibus putrescentibus vulgaris. (v. v.)

5. *T. rosea*, effusa, adnata, pruinata rosea, sicca eleganter rimosissimo – rivulosa, ambitu fibrante albo. *S. M. l. c.*

T. rosea. *Pers. Myc. Eur.* I. p. 131. *Sommerf. Lapp.* p. 284.

Species, uti omnes affines, bene distincta; sed haec simul valde paradoxa. In statu adulto plura individua confluunt in maculas irregulares, effusas, membranaceas, arce adnatas; ambitu araneoso-fibrilloso candido, sensim evanescente. Superficies laeviuscula, vix papillosa; sed senio l. siccitate eleganter et frequenter in areolas minutis radiato-riuosa, unde facies valde corrugata. Color subroseus l. lateritio-roseus, siccitate expallens. Pulvere concolori (sed non setuloso *Coniophorarum*) demum expallente pruinosa est. *Optima legitur ad truncos populeos*. Aut. (v. v.)

5. b. *T. velutina*, effusa, cartilagineo-membranacea, adnata, laevis, carnea, velutina, ambitu fibrillis rectis divergentibus.

T. velutina. *Dec.!* *Athelia velutina*. *Pers. Myc. Eur.* I. p. 35. fide spec. *Chaill.!*

Species praeclara, hymenio distincto crassiusculo carneo – ceraceo, pellicula tenerrima velutina tecto, ex quo emergunt setulae tenellae consertae, elabentes superficie in sub lente foraminulosam redentes. Hinc color hymenii carneus l. rufocarneus in siccis cinerascens. Hymenium omnino laeve et ne siccitate quidem rimosum, impositum strato albofloccoso, subtus in pagina adnata fibrilloso – adpresso. Ambitus distincte fibrillosus, fibrillis ramosis, divergentibus radians, quo ab aliis mox distinguatur. *Ad cortices et ligna vetusta Europae australis*. (v. s.)

5. c. *T. sanguinea*, effusa, laevis, glabra, incarnata, ambitu byssino fibrillose, subtus araneosa sanguinea.

Cum *T. sulphurea* et *T. laccea* peculiarem fere sectionem constituit, sed colore optimae ceterum species, nec aliae desunt notae valde insigne. *Hymenium* prorsus laeve, glabrum, ceraceum, primo sanguineum, dein incarnatum, in luce magis magisque albescit, ut *Pezizae veruginosae*. Subtus vero et mycelia hujus speciei semper sanguinea sunt. Omnes *Byssi* fibrillaeformes sanguineae in agro nostro *T. sanguineae* ortum suum debent. Innumeratas habent formas *Ozonium*, *Humantiam*, *Fibrillariam*, *Athelia* etc. referentes, quas ab Auctoribus non notatas miror. Nec ab exteis terris hanc speciem umquam accepimus. Sitne vero *Rhizomorpha sonigena* Rebent. hujus status? Sed huic speciei insuper peculiare, quo ab omnibus fungis dignoscitur, quod lignum, cui innascitur, colore sanguineo, ut *Peziza aeruginosa* aerugineo, satiat. Lignum mucidineum intus sicut flocculosum evadit, sed lignum durius lineolis sanguineis, fere ut nigris a *Sphaeria spinosa*, decussatur. Color locis suffocatis insuper intensior (sistit his locis telam tenuissimam glabratam, fibras discretas etc.); quo magis vero in luce crescit, eo magis albescit. Paucis; species maxime insignis! *Ad ligna pinea et juniperina*, nec alia, vulgata in pinetis Sueciae; per annum lignum sanguineum reddens, sed hymenium perfectum autumno edens. (v. v.)

6. *T. sulphurea*, effusa, fibrilloso-byssina, laete sulphurea, hymenio subfulvo, setulis albidis.
S. M. 1. p. 452.

Species vulgatissima; cuique Mycelogo obviae fuerunt infinitae ejus mycelii formae, supra jam enumeratae; sed statum perfectum hymenio genuino ascigero crasso cerateo papilloso, setulis minutis albidis obpresso solus vidiisse videor. Huic formae proxime affinis *Athelia citrina* Pers., sed in hac hymenium tenuer, submembranaceum, laeve, seccitate in areolas polygonas distantes diffractum. Magis incompletum tantum sistit pelliculam cinerascen-

tem. Reliquae formae, ad degenerationes pertinentes mycelii, ad singulam speciem non enumerae, cum plurimis affinibus ei communes sint. Omnes fibrae sulphureae lignis et corticibus innascentes in Suecia saltim huic speciei ortum debent. Eliam lignum mucidum flocculo-sulphureum tingit; sed numquam lignum, ut prius liquore quasi sanguineo, colore suo satiat. *Ad trunco-s frequens, formae fibrillosae per totum annum; fertilis supra ligna et folia faginea aut.* (v. v.)

Obs. Unica planta, quacum commutari posset haec species, est *Phlebia vaga*, sed in statu perfectissimo diversissimae sunt hujusque Mycelia minus laete sulphurea.

6. b. *T. viticola*, effusa, confluens, adnata, aurantiaca, ambitu hyssino laetiori, hymenio continuo nudo. — *Schwein. ! Car. n. 1037.*

Species pulchra, sed minuta tenuis. Hymenium, quod laevissimum, contiguum, et glabrum apparet, sub lente fortissima tantum setulosum. Maculae hujus primordiales et historia Theleph. coeruleae; hoc loco ob colorem inserui. Color variare videtur. Specimina a Cel. SCHWEINIZ missa fulvo-ferruginea, medio subcanescens (et revera in statu pelliculari lecta videntur, in quo plurimorum hymenium cinerascit); alia a Cel. Schwaegrichen data hymenio sulphureo genuino gaudent. *Ad sarcimenta Vitis, Americae.* (v. s.)

7. *T. lactea*, effusa, membranacea, tenuis, lactea, subtilis fibrosa, ambitu fibrilloso. *S. M. 1. p. 452.*

Colore lacteo, in hymenio praesertim sicco passim flavescente, notisque Himantiarum dignoscitur protea species. Omnes ejus formas non sine multorum annorum usu ad typum suum referas. Late effusa, libera, mollis, stramineo-alba, ambitu fibrilloso, hymenio rugoso genuino — est inter status rite evolutos. b) late effusa, subadnata, contingua, lactea, sicca, alutaceo-intensens, hymenio

laevi contiguo, setulis minutis velutino, jam imperfectior, saltim vix explicata. c) discreta, subitus et in ambitu fibrillosa, hymenio laevi stramineo, siccitate in frustula a se invicem distantia partita. (Th. cariosa. β. Pers. Myc. Eur. I. p. 151.! et var. α. ad b. circiter spectat, d) membranacea, laxe adhaerens, costata, subcontigua, ambitu fimbriato, radicibus validis (Rhizomorphoides) sub cortice repentibus. e) pellicula tenerima, laevigata, alba et plurimas inter has prorsus mediae. Ob mycelia ejusdem coloris multarum Thelephorarum, Hydnorum, et Polypororum synonyma difficile indicantur, plurimis enim communia sunt, tamen optima *Himantia candida* β. Pers. syn. p. 704., *H. subcorticalis* Pers. Myc. Eur. I. p. 92.! *Fibrillaria implexa* Pers. Myc. l. c. p. 52. *Rhizomorpha fibrillosa* Ach. aliaeque huc potissimum referendae. *Vulgaris.* (v. v.)

(8.) *T. laevis*. S. M. I. p. 451.

Transit ad sequentes, tamen omnino hujus sectionis. Tenuis plerumque et humida; color variat etiam lividus. Bona et late effusa species, sed characteres parum, nec ut in prioribus, prominent. In fibrillas numquam solutam vidi, sed pagina inferior bonam *Himantiam* indicat.— Ceterum *Theleph. laevis* Auct. est titulus valde vagus, sub quo varie comprehenduntur Apodes ceraceae effusae.

Multas insuper locis suffocatis tantum lectas inter species praecedentes certas immiscere nolui. *Atheliana melinam* Pers.! ined., apud nos vulgarem, *Th. sulphureae* subjunxi, donec perfectior forma innotuerit e. s. p.— Duae vero restant insignes, paucis verbis notandae: *T.* — membrana, tenuissima, laxe adhaerens, laete ochracea, subtus fibrillis adpressis reticulatis sericea, ambitu byssino aureo-crocato, hymenio pelliculari expallente laevissimo pruinoso. — *Himantia ochracea* Obs. Myc. I. — forsitan *T. sulphureae* filia. — *Ad ligna pinea, carie plane consumta suffocata.*

T. radiosus, effusa, mollis, adnata, subtus adpresso albido-fibrillosa, ambitu albo fimbriata, hymenio perfecto ascigero laevi glabro alutaceo-pallido,

T. radiosissima, Fries Obs. 2. p. 277. Pers. Myc. Eur. p. 130. *Athelia ochracea*. Pers. Myc. l. c. p. 84.

Passim ad ligna, sed versiformis, nunc *T. lactea*, nunc *T. laevis* filia videtur, hinc omisi.

Soboles Thelephorarum floccosae saepe supra muscos, filia, caules herbarum etc. dispersae raro perfectam evolutionem attingunt.

** Species desciscentes.

Obs. Species quasdam maxime insignes, ad neutram subtribum stricte referendas hoc loco addenda, cum Himantiis proximae videantur. A Ceraceis, quibus facie externa proximae, hymenio haud ceraceo et laxiori contextu recedunt.

9. *T. anthochroa*, effusa, subadnata, ambitu byssino, supra laevis velutina lateritio - rosea pallidescens.

Color fere *Hydnii fimbriati*; subtus quoque radiculis Rhizomorphoideis sub cortice serpit. A *Th. velutina* et *Th. rosea* longe distat. Specimina speciei distinctissimae loco remoto servo, quare descriptionem completam alio loco tradam. *Ad cortices Betulae.* (v. v.)

Videtur *Th. antochroa* A. S. p. 278.; forsitan et Pers. syn. p. 576., sed nostra late effusa, vera Thelephora, nec *Sporotrichum* (sp. *anthochroum*. Pers. Myc. Eur. I. p. 79.), multo minus *Hydnium* (Pers. l. c. 2. p. 190.), ad quae genera nuperius ab ipso allegata est.

10. *T. odorata*, maxima, suberosa, rigida contigua, laevis, utrinque glabra, pallida. S. M. 1. p. 445.

Affinitas cum Suberosis in priori tribu adesse videtur proxima, tamen utpote semper effusa, demum ad plures ulnas truncos ambiens in hac tribu collocanda. Junior arcte adnata, tota flocculosovillosa, valde Xylostromea, sed perfecta admodum compacta, subgrumosa, rigida, numquam rimoso - incisa, demum tota ut corium a truncis solubilis. Hoc respectu *T. alneae* proxima, sed substantia hujus

numquam carnosa l. ceracea. Superficies inferior glabrescit, a trunco videtur colore alutaceo tincta; superior primo velutina, dein glabrescens, sub lente vero semper, Suberósarum more, velutina, laevis l. a matre noduloso-tuberculosa. Color primo albus, mox pallescit, vetustus alutaceus l. rufescens. — *T. alutacea* Schwein. ! in litt. hujus formae floccosae prorsus similis est. *Ad truncos pineos, ubi adest copiosissima. Perennis.* (v. v.)

Obs. Odor haud omnino constans, tamen saepe notabilis. Cum idem observetur in variis Polyporis, eodem loco nascentibus, loco natali adscribendus videtur. Monendum vero, sequentem speciem, observante Cel. MOUGEOT, etiam odore pollere fraganti et loco diversissime occurrere. — Omnia Thelephorarum haec in statu normali *Xylostromati* maxime accedit — *Theleph. crocea* Schrad. equidem quoque legi in truncis Fagi; substantia vero et facies omnino prioris, quare distinguere non ausus sum. Interea *Xylostroma giganteum* non ex hac tantum oritur, verum etiam e sequente, *Th. gigantea*, *Th. setigera* etc. pluribusque Polyporis et Daedaleis.

11. *T. suaveolens*, magna, effusa, suberoso-mollis, contigua, laevis, albida, hymenio glabriuscule.

Xylostroma suaveolens. Moug. ! in litt.

Inter copiosa specimina *Xylostromatis*, a *X. giganteo* odore grato tantum diversi, unicum reperi Thelephorum, priori sat simile, sed substantia molli, pagina inferiori minus adnata velutina, hymenioque satis discrepans. Odor fragrans. Ceterum denuo observanda species. Num *Th. laevi* valde affinis? *Ad truncos Populi pyramidatae.* (v. s.)

12. *T. setigera*, irregulariter effusa, crassa, carnosa, undulata, lactea, intus flocculosa, subtus sericea, setulis sparsis hyalinis obsessa.

Species ab omnibus, sequenti excepta, valde remota, sed simul omnium mihi cognitorum fun-

gorum maxime versiformia. Quanquam eius forma
facile confluunt, plures, seorsim exhibentur, necesse
est, cum communis descriptione non facile compre-
hendantur. Notae primariae sunt a. 1) color, candidus
l. lacteus; deinde, in lutescentes, maculas, hinc inde
abiens. 2) contextus valde laxus, mollis, facile col-
labescens, parum cohaerens. 3) Vegetatio irregula-
ris, haud membranaceo-expansa, sed ubi vegetior
in strumas crassas undulatas abiens, sed incrustando
diversissimam faciem induens. 4) Hymenium aut
nullum aut in perfectis tenui glabrum, ascis desti-
tutum etiam locis maximi apricis. 5) Seulae spar-
sae, minutae, pellucidae, satis conspicuae. 6) Locus
natalis. In regionibus montano-silvestribus, im-
perfecta hieme, perfecta vere. (v. v.)

a. *normalis*. Supra corticem *Betulae albae* scrupu-
losum et inaequabilem prodeunt tubercula carnosae,
quasi e rimis profluentia; haec sensim dilataantur,
praecipue corticis rimas sequentes, versus anhitum
pubescentia, extenuata, confluentia et irregularia.
Ob superficiem undulatam et tuberculosam valde
colliculosa et passim quasi pileolos formant. Sub-
stantia mollis, spongiosa, 2' lin. et multo ultra
crassa in centro. Matrici adnata, sed centrum cras-
sus saltim facile secedit. Hymenium receps et ve-
getum unitum, glabrum, exceptis setulis hyalinis
hinc inde prouisulis, sed sicta rithosa et super-
ficie flocculoso-villosa. — *Primo vere.*

b. Multis fornis cum priori connectitur alia multo
major, tubercula hemisphaerica, pointi magnitudi-
nis, magis compacta, subelastica sistens. Color su-
perficii frequentius lutescit. Praecipue vero me-
morabilis est superficie valde inaequabili, frequen-
ter obsita setis (non setulis tantum) brevibus, subu-
las Hydnorum referentibus, saepitis fasciculatis, quo
in statu *Hydn. barbae Jovis* refert. Singularis haec
structura facile observatur, aegre vero vivo modo
describitur.

c. effusa, tenuis, rimosa, scabia, ambitu substrig-
geo viscosa, in sociis magnis lutescente, cincto;

quae inacutissimis multis formis depauperatis hujus speciei valde insignis est et vere diagnostica; tenuis et arce adnata; nunc epidermidi tenuiori Betulae, nunc cortice interiori epidermide destituta. Ad hanc formam spectat *T. aspera* Pers Myc. Eur. I. p. 153, sed icon t. 6. f. 1, haud bona ob colorem cinerascentem.

d. vage effusa, pruinato - subtomentosa, tenuis, haud cohaerens, *Sporotrichum* referens; saepius vero ostiola *Sphaeriarm*, imprimis *S. ciliatulae*, incrassant, unde facies prorsus *Hydn* subulis fasciculatis villosis. A plurimis Auctoribus pro *Hydno* paradoxo l. *Sistotrema* digitato accepimus. ^{et} Huic formae debemus cognitionem aculeorum, ut in aliis papillarum, e *Sphaeriis* incrustatis ortorum.

e. subrotunda, pulvinata, villosa, tuberculo subcorticali sphaericè insidens, subulis elongatis glabrescentibus e tuberculis villosis fasciculatim erumpentibus. Ens mirabile, iam verum *Hydnum*, tamen subulis setaceis diversum; hae non ut in priori a *Sphaeriis* incrustatis ortae sunt, sed omnino propriae cum setis formae b., analogae. Sub epidermide latet tuberculus hemisphaericum, flocculosum, sed compactum, omnino fungo privum, nec e conceptaculo *Sphaeriae* cujusdam Circumscriptae ortum, ut primo inventionis momento credidi ob formam prorsus assimillimam. E tuberculo excrescit pulvinar hemisphaericum, exsiccatum macula lutescente cinctum, 3-4 lin. latum primo undique villosum, mox tuberculosum, demum e tuberculis exserens subulas fasciculatas, graciles, primo villosas, dein glabras, acutissimas, luteofuscescentes, undique divergentes. — Forma haec portentosa ortum suum debet *Picis!*, constanter enim in foraminibus ab *Pico viridi*, *medio*, etc. tornatis nidulatur, *Arbores integras emortuas, adhuc stantes hieme exasperat* (omnes formas vidi vivas).

Obs. Hactenus de formis Thelephoreis; pauca de byssaceis addendum, quasdam series, si plene

penetrat, haud minus longa. Omne Specie rufulum
est in cortice Delolas dejecto obvium in agro
insidens. Huc etiam spectat. Fibillarias vero
et Rhizomorphoideas formas numquam satisit, sed
ter corticem, et lignum, vel in ipso ligno capiose
stimum Xylostroma giganteum, et, quod mirum
ne, valde compactum exhibet.

T. bombycina, irregulatiter effusa, tenuis, in
crustans, recens carnosa, pruinosa, sicca floccu-
loso-fasciata, alba, papillis rotundatis con-
gestis.

T. sera, *Pars. Myc. Eur. Lapp. p. 154.* (huius aut prioris
fasciato flocculoso-solutus) *Alb. et Schroeine p. 283.*
ob locum in Alno. Hypothecus serus. *Obs. Myc. 2.*
p. 278. Theleph. bombycina. *Schimperf. Lapp. p. 284.*
status perfectissimus; nomen certissimum.

Hactenus prioris varietatem habui ob contextum
et colorem similem, quibus notis utraque a
aliquis longe distat, tamen inter se optimis notis
constanter differunt. Papillas in priori, zetas in hac,
vegetatione singulari instanter distincta, haud vidi.
— Qualis mihi obviam venit, describim: Supra
runcos arborum, hactenus tantum Alni, quos tota
ubinde ambit, praecipue supra thallum Lichenum
oliaceorum latissime et longissime effusa, interrup-
ta. Praecipue appetit *Parmeliam saxatilem* ejusque
scorias sequitur, mox ambit, dein in suam sub-
tantiam convertit et verbo tenus devorat (quare
ynonymo Sommersfeltianae haud cognito *Thelepho-*
ram voracissimam dixi), unde varie effigurata; de-
num vero in crustain colligiam undulatam abit.
Simile quid, nec in priori, neque in alio fungo ob-
servatum novimus. Tamen etiam simpliciter supra
ortices effusa legitur. Ambitu, prossus sine ma-
cula lutescente, glabra, etiam sublus; ubi evidenter e
locis contexta subnuda, arcu adhuc, (tamen fru-
stula latiuscula cultro saltim separati possunt) ipsa
semper tenuis, sed voracitate sua crassitacula eva-
dit. Recens omnino carnosa, humida, hyalina.
griseo-albida et papillis genitinis, regularibus,

tundatis congestis instructa. Sicea vero alba et in floccos pulveraceos (Sporotrichum) tota collabatur. Ascii nulli. In silvis uidis, perfecta Febr. Martio (v. v.)

14. T. papillosa, membranacea, secedens, rimosissima, lactea, subtilis glabra, ambitu furfuraceo, papillis minis consertissimis regularibus.

Fungus a ceteris valde discrepans, si rite examinetur, sed aptiorem locum non video, nisi Hydnus malles. Pars inferior membranacea est, cortici quasi adglutinata, alba aut lutea, sed facile integrâ solubilis; primo sistit orbes aliquot linearum, mox vero in crustas latas indeterminatas confluit. Supra hanc membranam semper contiguam impositum est stratum, etiam in recente fungo rimosissimum!, quod undique tegitur papillis minimis consertissimis regularibus. Qualem structuram in alia haud vidi. Ambitus, quod singulare, non cum membrana inferiori homogeneus est, sed potius cum strato hymenio; minime radians, sed flocculoso-furfuraceus. Species rarer, ad cortices prostratos pineos habet. (v. v.)

Obs. *Th. cretacea* Pers. Myc. Eur. I. p. 150. cum nostra non male convenit; tamen notae essentiales quaedam desunt et forsitan ad speciem magis triviale spectat.

Subtrib. III. CERACEAE.

Char. Ceraceae, arcte adnatas, fere innatae, ambitu determinato, saepius nudo, haud fibrilloso fimbriato. Contextus aegre conspicuus, sed flocculosus est. Hymenium ceraceum, primitus subpruinatum, sed non pulveraceum, (siccum subrimosum) setulis pellucidis aut inconspicuis.

Obs. Sectio naturalissima; species per vulgatae, versiformes, paucas notas acutas offerentes. Formas, quae multorum annorum serie constantes apparuerint, distinguo; quamvis multas colore et

Recens et constantes diverso tentum different. Aberraciones praecipuae sunt; 1) individua sterilia, *malularia*, ob vegetationem depauperata; apicis dentata. Cir. S. M. I. p. 453 obs. 2) individua *orticola*, per epidermidem erumpentia, pseudoapillis magnis e *Sphaeriis* detin. Haec valde fallaces formae multas subministrat species papillazem formis ad species distinguendas nonnequam adhibenda. 3) *Xylotromea* priusam speciem hactenus tantum vidi. 4) Status floccosus, obtusus obv. — Species nobiliores sunt *T. gigantea*, *alnea*, *chracea*, *granulosa*, quarum singula uno charactere subtribus typo deflectit sed reliquis hotis et affinitate hoc loco optime retinentur.

(*Ad me ex tu. de lichen. memoriis. ad. 1790. 1791. 1792.*)

T. gigantea cartilagineo - teracea, latissima, hyalina, siccus siccus contigua sublibera papyracea lactea, ambitu primo strigoso - radiato. S. M. I. p. 448.

T. gigantea Pers. Myc. Eur. I. p. 150. *T. parchmentea*, Pers. ! l. c. Moug. ! et Nestl. exsicc. — *T. fimbriata*, Sommerf. Lapp. p. 282. — (*T. lactea* Pers. Myc. Eur. I. p. 161. *infans*)

Maxime insignis, merito, ut perfectissime evoluta, in hac subtribu agmen ducens. Recens et vegeta omnia carnosa. *T. cartilagineo - teracea* (nisi parchmentae offerens, quare hoc nomen recentius valde incongruum), brimida, hyalina l. glauca, subadnata; siccus vero papyracea, a matrice secedens, subinvoluta, lactea, semper contigua; nec effusum more timido - incis. Tuta glaberrima est; ambitus peculiariter modo spinoso - radiatus, quo ab omnibus Thelephoris recedit, minime hyssimus; in adultis vix conspicuus. Forma maxime difformis est. Hymenium recens analytico examinavi, et Thelephorain verissimam sistit. Sub lente forti quoque conspicuntur setulæ petticoidea. — Haec species, quæ primo obtutu a reliquis longe distare videtur, variis formis cum sequentibus bene coniungitur. Praecipue memorabilis est forma *Xylotromea*; sub cortice frequenter obvia, crassa, laxe floccoso - con-

textu, qualem ex his hoc specieis tibi conspicuisse, sum
Vulgaris in Pino silvestri (Vauv.)

B. latissima, adnata, tuberculosa, glauca, siccus
lutescens, ambitu spinuloso - radiato.

Colpe, recens quidem albido - hyalinus, siccus
vero subguttatus evadit. Superficies tuberculosa, in
siccis subvillosa; ceterum in latus plaga, distracta
et revoluta. Descriptione exactissime congrua, non
possunt non pro *T. grisea* Pers. Myc. Eur. L, p. 149.
habere. Ad ligna et corticem abiegnos, hinc.

2. minuta, subinnotata, subrotunda, albida, deco-
lorans, ambitu spinuloso.

Certissime ad priorem pertinet, ut ex ambitu
patet, qui vero si deasset, ad *T. divisa* referretur.
Sicca lutescens, carnea, sed numquam rimosae. Ad
lignum pinea. (v. v.)

2. b: *Th. intrastans* S. M. 1. p. 448.

T. incrustans, subcreta, Merisma serratum. Pers. syn.
p. 577, 583. Myc. Eur. I, p. 135, 156, 169.

Priori affinis est, substantia fere endem, tan-
tum paulo magis canosa, sed siccus etiam omnino
contigua, nec rimosae. Ambitus quoque convenit, sed
in priori magis striatus, in hac membranaceo-
fibrosus. *T. incrustans* vero minor est, autumnalis,
varie incrustans, unde forma passim Merismoides,
saltim tuberculosa. Sed haec tubercula, ut etiam
papillae, e quibus subinde ut ex ambitu fibrae ena-
scuntur, accidentalia sunt. Color pallide rufescit;
et setulis albis emereis sicca saepe albido - pruinosa
apparet. — Inter Merisma serratum, a matrice in-
crustata ortum et *Th. penicillatum*, quae etiam effusa
laevigata reperitur, magna intercedit analogia. —
Varios fungos pileatos hoc modo ramulosos evadere
poterunt est v. c. *Phlebia Merismoides*; exinde
vero ne specie, multo minus genere distinguitur.
Illustr. Sprengelio *M. serratum* cum *Clavariis ra-*
miosis jungenti assentici equidein non possunt. In

Merkmatis genere limitando analogiam pro affinitate
series amplexus est.

2. *T. calcea*, effusa; ceracea, arcta adnata, glaber-
rima, laevia, secca ramosa, albida, ambitu
similari.

- a. lactea.
- b. argillacea.
- c. albidofuscescens. *T. calcea*, Pers. Myc. Eur. I.
p. 153.
- d. globulosa; excisa in globulis minimis partita.
- e. lactea.
- f. argillacea.

Thelephorae incarnatae, cinereae etc. saepè
tamen similis, ut color excepto haud distingui pos-
set. Color tamen satis constans est, ambitus num-
quam radians. Nunc elongata, mundi late effusa;
vegeta contigua, sed siccitate more plurimarum
inciso-rimosa; vero, quae status praecipitatus appa-
ret, tota in globulis minimis solvitur. Individua
lactea et argillacea utriusque mixta legitimus. *Vul-
garis ad ligna putrida: pinæ, per annum.* (v. v.)

3. *T. pubera*, effusa, ceracea, arcta adnata, hymenio
laevi velutino.

- a. lactea.
- b. argillacea.

Valde tenuis, ceraceo-membranacea, latissime
effusa, indeterminata, subtus et in ambitu perfecte
glabra. A matre tantum frustulatim solubilis. Hy-
menium laeve, siccum pro more rimoso-incisum,
et setulis minutis punctiformi-prominulis velutina.
Color argillaceus aut isabellinus. *Supra lignum mu-
cidum Fagi.* (v. v.)

4. *T. mollis*, ceraceo-mollia, effusa, subsecedens,
glaberrima, subtus flocculoso-villosa, rube-
scenti-pallida, papillis prominulis majusculis.
S. M. I. p. 443.

Species insignis, rara; ut hujus status minus
evolutus forsitan consideranda:

T. pallens, *embadnata*, *candida*, *pallida*, aut
alutacea.

Facies a priori valde diversa, trivialis; forsitan characteres distinctivi olim delegenter, sed *T. mollem* ipsam ultimis annis vivam comparare non licuit. Specimina hujus colore vario pallescente certe non differunt. Quamquam hymenio et ambitu glaberrima, tamen intus evidenter floccosa, quam alia hujus sectionis et pagina inferior villosa est, si a matre solvitur. Sicca, protracta, rufoso-incisa. Papillæ deinde prominent, irregulariter sparsae. *Ad ligna praecipue pinea*, sed etiam ad cortices etc. (v. v.)

Utrum ad hanc, an potius ad sequentem referenda sit *T. salicaria* Pers. L. c. p. 132., sine specimeni haud dicam.

3. *T. alnea*. S. M. I. p. 446.

De hac specie conferendum Sommerf. Suppl. Lapp. p. 282.

6. *T. ochracea*, effusa, adnata, ceracea, glabra, subochracea, ambitu albo subradiante evanescente. S. M. I. p. 446.

Species pulcherrima atque distinctissima, pro more maxime varia; sed de genuino ambitu haud dubitamus. Praecipue ex aetate et loco adeo mutatur, ut species diversas facile statuas. A reliquis hujus sectionis optime dignoscitur ambitu radiante albo, saepe fibrilloso, sed adpresso (ut certe non *Himantia*), colorisque mutationibus. In media aetate quoque viva atomis raris aureo-micantibus adspersa, quales in alia non vidimus. Ambitus albus, nunc fibrillosus, nunc unitus, in vetusta evanescit. Color primo albidus, mox glutaceus, deinde subochraceus, demum tubens. Junior tenuis, laevissima, papillis tantum spuriis, adulta crassior tuberculosa. Hujus loci *T. ochracea* Pers. Myc. Eur. I. p. 137., *T. alutacea* cr. Pers. I. c. p. 128. (var. mihi haud certe cognitæ). — *Vulgaris ad ligna pinea*. (v. vi.)

B. crassior, e luteo-rubens, visca creolato-rimosa, papillis genuinis.

T. concentrica... An S. p. 279.

Prioris status perfectissimus, rarius, vere obseruandus. Sero, autumno, sicut maculas parvas laeves alutaceas, deinde late confluentes, ad spitham usque extensas, opacas, aurantiacas, siccas rimosissimas insigniter rubentes. In silvis abiegnis montosis roridis. Optima marit. (v. v.)

7. *T. granulosa* S. M. 1. p. 446. M. 2. p. 112.

Ambitu determinato, glaberrimo, colore alutaceo; papillis conformati granulosi persistentibus, vegetacione adpata facillime dignoscitur. *Hydnus alutacei* affinis. *Ligna pinea* etc.

8. *T. mucida*, effusa, subinvata, carneo-gelatinea, gilva; papillis conformati inaequalibus hemisphaericis mobilibus.

Junior subrotunda, mox latissime confluenta, determinata, humiliata mollis mucida. Papillæ gelatinæ, sed inæquales, demum conformatæ, hemisphaericae, molles unde vetusta rugosissima evadit. Ambitus tenuis pallidior subradians, sed neutramquam hyssiana. Nescio, cui affinis, tamen minus certa species, cum semel tantum at copiose in truncis *Betulae prostratis* lecta, Aut. (v. v.)

Oba, *T. mucida* Pers. Myc. Eur. I. p. 135. huc citari potest. Forsan vero praecedentium status e loco carioso, in quo saepe *Theleplioræ mucidae* evadunt.

9. *T. serialis* S. M. 1. p. 445.

Status perfectissimum L. c. descripsi. Species est e vulgarissimis in silvis pibet-montanis, sequenti proxima. Sed huic accedunt formæ imperfictiores numerosissimæ, minus evolutæ. Harum multæ tenuissimæ, laevissimæ, ligno fere innatas v. c. b) testacea. c) lilacino-caerulea etc. charactere magis recedunt. aliae pubescentes colore gilvo-pallidæ, carneo-testacea; e tota facie vix distinctæ.

10. *T. livida* S. M. 1. p. 448.

Species valde versiformis, sed optime distincta. Colorem species non distinguere; eo certius est, quum specimina variegata saepe occurant; ambitus vero constantitis livescit. Tenuior ceracea, etiam sitca contigua; crassior subgelatinosa, siccitate timida; colore saepe etiam fusco-purpureo. Papillae nullae. Superficie subviscosa et coloris habitu facile dignoscitur species ubiquitaria.

11. *T. viscosa* S. M. 1. c.

A praecedente omnino diversa, nec saepe confundi videatur. *T. viscosa* Schum., Pers. Myc. Eur. etiam hujus iste nec non *T. hyalina* Schrad. status sterilior. Facile cognoscitur colore albido-caesio' qui hyalinus, ambitu coacolori glaberrimo, substantia itepè, tenui, superficie uida, etc. In hac quoque saepe vidimus papillas nigrescentes, sed pergraves prorsus videntur. Prior ligna pinea, haec ramos dejectos arborum frondosarum deligit. (v. v.) *T. l. uida*, iuncta, tenuissima, uida, glaberrima, tanta fugax, laevis, lilacino-pallens. Tenuissima, in ambitu perfecte glaberrima, uida, sed vix viscosa. *Ad ramos dejectos Fagi vulgaris*, hieme. (v. vi.)

12. *T. confluens*, subrotunda, confluens, adnata, ambiens, submembranacea, recens hyalina, ambitu albo, hymenio nudo pallido. S. M. 1. p. 447.

Ad varias *T. incarnatae* formas accedere videntur, sed omnino diversa est ob ambitum album, hymenium numquam pruinosum (primitus saepe glandulosum) atque coloris mutationes. Quamvis supra cortices praecipue nascatur, numquam erumpens l. tubercularioides, nec Sphaerias, potius *Opegrapham macularem* Ach. incrustat. Ambitus valde delicatus, albidiior, non byssibus. Papillae in corice prorsus nullae, sed in ramis decorticatis pro more perfectior, crassior, papillis distinctis suis conformati. Color peculiaris, hyalinis in planta humi-

da, in sicca albus, dein in flavescentem et rufescentem abiens. *Optima legitur hieme in ramis v. gr. Fagi, (v. v.)*

Obs. Th. confluens. *Pers.* ! *Myc.* I. p. 136., Th. citrina *l. c.* ! et, e. descriptione, *T. epidermea l. c.*, hujus loci.

13. *T. comedens* S. M. I. p. 447.

Ab omnibus dignoscitur crescendi modis, numquam supra lignum decorticatum, supra epidermidem formari potest; *Sphaerias stigmatia* instar cortici interiori constanter intinata, epidermidem solvens. Caveat, ne juvenes incertatas *Sphaerias stigmatia* plegas prothepah affini *Thelephora babiae*. *Hymenium* per se levissimum, sed a *Sphaerias epimyce* passim papillosum, quam tenissimum, sub fusi longe extremitate setulosum. Color dulcis intensitate variat. A Persoonio bene dicitur *T. decorticans*. *Myc.* Eur. I. p. 137. Sequens similis subinde evadit, sed epidermis tumidus veluta est.

14. *T. microcarpata*, cestigae, adspata, evoluta, ambiens, hymenio laete colorato pruinis subcarnea tenuissima adperso. S. M. I. p. 444.

Formae innumerae, quas oppido confluere numerosissimis speciminiis facile evincam. Ad hanc pertinent: *T. microcarpata* *Pers.* *Myc.* Eur. I. p. 130. (forma truncicola, perfectissima) *T. aurantia*. a. *Pers.* *l. c.* p. 138. *S. M.* I. p. 445. (colore tantum diversa, var. *b.* in transitu esse, Cef. Persoon, quodque obser- vata) *T. luteopurpurea* *Pers.* ! *I. c.* p. 139. sive spec. *Cochili*. (tubercula primordiales per epidermidem erumpentia) *T. holotricha* *Pers.* *I. c.* p. 138. ex *Auricul.*, aurantiaca *Sowerb.* I. 291 quoad descriptionem, iconem non vidi. *T. fallax*. *Pers.* *I. c.* p. 139. (formis super epidermidem nata, imperfectior) *S. M.* I. p. 454. *T. simbifolia* *Schweinf.* in 49. et plura ignobilia reticula. Dictionibus hujus speciei, latius fusca, exten- dendis, dubia quasdam adhuc restant, sed omnes altatas formas huc spectare certissimum habeo. A proximis dignoscitur substantia cerasea (accigru- mosa), hymenio laete et persistenter colorato, pruina carnea tenuissima adperso. Omnes alias differen- tiae e forma, papillis etc. incertae sunt. Inter co-

lorem testaceum, croceum, incarnatum, alutareum, flavum nulli limites. Ceterum ip^s quavis arbore, in quovis cortice obvia et varia. In ligno carnosior, in cortice tenuior. In lignis siccis et corticibus crassioribus magis irregularis, saepius longitudinaliter effusa, laevis, siccitate rimosa; in ligno humido vero subundulata, papillosa, a ligno fere secedens. In corticibus aliis, v. gen. *Alni*, circa tuberculata et rimis prominentes radit, valde tuberculosa, sed tenuis. In *Pino silvestri*, tenerrima epidermidis pellicula secedente, primitus budulos motiles, mox explanatos, levigatos, subundantes sicut. Sed supra *Sphaeris* nascens infinitus habitu praecipue pseudopapillaris variat. Juvabit unius alteriusve histriam exponere. In venis Betule e subernatis *Melanconis* hieme erumpunt tuberculata rubra, facie *Tuberariae* v. gr. *T. lateritidis*, quae circa basin mixt flocculosa evadunt, sensim explicantes in maculas orbiculares flocculose radiatas, deinceps confluentes globellas, pseudopapillis magnis, quibus dentis individuis levigatis in rano decorticato nascentibus prorsus similes sunt. Aliter in *Tiliæ* nascentem observavi. Tuberculata jam primitus superficialia, proprio tantum maculas orbiculares sistunt, centro a *Sphaeria Tiliae* ambonatas, ambitu subnudo, porro confluent e, sp. In *Quercu* etiam mihi obvia per epidermidem erumpens, distracto-tuberculosa etc. (*Sph. lateritia* Pers.); papillæ e *Sphaeria leprosa* demum polygonæ. In cortice Sorbi prorsus laevis et superficialis visa. In *Salice Caprea* fallax est, serpit in rimis crassioris, corticis, magis flocculosa, quam in alia arbore, subgilva. Subsimilis rotore crocato in *S. alba*. In *Acere* ambitus distincte hyssinus (*Th. fimbriata* SchWein.) Confer quoque *S. M. I.* p. 454. — Iterum testos, has et plures censimiles formas distinguere non posse. — Prima non nisi tente dignoscitur; subfornicata etiam setulae in hymenio conspicuntur. *Ubi quee.* (v. v.)

15. *T. nuda*, ceracea, adnata, confluens, ambiens, carneo-expallens, ambitu glabro, hymenio pruina albida fugaci adsperso. — *S. M. 1.* p. 447.

T. dichroma Pers. Myc. Eur. I. p. 133. *T. Castaneae*.
Pers. l. c. 1. p. 132. sunt hujus formae epispheoreae cum *T. fallaci* analogae.

Priori ex sequenti nimis affinis, forsan non satis distincta. Vegetatio pressus eadem; perfectior effusa in ramis decorticatis; per epidermidem strumosa sistit tubercula, difformia, Sphaeriis utique innata, dein expansa in maculae irregulares confluentes; saepius rimosas. Notae praecipuae sunt: glabrities, color expallens et pruina albida, vix conspicua. Ad ramos Betulae, Acaciæ, Castaneæ. (V. N.)

16. *T. cinerea*, subceracea, adnata, confluens, ambiens; sublurida; ambitu subradiante, hymenio pruina cinerascente tenuissima fugaci adsperso. — *S. M. 1.* p. 453.

Formæ numerosissimæ, plurimæ diversis Sphaeriis incrassatis ortum suum debent: *T. nigrescens*. Schrull. (faginea Pers. Myc. Eur. I. p. 146. sub *T. pithya* Pers., stirps prorsus dubia). *T. cinerea* Pers. l. c. p. 145. *T. fraxinea*. Pers. l. c. p. 145. *T. Tiliae*. Pers. l. c. p. 147. *T. Piceæ*. Pers. l. c. p. 123. Moug. et Nestl. ex. — *T. Pini*. Dec. fr. 6, p. 31. *T. purpureo-violacea*. Schwein. in litt.

Colore sublurido ambituque haud circumscripto ab omnibus dignoscitur; reliqua binnia affinium, praecipue *T. incarnatae*; nec minus varia. Specimina perfectissima observantur in ramis decorticatis *Salicis*, *Tiliae*, *Fraxini* etc. late effusa, ambientia, humido obscuriora, sicca rimosa expallentia; ceterum color valde variat quoad intensitatem. Papillæ in his rarissimæ. Magis supra cortices omnium fere arborum frondosarum mutatur; papillæ in his numquam genuinae. Maximaæ omnes, polygonæ in *Ribis*; tuberculosaæ in *Pino picea*; quadricoccaæ supra Sph. quaternatam in *Fago*; parvae, regulares in *Fraxino* supra *S. pruinosa*; nullæ in cortice salicino. Forma *Betulae* singula verbo. cum forma analoga *T. incarnatae* convenit. — Hinc totidem spe-

cies distinctas. Qui formas hujus diversas comparat, alias glabratas, alias flocculo - radiatas distinguendas, facile credit, sed oppido confluunt, etiam in eadem arbore. *T. Tiliae* a Cel. Mougeot unissa glabra est; in his regionibus in *Tilia* subfloccosa. Plurimae formae demum expallent, simillimae priori. In Betula ob epidermidem arboris rigidam sicca magis ramosa et subsoluta, quo transit ad *T. Piceae* facilis. Haec cum *T. Fini* perperam comparata, procul dubio etiam ad *T. cinereum* pertinet; nam pro more a *Sphaeria*, unde tuberculosa eritur, deinde distracta, subsecura, nec regulatiter reflexa ut *T. quercina*, cuius vegetatio in prima aetate *Ceracearum* simillima est. Magis abnormia sunt specimen in *T. fraxineae* a Cel. Greville data; crassiuscula, expallentia, ramoso-distracta, subitus fere soluta, nigrigantia. *Ubique.* (v. v.)

Obs. *T. violaceo-livida* *Sommerf.*! *Lapp.* p. 283. ad *T. polygoniam* substantia magis grumosa deflectit, sed amicissimi inventoris specimen a *T. cinerea* tute distinguere non valeo.

17. *T. linitata*, grumoso - cartilaginea, adnata, confluens, ambiens, lurida, expallens, ambitu nigricante linitato hymenioque nudo. — *Chaill.*

A prioribus differt ambitu nudo nigro - marginato, hymenio vix pruinoso et substantia fere *T. polygoniae*, tamen forsitan priori nimis affinis; color fere idein. Pagina inferior arte adnata, fusco-nigra. Hactenus tantum corticola lecta, unde e *Sphaeriis*, affinum more, papillosa. Junior silit tuberculum subrotundum, iam tum linitatum nec floccoso - radians, mox longitudinaliter confluens, siccitate varie rimosum. *Ad ramos Ligustri.* (v. v.)

Obs. *T. leucocoma* *Pers.* *Myc. Eur.* videtur status expallens. *T. Lycii* l. c. potius ad praecedentem referenda.

18. *T. polygonia*, grumoso - cartilaginea, adnata, ambiens, incarnata, sub pruina copiosa pallida carneobruba. — *Sc. Mac. 1. p. 444.*

Notis datis a prioribus faciliter distingueatur; historiam l. c. iam exposui. Etiam hujus *forma normalis*, scilicet supra lignum nudam l. *corticem epidermidide privatum nascens*, laevissima est. Nomen igitur specificum, ut plurima in hoc genere, valde incongruum, utpote ad statum atypicum spectans, sed exinde mutare non lieuit! *Pseudopapillae* adsunt etiam simplices in individuis supra *S. corticis* natatis. Specimina *helvetica* nostris multo teruiora. Nec nobis rara est illa forma ab *Alb.* et *Schwein.* (consp. p. 276.) notata, Cel. *Persoonio*, vero dubia subtilis soluta et nigricans. Certe fallax est, sed proprius examinata parum utique notabilis. Latus enim inferius nigricans vix ad Thelephoram pertinet, sed ad epidermidem *corticis innatam*, quam secum solutam axellit! — Tandem et hanc loco suffocato flocculosam vidi, quod alias vix credidissem ob substantiam sequentis subtribus.

Hae sunt species, quae labore et studio sane incredibili limitare potui. Plura utique vidi specimina, sed aut ad praecedentes pertinent, aut status imperfecte cogniti speciem hactenus ignotarum. Quales sunt:

T. pithya, *Pers.* ! *Myc. Eur.* p. 146.

T. obscura, *Pers.* ! *Myc. Eur.* l. c.

T. poroides, *Pers.* ! l. c. p. 134.

Quarum quidem vidi specimina authentica; prorsus tamen incognitae mihi videntur.

T. Lycii *Pers.* l. c. p. 148.

Cfr. supra.

T. agglutinata, *Pers.* l. c. p. 134. (Quae vidi specimina, *T. quercinam* adhuc effuso, adnatam spectant; descriptio quoque optime quadrat.)

T. cyclothelis, *Pers.* ! *Myc. Eur.* l. p. 49.

Speciem in statu tantum exoleto lectam esse, e speciminiis mecum communicatis palam est; Proxime *T. giganteae* et *alnaceae* videtur, et ulteriori examine dignissima. Tubercula inflata l. finaria vidi. Ad *cortices Juglandis*. (v. s.)

T. fuliginosa, magna, coriacea, fuliginosa *S.* nigrescenti-spadicea, setulis densis obsita. *Pers. Myc. Eur.* l. p. 145. Videatur bona *Laeostromatis* species.

Subtrib. IV. LEJOSTROMA S.M. I. p. 452.

Obs. Facile a prioribus, dignoscitur *habitu*, *substantia subfarinacea*, *vita perenni*. *Superficies setulosa*, sed *asci non observati*. — Cum statibus abortivis priorum, multum conveniunt, et, quae l. c. in observatione ut vero-similia attuli, iam omnino certus statuo. Multae vero species, praecipue cum *Th. Apod.* *stereis* analogae, eximiae sunt; alias magis dubiae. (*Th. Himantiae* *desciscentes*.)

1. *T. acerina*. S. M. I. c. p. 453.

2. *T. corrugata*, effusa, arcta adnata, immarginata, tenuis, rimosissima, rugoso-plicata, pallide cinnamomea, setulis ferrugineis.

T. corrugata. Fries Obe. Myc. I. p. 134. Pers. Myc. Eur. I. p. 134. T. Padi. Pers. I. c. p. 142. fide specim. Mougeot. Grevill. Crypt. Scot. I. 234. bona.

Ceteris major et crassior, 2–3 unc. longa, ambitu subfarinaceo et uniformi, numquam marginata, sed hinc inde plicata. Plicae accidentales videntur, adsunt, vero simillimae et in nostro et in Mougeotiano fungo. Hymenium frequenter rimosum, etiam vegetum, inaequabile, aliarum more primo obtuta glabrum, sed revera setulis valde conspicuis ferrugineis subseptatis adspersum. Color primo subluridus, dein cinnamomeus expallens. Substantia tenuis, arida, trita subfarinacea ferruginea. Ad ligna et cortices *Tiliae*, *Mali*, „*Padi*, *Coryli*, *Quercus*“ etc. Perennis, (v. v.)

Cel. GREVILLE suspicatur, *Th. fusco-purpuream* Pers. Myc. Eur. I. p. 142. etiam hujus esse varietatem. In statum juniorem bene quadrat descriptio. Saltim valde affinis est.

3. *T. laevigata*, effusa, subinnata, tenuissima, laevis, indeterminata, ferrugineo-cinnamomea, setulis obscurioribus.

a. annetina, continua, velutina, ferruginea.

b. biennis, ramosa, glabra, cinnamomea.

Priori proxima; cum eadem optima et certissima subtribus species. Signo notavi specimina formae a, quae sequente anno formam b. exhibuerunt. Tenuissima, subsfarinacea; nil floccosi in contextu adest. Superficies velutina ut in proximis a setulis oritur; adsunt quoque setulae in forma b., sed rariores, breviores, quam in *Th. corrugata*.

3. b. *T. episphaeria*, effusa, tenuissima, subpulveracea, helvola.

H. episphaerium. Schwein. ! in litt.

Longitudinaliter effusa, indeterminata, adhuc tenuior, laevissima, sed ex ostiolis Sphaeriae stigmatis γ. minute et acute papillosa, unde facies prorsus Hydnii minutuli. *Supra Sphaeriam stigma.* (v. v.)

Obs. *Th. cinerea* et *fallax* sunt status abnormes *Th. Ceracearum*; forsitan item nonnullae sequentes, sed ad speciem quandam descriptam referre non valeo, hinc descriptas tantum synonymorum causa citabimus.

4. *T. maculaeformis* S. M. I. p. 454.

Vegetatio sequentis.

4. b. *T. bufonia*, arcte adnata, orbicularis, confluens, flocculoso-furfuracea, umbrina, expallens.

T. bufonia. Pers. syn. I. p. 578. Myc. Eur. I. p. 144. ipsi jam dubit, sed status normalis videtur. *T. pusilla. Pers. ! l. c. p. 145. T. monothelia l. c. !* evidenterissime status incompleti, papillis e Sphaeriis procul dubio ortis!

In statu quo hactenus observata, Thelephora non est, sed ex habitu facile metamorphosin Thelephorae conjicies. Substantia a *Th. Ceraceis sphaeriagenis* recedit et Lejostromati proxima. Mirum sane Sphaerias oculatissimo Persoonio latuisse. *Supra cortices Fagi aharumque arborum.* (v. s.)

5. *T. amphibolia* l. c.

Color intensitate variat. Setulae adsunt.

P

6. *T. sterilis.* S. M. I. p. 454.

Etiam setulosa est, unde facies pubescens. Hui accedunt, inter alias dubias :

T. Taxi, irregulariter effusa, tenerrima, farinacea, setulosa, pallescens. Pers. ! Myc. Eur. I. p. 84. In *Taxi cortice*. Chaillet, qui specimina misit. (v. s.)
T. roseo-carnea, effusa, tenerrima, subpubescens rosa, demum carnea. Schwein. ! Car. n. 1031. (quod specimina, descriptio vero fere Himantiae.) — In *mis et foliis suffocatis Carolinac.* (v. s.)

7. *T. ? circinata*, effusa, carnosa (sed vesiculoso-cellulosa, nec floccosa) flavo-carnea, setis apicis incurvis circinatis obtusis.

Sarcopodium circinatum. Ehrenb. ! silv. Ber. p. 13
23. f. 4.

Flocci, qui sporidia ab Auctore dicuntur, similimi setis septatis plurimarum Thelephorarum. *A caules aridos herbarum.* (v. s.)

8. *T. Typhae*, longitudinaliter effusa, tenuis, setulosa, demum tota glabra subsarinacea alutacea Pers. Myc. Eur. I. p. 84. (Athelia.)

Ab initio orbicularis, byssina, alba. In *Typha latifoliae culmis exsiccatis*.

9. *T. epiphylla*, tenuissima, glabra, cinerascens, Pers. l. c. (Athelia.)

Haud dissimilis Th. dryinae. In *foliis Quercus.* (v. v.)

Plurimas ex hac regione omisi; satis enim quisquiliarum. De autonomia multa dubia. Verissima *Hydnia*, *Polypori* etc. *epiphylla* et *caulicola*, quare non etiam Thelephorae?

Restant duae Thelephorae, quarum nec Specimina videlicet e descriptione in Myc. Eur. data ad certam sectionem referre valeo, nempe:

T. Leproides. Pers. Myc. Eur. I. p. 140.

T. ericetorum. Pers. Myc. Eur. I. p. 135.

Ex Atheliis mihi incognita est: *Ath. epidermes*. Pers. Myc. Eur. I. p. 84. (descriptio in varios status elementares quadrat.)

Ozonis, Himantipe, Xylostomata, Recodia etc. non tantum ad Thelephorae, sed et ad Pilatos varios, immo ad veros Bysaceos spectant. Cfr. S. O. V. I. 1. p. 214 — 217. Horum plenior disquisitio a scopo nostro in praesenti nūnit aliena est.

Quamvis per ultima lustra omnes servos in Thelephorae genus illustrandum intenderim, quamplurima dubia restare, facile video. Indigent sane adhuc sui WALLROTHI, qui metamorphoses systematicae exponat. Quo magis fructificatio a generis type debetit, eo magis dubia est ipsa planta.

ORDO II.

C L A V A T I.

XIII. SPARASSIS.

S. M. 1. p. 464.

Obs. Genus distinctissimum, Clavariis vix affine. Nec cum Thelephoris coniungendum; mihi, ut primo inventori Schaeffero, cum Elvellaceis, forma neglecta, potissimum comparandum videtur. Novae speciei detecto Schweiniz Spathulariae analogiam indicavit.

I. *S. crispa*, ramosissima, fragilis, albida, ramis intricatis apice azonis serratis. *S. M. l. c.*

Theb. frondosa. *Pers. Myc. Eur.* p. 110. *ad eam aut maxime affinis*. Clav. *crispa*. *Wahl. Suec.* p. 970, 1076.

I. *S. spathulata*, caespitosa, tenax, pallide rufescens, ramis erectis spathulatis, apice rotundatis zonatis.

Morisma spathulatum. *Schwein. Cor.* n. 1070.

Caespitosa, vix ramosa, 6 unc. alta, zonis concentricis horizontalibus. Ad genus Sparassis referendum Auctor ipse per litt. monuit. *Locis graminosis in Georgia et Carolina*. (v. s.)

XIV. CLAVARIA.

Obs. 1. Clavariorum diu neglectarum, tandem monographia Cel. Perseonit bene illustratae fuerunt. Ut formae rite dignoscerentur, necessarium fere fuit, ut multas postea conjugendae distinguerentur. Multas harum ad typos suos. in S. M. referre studui, sed admisi alias, ulterius reducendas, partim a me non leetas, de quibus iudicium temerarium ferre nolui, partim oppido confluentes non visas, etsi differentia dubia mihi videbatur. In speciebus distinguendis cauti simus, sed in distinctis conjugendis adhuc cautiores h. e. nil confundamus, quod non aperte confluere vidiimus. *Priores tu me suscep-
tas reductiones omnes confirmans*, ulterius jam sine temeritate progrederior.

Obs. 2. Etiam in dispositione Cel. Monographum secutus sum, cum propriam, in *Stirpibus agri Femsjonensis* propositam, ad omnes species extenderem non dum possim. Sectio *Crassicaulum* sive *Botryoidearum* haud constans et limitabilis; species ramosae in *Leucosporas* et *Ochrosporas* distribuedae. *Caespitosae* vero (*Cl. gigantea*, *anomala*, *purpurea*, *rosea*, *inaequalis*, *argillacea*, *fragilis*) bonam sectiopem, inter ramosas et simplices medias, constituant; omnes *Leucosporae* sunt. Quae restant vere *Simplices* et *solitariae* peculiari omnino gaudent habitu. Cfr. *Stirp. agr. Femsj.*

4. *Coralloides*. S. M. 1. p. 467.

Wahl: Spec. n. 2053, *Clav. alba*. *Pers. Myc.* 1, p. 161. *Meriama Holmcsoldii*. *Spreng.* S. V. IV., qui sub hoc genere conjugit *Hydnora ramosa*, *Thelephoras ramosas*, *Clavarias ramosas*.

b. grisea. — *Grav.* *Crypt. Sess.* 1, 64, et, ut verobsimile est, *Cl. grisea* Auct., tamen Bull. icon minus convenient.

Ubi hanc annis pluviosis legimus, annis siccis tantum invenimus *Cl. cristatam*. Inter *Clav. cristata* et *Clav. rugosam* limites certos non inveni, nam *Cl. cristata* locis uidis magis tuinet et subrugosa erudit. Omnibus substantia tenax, sporidit

alba, asci et externa facies eadem. Ita quidem conjugandas credo. Omnia quoque occurrit forma duplex colore similissima, altera alba, altera grisea. At praeter formas allatas etiam hoc refere in animo est sequentes species in Pers. Myc. Eur. receptas: *Cl. albam*, *Cl. fimbriatam*, *C. digitatam*, *Cl. grossam*, *Cl. fuligineam*, *C. trichopodem*, *C. macropodem* etc. — Sed plerisque forsitan insanire videor!

5. *Cl. cinerea* l. c.

Vix nisi prioris forma grisea, tamen *Cl. rugosa* et analogia, non identica. — *Clav. grisea* vero, vulgo ad hanc citata, longe recedit sporiis subferrugineis et ad aliam series pertinet.

8. *C. stricta* l. c.

C. muscoides. Sowerb. p. 157.

8. b. *C. tubulosa*, dense caespitosa, lutea, ramosissima, ramis confertis fastigiatis acuminatis fistulosis.

Primo adspectu media inter *Cl. flavam* et pratensem apparet, sed cum speciebus Europaeis nulla adest affinitas specialior. Substantia fere alutacea, fragilliina. Tum caespites valde condensatos nascitor, stipite crasso in terram demerso, mox in corymbum ramorum numerosim ornam diviso. Rami stricti, confertissimi, sib invicem adpresso fastigiati, acuminati, fere simplices, eximie fistulosi. Color intense luteus, sed opacus, e superficie sub lente velutino-pruinata. Ad terram arenasam Brasiliæ. (v. s. Liod. invenit, Horneiana communicavit.).

9. *C. palmata* l. c.

Cel. Persoon, qui solus legit, *Cl. flavae* varietatem suspicatur et, ut videtur, merito. Ob substantiam carnosam, ramorum formam et locum cum *Cl. Suecica* non conjugenda.

13. *C. apiculata* l. c.

A *Cl. abietina* (Grevill. Crypt. Scot. t. 117.) satis differt; sed coeli plus minus pluviosi recessum.

in vegetacione explicanda edicto verosimile mihi jam videtur, ne dicam certum, *Clav. pyxidata* tam hujus esse statuta nimia siccitate constrictum, fere ut *Cl. cristata*, *Clav. Coralloidis*.

14. *C. crispula* l. c.

Ad hanc pertinere puto *Cl. muscigena* Pers. *Myc. Eur.* I. p. 169. Cl. decurrentem l. c. p. 164. *Clav. canaliculata* Ehrenb. in *Act. Nat. Cur.* X p. 213. t. 14.

15. *C. pratensis* l. c.

Raji Syn. t. 24. f. 5. *Cl. vitellina* Pers. *Myc. Eur.* I. p. 170. etiam mihi obvia.

Ab hac prorsus diversa *Cl. crocea*.

22. *C. cristata* l. c.

Clav. cristata, fimbriata, trichopus. Pers. *Myc. Eur.* I.

Cfr. *Cl. Coralloidem*.

23. *C. rugosa* l. c.

C. rugosa, digitata, grossa, fuliginea. Pers. *Myc. Eur.* p. 168., 169., 173., 166.

25. *C. Kunzei* l. c.

C. chionaea. Pers. *Myc. Eur.* p. 167. fide descr.

A reliquis albis distincta omnino species; colore semper niveo, numquam cinerascente, caespitibus densissimis ad basin usque in innumeros graciles ramos divisis, ramis elongatis, subfastigiatis, fragilibus.

31. *C. pistillaris* l. c.

Cum forma cochleariformi *C. ligulae* analogus status videtur *C. pistillaris* *Clav. spathulata* Chevall. par. p. 108. t. 8. f. 2., ut accuratus Auctor ipse suspicatur.

32. *C. Ligula* l. c.

C. pistillaris, Wahl. *Upo.* p. 462. *C. Ligula*, Wahl. *Succ.* p. 972. *C. ligula*, cochleariformis, luteola. Pers. *Myc. Eur.* p. 176 — 180.

33. *C. contorta* l. c.

Fl. Dan. t. 1832. f. 1. *Tremella ferruginea*. Pers. l. p. 107.

36. *C. fistulosa* L. c.

Wahl. Suec. n. 2064. *Sommerf. Lapp.* p. 285. *Clav. juncea*, b., *C. fistulosa* et *C. strigosa*. *Pers. Myc. Eur.* p. 176, 177.

37. *C. juncea* L. c.

C. juncea a. *Cl. pilosa* et *C. virgulatorum*. *Pers. Myc. Eur.* p. 176, 177, 186; *Cl. fistulosa* *Bull.* absque dubio est nostra var. β . et haec speciem absque dubio spectat. *Cfr. S. M. l. c.*

40. a. *C. gigantea*, caespitosa, fibroso - carposa, clavis maximis difformibus compressis contortis albotestaceis. *Schwein. Car.* n. 1112.

Caespites magnitudine capitis humani, 6 unc. usque lati, basi radiculosa. Clavae regulares aut saepius irregulares, 1-3 unc. altae, 1 unc. usque crassae, deorsum attenuatae magis liberae, quam in sequente simillima, a qua praecipue substantia fibrosa dignoscitur. Passim pulvere albō, sporidiis forsan, tecta dicitur. Exsiccata ab insectis magia corroditur, quam aliae species. Ad radices arborum et in terra in Carolina, Sept. Oct. meteorica. (v. s.)

40. *C. anomala* L. c.

Inter species maxime insignes numeranda. Haec et prior sunt quasi crassicaules Caespitosarum; *Cl. pistillaris* simplicium.

43. *C. inaequalis*, subcaespitosa, subfragilis, deorsum contigua attenuata lutea.

Dignoscitur basi lutea, vegetatione laxe caespitosa, substantia minus fragili. Sequentes colligunt species, ut varietates:

$\alpha.$ *C. fusiformis*. *Solv.* — *Pers. Syn.* *Myc. Eur.* — *S. M. l. c. n. 41.*

$\beta.$ *C. inaequalis*. *Fl. Dan.* — *Pers. Comm.* — *Myc. Eur.* — *S. M. n. 43.* *C. bifida*. *Chevalier par. p. 110.*

y. *C. angustata.* *Ehrh.!* — *Pers.* *syn.* — *S. M.* n. 44. *C. helvola.* *y.* *Pers.* *Myc. Eur.* *Cl. flava.* *Müll.* *Gesellsch. Naturf. Freund.* 3. p. 352. t. 9. f. 1—3. *C. fragilis.* *Grev. Crypt. Scot.* t. 37.

δ. *C. aurantiaca.* *Pers. Syn.* — *Syst. Myc.* n. 46. *Cl. helvola.* *δ.* *Pers.* *Myc. Eur.* *Clav. bulbosa Schum.* — *Myc. Eur.* I. p. 176.

ε. *C. helvola.* *Pers. Syn.* — *Myc. Esp.* *excl. β.* et ** silvatica.* *S. M.* n. 47.

ζ? *C. rufa.* *Fl. Dan.* t. 775. f. 1. *huc potissimum referenda.*

45. *C. rosea* l. c.

Colore constanter roseo, basi alba, a priori dignoscenda, ceterum ejusdem naturae et varietatum seriei.

53. *C. fragilis*, *caespitosa*, *fragillima*, *varia*, (albida, versicolor), deorsum contigua alba.

Cl. eburnea, *C. pistilliforma*, *C. vermicularis*. *Pers.* *Myc. Eur.* — *C. helvola.* *β.* *dispar*, *l. c.*

Numquam vere lutea, tantum paleate lutescens, basi vero constanter alba; potius *Cl. striata*, *C. fulmosa* et *C. nigrita* hujus varietates sunt. — *Cl. inaequibli* multo fragilior est.

58. *C. uncialis*, *gregaria*, *tenax*, *laevis*, *obtusa*, *alba*, deorsum attenuata glabra.

C. uncialis. *Grev.!* *Scot.* t. 98. *Edin.* p. 415. *C. obtusa.* *Pers.* *Myc. Eur.* p. 190. *exclus. syn.* *Fries* et *ut verosimile*, *Sowerb.* — *Mouge.* et *Nestl.* *etc.* n. 683.

Magnitudo variet, sed uncinis viso superat. Estructa crescit, sed non stricta, saepe flexuosa. Superficies prorsus glabra. Siccitatem pallescit. Bona et verissima Clavaria. A *Pistillariis* meis longissime distat, *ascis perfectis* etc. Specimina fungi *Personiani* minora sunt, $\frac{1}{4}$ unc. tinctum longa, sed non differtunt. Ad caules herbarum in regionibus rupestribus. (v. s.)

XIV. CALOCERA.

S. M. 1. p. 485. S. O. V. p. 91.

Obs. Merito proptium generis, menentibus quoque Cell. ESCHWEILER, DESMAZIERES, CHEVALLIER etc. Species intima, affinitate nexae; certe contra naturam in diversa genera collocata in Pers. *Myc. Eur.*, *Spreng. Syst. Veg.* IV.

1. *C. viscosa*. L. c. p. 486.

C. brachyorrhiza. Scop. *angl. Bot.* IV. p. 150. t. 1, f. 40.

7. *C. corticalis*, subcaespitosa, mollis, subuliformis, pellucida, carneo-pallida.

Cl. corticalis. Batsch *Cont. 21* p. 231. t. 28. f. 162. Chaill. ! in litt.

Species elegans, delicata, reliquis minor, cum nulla alia consiliens, ne comparanda quidem. Forma varia, sed a basi constanter attenuata, nunc aequaliter, nunc deorsum incrassata, saepe incurva, vix linearis longa. Substantia molles, fere C. cornuta. Species diu neglecta indefesso Cel. CHAILLETH studio iterum emersit. *Ad cortices arborum dejectos*. Nov. (v. s.)

Dantur hujus ut aliarum specierum formae Hydnorum referentes aculeos, sed sursum nec deorsum spectant.

XV. GEOGLOSSUM.

S. M. 1. p. 487. S. O. V. 1, p. 89.

8. b. *G. cucullatum*, subserrugineum, clavula ovata, stipite capillari.

Elyolla cucullata. Batsch nomen antiquissimum. Leontia Mitula. Grev. Scat. t. 81.

a. *M. Heyderia Abietis*. S. M. 1. p. 492.

b. *M. H. patina*. S. M. 1. p. 492.

Nullam omnino genericam differentiam inter hoc et v. c. *G. atropurpureum*, nec in hymenio, dec in-

receptaculo. — *Leotia pusillam*, maxime affinem, tantum ut varietatem considerandam esse, amicissimo GREVILLEO dubitissime concedo, cum hoc judicium severa etiam nostrum fuit.

S. e. *G. globosum*, spadiceum, clavula globosa laevi, stipite deorsum attenuato.

" " *Mitrula globosa*. Sommerf. Lapp. p. 287. t. 3. f. 3.

Disperse crescit species tenella, 1–2 unc. alta, unicolor, spadicea. Stipes sursum incrassatus, hymenio clavulam efficiente circumcinctus. In terra arenosa Saltdalen Nordaniae parce, Oct. (v. s.)

Prioris congenerem esse, etiam Cel. SOMMERFELT l. c. observavit.

XVI. SPATHULARIA.

Ehrh. Beytr. VI¹ p. 47. n. 191. — S. M. I. p. 490.

Obs. Nomen potius in *Spathulea* mutandum. *S. O. V.* I. p. 89. Videmus insuper clavula inflata capitata, ut cum Mitrulis conjungi possent. Nulla in fructificatione differentia.

XVII. MITRULA.

*S. M. I. p. 491. excl. Heyderia. Wahl. Succ. p. 975.
Chev. pat. p. 114.*

Obs. Spathulariae, nec Leotiae propinquum genus. Clavula inflata, inanis. — Mitrulae parasitae sunt.

1. *M. paludosa* l. c.

M. Phallobidea. Chev. l. c. *Leotia uliginosa*. Pers. Myc. Eur. p. 200.

(3.) *M. inflata*, albida, capitulo subgloboso inflato, stipite filiformi elongato.

Inflata. Schwein. in litt.

Species fere paradoxa ob capitulum maxime inflatum, fere membranaceum. Stipites unciales circiter, saepe geminatim l. ternatione juncto; valde graciles, aequales terminati capitulo subfloccido. *Ad cortices in America septentrionali.* (v. s.)

Obs. Postquam *Clav. mucerdae* Schum. vidi, stilbi speciem esse intellexi.

4. M. exigua, minuta, candida, capitulo mitrasformi inflato, stipite brevissimo basi nigro.

Leotia exigua, Schwein. Car. n. 1119.

Minuta, sparsa, simplex. Stipes subpellucidus, lineam altus. Capitulum $\frac{1}{2}$ –2 lin. altum. Speciem non vidi, sed insignis videtur. *In caulis dejectis Carolinae.*

XVIII. CRINULA.

S. M. I. p. 393.

Obs. Genus ob hymenium discretum, facie Mitraliae l. potius Geoglossi ad Clavatos relatum, sed vera affinitate, ut analoga *Ditiola*, cum Tremellinis potius conjunctum. Et cum affinitas at fructificationibus characteribus e forma receptaculi validior sit, ad Tremellinas alegandum puto.

1. C. Caliciiformis l. c.

Etiam Petropoli lecta est ab indefesso Weinmann, Mycologo acutissimo.

XIX. TYPHULA.

S. M. I. p. 494. S. O. V. I. p. 90.

Obs. Genus Clavariis valde affine, tamen magis in natura differt, quam primo obtutu apparet. Distinctionem quidem absolute non urgeo, tamen bene servari potest. Numerosae enim species, huc

referendae, non tantum artificiali charactere a Clavariis semoventur, sed et arctissimo affinitatis vinculo inter se connectuntur. Praecipue species ramosas, cum simplicibus iactime intime affines, numquam inter Clavarias ramosas immiscere licet. *Typhulis* et *Clavariis conjunctis*, generum characteres in hoc ordine aegre stabilentur. — *Clav. mucida* potissimum Typhula est, nam inter Clavarias nullum aptum sibi vindicat locum.

1. *T. Todei* l. c.

Cl. chordostyla. Pers. Myc. Eur. I. p. 189. *Cl. filicina* l. c. p. 190. fide spec. inventoris Mougeot!

Tuberculum in hoc, sequenti perquam affini, numquam vidimus.

2. *T. gyrans* l. c.

Duplex occurrit stirps, altera tuberculo innata altera tuberculo destituta (*Cl. setipes* Grev. Cr. Scot. t. 49. nitide), ceterum prorsus simillima. Utrum distinctae sint, an varietates, aliis dijadicandum relinquo. Prius in S. M. recepi, cum Ag. tuberosus etiam absque tuberculo legatur.

3. *T. phacorrhiza* l. c. p. 495.

Phacorrhiza filiformis. Grev. ! Scot. t. 93. *Clav. Rhaborrhica*. Pers. Myc. Eur. I. p. 192.

Tuberculo, quod deficit, excepto prorsus eadem est *Cl. filata*. Pers. l. c. p. 187. Cr. praecedentem.

Non a me visae sunt *Clav. peronata* Pers. Myc. Eur. I. p. 190., *Cl. fuscipes* l. c., *C. tortilis* l. c. p. 187., quae Typhulae apparent.

XX, PISTILLARIA.

S. M. I. p. 496. *Phacorrhiza*. Pers. Myc. Eur. I. p. 192. *Clavariae*, *Stilbi*, *Xyloglossi* spec. l. c.

Obs. Oh externam faciem cum reliquis Clavatis comparatum, sed ceterum vix affine, potius

Sclerotiacum genus. Nam analysis, ad genera certa distinguenda ubique consulenda, structuram prorsus alienam aperte demonstrat. Etiam in statu perfectissimo *P. micans*; *phacorrhiza*; omnes analyticè examinatae ascis plante destitutae sunt. Cel. Persoon, Maugeot etc. eandem structuram observarunt. Certum omnino habeo Pistillariis tantum affinia esse Sclerotium, a quo genere status steriles distingui nequeunt, et Acrospermum, quamvis ob substantiam carnosο-cellulosam ad eundem ordinem aegre referantur.

1. *P. micans* l. c. p. 497.

Diversissimam esse a Clavariis, optime demonstrant Pers. *Myc. Eur.* I. p. 355, 356. (*Stilbum micans*) et Ehrenberg *Ber.* p. 27. t. 3. f. 2., nam *Sclerotium lactum* l. c. idem omnino videtur.

2. *P. ovata* l. c.

Structuram omnino prioris invenio. Cfr. A. S. p. 292.

3. *P. quisquiliaris* l. c.

A *Cl. obtusa* Pers. longe diversa. — Sowerb. t. 334. f. 2. ad meum fungum pertinere nequit.

4. *P. Sclerotiooides*, clavula oblonga, obtusa, deorsum in stipitem attenuata rufescenti-badia, tuberculo lenticulari nigricanti innata. Pers. ! *Myc. Eur.* t. XI. f. 3. (haud bona.)

Teste Cel. PERSOONIO ad *Acrospermum* (*S. M.* 2. p. 245.) retuli, sed postquam plurima specimena examinare licuit, hujes eam esse generis et sequenti nimis affinem, certas sum. Tubercula intraque fere eadem; etiam in hac clavula dilutius colorata a tuberculo discreta, nec tuberculum in ipsam clavulam contigue abit et homogeneum, ut in iconē citata. Stipes in hac specie potius magis distinctus est et clavula magis dilatata. Clavula carnosο-cellulosa et fructificatio prorsus hujus generis. Asci nulli, nec formari possunt. In caulis exsiccatis *Gentianae luteae*. Chaillet. (v. s.)

Tubercula sterilia, prorsus Sclerotii (*S. semen*) generis, ex Helvetia Schleicher; e Norvegia ad caules *Gentiae purpureae* Alnfelt miserunt. — Haec et plurima analoga exempla multa dubia de genere Sclerotio, quatenus non fructificante, movent. Sed ultra emperiam in his progredi non licet.

4. b. *P. Phacorrhiza*, clavula lanceolata deorsum attenuata albida, e tuberculo nigricante erumpente.

Phacorrhiza Sclerotioides. Pers. Myc. Eur. I. p. 193.
„ t. 11. f. 1, 2. non ad hunc fungum pertinent, ha-
„ enim figuræ delineæ vi ad exempl. sicca Clav. Sclero-
„ rotioides ab Amico Chaillet acceptæ.“ Mougeot in lin.

Tuberculum radicale omnino Sclerotii generis (ne dicam *Sclerotium semen* primo rotundatum, sensim magis depresso corrugatum et nigrum, intus album; saepe in hoc statu persistens, nullas clavulas emitens. Locis vero faventibus nunc e centro, nunc e latere tuberculi enascuntur clavulae solitariae l. plures, primo laeves lineares, dein sursum incrassatae lanceolatae, laeves, albidae, unciam vix attingentes. In vivo, ne sub vitris maxime augmentibus, ascorum vestigia vidit oculatissimus sane Mougeot. *Ad caules exsiccatos Sonchi alpinae et Cacaliae albifrontis in montibus Vogeniis*. Mougeot. (v. s.)

Forsan ab antecedente non satis diversa. Num omne *Sclerot. semen* regionum campestrium ut hujus sterilis censendus? *Socia! Sphaeria Patella* in regionibus campestribus semper sterilis et clausa, sed in subalpinis fructificat! et discoideo-aperta. — Num idem *Sclerotii seminis* et *Pistilliarum nexus*, ac *Tuberulariae* et *Sphaeriae cinnabarrinae?*

5. *P. muscicola* l. c. p. 498.

Analyses hujus et *P. pusillae* adhuc desunt; ex analogia tantum huc relatæ.

6. *P. diaphana* l. c. p. 498.

Bulbus omnino Sclerotium, ut in *P. Sclerotioide* et *Phacorrhiza*, videtur.

Tantum.

ELENCHUS FUNGORUM,

SISTENS

COMMENTARIUM

IN

SYSTEMA MYCOLOGICUM

VOLUMEN II.

AUCTORE

ELLIA FRIES,

ACAD. CAROL. ADJUNCTO, ACAD. CAESAR. LEOPOLD. CAROL.
SAT. CURIOSORUM, REG. SOC. NAT. CURIOS. LIPS., BOTAN.
RATISBON., PHYSIOGR. LUND. MEMBRO.

GRYPHISWALDIAE,

SUMTIBUS ERNESTI MAURITII.

MDCCLXXVIII.

COMMENTARIUS IN SYSTEMATIS MYCOLOGICI VOLUMEN II.

ELVELLACEAE.

Syst. Myc. 2. p. 1. *Syst. Orb. veg.* 1. p. 84.

Obs. Hymenomycetes *Mitratos* et *Cupulatos* in dem sistere ordinem naturalem extra dubium possum est. Genera *Helvella*, *Leotia*, *Peziza*, *Rhina* etc. ubique confluunt. Per multae *Pezizae* adules convexas evadunt; ab hoc genere tamen minime separandae. Verae *Elvellaceae* ascis gaudent distinctis paraphysibus intermixtis, sporidiis elasticis volantibus; hinc genera *Ditiola*, *Cyphella*, *Solenia*, in reliquis subinde perperam juncta, diversissimam et melius, neglecta forma cupulata, ad alios ordines naturales revocanda. De nexus generum nonnullorum cuin Pyrenomycetibus jam ll. cc. disimus.

MORCHELLA.

S. M. 2. p. 5.

Morch. esculenta l. c. p. 6.

Hujus varietates, quales mihi quidem videntur, peculiares species a variis mecum communicatae sint. Si distinguendae, synonymon Linnaeanum ad *conicam* citandum. Eadem est *M. * pubescens*. ers. myc., 1. p. 207, fide spec. Cel. CHAILLET.

II.

A

6. *M. Tremelloides*. l. c. p. 10.

Specimina e Gallia hanc ad *Helvellam esculentam* trahunt. Eandem pro *M. Tremelloide* vendit Cel. Schleicher!

7 *M. semilibera*. l. c. — *Chev. par.* p. 118.

M. hybrida *Grev. Crypt. Scot.* t 89. bona. — *M. crassipes*. *Pers. Myc. Eur.* p. 206 (nov. p. 209.)

HEVELLA.

8. *M. 2.* p. 13.9. *H. Pezizoides* l. c. p. 20.

Specimina, huic accedentia, sub *Peziza aterrima* misit optimus Weinmann. Recedunt stipe $\frac{1}{2}$ unc. tantum longo, pileique reflexi margine inflexo, unde forma magis Pezizoidea. — De *H. pygmea*, nova specie, Sommerf. *Suppl. Lapp.* p. 288. cfr. l. c.

11. *H. elastica* l. c. p. 21.

Plures vidimus colorum varietates. *Niveam* misit Weinmann. Cfr. *Syllog. Pl. 2.* p. 109; *Admodum bellam pileo spadiceo* Schleicher. Stipes subvillosus. Pileus subtus laevissimus, glabriuscus.

VERPA.

8. *M. 2.* p. 23.2. *V. digitaliformis*. l. c. p. 24.

Speciem eximiam, optime conservatam, misit Cel. Chaillet. Stipes usque triuncialis, deorsum leviter attenuatus, ob substantiam laxam, genefi sollemne, siccus corrugatus. Pileus $\frac{3}{4}$ unc. latus, obtusus; subtus pallidior, floccis pulveraceis, Helvellis communibus, vestitus. Asci ampli, omnino in pagina superiori.

5. *V. patula* l. c. p. 15.

Vera Verpa, saltim nulla affinitas adest cum Diotolis Pezizisve convexis, cum quibus sub genere He-

lotio procul dubio delendo, jungit Cel. Sprengel.
Syst. Veg. IV. p. 48

LEOTIA.

S. M. 2. p. 25.
3. *L. circinans* l. c. p. 27.

*L. * gracilis* Pers. ! *Myc. Eur.* 1. p. 198. status elongatior, junior decerplus, pagina inferiori laevi.

6. *L. marcida*. l. c. p. 28.

Ad Cucullarias pertinet et praecedenti proxima est, optime observante Sommerf. *Lapp.* p. 287. ! „Coriaceo – carnosa, fulva, opaca, pileo tenui re- pando laevi, subtus *substupposo* albicante stipite lon- go deorsum attenuato. Substantia marcida, corio praeparato similis, imprimis in pagina inferiori, ubi nullae adsunt venae, sed tomentulum.“

11. *L. atra*, minima, subcarnosa, nigricans, pileo hemisphaerico pubescente, stipite subaequali. *Weinm.* ! in *Syll.* l. c. p. 109.

Species perquam distincta, gregaria, tota 2 – 3 lin. alta. Pileus hemisphaericus, subtomentosus, sub lente minute foveolatus. Caro atra, Stipes sere filiformis, laevis, fuligineus. *In terra arenosa ad fos- sarum latera Petropoli, autumno.* Weinmann, qui rara sollertia hujus regionis fungos illustravit. (v. s.)

Obs. Ultimam *Leotiarum* tribum, quae certe generis centrum constituit optimasque species colli- git, ad Helvellas transtulit Cel. Sprengel; equidem priorem potius tribum, tam habitu quam charakte- ribus, Helvellis propiorem habeo, licet certum sit has genere numquam esse separandas.

V. VIBRISSEA.

S. M. 2. p. 31.

Obs. Cum omnes differentiae genericae e fructificatione longe praestent superficialibus ab externa

forma desumtis, hoc genus inter Mitratos distinctissimum manet; potius sane Pezizae et Helvellae jungendae, quam Vibrisseae et Leotiae.

2. *V. rimarum*. l. c. p. 32.

Non *V. ramorum* dicenda! Qui vidit, non facile cum *V. truncorum* junget.

VI. R H I Z I N A.

s. M. 2. p. 32.

Obs. 1'ezizis proximum genus! Alteram speciem ad Helvellas, alteram (potius forsitan prioris veritatem) ad Ascobolos retulit Cel. Sprengel. Hujus assertionis ansam dedit icon Hedwigii, in qua asci supra receptaculum picti, sed in natura minime Ascobolorum more dissiliunt. — Utramque speciem e Germania, *R. undulatam* tantum e Ruthenia vidi.

VII. P E Z I Z A.

s. M. p. 40.

Obs. 1. *Helotium* Auctorum recent. certe numerandum est inter genera maxime erronea, quae in Mycologia introducta fuerunt. Ejus centrum constituunt Pezizae quaedam convexae, sed ex cupula concava, plana vel disco convexo genera haud distinguenda esse neminem in natura observantem latere credidi. In singula sectione occurunt Pezizae disco plano et convexo, v. c. *P. perlata*, *clypeata* etc. inter Helvelloideas; *Helvella plana* (*P. macropus*), *P. umbrosa* etc. inter Geopyxides; *P. convexula*, *haemastigma* inter Humarias; *P. tiliacea* inter Encocelias; *P. pithya fibulaeformis* etc. inter Lachneas; sed praecipue inter Phialeas limites ita oblitterantur, ut singula fere species in statu vetusto aut abnormis Helotii species evadat. Vidimus quoque eosdem Auctores sub utroque genere easdem species citare,

v. c. *Helotium nigripes* Pers. Myc. Eur. 1. p. 314. procul dubio *Pez. lenticularis* Ejusd; — *Hel. flaves-*
cens l. c. est *Pez. fructigena*; immo Auctor ipse
Holmskjoldii iconem ad utramque citat. *Helot. um-*
belliforme l. c. vera *Peziza*; ill. Sprengel et sub *He-*
lotio et sub *Pez. serotina* citat. Et sic in ceteris.
 Singula species *Pezizae* novam *Helotii* hac ratione
 subministrabit. Habitu a *Pezizis* deflectit *Hel. aci-*
culare Pers., sed quibus in natura observare non
 contigit, consulant bonam iconem (Pers. Obs. Myc.
 2. t. 5. fol. 1.), ut primitus *Pezizoideum* videant.
 Non igitur temere, ut quibusdam visum est, haec
 genera coniunxi, in eo tantum errans, quod ut pe-
 culiare sectionem servavi. Sunt utique melius jux-
 ta suas affines, ut in *Stirp. agr. Fems.* videre liceat,
 inserenda! — Ceterum ab Auctoribus sub *Helotio*
 comprehendentur fungi remotissimi, tantum externa
 facie convenientes, v. c. monstrositas *Tremellae sar-*
coidis sive *Acrospermum unguinosum* Tod. (lapsu
 calami procul dubio sub *Ditiola radicata* nuperius
 citatum), *Ditiola radicata*, *Helotia* vera! Tod. — Si
 quid preces meae valeant, Mycologos oro rogoque,
 velint ad essentiales differentias attendere nec in ex-
 terna forma acquiescere. Nam ex altera parte ad
 Pezizas ob formam cupulataim fungi tota vegetatio-
 ne et fructificatione diversissimi trahuntur, eadem
 ratione, ac si omnes plantas phanerogamas corolla
 campanulata in unum genus colligas. — *Solenia*,
Cyphella etc. ne remotam quidem cum *Pezizis* affi-
 nitatem habent.

Obs. 2. Vix ex ullo genere tot mihi novae
 species, quam *Pezizarum*, communicatae sunt. Nec
 is sum, qui has omnes rejiciam, licet hoc loco, ut
 mihi saltim non satis perspicuas et evidentes, re-
 cipere non potuerim. Meam sententiam cum invē-
 toribus coinnunicavi eorumque judicio subjeci. Cfr.
 S. M. 2. p. 41. Ceterum nimis longum foret omnes
 recentiores mutationes aliorū in hoc genere repe-
 tere. Quae experientiae conciliare licuit, suo loco
 notabo. Reductiones specierum in diversis tribubus

collocatarum, *Sprengelii Syst. Veg. IV.* ad formas alienas omnino spectare videntur. Sub *P. cerina*, *virginea*, *hemisphaerica* etc. etc. conjunguntur species, quae ad mea specimenina non facile comparantur. De aliis v. c. *P. Diadema*, *Urceolo*, *pinicola* etc. judicium variat, ut vera Illustrissimi Viri sententia anceps mihi sit. — Visis jam speciminibus specierum in Pers. Myc. Eur., varias ad suos typos referre licuit.

ALEURIA. S. M. p. 42.

2. *P. ancilis* l. c. p. 43. e Pers. Myc. Eur.!

Variat stipitata et sessilis. Cupula extus tota albicat, valde incisa et demum undulato-lobata, disco badio-umbriño. Hinc potius ut *P. venosae* varietas consideranda. (v. s.)

4. *P. Acetabulum*. l. c.

Specimina eximia Ruthenica, a Cel. Weinmann data, cum Gallicis convenient. — Optime, fide specie. *Schweinizii*! differunt *P. cinnamomeo-lutescens* et *P. Mitrula*, quae etsi habitum gerit Hélvellae, tamen ob hymenium marginatum et marginem inflexum sub Peziza inaneat. (v. s.)

9. *P. clypeata* l. c.

Matrii valde adpressa; sicca nigra. (v. s.)

15. b. *P. fulgens*, subsessilis, excentrica, contorta, undulata, subaurantia, subtus subgranulosa concolor.

P. fulgens. Chaillot (inventor) in litt. eoque teste Pers. Myc. Eur. p. 67. S. M. 1. p. 67.

b. *aureovirens*, substipitata, intus virenti-aurea, extus subvirens. Moug. in litt.

P. chrysocaria. Pers.!

Ad Cochleatas evidenter pertinet secundum nostra specimenina. In magna copia unicui tantum vidi subcentrale et satis regulare, reliquae valde excentricae, expansae, undulato-contortae, repandae et ob sinus profundos fere lobatae, $1 - \frac{1}{2}$ unc. latae. Viva tota unicolor; „couleur de jaune d'oeuf un peu foncé“ Chaill., sicca expallens, praecipue in

pagina inferiori granulosa, indeque a P. gurantiaca diversa. — „Cupula globosa, irregularis, intus aurea cum macula viridi in fundo, extus subvirens. Stipes brevis. Substantia fragilis.“ Moug. in litt. In silvis abiegnis elatis Europae mediae. Lecta ad pedes alpium!, jugis Jurae! et b. in Vogesis. (v. s.)

44. *P. Catinus* L. c. p. 61.

Obs. Optimus Chaillet *P. ceream* Bull. t. 44. f. 6. a *P. cerea* Sowerb. differre me edocuit. Specimina illius mecum communicata Pezizam Catinum spectant.

85. *P. furfuracea* L. c. p. 73.

Sommerf. Lapp. p. 291. *P. Coryli*. Dec. Fr. 6. p. 21. sec. spec. Chaillet. *P. fascicularis* B. Wahl. Suec. n. 2102.

85. b. *P. tegularis*, sessilis, carnosò-coriacea, brunnea, denum explanata, margine repando, extus pruinosa. Weinm.! Syllog. l. c. p. 112.

Species luculenter distincta; ex habitu et loco inter Encoelias recensenda. Solitaria aut subcaespitiosa, tenax, sicca saltim subcoriacea; junior subglobosa, mox campanulata, denum explanata, — unc. et ultra lata, dilute brunnea aut olivascens, sicca obscure brunnea. Margo patens, repandus, non quidem lacero-fissus, sed sublente crenulatus. In virgultis putrescentibus locis umbrosis silvicis. Augusto. Petropoli. Weinmann. (v. s.)

87. *P. cinnamomea*. L. c. p. 77.

Et hujus specimina, at minus completa, Chailletio debeimus. Certe propria manet species; affinitas vero dubia.

89. *P. rubiginosa*, subearnosa, persistens, turbinato-sessilis, extus purpurea pruinosa, margine tumido integro, disco urceolato nigro.

Disci colore praecipue a *P. purpurea* recedit; a *P. melastoma* veli indole et defectu stipitis tomentique radicantis. Elevato-sessilis, basi haud ap-

planata, 1 — 2 lin. alta et lata, regularis, margine subinfuso integro. Sub disco nigro conspicitur stratum ascorum amplorum albicans. *Ad ligna putrida, Petropoli nuperius lecta a Weinmann.* (v. s.)

LACHNEA. p. 77.

4. *P. melastoma*. I. c. p. 80.

Collatis variis speciminiibus, etiam e jugis Vogenorum, de veritate omnium synonymorum certus sum. Huc porro spectat *Sphaeria monocarpa*. Schum.! Saell. 2.

Qba. *P. aterrima*. Weinm. Syll. I. c. p. 113. certe non inepte hoc loco inseritur, at varietatem minorem *Helv. Pezizoidis* suspicor.

14. *P. hirta*. I. c.

P. vitellina, var. *sabulosa*. Pers. Myc. Eur. p. 257. ex spec. Mongoul!

Discus in siccis expallens. — *P. hybrida* Sowerb. potius est *Pez. brunnea*. Cfr. Stirp. Fensi, ubi variae de syn. recc. observationes.

29. *P. diversicolor*. I. c. p. 88.

Formas omnes a me hue relatas genuinas esse repetito examine confirmare liceat. — Formam a, quae omnino *P. domestica* Sowerb. t. 351.! cujn b. et c. mixtam legi, immo cupulae in eodem individuo diversi colores.

38. *P. calycina*. I. c. p. 91.

y. Laricis, albido-testacea. Chaill.!

E cupulis vetustis exoletis, ut in *P. alboviolascente*, novae cupulae, quasi proliferae, emituntur. In ramis Pini Laricis. Chaillet!, *P. balsameae*. Weinmann! (v. s.)

48. *P. Acuum* I. c. A. S. p. 330.

P. perpusilla. Pers. Myc. Eur. p. 317. Cum reliquis misit Cel. inventor Chaillet.!

O b s. Prorsus differt *P. Acuum* Pers.! l. c. sed
speciminiibus a me visis ne genus quidem certe
erui potest.

49. *P. alboviolascens.* l. c. p. 96.

b. *alba*. Pez. *velutina*. Desmaz! Cat. omis. p. 14. exs.!
n. 17. *Ascobolus Vitis* Wallr.! ined.

59. *P. Schumacheri* b. l. c. p. 98.

Fl. Dan. t. 1755. *Sommerf. Lapp.* p. 293. *P. plumbea*.
Grev. Scot. t. 11. (*Systematis Myc.* Vol. 11. *Aucto-*
tum ignotum.)

62. *P. barbata.* l. c. p. 99.

P. rufoolivacea. Dec. fr. 6. p. 25. *P. Xylostei*. Qui-
busd.! (*P. pallita*, Pers.! varietas.)

65. *P. variecolor.* l. c. p. 100.

P. minuta. Schwein.! in litt.

O b s. Specimina nostra a Pez. *sulphurea* cer-
tissime distincta; neutquam strigosa - tomentosa,
sed flocculosa; demum fere nuda. — Praeter colorem
insignem similis *P. fulvo-cana* S. M. 2. p. 101.
quam cum reliquis *Schweinizianis* speciebus sicciam
videre licuit.

76. *P. strigosa.* l. c. p. 103.

Huic si minimam plantam, sed superficialem ad
caules herbarum majorum, v. c. *Sonchi alpini*, legit
Cel. Maugeot in *praeruptis Vogesorum*. — Idem ini-
sit var. β . disco pallide coeruleo, e caulis *Urticae*
propullantem.

79. b. *P. Dentariae*, minima, libera, subsphaerica,
glabrescens, badio-fusca, disco aperto concolori. —
Chaill.!

Punctiformis, globularis, adulta fere libera et
mobilis, inde a *P. nidulo* distinguenda et *P. arenulae*
accedit. Saepe prorsus glabra, sed individua ma-
jora setulis patulis teguntur. Margo persistens, ob-
tusus. *In caulis Dentariae, Mayo*. Chaillet. (v. s.)

90. *P. aurelia.* l. c. p. 107.

Subiculum delicatum magis fibrilloso - radians
quam in ceteris, quare et ob substantiam molliorem

e tribus genuino habitu deliquescit. Cupulae juniores extus eximie tomentosae. Non tantum in foliis, sed et in ramulis, pericarpiis Fagi, Sphagno aliisque quisquiliis terrestribus. M ougeot!, primus inventor. (v. s.)

Obs. 1. *P. Vauchii*. Grev. Crypt. Scot. t. 139. maxime affinis est et ipse ingenuus Auctor synonymam habet. Cfr. Alphab. Iris.

Obs. 2. *P. domestica* Sowerb.! a *P. diversicolori* non differt.

96. *P. pruinata*. l. c. p. 109.

Postquam hujus specimina Schweiniziana cum *Pez. conspersae* Chailletii! scrupulose comparare licuit, utramque plantam conjungo. Ceterum paene certum mihi videtur hanc plantam cum III. Descandellii optime pro Theloboli specie haberi.

97. *P. Rosae*. l. c. p. 109.

In *Rosa alpina* cupulae niveae. M ougeot!

106. b. *P. Riederi*, subalpita, infundibuliformis, dilute fuliginea, margine crenato, extus costato-sulcata, stipite subfloccoso. Weinm.!

Affinitas distinctissimae speciei proxima difficilis extricatu. Characteribus quibusdam ad Helleboideas accedit, habitu ad *Hydnioscyphas* majores. Stipes, si adest, 2 — 6 lineas altus, 1 — 2 lin. crassus, „suberosus ramosusque“ Weinm. in litt., sulcatus, villosus aut albofarinaceus. Cupulae extus striatae, in speciminitibus visis glabrae, sed primis, ex obs. Weinmanni, velatae; margine nunc integro, nunc lobato. „In memoriam diligentissimi alumni J. G. Rieder, qui diligenter agrum Pawlowskensem perlustravit,“ memorabilem hanc speciem dixit Weinmann. *Gregaria ad terram, stipulis, ut videatur, innata*. (v.s.)

PHIALEA. S. M. 2. p. 116.

5. *P. fructigena*. l. c. p. 118.

Helotium flavescens. Pers. Myc. Eur. 1. p. 346.

6. *P. serotina*. l. c. p. 119.

Hel. umbelliforme. Pers. l. c.

Ab hac diversissima *P. chrysostigma*.

35. *P. Buccina* l. c. p. 129.

Etiam in Suecia legi. Stirp. Fems. p. 69.

43. *P. citrina* l. c. p. 131.

Huc pertinet *P. citrina*. Sowerb. t. 130, *P. aurea* autem Sowerb. est *P. lenticularis*.

53. *P. Maugeotii*. l. c. p. 135.

Ex speciminibus inventoris Lichenem esse video et quidem Biatorae speciem, ut iam l. c. suspicatus sum. (*B. campestris* Fries Lich. Suec. exs.) — Ejus loco inserenda.

PEZ. *merdaria*, subsessilis, carnosa, glaberrima, badius, margine nigrescente, disco plano-umbilicato.

Insignis species, conferta, vix lineam lata, centro depresso minuto umbilicato, limbo patente flexuoso. Substantia tenuis, unde sicca varie torta. Color in exsiccatis purpureo-rufus. *In merda circa Petropolin.* Detexit Weinmann. (v. s.)

54. *P. cupressina*. l. c.

Ad folia putrescentia Juniperi in Suecia, nive liquecente, legi. *P. pithyae* et *calycinae* proxima et potius forsitan inter Lachneas inserenda.

67. *P. chrysocoma*. l. c. p. 140.

Bulgaria. Sommerf. Lapp. p. 299. optime!

67. b. *P. testacea*, ceraceo-gelatinosa, sessilis, inaequalis, glabra, subdepressa, testacea, — *Moug.*

Gregaria, gelatinosa, firma, inaequalis, $\frac{1}{2}$ — 1 lin. lata, centro depressa, sed haud distincte marginata. Color humidæ plantæ testaceus, siccae rufe-

scens. Discus subpunctulatus. In tela lacerata et semiputrida vere lecta a Maugeot. (v. s.)

71. *P. atrovirens*. β. l. c. p. 142.

Misit inventor, saepius laudatus Chaillet. A *P. atrovirente* ipsa non distinguo; situs serialis haud constans, plurima enim individua dispersa et in ruris ligni tantum seriata. Apothecia Collematis omnino refert.

73. *P. Olivacea*. l. c. p. 142.

Color subinde lutescens, flavovirens. Insignem formam, forsitan distinguendam (*P. lentiform*. Inventori), e Thuringia misit Cel. Wallroth, at differentias eruere nequeo certas. Ad Tiliam, in qua arbore et ipse legi. β. tepidariorum, minor, flavovirens. — Weinm.

Fungillus vix ultra lineam latus. Recedit praecipue loco, in ollis valde irrigatis tepidariorum, Junio et Julio. (v. s.)

78. *P. Chailletii* l. c. p. 144.

Quamquam descriptio recedat, specimenna a Cell. Chaillet, Maugeot, Nestler, Schleicher etc. missa nimiam cum *Sph. Peziza* Tod., cuius statum perfectissimum exhibent, indicant affinitatem. Cir. Sommerf. Lapp. p. 302. optime.

83. b. *P. Marchantiae*, sessilis, infundibuliformis, glabra, albida, margine ciliata, ciliis erectis distinctis. Sommerf.! Lapp. p. 295.

„Magnitudine seminis sihapeos et minor. ob defectum stipitis et minutiem cum *P. radiata* confundi non potest.“ In *Marchantia polymorpha* marcescente ad rivulos subalpinos Nordlandiae aestate. (v. s.)

86. a. *P. coccinella*, sessilis, submembranacea, planiuscula, glabra, saturate rosea, sicca pellucido-coccinea, margine tenui subrepando. Sommerf. Lapp. p. 276.

*P. diluta. 7. fungorum. A. S. p. 338! P. dispersa. Wallr.!
émed. (libre Sommerfeltii nondum edito.)*

Conferata, minuta, lineam vix attingens, substantia admotum tenui, unde facile difformis, subblonga, sicca, repanda. Colore omnino a P. xanthostigma differt. Ad Polyporos putrescentes Sueiae; supra Sphaeriam stigma in Thuringia (Wallroth); ad cortices Betulae et Populi in Nordlandia. Sommerfelt.) (v. v.)

6. *P. chrysostigma*. l. c. p. 146.

P. mellina, Pers. Myc. Eur. 1. p. 290. — paulo major, fide specim. Mousgeot!, inventoris.

8. *P. vulgaris* l. c.

*Undique missa! Conferenda *P. erumpens* Grev!
il. Cr. Scot. t. 99. — Specimina ab aestumatissimo mico utique situ et habitu recedunt, at difficile fuit prominentes eruere differentias.*

11. *P. dilutella* l. c. p. 147.

*Facilis cum *P. cinerea* et *atrrata*, passim concoloribus, commutatu. Color vero junior glauco-aeginosus, margine albicante, demum etiam expalens et cinereo-fuscus, siccus olivaceo-nigrescens. Ieteris minor, conferta, confluens; junior sphaerica naequalis, villosula. Item ad ligna.*

2. *P. minima*, minima, globosa, laevissima, glaberrima, firmitula, spadicea, ore connivente albidio.

Species bella, eximia, omnino libera, fere molilis, intense spadicea, paene nigrescens, nitida!, rceolata persistens. Nudo oculo inconspicua. Hydrofarinaceo copiose innascitur hieme primoque vere. v. v.)

5. *P. Resinae*. l. c. p. 149.

Sommerf. Lapp. p. 297. exclus. Sph. Resinae.

*Facillime sane cum Sph. Resinae confunditur, um junior sphaeralis sit, disco punctiformi ostiolum sentiente, sed certissime differunt! *P. Resinae* ins semper solida, sub disco alba, in omni aetate fir-*

mior; in Sphaeria Resinae autem adest tantum peritheciū tenuē, membranaceū, molle, subinde papillatum semperque gelatīne fluxili hyalina. Cel. Meyero Biatorae vernalis videtur varietas, at crusta prorsus nulla, stipitis adest rudimentum, substantia multo firmior et contextus aliis.

95. *P. Abbotiana*. l. c.

Quidquid de Sowerbyana censendum, bona exstat species, a Cel. Weinmann missa, in quam definitio data prorsus cadit.

106. *P. inclusa*. l. c. p. 152.

Stictis inclusa potius dicenda, monente quoque optimo Mougeot in litt.

VII — VIII. SAREA. Fries.

Syst. Orb. Veg. 1. p. 86. Heletii spec. Wormsk. Speng.

CHAR. Receptaculum sublenticulare, supra subtusque hymenio tectum ascigerum. Asci fixi, persistentes. — Difformes, firmae, persistentes, laevigatae. Velum nullum. Substantia corneo-coriacea. Color aterrimus in specc. cognitis.

HISTOR. Fungi parasitici, longaevi, affinitate prorsus dubia. Ob receptaculum depresso Elvellaceas potissimum refert; ob hymenium amphigenum Clavatis accedit. Et habitu et characteribus bene distinctum genus. Species duae cognitae differentias Pezizarum et Helotiorum Auct. vilipendunt.

1. *S. complanata*, atra, capitulo convexo compresso, stipite inferne dilatato. — *S. M. 2. p. 158.*

Postquam specimina examinare licuit, differentiam mox perspexi. Capitulum usque ad stipitem ascigerum est. (v. s.)

2. *S. difformis*, atra, sessilis, applanata, subirregularis obsolete marginata. *S. M. 2. p. 151. sub Peziza. — Scler. Suec. exsic. fasc. XXXVII.*

Cfr. eximiam analysin Rev. Sommerf. Lapp. p. 297. „Memorabile, inquit, quod hymenium latus inferius usque ad basin quoque occupat. Stratum hyalinum ascigerum receptaculum obscurum quasi nucleus stipitatum includit.“ Haec, ut et habitus, genericam cum priori indentitatem utique probant. *In resina et ligno resinoso Abietis Europae Borealis non rara. Perennis. (v. v.)*

VIII. PATELLARIA.

Wahl. Suec. p. 988. Patella. *Chev. par.* p. 302. non Linn., cui Concharum genus.

Obs. 1. Hoc genus, etsi in statu praesenti facile dignoscatur, in duo dividendum censeo; alterum typo *P. atrata*, quod ob peritheciū inferum cupulare ad Pyrenomyctes facile referas; alterum typo *P. (Lemali) pulla*, Tremellinis accidente. Ascigerum quidem est ultimum, formaque Pezizae gaudet; verum sporidia pulveracea ut in Tremellis, nec elastica ut in Elvellaceis veris. Cfr. *Syst. Orb. Veg.* Interēa hoc loco immutatum servo. *P. (Lemalis) pullae* congenēr est *Pez. tumida* Pers.! ex spec. Chaill. vid. *S. M.* p. 97.

Obs. 2. Patellariae nomen summo jure huc retulisse videor, auctoritate quoque Hedwigii nisus. Quare cum Cel. Meyer ad Biatoras non referam, in *Sched. crit. de Lich. Suec.* fasc. XIII. exposui.

4. *P. atrata*. *S. M.* 2. p. 160.

P. difformis. *Chev. par.* I. c. (Occurrit enim, bene observante Auctore, etiam altera forma habitu prorsus Hysterii et ab hoc genere cautissime distinguenda. Tertiam difformem ipse addo.)

Obs. Si quid in *Lecidea parasitica*, qualem equidem servo, distincti, non multum a priori differat. Vereor autem ne plurimi et forsitan ipse Cel. Flörke ita dicant specimina acrustacea *Lecideae* cuiusdam v. c. *L. parasemae*. Est haec judiciosi *Wallrothii* sententia! — Plures species alio loco proponam.

IX. ASCOBOLUS.

S. M. 2. p. 161.

Obs. Duas species hujus generis mecum ab amicis ut novas communicatas ab *A. furfuraceo* et *A. aerugineo*, generis Proteis, separare non potui. — Accuratissimus Wallroth huc quoque trahit *Pez. alboviolascens*, procul dubio ascos erumpentes observans, ex quo Patellariae species fit, eximie confirmantibus reliquis a Pezizis veris differentiis. Haec observatio magni momenti est; ipse repetere nondum potui. A Cel. Schweiniz quoque recepi eximia specimina, *Ascob. conglomeratus* dicta, at haec stirps tam insignis est, ut ad hoc genus haud referam. De ista plura sub *Hyst. rufescente* disseram. — *Ascobolus rhizophorus* Spreng. e genere excludendus; certissime specie differunt *Ascobolus pilosus* et *ciliatus*. Hic ciliatus est, ceterum glaber; ille nunquam ciliatus, sed pilis basi insidens. In habitu ceterum et statura nil commune.

X. BULGARIA.

Wahl. Suec. p. 989. *Sommerf. Lapp.* p. 298.! *Chevall.*
par. p. 304.

4. *B. pura*. S. M. p. 168.

Forma prorsus *B. inquinantis*. A *B. sarcoide* toto coelo diversa est species. Cfr. *Sommerf. I. c.*

6. *B. nigrita*, sessilis, scutellato-explanata, subglatinosa, atra, subtus umbrino-puberula.

Recens carnosо-gelatinosa, orbicularis, tota nigra, intus nitida!; sicca inflexo-repanda; intus opaca, atra; extus puberula, umbrina, circa margines striatula. A reliquis sui generis eximie differt cupula sessili, late expansa, tenuiori; nec facile cum ulla Peziza comparanda. *Hymenium B. inquinantis*. *Ad truncos abiegnos in Rutheniae silvis. Novembri.*
Weinmann. (v. s.)

XI. DITIOLA.

S. M. 2. p. 169. Wahl. Suec. p. 890. Sommerf. Lapp. p. 300.

Obs. Inopinato certe hoc genus iterum cum *Helotiis* conjunctum vidimus; potius sane *Dacrymycen* aut *Tubiculariam* dicas. Nimis forsan ipse habitui obtemperans ad *Ervellaceas* retuli. Postquam jam expertus sum, characterem *Tremellinarum* non in substantia gelatinosa positum esse et *Ditiolam* et analogam *Crinulam* *Tremellinis* addere vix amplius dubitem.

1. *D. radicata*. ll. cc.

Helot. radicatum. Spreng. Syst. Veg. IV. — exclus. syn.
Acrospermi unguinosi Fl. Dan., quod certissime *Tremella saccoides*.

XII. TYMPANIS.

S. M. 2. p. 173. Wahl. Suec. p. 991. Sommerf. Lapp. p. 300. Chevall. par. p. 305.

Obs. Inter eminentissima genera certe numerandum, sed singula species, ut rite cognoscatur, per totam evolutionis seriem persequenda est. — Omnes, quas mihi a primis statibus observare licuit, primitus vere *Sphaeriae* sunt, etiam gelatino-so-farctae, dein globiferae! (velo spororum instructae), demumque l. Pezizoideo-apertae l. collapsae, exacte ut historiam *Sphaeriae versiformis enarrant* Alb. et Schwein!, qui et analogiam cum *Thelebolo* observant. Cum Pezizis certe non comparanda, potius sane *Sphaeriis* subjungendae! Utique sectio tam intime cohaeret ut e disco magis aperto vel clauso in plura genera divelli nequeat. — Praeter fructificationem diversissimam (*vera Cenangia numquam globifera sunt*) iam habitu: excipulo corneo, primitus nudo, mox aterrimo, disco haud urceolato etc., a *Cenangiis* recedunt,

quorum excipulum coriaceo – membranaceum pulverulentum vix primitus nigrum, discus urceolatus pallidescens etc. Sunt enim Tympanis species Sphaeriae! Pezizoideae, Cenangii Pezizae Phacidiaceas aut potius Phacidiaceas Pezizoideae. — Ut pote naturalissimum genus et specierum dives, harum limitatio ne difficillimum. Singulae arbori et frutici priva paene adesse videtur species, at tot distinguere non ausim. Plurimas ab amicis mecum communicatas, nec vivas mihi obvias, omitto, orans inventores, integrum singulae historiam in vivo observent. *Tympanis conspersa* tamen in plerisque arboribus obser vatur. — De loco in Systemate cfr. S. M. 2. pag. 204, 36 — et infra sub Pyrenomyctibus.

1. *T. Frangulae.* l. c. p. 174. *Wahl* l. c.

Pez. *Frangulae. Pers.!* *Myc. Eur.* p. 305. ab ipso Mou geot missa. *Tubercularia nigra Schum.!* *Saell.* 2. p. 184. (Etiam revera structura *Tubercularia* reperitur!)

In statu vetusto adsunt tantum asci vacui!

2. *T. alnea* l. c.

Chevall. par. l. c. *Sommerf.!* *Lapp.* p. 300.

Species a priori distincta. Opinionem nostram, *Syst. Myc.* 2. p. 415, *Sphaeriam inversam* l. c. hujus esse statum primordiale, jam in natura confirmatum vidimus. (v. v.)

3. *T. Fracini* l. c.

Obs. *Sphaeria Fraxini* S. M. 2. p. 493 hoc certe pertinet! Hanc etiam primitus globiferam vidimus. Eodem tempore in Suecia et Carolina Americae detecta est!

5) *T. Ariae.* S. M. 2. p. 175.

Speciem hanc, e Personio receptam, et specimenibus inventoris Chaillet jam cognovimus, et ipsi legimus; est nempe hujus junior *globiferus* status *Sphaeria conica*. Alb. et Schwein. *Consp.* p. 51, quae *Sph. Cotoneastri* S. M. 2. p. 494, quae loca conferenda. Etiam a Cel. *Kunzeo* sub nomine P.

inconstantis! missa. *Vulgatissima ad cortices Sorborum* (sensu nostro l. potius Cranzii) et *Mespilorum.*! (v. v.)

Obs. 1. Bis in S. M. hanc et T. *alneam* attuli, cum nulla tum exemplaria genuina specierum Persoonii videre licuisset et descriptiones difficile esset conciliare. Licet affinitatem divinarem, temere forsan diversa confundere nolui, cum singularis hujus generis metamorphosin in paucis speciebus observassem. Haec vero metamorphoses Tympanis genus ita confirmant, ut vix aliud speciosius. A Pezizis quam evidentissime differunt.

Obs. 2. Priori simillimum Fungum, in ramis *quercinis* lectum, misit Cel. Maugeot. Forsan vero *in vivo* comparatus distingui potest.

6. *T. conspersa*. l. c.

Wahl.! *Suec.* l. c. *Sommerf.*! *Lapp.* p. 306.

Chev. par. p. 306.

Etiam hanc speciem globulo coronatam vidimus!

7. *T. saligna* l. c.

Wahl.! *Suec.* l. c. (e Lapponia!) *Chev. par.*

t. 9. f. 11. Ulterius conferenda est *Sph. palina*.

7. b. *T. Andromedae*. S. M. 2. p. 282. sub Cenangio.

Affinitatem cum Tympani, jam loco citato divinatain, specimina optima cel. *Schweinizii* extra dubium posuerunt. Priori affinis est.

8. *T. Viticola*. l. c.

Etiam e Gallia habeo. In disco aperto structuram potius Dacrymycis, quam Pezizae video. Vera hujus generis species.

9. *T. LONICERAЕ*.

Priori structura similis, sed minutie et forma subcylindrica certe diversa. *Ad ramos Lonicerae Periclymeni in Vogesis.* Maugeot. (v. s.)

XIII. CENANGIUM.

S. M. 2. p. 177. *Cfr.* Wahl. Suec., Sommerf. Lapp. Chev. par. — *de variis speciebus.* — *Icones analytiae: Schwein. Car.* t. f. 7 — 11. *Grev. Crypt. Scot.* t. 197.

CHAR. Cupula coriaceo-membranacea, primo arcte clausa (*Sphaeriae* aut *Hysterii* instar), demum ore integro labiatoque aperta, undique intus hymenio persistente, ceraceo, urceolato numquam globifero! tecta. Asci fixi, tenelli, filiformes, convergentes, persistentes. — *Cupula primitus extus furfuracea*, rite explicata *suborbicularis*, sed loco vel siccitate facile compressa, passim irregularis, laciniato-fissa, sed laciniis semper simul hymenio tectis, nec a disco placentaeformi discretis ut in *Phacidiis!* Color primitus non ater, demum vero saepius nigrescit; discus cupula dilutior, cum in *Pezizis* plerumque saturatior.

Aberrat. Cupula suberosa, discus plus nigrescens etc. in *C. Cerasi*, quod facile novi generis typus (*Dermea* S. O. V.), sed in praesenti distinguere superfluum duxi.

Obs. Angustius, quam hoc loco, numquam constringendum puto naturalissimum genus. Species ore integro orbiculari (v. c. *C. Ribis*), laciniato (*C. repandum* etc), compresso (*C. ferruginosum*) numquam separari possunt. Nec iis assentimur, qui tribus tres priores *S. M.* ut totidem genera proponunt. Inter species citatas affinitas luculentissima!; differentiae tribuum in eadem specie passim variant v. c. in *C. ferruginoso*. — Illas vero *Triblidii* species, quarum excipulum est corneum, primitus nudum, atrum, valvatim a nucleo placentaeformi discedens (h. e. *perithecium* verum!) ad *Phacidia* absque haesitatione iterum refero, ut olim in *Scler. Suec. exsicc.*, quam sententiam aliorum ob judicia non sine reservatione in *S. M.* supprimebam. — Hoc modo *Cenangii* genus optime limitatum; minime ulterius subdividen-

dum nec e forma, nec e situ solitario l. caespitoso, nec e cupulis stipitatis aut sessilibus, quae omnia in eadem specie varia sunt.

Trib. I. SUPERFICIALIA.

1. a. *C. Craterium*, maximum, subcaespitosum, nigro-badium, subclausum, intus cavum, subculo tomentoso.

Peziz. *Craterium*. *Schwein.*! *Car.* p. 91 t. 1. f. 7 — 11. bene (Auctor quoque *Cenangii* genus ibidem accurate indicat.)

Cfr. *S. M.* 2. p. 74. — Postquam eximiae hujus speciei specimina examinare licuit, de genere minime dubitamus. Vegetatione superficiali ab omnibus cognitis speciebus differt; velut vero pulveraceum idem ac sequentium. Simillimum est *Sphaeriae polymorphae*, sed intus cavum, undique hymenio cinctum. Et haec species passim laciniatim dehiscit!

Trib. II. ERUMPENTIA.

* ore orbiculari, saepius constricto. *Scleroderris*. *Pers.* — *S. M.* 2. p. 278.

1. *C. Ribis*. l. c.

Variat sparsum, simplex!

3. *C. Cerasi*. l. c.

Tubercularia Cerasi. *Schum.*! *Saell.* 2. — ex ipsius *Mycophylacio*, adhuc servato, cuius plurimae icones ultimos *Fl.* *Dan.* fasciculos ornant.

(8.) *C. chlorellum*, caespitosum, minutum, sessile, cupulare, aeruginoso-pulverulentum, ore collabente.

Facillime dignoscitur pulchella haec et distinctissima species cupulis, ut *Calicii chlorelli*, aeruginoso-pulverulentis, quo color interior nigrescens obliteratur. Individua 5 — 8 e cortice caespitosim erumpunt, sed basi non in corpus solidum connata, ut

in C. Ribis etc. Discus nigrescere videtur; equidem rite explicatum observare non potui. *Ad cortices Pinus Piceae in subalpinis Europae mediae.* Moug. (v. s.)

Obs. Hujus generis quoque videtur Pez. *Piceae* Pers. ! Myc. Eur. 1. p. 269 sive spec. inventoriis Chaillet. Idem fungus, *C. regulare* a me in Mscr. dictus, a Cel. Maugeot missus videtur, sed turbinato stipitatus, extus nudus, adultioris quidem aetatis. *Uterque in foliis Pinus piceae lectus.*

9. *P. Urceolus* I. c. p. 282.

E plurimis regionibus missus fungus! Cl. *Aspergren* ad ramos *Ericae* quoque observavit. — *P. globularis* Pers. ! Myc. Eur. 1. p. 326, cuius specimina ab inventore, ubique laudato Maugeot, accépi, varietas minor mihi videtur. — Denique suspicor, *Pez. Urceolum* Alb. et Schwein. Consp. p. 113 huc quoque pertinere. Utique recedit icon, sed Cel. Schweiniz ad hoc genus referendum monuit et characteres aegre proponuntur.

***ore angulato repando lobatoque. Triblidium Auct. ex parte.*

10. *C. triangulare.* I. c.

Plurima eximia specimina dedit Schweiniz, quae fungum hujus esse generis confirmant simulque affinitatem suam cum *C. quercino* confirmant. Tribus Cenangiorum eximie conjungit.

(11.) *C. repandum*, gregarium, turbinatum, fusco-pruinatum, demum nudum laeve cervino-nigrescens, ore repando laciniatoque inflexo, disco fusco.

Medium inter *C. Ribis* et *ferruginosum*, ut cui proprius vix dicas; puto posteriori. Ab illo differt cupulis tenuioribus, magis explicatis, ore repando laciniatoque in velum haud continuato; ab hoc forma haud compressa, laevitate; ab utroque cupula demum nuda, trita subnitente discoque suscescente.

In ramis exsiccatis Ribis petraei in Vogesis. Maugeot.
(v. s.)

- (15.) *C. fuliginosum*, cupulis in plaga lata effusas stipatis difformibus fuliginosis, disco pallido, subiculo late ambiente-effuso innatis.

Stromate, loco et hábitu *Sph. fuliginosae* Pers. adeo simile, ut, pluribus licet differentiis recedat, dubium videatur, num perfectior ejusdem sit status. Verum autem Cenangium (plures enim Sphaeriae erumpentes astomae sensim huc migrabunt) et ab omnibus, etiam sequente, cum quo bene comparavit Sommerfelt in litt., affinibus luculenter diversum. Optime dignoscitur stroinate sub epidermide cortici interiori innato, late ambiente effuso, humido nigrescente, sicco superne lutescente aut olivaceo. Cupulae simplices, nec caespitosae ut in *Sph. fuliginosa*, per epidermidem erumpentes, liberae, difformes; in perfectissimis tenues, corticeo-membranaceae, sublaciniatae, pruinosa, ferruginea, disco sublutescentes; in imperfectis minores, nigrescentes etc. Legi ad pedes Hallandjärs ad Domestorp. Sommerfelt! in Norvegia. Nestler! circa Argentoratum ubique in ramis salicis, v. c. capreae. (v. v.)

16. *C. turgidum*. I. c. p. 286.

C. fuliginoso utique affine, sed tubercula, cui insident cupulae, multo minora magis prominent, subhemisphaerica, intus tota lignosa (nec fungosa) et corticis colore; cupulae minores minus prominent. Dichaena facile dicendum.

Cfr. obs. ad *Sphaerias confluentes*.

*** ope compresso Clithris S. M. I. c.

18. *C. ferruginosum*. I. c. p. 287.

Grev. Cr. Scot. 197. Sommerf. Lapp. p. 301 Wahl. Suec. Neutiquam Phacidii species; a *C. Ribis*, triangulare, etc. nunquam genere divellendum.

24. *C. quereinum*. I. c. p. 289.

C. ferruginosi absolute congener! Eadem prorsus cupulae substantia et indoles; eadem exacte discructura imino color; idem velum pulverulentum, in Hysteris desideratum! Nulla labia peritheci, ne dicam nullum perithecium verum! Utpote ceteris magis inclusum nascens, etiam magis compressum; qui ad Hysterium referre malunt, explicatum vix viderunt. Vidiinus specimina maxime liberata etiam disco explanato orbiculari!

Sic Cenangii genus ut naturalissimum vindicatum nec cuin *Tympani*, *Phacidio* et *Hysterio* amplius commutandum puto.

STICTIS.

S. M. 2. p. 191.

1. b. *Stictis coccinea*, erumpens, ceracea, coccinea, primo tubiculariaeformis, demum urceolata, margine proprio obtuso.

Splendidus fungus, admodum versiformis. Junior Fusidium, adultior Tubulariam, perfectus Pezizam refert. Colore nitido optime dignoscitur. Cortici innatus, per epidermidem erumpens, saepius non prominens, passim vero emergens. Forma nulla constans; passim linearis, valde elongata, Hysterium referens; saepius orbicularis in speciminibus magis prominulis. Margo interdum fere nullus, sed in speciminibus priinitus Tubularioideis discus primo porosus, dein dilatatus, margine crasso obtuso. Rarius plura tubercula Sphaeriae coccineae facie conglomerata. In ramis emortuis Mori albae Junio. Chaillet. (v. s.)

3. *S. Lecanora.* I. c. p. 193.

Cfr. de hac specie Sommerf.! Lapp. 303. Peziza ocellata Pers., mihi non obvia, sed valde affinis visa, ex Auctore cit. varietas.

3. b. *S. nigrella*, erumpens, orbicularis, ceraceo-mollis, patellaeformis, disco nigro convexius-

culo, margine tenui farinoso albicante. Sommerf.!
Lapp. p. 303.

Similis priori; differt vero colore, disco plano-convexo, ex ascis prominulis punctato. *Inter membranas epidermidis Salicis phyllicaefoliae in Nordlandia Lapponica.* Sommerfelt.! In Populo. Chaillet! (v. s.)

4. *S. Pupula.* l. c.

Stictis radiata. Alb. et Schwein. p. 346? *Urceolaria monocarpa.* Dufour! ined. *Stictis mollis.* Pers. Myc. Eur. 1. p. 337. *Sphaeria venusta.* Sommerf.! in litt. *Stictis mollis.* Sommerf.! Lapp. p. 303. optime. (*Agyrium atrovirens.* S. M. 2. p. 232. *status abortivus.* *Tuberularia atrovirens.* Spreng. Syst. Veg. IV.)

Junior sistit globulos, minutos, erumpentes, farinaceo-floccosos, albos, disco punctiformi nigrescente impresso, intus ceraceos pallidos, in quo statu *Sphaeriae cubiculari* adeo similis, ut externa facie vix distinguas. Sensim vero dilatatur optimaque evadit *Stictis*, *S. radiatae* haud absimilis, sed discus minus immersus est, limbusque niveus haud prominet. Discus primitus inclusus pallidus, sensim exsertus, convexus, immarginatus, solutus et elabens, atrovirens; contextu grumoso-gelatinoso, floccis raris. Passim quoque limbi plures confluunt in crustam niveam, unde facies *Urceolariae* Achar. — Exstat quoque forma macrior, limbo nullo, habitu *Agyrii. Vulgaris et ad ligna Tiliae, Mali, Populi, Salicis* etc. *Sueciae, Lapponiae!* *Rutheniae!* *Germanyae!* *Pyrenaeorum!* etc. (v. v.)

10. *S. pelvica.* l. c. p. 196.

Primo sub epidermide bullas sistit, dein erumpens *Tuberulariae pallidae* facie, demum dilatata, excipulo obliterato; tamen hymenium marginatum, ex ascis punctulatum, tandemque elabens foveolam tantum relinquens. Et hanc optimo Chailletio debeo. (v. s.)

16 *S. farinosa* l. c. p. 198.

Hysterium cinereum. *Schwein.* ! *Car.* n. 245. fide spec. Auctoris.

Simillima sane *St. versicolori*, at peritheciis veri nigri rudimento magisque disco umbonato, quasi perithecio inclusi, maxime abnormis, genere fere dubia. Primo clausa, dein late aperta subelliptica, disco etiam cinerascente. *Etiam in Suecia in ligno putrido Populi tremulae.* — *In Liquidambare Carolinae* (v. v.)

17. *S. versicolor*. l. c.

Formae sane innumerae; allatis plures facile adderem. Forma a. et d. evidenter confluant; b. et c. aliaeque constantes quidem sunt, tamen vix distinguuntur ob statuam et vegetationem prorsus consimilem, praecipue cum species reliquae hujus generis acutis differentiis dignoscantur. Asci longi, sporidiis elongatis sed vix didymis. *Undique!*

17. b. *S. rhodoleuca*, erumpens, ovata, majuscula, plana roseo-alba pruinosa intus flava, margine spurio cincta. *Sommerf.* ! *Lapp.* p. 198.

Historia ounnino prioris, cuius forsitan filia est. Junior ligno prorsus innata, mox vero hoc linearis plaga rumpit marginem formans et deinde discus prominet convexo-planus, 1—2 lin. longus. Praecipuum differentiam ostendit color roseus apparet e substrato flavo, per pruinam albam translucente. Asci longi, sporidiis 6—7 oblongis didymis. *In truncis decorticatis Populi; inque ramis et strobilis Pinum Europae borealis et australioris.* (v. s.)

Obs. Primus inventor est amiciss. *Prevost*, qui plurimos ante annos ad strobilos *Pini silvestris* in Normannia Galliae legit. Jam 1823 quoque prona specie misit accurat. *Mougeot*; nomen tamen Cel. *Sommierfeltii*, utpote publicatum, recepi. Tot observatorum fide non amplius, ut olim, ad priorem rejicio.

c. *S. alba*, erumpens, prominens, elongata, immarginata, constanter nivea, disco convexo farinaceo.

Sclerotium album. Dec. ! Ft. Franc. et in Mem. Mus. d' Hist. Nat. 1816. p. 411. Chaillet ! in litt. (Quod alii, v. c. ob auctoritatem Wallroth, sub hoc nomine miserunt, est. St. versicolor). Stictis alba. Fries exs. fasc. IX.

Et hujus cum *S. versiclori* affinitas perspicua est, tamen species luculenter diversa et insignis, habitu fere Sclerotii, praecipue in statu vetusto superficiali. Farinacea apparet tota, tamen contextus adest loccosus et primitus : dsunt asci ampli genuini. Limbus nullus adest. Color constanter albus et secescens magis niveus, numquam nigrescens. *Ad igna quercina Europae tam borealis, quam australis.* (v. v.)

Obs. 1. Cel. WEINMANN e Ruthenia ens, copiose in fimo vaccino lectum, quod quid sit, merito ambigitur, aliquoties misit ; tam mirabile est, ut silentio non omnino praetermittendum. Ex habitu Stictis species, immersa, ovata, lutescenti - pallida, limbo primo tegente clauso, dein in alas duas obliquas dehiscente. Forma, licet irregularis, adeo constans, ut inter centena individua ne unicum quidem vel magnitudine levissime varians videre liceat. Exinde animalis exuvias credidi, sed Entomologi nostri inctlytissimi haud noscunt. Ulteriori examine dignissimum.

Ops. 2. Stictis Betuli S. M. 2.p. 193 ad novum genus, CRYPTOMYCES Greville! Crypt. Scot. t. 206, pertinet. Praeter Cr. Betuli et Vauchii, a Cel. Greville missum ! aliae mihi innotuerunt species, quibus confirmatis genus monographice tractare in animo est.

XV. SOLENIA.

S. M. 2. p. 200.

4. *S. ochracea*. l. c. p. 201.

Abundantem legi in truncis putrescentibus Fagi autumno. Eximia planta et valde apud nos gregaria stipata omnino, speciminibusque exoticis major. In paroecia *Lidhult Smolandiae*. (v. v.) Varietatem cylindricam misit *Wallroth*.

5. *S. pallens*, clavato-cylindrica, glabra, hyalino-pallescens, ore contracto subpruinoso albicante

Situs admodum gregarius, sed non fasciculatus l. stipatus. Substantia tenuis, sed siccata rigescens, a prioris subtomentosa admodum diversa; extus quoque glaberrima est, colore peculiari subpellucido pallescente, tantum ad apicem subclausum pruina obsoleta alba micante. *Ad ligna Rutheniae circa Petropolin.* Weinmann. (v. s.)

6. *S. Urceolata*, sessilis, urceolata, cinerea, extu farinacea. — Wallr. ! in litt. — Cfr. S. M. 2. p. 201

A reliquis sui generis utique distinctissima, unde genere fere dubitetur. Tamen ob substantiam tenellam membranaceam vix ac ne vix quidem Peziza esse potest. Situs gregarius, irregulariter stipatus. Forma exacte urceolata, in siccis ob tenuitatem irregulariter contrahitur. Discus glaber, sed ascos reperire non potui. — Verosimile est *P. urceolatum* Fl. Dan. t. 1077. f. 1. huc pertinere quae vero extus pilosiuscula, cum nostra specimina flocculoso-farinacea. *In sarmentis Clematidum.* Wallroth (v. s.)

Obs. Aliae species, a variis ut novae communicatae, haud ita evidentes sunt, ut inter meas recipere potuerim. — Novo scrupuloso examine in vi vo genus Isariis proximum vidi.

XVI. CYPHELLA.

S. M. 2. p. 201. *Syst. Orb. Veg.* 1.

Obs. Eximum hoc genus, utpote hymenio infero, ascis primo instructum, cum *Cantharelllo*, *Thelephora*, *Tremella* etc. vix comparandum, tamen melius san-

bm his, quam cum Pezizis, jungitor. — Nulla *C. musciculae* cum *P. axillari* affinitas.

I. b. *C. Cupressi*, membranaceo – scariosa, cupula vertice porrecto stipitata fusca, margine inciso – repando, disco subrugoso.

Merulius Cupressi. Schwein. ! Car. n. 835.

Exiinium generis decus. Substantia admodum peculiaris, vere scariosa, contextu vesiculari. Est itaque diversissima planta, quamquam *C. Digitali forma subsimilis*. Minuta (nostra spec. 3 — 4 lin. alta limboque aperto aequa lata), imbricata, una cum stipite brevi dorsali subcentrali continuo deorsum angustato subcampanulata, pruina alba densa tecta, qua detersa nitens. Cupula subrotunda, margine tantum inciso – lobata, disco „plicis pectinatis confertissimis anastomosi junctis“, sed omnino microscopicis, ut ad genus distinguendum haud valeant; interea affinitatem generis, quam I. c. notavi, cum *Cantharellis* exiunie confirmant. In hymenio equidem ascos non reperi. *In ramis Cupressi Carolinae.* (v. s. a Cel. Schweiniz miss.)

Pone genus *Cyphellae*, quod olim procul dubio aptiorem locum (cfr. S. O. V. I. c.) sibi vindicabit, in serere liceat descriptionem fungi maxime insignis et rarissimi, forma quoddammodo *Cyphellae*, ascis *Pezizae*, at *hymenio infero laevi Auriculari* – naruin distincti.

MIDOTIS. Fries.

Syst. Orb. Veg. p. 363.

CHAR. Hymenium inferum! laevissimum (exsiccatione rimosum) a pileo discretum et separabile. Asci immersi, longi. — Receptaculum cartilagineum, forma omnino peculiari distinctum.

Obs. Forma longe aurita *Midae aures* in mente revocavit indeque nomen desumsi. Hymenium

Pezizarum quarundam, v. c. *P. vesiculosae*, simile sed ob hymenium inferum ad *Auricularinos* referenda.

1. *M. Lingua.*

Solitaria, suberecta, obovato-oblonga, utrinque plana, margine leviter deflexo, 2 unc. usque alta, stipite brevissimo lateraliter instructa. Stipes 1 — 2 lin. longus, glaber, sublaccato-nitens, fragilis, margine receptaculi rufobadio ab hymenio distinctus, sed in pileum abiens. Pileus sive pagina sterilis laevis, glabra, azona, badiofuscata, subfuliginosa; in alio specimine laccatonitens visa. Contextus floccosus, albus; recens mollis videtur, siccus cartilagineus. Hymenium molle, absque papillarum vestigio, nigricans; siccitate rimoso-foveolatum, sub lente subpruinatum, unde sporidia haud elastice explodi videntur. Affinem nullum novi fungum; singas *Pezizam leporinam* resupinatam, sic ejus habebis ideam. *Ad bases truncorum in Vallisia.* Schleicher. (v. s.)

Obs. Quod Boletus inter Polyporeos, Fistulina inter Hydueos, id Midotis inter Auricularinos esse videtur. A *Guepinia* ascis differt.

ORDO V. TREMELLINI.

Obs. In hoc ordine, aut genere aliis, nimium substantiae gelatinosae tribuitur. Genera ista maxime insignia *Ditiola* et *Prinula** huc referenda sunt, neglecta forma et substantia receptaculi. *Dacrymyci* certe proxima sunt. Alia genera alibi addam; hoc loco insero maxime insigne sequens.

1. A. GUEPINIA. Fries.

Syst. Orb. Veg. p. 92. (non Bost., quae *Teesdalia* Brown,

* Obs. *Tuberularia sulcata*. Schum! Saell. *Crinulae similis* et altera forsus species.!

CHAR. Receptaculum cartilagineo-gelatinosum, pileatum, forma variuin. Hymenium gelatinosum, inferum, persistens (haud disfluens) intus subtubulosum.

HIST. Summum atque elegantissimum hujus ordinis genus, a sequentibus omnibus hymenio infero distinctissimum, nexus cum Pileatis luculenter demonstrans. Exidiis et Ditiolae vero hymenii structura proximum. Vide optimam Cel. Schwae-grichenii iconem analyticam in *Schwein. Fung. Car. t. 2. I. f. 3.* — Ob elegantiam insignem dicavi ornatissimo Botanico Cel. Guepin, totius rei herbariae peritissimo, qui rarissimos Fungos detexit; Phanerogamis, Muscis, Lichenibus et Fungis herbarium meum insigniter-auxit.

1. G. *Helvelloides*.

Tremella Helvelloides. *Dec. Fl. Fr. 2. p. 93.* secundum specimina inventoris Chaillet! — *Syst. Myc. 2. p. 211.*, quod conf. — *Pers. Eur. 1. p. 100.*

Obs. 1. Fungus tam versiformis, ut ad specimina, copiosissima licet, sicca aegre describantur. Nunc stipite longo sursum attenuato instructus; nunc subsessilis, caespitosus, infundibuliformis; integer et dimidiatus; varie contortus et lobatus; sed hymenium semper inferum, laeve, glabruin, laete coloratum. Paginam sterilem etiam leviter albido-flocculentam vidi. *Tam ad terram, quam frustula lignea putrescentia etc.* (v. s.)

Obs. 2. Hujus quoque generis est *Trem. rufa*. Jacqu. *Misc. Austr. 1. p. 143. t. 14*), *Schwein. Syn. Car. n. 1140*, (qui etiam a reliquis Tremellis diversissimam observat,) *Pers. Myc. Eur. 1. p. 103*, (qui jam ex icona sui esse generis observat); ipse „dubii loci“ fungum in S. Myc., genere ignoto, omisi. Specimina vero, quae jam mihi adsunt, praecedenti speciei adeo simillima sunt, ut equidem has plantas specie distinguere non ausim.

2. *G. Spathularia*, suberecta, pileo dimidiato spathulato stipiteque pubescentibus glaucis, hymenio aurantiaco plicato.

Merulius Spathularia, Schwein. ! Car. n. 834. t. 2. 1. 1—3.
optime.

Fungus caespitosus, more Ditiolæ (certe affinis, etiam coloribus) radicatus, 2. unc. usque longus, sed valde delicatus, tremellosus; forma ad generis typum maxime varia, saepe Cladoniae scyphiferae cujusdam, linguae etc. Villus pilei et stipitis ejusdem fere indolis ac Ditiolæ. Hymenium eleganter aurantiacum, tenue, nervis plicisve tenellis in stipitem decurrentibus ornatum; haec vero a plicis Ditiolæ prorsus diversae sunt, genuinae nec ab hymenio diffluente ortae. *In ramis putridis Carolinae, omni tempore, frequens.* (v. s. a Schwaegrich., Schweiniz communic.)

Obs. 1. Licet forma diversissima sit; fructificatioque differat, fungos tam affines, quam *Guepinia Spathularia*, *Ditiola radicata*, *Naematelia rubiformis* et *Dacrymyces stillatus* revera sunt, in diversos ordines collocare non possum.

Obs. 2. Plures hujus generis, in frigidis regionibus non observati, in tropicis adesse videntur. Vidi e Brasilia speciem rubram, stipiteque quoque laterali, sed ex unico specimine describere non decuit.

I. TREMELLA.

S. M. 2. p. 210. exclus. Trib. 1. (quae *Guepinia*).

3. *T. frondosa*. l. c. p. 212.

Varietatem colore obscuriore, hic tamen potissimum spectantem, misit Cel. Wallroth. — Sic et Mougeot misit formam *T. foliaceae* l. c. colore badio lectam in *Vogesis* ad truncos Fagi.

5. *T. lutescens*. l. c. p. 213.

Caveas, ne plurimorum more cum *Tr. mesenterica* commutes! — *Nostoc luteum mesentrii forma* Vaill. par. t. 14. f. 4 huc utique pertinet indeque hoc nomen revera *Tr. lutescentem* primitus spectat. — At *Retzius*, qui primus *Tr. mesentericam* descriptis, *Tr. mesentericam* hodiernam ante oculos habuit. — *Tr. aurantium* Schwein.! inter utramque medium, *Petropoli legit Weinmann!*

11. b. *T. indecorata*, sessilis, rotunda, tumida, convexa, plicata, opaca, sordida, sicca, nigrofusca.

T. ephisphaeria, *Chaill.*! in litt. *T. populina*, *Moug.*! in litt. *T. indecorata*, *Sommerf.*! *Lapp.* p. 306. (A tribus hujus aevi inclytissimas Mycologis distincta est; nomen *Cel. Sommerfeltii*, cuius descriptione utor, utpote publicatum recepi.)

E cortice ramorum rotunda erumpit, primo sicca epidermidem vix excedit et tunc aspero - corrugata, dura; madefacta tumet, superficie convexa, plicata, opaca ob sporidia pulveracea, e livido oliveoque fuscescens, intus concolor, quasi e pluribus lobis connatis composita, 2 — 4 lin. lata, 2 lin. crassa. Substantia satis firma. In alpestribus Norvegiae ad ramos *Salicis phylicaefoliae*; in montanis Europae mediae ad *Populos* etc. (v. s.)

O'b s. Tremell. dubia *Spreng.* *Syst. Veg.* IV. est larva Gasteromycetis, forsitan *Physari hyalini* Pers. — *Tr. vesicularia* L. c. certe non Fungus. Cfr. *S. M. 2. p. 235.*

II. EXIDIA.

S. M. 2. p. 220. Nees. officin. Plant. cum analysi eximia!* *Sommerf.* *Lapp.* p. 307. *Auricularia*, *Wahl.* *Suec.* *Exidia et Spicularia*, *Chevall.* *Par.

Obs. Plurimae formae nuperius examinatae de naturali nexu omnium specierum in certiore redididerunt. Possunt tamen, ut vult *Cel. Chevallier*, tribus nostrae ut genera considerari. Equideum tamen II.

C

potius conjunctim tracto. Cel. Sprengel a Tremellis non distinguit.

2. b. *E. lobata*, effusa, tumida, plicato-costata, fuscescenti-livida, margine lobato, subtus tomentosa zonata fulvescenti-albida. Sommerf. ! in Tidsk., natur. (Christiania 1827) cum icon.

En descriptionem accuratam inventoris: „Gregarina subimbricata. Basis tenuis inter strata corticis nivalatur. Junior subapplanata, sed ubi libere sese evolvit, perfecte dimidiata, margine lobato, lobis rotundatis. Hymenium laeve, sine papillis, sed interdum rore caesio tenuissimo (sporidiis forsitan) adpersum, ceterum plicato-costatum, tenax, in junioribus fulvescenti-lividum, in maturis fuscescenti-l. brunneo-lividum, sub lente fulvescens, gelatinam lacteo-hyalinam includens. Pagina inferior dense tomentosa, tomento molli subfasciculato tenacissimo, zonis nunc strigoso-tomentosis, nunc brevissime tenuissimeque tomentosis, nunc glabris hymenio coloribus ornata sub lente fila singula e pluribus conflata apparent. Substantia interna pulposa, filii et vesiculis subtilibus repleta (iconi Exid. recisae, a Dittmar. datae simillima!); tubuli adeo tenuissimi ut sub vitris quam maxime augentibus striae tantum appareant! Sicca membranam rigidam nigrescentem sistit.“ — Per plures dies madefacta specimen ab inventore data demum perfecte revivisebant Maxima generis, usque ad 7 unc. longa, 2 — 5 unc lata, 1 — 2 lin. crassa. Affinis *Phlebiae?* mesentericae et cum eadem forsitan passim commutata. In corice truncorum vetustorum *Fraxini*. Perennis. (v. s.

5. *E. recisa*. Syst. Myc. 2. p. 223.

Speciem affinem, sessilem, subtus costatam in Populo fustigiata legit Maugeot. Viva describenda.

7. *E. glandulosa*. L. c. p. 224. Sommerf. ! l. c. (spiculos.)

Tr. glandulosa, *Spreng.* *S. V. ex parte*. *Auricularia*.
Wahl. Suec. n. 2149. *Spicularia*. *Chev. Par. p. 94.*
 (*Tr. atra t. Dan. Fl. 884.* certe hujus loci.)

Obs. E. repandam et E. saccharinam etiam in
Lapponia Sommerfelt! (Cfr. I. c.), *Ruthenia Wein-*
mann! *Germania*. *Schubert!*

III. NAEMATELIA.

Obs. Nomen genericum, quod Cel. *Sprengel* dis-
 ciplicuit, sub *Sphaeronaemata* vindicabo.

1. *N. encephala*. l. c.

Sommerf. Lapp. p. 227. *Tr. encephaloides*. *Spreng.*
Syst. IV. p. 534., sed *N. nucleata* *Schwein.*, ex au-
 thenticis speciminibus!, eximie distincta.

2. *N. rubiformis*. l. c.

Speciminibus forsan perperam determinatis dece-
 ptus ad *T. lutescentem* retulit *Spreng.* l. c.; inter ge-
 nuinas stirpes affinitas vix adest. — Affinitas potius
 adest cum *Ditiola* et hoc genus aptissime inter Nae-
 mateliam et *Dacrymycen* inserendum!

IV. DACRYMYCES.

S. M. 2. p. 228. Cfr. *Wahl.*, *Sommerf.*, *Grev. Fl. Crypt.*
Scot. t. 159. cum eximia analysi.

3. b. *D. roseus*, minutus, cupulaeformis, mollis, roseus.

Pezizulam plane refert, novumque offert exem-
 plum, quam erroneum sit omne cupulare ad illud ge-
 nus rejicere; nam analyticè examinatus verissimus
Dacrymyces, insignis fibris flexuosis contextis, qui-
 bus interspersa sporidia globosa. Puncto vix major.
In Jungermannia byssacea Vogesorum. Maugeot. (v.s.)

Obs. Forma similis *Pez. Jungermanniae* ascos
 habet distinctos clavatos octosporos.

3. c. *D. caesius*, rotundatus, convexus, deinde sub-irregularis, centro depresso, sordide lacteus sub-hyalinus. *Sommerf.*! *Lapp.* p. 309.

Pezizula in diffinem hic quoque sistit; semine cannabino vix major occurrit, siccus paene evanescit, at madefactus iterum reviviscit. Omnino superficialis. *In parietibus putridis Saltdalen Nordlandiae.* (v. s.)

3. d. *D. tortus*, subrotundus, radicatus, convexus, disco depresso immarginatus, laevis, lutescens, demum tortus hyalinus.

Tremella torta. *Willd.* in *Bot. Mag.* p. 18. *Dacr. lacrimalis.* *Sommerf.* *Lapp.* n. 1753.

Pezizam 1. potius *Helotium Auctorum* refert, si findatur lignum, inter cujus rimas stipes eximie, Ditiolae instar, radicans delitescit. Hic si e crypta sua solvitur, admodum distinctus, teres, sursum dilatatus in cupulam primo late turbinatam, demum lenticulari-reflexam et subtus excavatam (*Helotium Auct.*); at supra lignum sessilis appareat, laevis, sero diffluens. Color sordide lutescens, demum albus, hyalinus; siccior vero luteo-squalidus; vetustus exsiccatus luteo-fuscus. *Ad ligna putrida Pinii frequens, praecipue exeunte hieme.* (v. v.)

Obs. Nomen triviale antiquissimum et optimum recepi, cum recentius *lacrimalis* cum generico identicum variisque dubiis prematur. Alii sub hoc *Peziz. chrysocomam*, alii vere distinctum *D. stillatum* vendunt. E specimine mecum benevole communicato hunc praecipue sub *Dacr. stillato* intelligit illustr. *Nees ab Esenbeck*, at cum et hujus synonyma allegarit, nomen jam ubique receptum servabit.

7. *D. Urticae.* l. c. p. 231.

De genere hujus speciei, *Fusario*, cfr. exiuniam analysin Cel. *Greville!* *Fl. Crypt. Scot.* t. 10.

V. AGYRIUM.

Obs. Vix credam hoc genus cum Tremellis Clavatis aut Tubulariis conjungendum. Membrana tegitur hymenina; sporidia minime pulvéraceo-nuda, ut Tubulariae. Bene Cel. Wahlenberg typice dixit „*Dacrymycen maxime marcescentem*“.

3. A. rufum. S. M. p. 231.

Lichen hyloicus. Achar. ! Prodr. p. 16. — *Agyrium rufum.* Grev. Crypt. Scot. t. 232. optime! *Wahl. Spec.* n. 2154. Chevall. par. p. 99. Sommerf. Lapp. p. 309. *Tremella sarcooides infans.* Spreng. Syst. IV. p. 536. *Tubularia rufa.* Spreng. l. c. p. 564.

B. A. pallidum. Chevall. l. c. (et mihi constans visum, at simul nimis affine.)

Obs. Agyr. atrovirens jam supra inter Stictes allatum.

VI. HYMENULA.

S. M. 2. p. 233. (*Hymenella*.)

Obs. Non potest non vitium hypothetae esse, quando hoc genus in Spreng. Syst. Veg. IV. ad remotissimam *Thel. odoratam* citatur.

2. b. H. umbilicata, orbicularis, submarginata, atra, centro umbilicata.

Peziza umbilicata. Pers. ! Myc. Eur. p. 323.

Fungillus minutus, orbicularis, lineam vix attinens, ater, opacus, pellicula epidermidis (ut appareat) relatus. Discus tremellosus, haud ascigerus. Bene habitum et characteres generis servat, in statu quo a Persoonio observata et a me visa; at inquirendum, num in umbilico centrali perfectior fructificatio latuerit. In caulis siccis Gentianae luteae in jugis Vosorum. (Mougeot. v. s.)

l. H. Arundinis, l. c. p. 254.

Ad litora lacus Ringsjön Scaniae abunde; in Smolandia vero non obvia. — *Tremella Arundinsi*

Pers.! quoad specimen inventoris Chailletii, potius est Leptostroma, at mire convenit descriptio:

5. *H. rubella*, seriatu - elongata, immarginata, laevis, fulvo - coccinea.

Habitus Leptostromatis, at colore nitidissimo absque peritheciis vestigio faciliter dignoscitur. Variet elongata, confluens, in plures series parallelas disposita, tenuissima et tota arcte adglutinata. Substantia *H. vulgaris*. Ad culmos *Typhae latifoliae* circa Angers Galliae occidentalis. Guepin! (v. s.)

SCLEROTIACEAE.

Syst. Myc. 2. p. 239. *Cfr. s. Orb. Veg.* 1. p. 153.

Obs. Genus *Sclerotium*. Auctt. hunc ordinem constituit. De eodem in plura genera disponendo non omne dubium sublatum videtur. Non loquor hoc loco de portentoso *Pachymate*, quod adeo diversissimum, ut cum reliquis haud comparari debeat, potius cum *Tubere* aut *Scleroderinate*; sed de Europaeis, facie saltim congruis. Sed eadem accuratius inquirenti valde diversam eorum esse naturam et indolem videre liceat. Veniet forsitan dies, qui eadem in Systemate longe semoveat. Nam *Pyrenium* (saltim species a me lecta) et *Periola* structura a ceteris multum recedunt, ut prius saltim, licet non gelatinosum, *Tremellinam* formam facile dicas. *Acrospermum*, inepte cum *Clavatis* comparatum, non minus insigne ob substantiam internam tubuloso-fibrosam, sporulis distinctis primum in tubulis inclusis. Cfr. optimam iconem analyticam *Grev. Crypt. Scot.* t. 182! — *Rhizoctonia* Dec. vix minus insignis, tam vegetatione, quam sporangiolis compressis angulatisque. Cfr. analysis speciei optime evolutae *Chevall. Par.* t. 10. f. 8. c. Major sane cum *Erysiphis* affinitas, quibus a Cel. *Link* quoque associantur. — *Acinulae* limites ad *Sclerotia* quedam forsitan extendendi, sed

genus a veris Sclerotiis differre testatur omnis. *Gasteromycetum* analogia. Velum prorsus diversam indicat vegetationem. Varia ceterum genera, inter quae prorsus nova *Cenococcum*, *Mylitta* etc. maxime eminent, intus distincte fructificantia, videoas sub *Perisporiis*, cum quibus re ipsa *Sclerotiacorum* ordo jungendus, licet evidens quoque cum *Hymenomycetibus* adsit nexus. *Cfr. S. M. 2. p. 273.*

I. PACHYMA.

S. M. 2. p. 242. Syst. Orb. Veg. p. 153.

A Sclerotio differt hoc genus, ut *Scleroderma* a *Trichia*! — Idem videtur *Gemmularia* Rafinesque.

1. *P. Cocos.* l. c.

Lycoperdon solidum. *Gronov. Virg. 1. p. 176. Transact. Linn. Soc. Lond. XII. p. 368.*

II. PYRENIUM.

S. M. 2. p. 243. Syst. Orb. Veg. p. 64.

1. *P. terrestre*, subglobosum, primitus farctum, extus intusque aureum. l. c.

2. *P. lignatile*, rotundato - difforme, primitus inane, extus intusque pallidum. *Stirp. Fems. p. 71.*

a. luteolo - pallidum.

b. albo - lateritium. *Grev. Fl. Scot. t. 276.* speciose.

Fungus admodum nobilis et singularis! Aggregatus, confluens, rotundatus l. valde difformis, carnosus, mollis, bullato - inflatus, inanis, Pisi cocti magnitudine, saepiusque ejusdem coloris. Exsiccatus pallescit, fit rugulosus et quasi villosus (recens vero omnino glaber apparet), sporidiis emersis conspersus. Intus ad latera cavi fibrosus est; contextus ceterum floccosus, sporidiis globosis minutis in ambitu disper-

sis (non vero nudis) immixtis. Quamquam Sclerotium referat, cum eo nequaquam conjungi potest. A *Dacrymyce* recedit substantia, fructificatione situque prorsus superficiali. Eximie itaque jungit Fungos Tremellinos et Sclerotiacos, at ubi hi cum Gasteromycetibus junguntur, praesens genus inter Hymenomycetes maneat. *Lignum amat succoso-mucilaginosum. Primum supra ligna Pini carie consumta, farina cerealium putrescente tecta et saepe aqua conspersa ad molam prope Åelmas agri Femsionensis (1823 — 1827), Septembri; dein ad truncos mucilagine nigra obductos in pinetis uidis Polyporisque lignosis, v. c. P. pinicola, putrescentibus jamaestate legi. Locis similibus Scotiae itidem repertus.* (v. v.)

IV. SCLEROTIUM.

S. M. 2. p. 246.

6. *S. vulgatum.* S. M. p. 249.

g. Bryophilum, globulare, stramineo-albidum, laeviusculum, intus concolor.

Vulgato ceterum simile, sed ob locum peculiarem seorsim notari meretur; erumpit nempe e lana vestiente surculos Dicrani polyseti, Petropoli autumno lectum. Weinmann. (v. s.)

6. b. *S. carneum,* liberum, minutum, globosum, laeve carneum.

Omnino nudum, superficiale, basi tamen affixum, magnitudine in seminis cannabini vix attingens aut punctiforme. Sphaeriae sanguineae simile, sed pallidius, astomum et verum Sclerotium! Colore pulchro immutabili insigne. In pagina interiori corticis abiegni viscidii, locis uidis projecti. Aug. Sept. (v.v.)

7. b. *S. olivaceum,* liberum, globoso-inaequale, viridi-olivaceum, siccum subcollabescens scrobiculatum corrugatumque atrum, intus pallidius.

S. olivaceum. *Fries exs. Dec. XXXVIII. Stirp. Fems. p. 85.*

Scleratio semini propinquum, at inter omnes affines species nobilissima et pulcherrima; recens molliuscula, *Tremellae!* facie, etiam ob colorem atque plicas superne saepius prominentes. Color recens eleganter viridi-olivaceus, subpellucens, versus lucem vibrans, intus sordide olivaceo-virens pallidior; in siccis ater, opacus, intusque magis exalbicans. Forma subglobosa, sed inaequalis, plica una alterave insignita; secca saepius collubens, umbilicata aut scrobiculata plicatave, superficie insuper corrugata; Scl. semine paulo major, laxe adhaerens. Sporidia emersa et in hac recenti vidimus. In foliis coacer- vatis, praecipue *Alni*, juxta rivulos in silvis opacis, glacie et nivibus liquefientibus abunde legi in agro Femisionensi. (v. v.)

8. b. S. splendens, emerso-liberum, lenticulare, laeve, e purpureo mox aternum, nitens, intus candidum.

Species adeo distinctissima, ut vix affines adsint, forma satis constanti (specimina tantum juniora exsiccata collabescientia minusque nitida) et nitore insigne. Nudo oculo laevissimum, at sub lente, pro generis more, at minus distincte rugulosum. Cortex exterior in hac evidenter distinctus, quam in ceteris. Magnitudo seminiis *Viciae*. In stercore circa *Petropolin*, itidem a *Weinmanno* distinctum. (v. s.)

11. S. tectum. l. c. p. 251.

Siccum pro more corrugatur; *Scl. semini*, potius, quam *S. duro* affine. Optima specimina ad radices Dauci lecta misit *Wallroth*. Alia, et huc referenda, *Fr. Nees ab Esenbeck*, de quibus: „*medulla Brassicae Napi in Sclerotium indurescens.*“

17. S. Rhizomorpha, globulare, inaequabile, extus intusque cervinum, radicibus Rhizomorphae instrutum!

Adinodum memorabile radicibus, Rhiz. cuidam corticatae! simillimis, filiformibus, teretibus, ramosis per lignum repentibus, quae certe ad hoc Sclerotium pertinent. Forma et superficie inaequabile, Pisum aequans l. minus, extus nigrescens, intus pallidius. *In ligno putrido Populi nigrae.* Guepin! (v. s.)

22. b. *S. Lathyris* Moug!, punctiforme, minimum, globulare, nigrum, intus concolor, e subiculo villoso griseo emergens, liberatum.

Plantula singularis, non Erysiphe species, potius Perisporii, at accuratissimum examen ob minutiem siccum respuit, intusque omnino solidum, simile, absque ostioli vestigio. Nudo oculo puncta conferta refert subtilia, armato globulos minutos fere liberos. Subiculum crustaceum quasi e fibrillis caulis solutis appetit. *In caulis emortuis Euphorbiae Lathyris.* Moug. (v. s.)

25. b. *S. protuberans*, erumpens, rotundatum, supra planiusculum, sulcatum, fuscum, intus griseum.

Valde memorabile! E ligno fere incolumi protuberat, nec e ligno rimoso emergit, quare superne semper ligni fibris tectum manet; hae fibrae fungum superne cicatricosum et sulcatum reddunt. Forma plus minus indeterminate rotundata, elliptica etc. Contextus firmus, vesiculosus, quo eximie differt a subsimilibus formis *epixylis*, pro Sclerotiis mecum simul communicatis. Color squalidus, opacus, obscure fuscus, primo intuitu nigrescens. *Ad ligna populi-* na etc. *Galliae, circa Rothomagum Prevost;* item *pro nova specie misit Mousgeot;* et *Sueciae, unde ab As-* pegren *habeo.* (v. s.)

25. c. *S. emergens*, emersum, nudum, rotundatum, subradicatum, compactum, demum corrugatum spadiceum.

S. fulvo etc. sat simile, ob locum vero lignabilem basinque subradicatam abunde differt. Habi-

tus potius *Dacrymycis*, a quo vero substantia compacta dignoscitur. In rimis ligni emergit, sparsum, persistens, vix lineare superans; numquam depresso. *L. Pezizoideum. Ad ligna vetusta pinea, perenne.* (v.s.)

26. d. *S. roseum* Moug.!, inclusum, erumpens, oblongum, longitudinaliter sulcatum, intus amoena carneum.

Nobilis species! Forma gaudere videtur eximie regulari, oblonga, apicibus aequaliter rotundatis obtusa; pagina inferiori applanata, culmi fibris adnata; exteriori tumida, culmo dehiscente nuda, longitudinaliter sulcata, striataque, inaequabili, nigra, opaca; interior vero color amoenissime incarnato-roseus! Magnitudo varia $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{2}$ unc. et ultra longa. „*In culmis Scirpi lacustris Argentorati legit Botanicus solertissimus Kneiff*“ Moug.! in litt. (v. s.)

28. b. *S. corrugatum*, erumpens, prime disciforme pallidum, dein tuberoso-prominens atrum scruposo-rugosum, intus griseo-albidum.

In statu juniori Stictis speciem v. c. *S. phacioidem* refert, erumpens, disciforme, lacinias epidermidis laceratae cinctum; adultum vero Tuberculariam quandam nigricantem, opacam, valde scruposo-rugosam. Substantia solito magis ceracea. Ad Dothideam aliudve genus referre non potui, praesente tantum fructificatione Sclerotii. *Ad caules Althaeae in Gallia occidentali circa Angers legit Guepin!* (v. s.)

29. *S. rugulosum*. l. c. p. 255.

Hanc speciem locis prorsus similibus etiam in America septentrionali legit Cl. Schweinitz, et sub *Scl. Merulii* nomine misit.

33. *S. Cyparissiae*. l. c. p. 256.

Secundum specimen a plurimis nostris in Gallia amicis simulque liberalissimis Hypodermiis valde affine et, erumpens licet, ad quartam tribum possimum referendum. (v. s.)

37. *S. Orobanches*, l. c. p. 257.

Haec Americana species etiam in *Orobanche majori* Scaniae et Germaniae adest. Tam ab hoc, quain a *S. vario* certe differt *S. Lycopodii*, insignis plantula et rarissima.

39. *S. pyrinum*. l. c. p. 258.

Obs. Tremella ustulata. Rebentisch potissimum est *Dothidea Lichenum* Sommerf. — Sub hoc nomine insuper accepi fungum singularem nigrum tortuosum coriaceo-membranaceum, atrum, intus inflatum inanem, fere ut Pyrenium, sed fructificatio distincta defuit, sine qua equidem fungos non determino. Passim obviam venit in fructibus Rosarium ad terram dejectis exsiccatis. (v. v.)

42. *S. durum*. l. c. p. 259.

Sphaeria solida. Sowerb. fung. t. 314 e Grev. Fl. Or. Scot. t. 1.!

3. *Hyacinthi*, minutum, haud striatum, rugulosum, atrum,

Facie omnino propria species, sed characteres acuti proponi nequeunt. In caulis capsulisque *Hyacinthorum*, *Scillae nutantis* etc. — et idem fere in foliis gramineis. Maugeot, Guepin etc. (v. s.)

48. b. *S. circumscriptum*, immerso-innatum, depresso-sum, intus album, linea circumscribente atra a matrice limitatum, oblongum.

Ab omnibus dignoscitur vegetatione non tantum innata, sed et immersa et substantia cum matris prosus connata (nullo modo separabili), tantum linea nigra distinctum. Superne epidermide tectum, cymbiformi-depressum. In foliis *Yuccae*. Misit Weinmann. (v. s.)

55. *S. herbarum* l. c.

f. *Epilobii*. Chaill.!

Ceteris magis explanatum, ceterum distingui haud potest. (v. s.)

O b s. Inter plura mihi ab amicis missa Sclerotia maxime prominentes species hoc loco tantum descripsi. *Sclerotium pilulare*, a Weinmanno detetum, sub *Cenococco* describendum. *Scl. Gentianae* etc. vide sub *Pistillaria*. — Duae insuper adsunt plantulae habitu Sclerotii, sed structura prorsus diversae, quas obiter memorem:

- a. „*Scl. epixylon*“ Pers. ! ined. Tuberculum ligno appanatum, sed superficiale (non adnatum) $\frac{1}{2}$ unc. usque latum, plano-depressum, obtuse lobatum, opacum, strum, inaequabile. Intus sordide album, at contextus floccosus, hinc hujus generis esse nequit. *Ad ligna vetusta decorticata quercina*. Mougéot! (v. s.)
 - b. Tubercula angulata, *Sphaeriae verrucaeformis* facie, sed majora, atra, e cortice protuberantia, iutus pallidiora, solida, e fibris lignosis radiantibus constituta. Est itaque oedema corticis, ut *Spermoedia seminum*, *Phylloedium foliorum* etc. ad Nosologiam plantarum referendum. *In Gallia occidentali legit Guepin n. 290* (v.s.)
-

V. RHIZOCTONIA.

S. M. 2. p. 265. Syst. Orb. Veg. p. 155. — Chevall. Par. p. 374!

Trib. I. THANATOPHYTA. Nees.

Ch. „*Adultae sporangiolis instructae.*“ Chev. *Ad radices plantarum perfectiorum vivas. Evidenter Gasteromycetes!*

2. b. R. Batatas, testacea, torulosa, ex apicibus filamenta exserens.

‘*Sc. Thanotoph. Batatas. Schwein.* ! ined.

Affinis *Rh. Crocorum* et *medicaginis*, sed abunde diversa. Forma varia, tuberibus pluribus concatenatis torulosa, quasi articulata, radicibus *Stach. palustris* similis, lanceolata, oblonga etc., $\frac{1}{2}$ unc. attingens. Extus laevis, glabra, testaceo-pallens, intus carnosa, alba, sporangiolis explicatis a me non visa. Filamenta alba, parce ramosa, ex apicibus egressa, primitus distincta et in tubera sensim turge-

scentia, demum evanescentia. *In radicibus Ipomoeas Batatas in America septentrionali.* (v. s.)

Trieb. II. sclerotioidea.

Char. Intus obscure tetraëdro-cellulosae. *Ad muscos, ligna etc. — Plures e Sclerotiis subterraneis huc referendae.*

3. R. Muscorum. S. M. l. c.

Identitatem hujus cum *Scl. muscorum*, a nobis ante notatam, iterum confirmare licet; at simul observandum, *Scl. muscorum*, quod junius semper filamentosum est, haec genera non conjungere. Forma jam a proximis Sclerotiis recedit, et praecipue vegetazione. Vidi coralloideo-ramosum!, venoso-serrans e. s. p.; paene amorphum; item colore coccineo! — Insignis fragilitas.

VI. PERIOLA.

S. M. 2. p. 266.

Obs. A Recentioribus quibusdam ad Sclerotium relatum genus, qui vero, si specimen vidissent, vix ad Sclerotiacas retulissent. Differt substantia, structura, fructificatione; nec adest epidermis colorata obscurior, qua Sclerotia cinguntur.

3. P. tomentosa. l. c. p. 267.

Etiam Petropoli lectam misit Weinmann, ad caulens herbarum. Junior omnino byssina! — *Sclerotium tomentosum* Sennersf. Lapp. p. 310, ipso dubitate, hujus loci esse nequit ob epidernidem nigra sub tomento albo. Nisi hoc parasiticum sit, Acinulae speciem indicare videtur.

4. P. furfuracea, hemisphaerica, inaequalis, furfuracea, testacea, intus nigra.

Huc forsitan *Scl. pyrinum* l. *Tremella ustulata* quibusdam, habitu quidem ad Sclerotiacos Fungos

referendum. Interea epidermide unita nulla insinuiter differt, nec ad aliud, quam Periolae genus, aptius referendum. Substantia carnosō-gelatinosa, inollior, subvesiculosa, opaca, atra. Sporulas, nec sporidia vera in strato flocculoso-furfuraceo cingente vidisse mihi videor. *Ad pyra et mala putrescentia.* Acharius! Wallroth! (v. s.)

VII. ACINULA.

S. M. 2. p. 267.

Obs. A Periola abunde differt structura et epidermide unita Sclerotiorum, sub cortice l. velo exteriori granulosō-floccoso!, quo a Sclerotis, ut Diderma a Physaro, differt. Hoc vegetationem omnino autonomam *Acinulae* indicat, cum Sclerotia vera, ut optime Wahlenberg, „a succo (matricis) ex herbis L arboribus exsudante orta, ne dicam constituta.“ Idcirco nonnulla Sclerotia etiam huc olim referenda, de quibus, finitis inchoatis observationibus, alibi plenius. — Sub nullo genere, ex externa facie, tam diversa vegetabilia, quam sub Sclerotio vulgo coacervantur. Volui equidem luculenter diversa separare; dubia omisi. *Spermodermia*, quam itidem ad Sclerotia retulit Sprengel, est conceptaculum corruptum *Sphaeriae* e. s. p.

De hujus generis specie primaria Cfr. Sommerfelt! Lapp. p. 311, qui eam tam in Lapponia, quam in australiori Norvegia copiosam observavit.

CLASSIS SECUNDA.

GASTEROMYCETES.

S. M. 2. p. 275. Cfr. S. O. F. p. 125.

Obs. Plurima, quae de memorabili hac classe observanda habeo, in revisione ipsius in Syst. Myc.

III. afferenda sunt. Pyrenomycetes, ut diu perspexi, facile propriam classem constituant; ut talem vero l. c. non proposui, cum ante me hujus tantum duo triave distincta essent genera et revera tam multis formis mediis connectantur, ut non pauca sint genera, quae ex arbitrio ad utramque facile referas v. c. *Chaetomium* etc. Ex ascorum praesentia l. defectu minime distinguas!!! Potius v. c. *Cytisporas* *Sphaerias* abortivas, quam Gasteromycetes dicas. In statu normali quidem Hymenomycetes et Pyrenomycetes ascigeri sunt, quare hic character neutiquam negligendus, at in *naturali* ei dispositione minime coece fidendum. Affinitas naturalis omni charactere fortior est. (S. O. V. p. 21 k.) Cum differentias prominentes indicare non voluerim, conjunctas has classes l. c. tractavi.

ORDO I. ANGIOGASTRES.

S. M. 2. p. 277. S. O. Veg. p. 128. 132.

1. PHALLUS.

O b s . 1. Hymenophallos vivos videre non licuit; eos tamen, me judice, a Phallis non distinguendos esse iterum affirmo. Omnes qualitates, habitus et characteres communes sunt; Hymenophalli tantum indusio recedunt. In *H. Hadriani* tamen nullum hujus adest vestigium, potius in aliis Phallis adest, eadem membrana adnata. Non magis recedere videntur, quam *Boletus luteus* et *B. granulatus*. Evidem *Phallus caninus* magis deflectere censeo.

O b s . 2. Apex pervius Phallorum membranula tegitur, unde alii impervios dixerunt *Phallum impudicum* etc. (Inde ortus *Phallus cancellatus* Ventenat.) At Phalli umbilico elevato prominente instructi, Michelio determinatore, pervii; hoc carentes, impervii dicuntur.

Obs. 3. Si formam externam exceperis, nil prorsus cum Morchellis Verpisve communem video, sive vegetationem, sive structuram, sive fructificationem spectaveris. Contextus utique vesiculosus Gasteromycetum, sed vesiculae inflatae maiores, quam in ullo alio fungo formam prorsus abnormem effecerunt. Omnia genera vere affinia (Battarea, Clathrus etc.) luculenter Gasteromycetes.

IV. CLATHRUS.

s. M. 2. p. 287.

Obs. 1. Cell. Brogniart et Chevallier hoc genus ut peculiarem familiam (*Clathracei*) considerant, nec forsitan immixto; at formarum nimis pauperi mibi virus est. Tribus nostras genere distinguunt.

Obs. 2. Si Clathros ut peculiarem sectionem consideres, ad hanc *Lysurum* minime referas. Hic fungus evidentissime *Phallodeus fructificatione hymenina*, nec uterina *Clathri*. Multo minus *Lysurus* cum *Clathro* genere conjugendus! .

XI. MYRIOCOCCUM.

s. M. 2. p. 304.

Obs. Multa quidem adest analogia cum *Spuaria*, at fungus junior floccosus est, nec fluxilis. Cel. Weinmann eandem fere vegetationem Mycetoideam Petropoli ac nos in agro Fenusionensi observavit, et nobilem hunc fungum communicavit.

XII. POLYANGIUM.

2. *P. umbrinum*, sporangiolis globosis atrofuscis.

Licea macrospora. Schum. Saell. p. 219.

II.

D

Gregarium, *P. vitellino* (sporangiolis oblongis vitellinis) paulo majus, globosum, squamulis minutissimis albidis punctulatum, primo violaceum, mox expallens, demum olivaceo-nimbrinum. Sporangiola pauca, globosa, sporulis referata. *Sub cortice Fagi silvatica subemortuae Septembri legit Schumacher.*

XIII. ATRACTOBOLUS.

s. M. 2. p. 305.

Obs. Postquam ulterius accuratius examinare licuit copiosissima specimina (vide *Scler. Suec. exs. Dec. XXXVII*) singulare hoc eus, animalis esse originis, ut l. c. jam suspicatus sum, certius affirmare audeo. Vesicula videtur omnino Coccii species rubra. — At mirum est, me aliud reperisse fungum? characterem generis optime exprimentem, qui genuini vegetabilis speciem omnino prae se fert. Candidus est, at non nitens, extus pilosus (immo subiculo villoso insidens); operculo laevi; vesicula cylindrica, prominente, alba, gelatinam fuscarn globuli instar protrudente. *Copiose in lignis putridis coacervatis pineis Martio!* (Sub *Atr.?* hirti nomine videoas in *Exsicc. l. c.*)

THELEBOLUS.

s. M. 2. p. 306.

1. *Th. terrestris.* l. c.

Primo obtutu *Sphaeriam aurantiacam* refert. Subiculum tenue, floccosum, indeterminatum (minime determinatum et sericeum), junius pallescens, dein sporangiis concolor. Sporangia subglobosa, irregulariter aggregata, primo crusta obiecta, dein emersa aurea. Vesicula certe non saliens! *Legi ad corticem putrescentem Abietis d. 6. Mart. 1826. (v. v.)*

3. *Th. delicatus*, subglobosus, glaber, hyalino-fuscens, subiculo tenuissimo araneato-argentato insidens.

Subiculum tenuissimum, flocculosum, in membranulam delicatissimam determinata! glabram argentatam unitum. Sporangiū globulare, primo sphæricum astomū, humectatum hyalinum, exsiccatum fuscens, puncto vix majus, dein ex ore urceolato constricto globulus minutus, mox decadens, protruditur; (sed non saliens,) dein sporangium collabitur umbilicatum l. Pezizae formae. Verissima Theleboli species, valde insignis; sed vesiculam globulum cingentem distinguere non valeo; videtur sporangiolum e sporidiis tantum conglobatis componi. Sunt Theleboli Pezizae globiferae! Velum inconspicuum est. In lignis putridis. Mougeot. (v. s.)

4. *Th. sudans*, candidus, sporangio subgloboso obsolete pubescente, globulo lutescente, subiculo sericeo.

Hydnus sudans. All. et Schwein. p. 272. Dec. ! fr. 6 p. 35.

Admirabilis fungus! Subiculum plerumque longitudinaliter effusum, sistens maculas 2—3 unc. longas, 1 unc. latas, determinatas, candidas, albido-hyalinas, quae e villo delicatissimo in telam sericeam laevigata! in matre arcte adpressam, contextae sunt. Huic subiculo impositae sunt sporangia admodum regulariter disposita, subconserta, globosa, eumorpha, mollia, vix distincte pubescētia, e quibns mox protruduntur globuli rotundati aut conici! lutescentes, decidui; tum sporangium urceolatum, poro apertum, intus evacuatū. Globulus gelatinoso-induratus, certe nulla vesicula cinctus! — Nudo oculo Hydnus resert, sere H. farinaceum, at longe distat! Sporangia Sphaeriae chionae similia. Ad ligna putrescentia pinea abundantem legi Aprili. (v. v. Misit quoque Chaillet.)

Obs. Utique peculiare genus (*Dacrybolus*, cum *Dacrina* analogum) facile constituit; cum vere prae-

cedenti evidenter valde affinis, novorum generum timidus, sub hoc aptissime collocavi.

XVI. SPHAEROBOLUS.

S. M. 2. p. 309. Grev. Crypt. Scot. t. 158! (S. stellatus eximie).

1. a. *S. cyclophorus*, globoso-depressus, fulvus, ultra medium in lacinias lanceolatas fissus.

Carpobol. cyclophorus. Desmaz. in Recueil des Travaux Soc. Scienc. de Lille 1823. p. 225. cum ic. f. 1.

A *Sph. stellato*, quantum *S. tubulosus* distat; verum ab illa centrali specie in alterum extremum divergit; nempe colore obscuriori, statura paulo majori, forma subdepressa, praecipue vero laciinis peridii exterioris, ultra medium fissi, longioribus et angustioribus peridioque interiori cingulo notabili vivide aurantio-rubro notato. Tinctura in rubram, at irregularem, ad basin peridii interioris, etiam in *Sph. stellato* vidimus. In caespitibus emortuis Graminearum emortuarum circa Lille, Galliae borealis. (v. c.)

ORDO II.

PYRENOMYCETES.

S. M. 2. p. 312. Cfr. S. O. V. 1. p. 90 et sq.

O b s. Nulla Fungorum cohors generica dispositione tam neglecta fuit, quam Pyrenomycetum. Primaria licet, et quidem multa nova, in *S. M. I. c.* distinxerim genera, plura sane restant; quorum typos et differentias perspexi; sed, cum limites minus definiti, nolui premature procedere, cum mihi persuasum esset, temeraria et praecepsitatem generum praepositionem, charactere v. c. ex unica alterave specie sumto, parum utilem esse et in opere universali po-

tias confundere. Interea in his derimendis continuo occupatus fui, multaque nova vera genera a me perspecta puto; (videas S. O. V. I. c.); aliaque ab amicis *Kunze*, *Greville* et *Chevallier* proposita gaudeo. Hoc vero loco tantum evidentissima S. M. recepi, ut in illius *commentario* decuit. Non idcirco credant lectores, me aliorum studia vilipendere vel propria pessum dare. Multa ad specialia, quod in opere universalis praecipuum est, deducere non adhuc contigit. His distinctis ordine in hunc vastissimum ut classem considerandam esse facile largior et consideratis metamorphosibus inauditis, multos Concomyctes etiam eum complecti, verosimile, ne dicam certum habeo. Bene de his *Chevall.* in *Fl. Paris.* — Limites vero Pyrenomycetum a Gasteromycetibus difficiili; *Thelebolus Erysiphe* etc. omnino amphibolii sunt. In Pyrenomycetibus disquirendis, ne singula obvia forma normalis habeatur, certe maxime cavendum. Praecipue infimi et innati rarius in statu normali occurunt.

I. SPHAERIA.

S. M. I. p. 319.

Licet „genus olim certe subdividendum“ dixerim, centrum tamen, omnes species maxime evidentes, excepta *Hypocrea*, complectens meo sensu optime individuum manere adhuc credam. Differentiae enim a stromate petenda, tam variae sunt, tantum vere affinia divellunt, ut ejus characteres in auxilium vocare quam maxime haesitem. Non tantum Clavatae, pulvinatae, planae etc. luculentiter confluunt, sed et species simplices et compositae. Plurimae harum etiam peritheciis solitariis occurunt; simplices saepissime connascuntur, et tum perithecium exterius, ubi duplex adest in stroma, l. corticem communem, ut ita dicam, abit. Non juvat hoc loco citare Clavatos, Cupulatos etc. forma distinctos; cum clava, cupula in his verum receptaculum, et qua tale, constans.

et definitum. At Sphaeriarum receptacula sunt perithecia; stroma autem accidentale. Centro generis cum speciebus notissimis integro relicto, a latere generis, praecipue inferiorum tribuum expurgandae sunt forma peritheciæ indole et fructificatione recedentes, v. c. *Sphaeria Dematium* cum affinibus, deinceps dehiscentibus, *Sphaeria inquinans*, *Buxi*, *Aegopodii* aliaeque ex *Inmersarum* et *Junnatarum* serie. — In genere vix ulla species ostiolo non prominente aut collo instructa pro normali Sphaeria habenda est! *Inter perfectiores* tantum recedentes vidi *Hypocreas* S. M. 2. p. 323., quæ, vegetationem ut taceam, ascis filiformibus et his erumpentibus (*Ascoboli inter Pyrenomyctes*) etiam a simili forma gaudentibus *Hypoxylis* longe et acute distant. Jam ad species Syst. Myc. illustrandas et maxime insigne novas species describendas transeo. Vix ullibi antea unico loco hoc genus, et quidem ejus species eminentissimæ centrales, tam exiinium augmentum tulit. Unde quaque quoque terrain fere collecta sunt. America non tantum omnes typos Europæos, sed et multos privos, habere videtur.

Trib. I. CORDYCEPS.

S. M. 2. p. 323.

Obs. *Cordyliam* l. c. non dixi ob genus phanerogamum homonymon Loureiro. — Ut peculiare genus considerare non possum; prior enim series per *Sph. alutaceam*, (in qua perithecia in nullo strato discreto ridulantur) et *Sph. Tremelloidem* luculenter cum Hypocreis Pulvinatis et Connatis evidenter confluit; posterior a *Sph. Pulvinatis* vix rite limitari potest, nam v. c. *S. polymorpha* variat sessilis et globosa, et in hoc statu a maxime affini *S. globosa* superficie modo laevi dignoscitur et *S. concentrica* saepe omnino clavaeformis et stipitata.

7. a. *S. Gomphus*, lignosa, clavaeformis, simplex, la-

cunoso - rugosa, undique crustaceo - laccata opaca atra, stipite laevi glabro.

Maxima inter species hactenus descriptas (maiores in Java a Blumeo lectas accepimus), 3—6 unc. alta, $\frac{1}{2}$ une. et ultra crassa, sursum sensim incrassata, statura *Clavariae pistillaris b. herculanæ*, sed *S. Gomphi clava* diffinis, superficie, *Morchellæ instar!*, cuius speciem primo obtutu habui, (sic mire ludit in maxime affinibus stromatis figura, dum receptaculi in Elvellaceis constans est!) lacunoso - reticulata plicataque, lacunis oblongis, undique peritheciis cincta. Stipes clavula multoties brevior est, inaequalis, sed omnino laevis, deorsum attenuatus, vix radicatus. Superficies omnis crusta lacata, glaberrima, opaca, piceo - atra. Intus longitudinaliter cava est; ceterum substantia suberosa, dura, crassiuscula, alba, contextu obscurius floccoso. Perithecia peripherica, raro sparsa, globosa, primo pallentia. Ostiola latentia, tantum sub lente conspicienda, punctorum instar prominula. Ad basin truncorum *Morchelloidem* hanc speciem in Brasilia legit Lund. (v. s. a Cel. Hornem. communic.)

O b s. Si stromatis varietates eodem modo ac receptaculi inter Hymenomycetes genera distinguerent, peculiare genus offerret. At falsum, meo praefiscini sensu, prius, ergo et posterius.

8. a. *S. scruposa*, caespitosa, suberosa, clavulis simplicibus scruposo - rugosis undique peritheciis testis, intus griseis, stipitibus subvillosis.

Species exiunie distincta! Stipites plurimi conjuncti, inferne in radicem deorsum attenuatam, trunco intrante, connati, longitudine clavulae, leproso - villosi, lineam crassi; variant glabrescentes. Clavulae oblongatae, obtusae, simplicissimæ, undique peritheciis cinctæ et tuberculosæ, superficie insuper rugoso - scruposa et adspectu quasi leprosa, ut varii fungi Brasiliæ, opaca, atra. Intus tota solida est, molliuscula, grisea, haud pulveracea. Perithecia globo-

sa, **c**onferta, **p**assim **p**olysticha, (**i**mmatura **s**trownii **i**mmersa), **p**ro **r**atione **m**ajuscula, **p**rominentia; **a**tra. **O**stiola ipsa **s**uperficie leprosa obliterantur. **T**ota 1—2 unc. alta, clavulis 2—3 lin. **d**iametro. *Ad trunks Brasiliæ et Indiae occidentalis.* (v. s.)

Obs. **D**uae adsunt formae, forsitan aetate modo diversæ; altera tapetio (Todei) peritheciorum eva-
cuatorum atro, altera eodem eleganter flavo-viridi
pulveraceo; videtur haec junior. Tertiam vidi stro-
mata simul luteo-virescente, sed de hujus specifica
identitate minus certus sum.

8. *S. digitata*. S. M. 2. p. 326.

Non minus, quam *S. polymorpha*, a qua abunde diversa, protea. Stipes non quidem villosus, ut *S. Hypoxyli*, sed superficies villo leproso-incrustata, quae una cum substantia tenaci, situ caespitoso etc. optimas differentias praebet. Plurius accepiimus hu-
jus formas. Misit Cel. Chaillet specimina adeo sti-
pata, ut in corpus solidum late effusum, intus album
nigro-variegatum, sere connata. Alia e Gallia occi-
dentali debo Cel. Levieux, quae simpliciora et lu-
culenter transitum ad varietatem sequentem sistunt.
Perfectissima vidi e regionibus Caucasicis, in quibus
plurimi fungi eximie luxuriare videntur. Vidi v. c.
specimina Steveniana *Schizophylli communis* maxi-
me extensa palmato-lobata ex Iberia, cum *Brasilia-
na*, a Clar. Lund, et Indiae occidentalis, a beat.
Swartz collecta, Europæis minus evoluta sunt. Sed
præ ceteris insignis est *Agaricus procerus*, quem e
Tauria a Cel. Steven lectum bipedalem vidi, e Bra-
silie vero a Lundio missus, 4 uncialis. Num *Ag.
molybdites* Mey. Essequ. p. 300.? Contra *A. psitta-
cinus*, e Tauria a Cel. Sprengel communicatus, no-
stro tenuior e. s. p.

β. *S. rhizoides*, suberosa, subsimplex, teres, fusca,
apice sterili subulato pallidiori, stipite elongato stup-
poso-corticato, radicibus praelongis. — *Waller.*
in litt.

Memorabilis haec forma primo obtutu valde distincta apparet et formis cryptophilis Sph. Hypoxylisianilior; post accuratissimum vero examen prioris esse varietatem in cryptis natam, pro certo affirmare audeo. Sparsa nascitur, 3—4 unc. longa, gracilis, clavulis sursum attenuatis stipite tenuioribus! Intus alba est, sed stipes tomento denso laevigato nigro corticatus, e duobus connatis subinde hispidus. Perithecia magis prominent, quam in *S. digitata* vulgari, sed simul pallescunt, quasi perfectam evolutionem haud exacta. Apex sterilis subulatus, raro compressus, paleans. At praecipue insignis est radicibus suis, facie prorsus Rhizomorphae subcorticalis tenuioris, prae-longis, dense intertextis. *Loco valde crypto detexit Wallroth!* (v. s.)

9. b. *S. corniformis*, suberosa, fragilis, simplex, cylindrica, incurva, atra, undique peritheciis cincta, basi subtuberosa villosa.

Speciem, hactenus sub *S. polymorpha* neglectam, diversa patria, diversa vegetatio et plures characteres luculenter distinguere videntur. Gregatim quidem nascitur, sed numquam caespitosa, in omni statu simplex et teres (numquam turgida et lobata ut *S. polymorpha* variat), simulque cornu instar caprini curvata, 1—2 unc. alta. *Stipes nullus adest!*; radice prorsus caret, sed basi dilatatae subtuberose et villo contextae insidet. Junior suberosa, albida, leviter pulverulenta; inox nuda, opaca, atra, fragilis, medulla centrali alba cylindrica discreta farcta, quare disflecto stromate medulla extrahi potest; tum fistulosa evadit. A tubculo radicali ad apicem usque tegitur peritheciis globosis uniserialibus atris periphericis, ostiolis minimis hemisphaericis, superficiem punctulatam reddentibus. *In pagina terram spectante Fagorum prostratorum in Smolandia*, ubi *S. polymorpha* numquam lecta, copiosa. Junior aestate, adulta autumno. (v. v.)

Obs. *S. polymorpha* Fries Syst. et Exsicc. in Scania vulgaris est, praecipue ad Carpinos, magis carnosa, turgida, difformis, basi omnino glabra etc. Ju-nior hieme, adulta vere. (v. v.)

10. b. *S. flabelliformis*, coriacea, clavula palmato-in-cisa fimbriata pubescente luteo-carnea, stipite subbulboso nigro villosa Schwein. ! in litt. et *Syn. Fung. Car.* n. 1071 sub Merismate.

Valde singularis plantula, in statu sterili *Isaria* ! Nostra specimina solitaria, $\frac{1}{2}$ unc. alta vel paulo ultra; basi bulbosa, ovata, villosa, abrupte nigri-cante; clavula apice sterili compressa, irregulariter fimbriata dentataque, tuberculata. Ex Auctore etiam in ramos palmatos vinditur. Color in siccis ob pu-bescientiam pulverulentam albicans. Perithecia mi-nuta, pallescentia, forsitan in meis speciminiibus non satis evoluta. *Sphaeria* certe est. In ramis dejectis *Carolinae* et *Pensylvaniae*, erumpens. (v. s.)

Obs. Cum variae *Sphaeriae* et *Clavariae* v. c. *Cl. byssiseda*, in primordio verae *Isariae*, harum au-tonomia dubia. In *F. crassa* Alb. et Schwein., in *F. umbrina* adulta nos peritheciorum rudimenta vidi-mus. Sunt tamen multae *Isariae* prorsus diversae indolis v. c. *J. carneæ*, vulgatissima, Botryti proxima.

11. *S. Hypoxylon.* *S. M.* 2. p. 327.

In arbore cava luculentissime vidimus hanc speciem in *Rhizomorpham subcorticalem* abire, ut jam docuit ubique fide dignus Haller ! Non is sum, qui exinde hoc referam omne, quod *Rhizomorpha sub-corticalis* dictum fuit, cum hoc nomen variis impo-nitur; sed nemo mihi vitio vertat urgenti hanc inter autonomas plantas non recipiendam, cum omnis fructificatio lateat ! — Vidi non tantum *Sphaeriis*, sed etiam *Sclerotii*, *Excipulis* ! etc. *Rhizomorphas stro-ma subministrare*, quae exinde genere minime sepa-rari possunt. Cfr. ceterum de *Rhizomorphis* *S. Orb.* *Veg.* p. 216 ! (Quae hoc loco de *Fungis* et *Algis* spuriis

blendis disserui, praetervisa valde doleo. Omnes
as reductiones confirmans, plurimas jam e certa ex-
erientia addam. Id mihi praecipuum videtur, ut
lantas nemeas haud autonomas a genuinis distin-
guamus.)

O b s. Unica genuina Rhizomorphae species est *Rhiz. subterranea* (Cfr. S. O. V. l. c. p. 296), in plu-
es forsan dividenda; nam uberrima specimina fru-
tificantia, quae ab optimo Hornemann recepi, quo-
id peritheciorum indolem a Cel. Eschweileri icon-
e non parum recedunt. At haec hactenus — Observa-
re tamen necesse est, plurima de harum synonymia
etc. in recentissima Syst. Vegetab. editione erronea
esse. Sic v. c. sub *Rh. subcorticali* afferuntur synony-
ma ad *Thelephoram sulphuream* (*Rh. corticata* Ach.!),
Sphaeriam rimosam (*Rh. intestina* Decand.!), *Poly-*
porum Vaillantii? (*R. vestita* Reb.) *Rhizomorpham sub-*
terraneam etc. spectantia. Quod vero non celebra-
tissimo Editori, qui praesentem generis statum tan-
tum exponit, sed rei ipsae tribuendum puto.

12. b. S. Guepini, stipite radicoso extus intusque stup-
peo albo, clavulis digitatis testaceis, apice ste-
rilibus, ostiolis granulosis atris.

Inter Sphaerias recentiori seculo in Europa de-
tectas nulla inemorabilior. Stipes ad 6—7 unc. ex-
tensus, lineam crassus, erectus, aequalis, firmulus, sed
mollis, undique vellere supposo obductus, velut *Rhi-*
zomorpha xylostroma Ach.!, sursus' dichotome di-
visus in clavulas plures digitato-congestas. Clavu-
lae 3—5 — digitatae, simplices aut bifidae, (est
enim in toto fungo dichotomiae nisus,) breves, unci-
am haud attingentes, utrinque attenuatae, mucrone
sterili obtuso terminatae; colore pallide testaceo, sed
ex ostiolis nigris deum granulosis atrae; intus so-
lidae, supposae, albae. Perithecia pro ratione ampla,
atra, confertissima, immo polysticha, ostiolis promi-
nulis conicis. Intus tantum evacuata vidi. Singulare
naturae artificium. *Ad terram fitosam Galliae oc-*

cidentalis. „Je l'ai trouvé dans un carré d'artichaud, sur lequel en avoit étendu de la fiente de porc.“ *Guepin in litt. (v. s.)*

14. *S. filiformis.* b. — l. c. p. 329.

Rhizomorpha simplicissima. *Pers. Myc. Eur. 1. p. 59.*
ex speciminiibus inventoris Chaillet.

Trib. II. PORONIA.

Hanc tribum a Sphaeriis genere non removebit, qui sequentes species viderit. Limites prorsus evanescent in *Sph. Schweinizii*, etc., eodem modo ac *Sph. Glebosas* cupulatas a convexis nullo modo removere licet. Una alterave specie visa, ipse quoque credidi, has, ut alias *Sphaerias*, ex stromate distingui posse, etiam generice, sed plurimis rite examinatis istam dispositionem non tantum vacillantem esse, sed et mere artificialem, mihi persuasissimum habeo.

*** * 15. b. *S. Poula*, erumpenti-liberata, turbinato-poculiformis, pruinosa, alba, peritheciis in disco periphericis pallidis. — Torrey !**

Forma quoddammodo *Sph. Poroniae*, at affinitate *Sph. candidae* certe proxima, valde insignis. Cortici interiori superficialiter adnata, per epidermidem erumpens, et omnino libera; primo tuberculiformis est, mox turbinata, rite explicata poculiformis, inaequalis, pruinosa, albida; substantia subsuberosa, pallida. Perithecia omnino peripherica, pallescentia, sed vix rite evoluta in meis speciminiibus. *Ad trunhos arborum circa Neu-York.* Torrey. (Communi-
cavit Schweiniz! v. s.)

*** * * 16. b. *S. Schweinizii*, subcarnosa, planiuscula, difformis, obtuse marginata, atra, intus alba, peritheciisu perne periphericis stipatis minimis pallidis, ostiolis punctiformibus.**

Nulli descriptae affinis. Forma quoddammodo *Ethelephorae* cuiusdam peltatae v. c. *Th. rufae*, cuius more subtilis soluta, libera, margine nunc patente, nunc prominente, passim sursum flexo et revoluto lobatoque, quare et ob situm prorsus superficialem, paginam inferiorem liberam et sterilem, (discus tantum, licet minus distinctus, peritheciis tegitur, quod margine sursum flexo evidentissimum est) inter Poronias collocanda suit. Irregularis, 2 — 5 lin. lata, opaca, e fusco nigra. Stroma siccum, sed fragile, crassinsculum album. Perithecia prorsus peripherica, minima, globosa, stipata, pallida, mox evanescata; similia *Sph. gelatinosae*! Ostiola minuta, sed distincta, et admodum conferta. *Ad trunco supra cortices in America Septentrionali*. Schweiniz. (v.s.)

O b s. Sub *S. lobatae* nomine (non vero Wormsk. et Fries) misit Cel. Schweiniz; tam nobilem igitur speciem ornare volui nomine Botanici Celeberrimi, cui Mycologia Americae borealis omnia, Europae plurima debet, qui hoc tantum genus, incredibile dictu, integra paene novarum specierum centuria ditavit.

16. c. *S. rigens*, subcarnosa, applanata, vix marginata, utrinque e viridi nigrescens, intus alba, peritheciis in disco periphericis sparsis pallidis, ostiolis sublatentibus.

S. lenta. Schwein.! Car. n. 28. Cfr. Syst. Myc. 2. p. 349. Dothidea. Fr. Mscr.

A *S. lenta* nostra, cui forma sat similis, peritheciorum indole et situ, stromate haud lento etc. abusade distincta, at priori adeo affinis, ut autoptae fide potissimum distinguantur. Et haec omnino superficialis et libera, sed vix distincte marginata, primum eleganter viridis (*S. lenta* primitus, ut prior, fuscescens), disformis substantia rigescens, ceterum prioris. Perithecia magis distanti, ostiola minus prominent. *Ad cortices et ligna Americae septentrionalis*. Schweiniz! Galliae occidentalis. Levieux! (v. s.)

Obs. Ultimae species sunt *Hypocreæ*, ne dicam, Poroniarum, cum analoga sectione Pulvinatarum et connatarum affinitate proxima conjunctæ. N 16. b, et c. facile Dothideas dicas.

Trib. III. PULVINATAE.

De harum nexu cum prima tribu jam supra disputavimus; ultimæ Poroniae primo obtutu potius huc referas. Jam de harum nexu cum Sph. Connatis, quae, meo quidem sensu, in alia serie (*Homolostromæ*) numquam seponi possunt. Singula enim species Pulvinatarum supra lignum decorticatum horizontaliter prostratum effusa applanata variat; status pulvinatus vix occurrit nisi in lignis cortice tectis l. verticalibus l. supinis; in pagina terram spectante effusæ sunt, cujus exempla jam in Syst. Myc. dedimus sub *Sph. fusca*, *Sph. cohaerente* et *Sph. multiformi*. Cfr. *Sph. rubiginosam*, *perforatam* et *annulatam* infra. Ubique observandum, „circumstantias rem variare“, sed vix alibi hoc magis necessarium, quam inter Fungos.

18. *S. concentrica*. S. M. 2. p. 331.

Aliam pulcherrimam hujus formam (*S. enteroleuca* dictam; tota structura simillimam in Suecia legi) ex America sept. misit Cel. Schweiniz. Prorsus clavata est, ut *Cordyceps*; strata interna cellulosa albicant; extus glaberrima, aterrima et nitida, ut *S. concentrica* Lapponica, quae vero, simul lignosa et tenax (Cfr. Wahl. Suec. et Fries Stirp. Fems.), dum Americana ut forinæ australiores rigida et fragilis. — Ad ligna prostrata haec species quoque magis effusa variat, numquam vero plana.

19. *S. fragiformis*. l. c. p. 332.

Junior prorsus laevis est (videas nitidissimam iconem Grev. *Crypt. Scot.* t. 136). etiam argillacea

(*S. argillacea* Quibusd.!), lateritia (*S. lateritia* Dec. ! fr. 6. p. 137), *fuscescens*; minime tamen cum Cel. Wahlenberg de *S. fuscae* differentia dubitare possum. At si cui *S. rubiginosam* P. hujus formam e loco, supra indicato, ortam dicere placeat, me contradictem non habebit. Etiam supra cortices, legi hujus formam *confluentem* Schwein. ! in litt., qui eandem ex America misit, in strumas demum 1 — 2 pollicares, valde crassas, undulatas, *rimoso-rugosas*, magis fuscescentes connascente in. Hanc dabo in Lich. Suec. cel. Dec. XXXIX.

19. b. *S. rubricosa*, difformis, tuberculosa, *rimoso-rugosa*, *rubiginosa*, intus albido-cinerea, peritheciis periphericis immersis atris.

Bene distincta, revera ex hac affinitate, licet vix cum alia, quam *Sph. multiformi* confundi possit. Dif- fert vero ab hac ceterisque: 1) stromate molliori, *albido-cinereo*, nec atro: 2) superficie undulato-tuberculosa, valde inaequabili, *peculiar modo rimoso-corrugata*, cujus quidecum analogiam prioris forma confluens offert, alio tamen modo: 3) peritheciis minutis, vere periphericis, sed immersis *collo brevissimo* instructis. Cum nulla alia igitur facile comparanda. *Ad ligna denudata*, l. per epidermidem erumpens! in Gallia occidentali. Guepin. ! (v. s.)

20. *S. fusca*. l. c. p. 332.

Forma ad ligna horizontaliter prostrata extensa (cfr. l. c.) sub variis peregrinis nominibus missa est. Huc eam spectare, nullum est dubium.

21. *S. argillacea* l. c. p. 333. Chev.! Par. p. 502.

In Europa australiori vulgatior videtur, saltim a Schleicher, Maugeotio etc. copiose missa. Primitus revera erumpens obviam venit. Ostiola nigra. *Praelcipue in Carpino*.

22. *S. cohaerens*. l. c.

Nimis affinem *S. multiformi* l. c. dixi; est tamen certe autonoma species, ut peritheciorum examen evincit.

23. *S. multiformis*. l. c. — Sommerf. ! Lapp. p. 205.

S. labiata. Pers. ! ined. *S. rubiginosa*. Spreng. Syst. Veg. IV. p. 385 (exclus. *Sph. perforata*). *Stromatosphaeria elliptica* (forma bb) et *Str. rubiginosa* (forma cc.) Grev. ! Crypt. Scot. t. 110, 114. (observandum Syst. Myc. nostrum tum nondum prodiisse). *S. deusta*. Wall. ! Lapp. n. 995.

Multis suis formis fallacissima species; praecipue ob malam determinationem *S. rubiformis* diu confusa. — Etiam var. β ., ab ipso Wahlenbergio distincta (*Sph. mammata* Fl. Suec. n. 2178), certe hoc loco manet.

24. b. *S. annulata*, hemisphaerica, confluens, nigricans, intus concolor, peritheciis periphericis subglobosis, ostiolis in disco dilatato, *annulato-marginato* pruinulatis. — Schwein. in litt.

Singulari charactere ab omnibus recedit, ceterumque nobilissima species. Pustullae superficiales (etiam in cortice), hemisphaericae, subregulares, 2—4 lin. latae, mox confluentes, opacae, atrae, sed junior procul dubio pruinosa et purpurascens. Stroma carbonaceum, nigruin. Perithecia numerosa, magna, subglobosa aut obovata; evacuata tantum vidi. Discus dilatatus, planus, *annulato-inmarginatus* supra singulum perithecium huic speciei privus est. Ostium, in medio disci elevatur, papillaeforme. Ad cortices et ligna. Carolinae. (v. s. a Cel. Schweiniz. miss.)

β . *depressa*, irregulariter effusa, crassiuscula, innato-pruinosa purpurascenti-nigra, peritheciis prominulis, dein apice lato depresso-truncato marginato papillatis.

Auctor et inventor inclytissimus Schweiniz a priori specie distinguit (*Sph. truncata* Schwein. ! in litt. non syn. Carol. ! e speciminiibus Cel. Schwaegri-

chenii!). Utique memorabilis est et ad Connatas transiens, statum, *Sph. perforatae* et *rubiginosae*; sed analogae varietates *S. fuscae multiformis* et ad *S. annulatam* referendam suadent et characteres locosque communes extra dubium paene ponunt. Superficialis aut per epidermidem erumpens, irregulariter effusa, interrupte - confluens, unde tuberculosa, e velo in hac perspicuo innato fusca aut purpurascente - nigra. Stroma prioris tenuius, nigrescens. Perithecia ampla, prominula, sed ultra medium et passim tota connata, apiee primitus astomo rotundo, mox vero, ostiolo atro protruso, in discum submarginatum plano - depresso dilatato. Gelatina olivacea, qua evanescuta perithecia intus atra. *Ad cortices in Pensylvania*. Schweiniz. (v. s.)

Obs. *S. durissima* e speciminibus perfectis Americanis luculenter a *Sph. multiformi* diversa est stromate in ambitu lutescente.

25. c. *S. exserta*, subrotunda, depressa, demum late confluens, atra, stromate crasso pulveraceo olivaceo - fuliginoso, peritheciis superficialibus minutis pertusis.

De tribu distinctissimae hujus speciei multum ambigitur; ex habitu et vegetatione hoc loco potissimum inserenda. Primitus per epidermidem erumpentis apparent tubercula valde inaequabilia, opaca, atra, mox vero superficialia evadunt, *S. fuscae* sub-similia, hemisphaerica, subdepressa, dein late supra epidermidem effusa, in plagas latas interruptas confluunt, magis liberata, quam in ulla alia *Sph. epiphatica*. Stroma quoque crassum et omnino proprium, pulveraceum, primo olivaceum, dein fuliginosum, cortice tectum peritheciophoro, quo destructo l. abortivo verum *Melanconium* aut potius ob stroma *Tubiculariam* haec planta sistit. (Utrumque horum generum Sphaeriarum esse abortus, alibi plenius demonstrabitur). Ipsam *Sphaeriam concentricam* in simile stratum fuliginosum solutam vidi. Per-

7

thechia cortici stromatis adnata, paene superficialia, stipata (at non confluentia, minuta, subglobosa, laetitia, atra, raro papillata, saepius pertusa, (vidi tantum intus evacuata). Paucis, species omni respectu curiosa. *Ad cortices arborum putrescentes in Helvetia. Schleicher!* (v. s.)

26. *S. rufa.* S. M. 2. p. 335.

b. mucedine byssacea alba basi cincta. *Ad folia putrescentia Petropoli.* Weinmann. (v. s.)

Trib. IV. CONNATAE.

29. *S. lactea.* S. M. 2. p. 337.

Hanc, cum plurimis in Europa nuperius lectis et distinctis in America boreali legit Schweiniz; plures quoque ex America ortae in Europa obviae fuerunt, v. c. 41. *S. colliculosa* in Vogesis.

33. *S. lateritia.* S. M. 2. p. 338.

Etiam in Saxoniae pinetis, unde iconem misit Cel. Schmalz. Sequentem, *S. Agaricolam*, e Thuringia communicavit Cel. Wallroth. — Affinitas specierum fungicolarum, (n. 32—36) cum *S. typhina* item luculentissima est! Facile primo obtutu Agaricum, cui innascuntur, cum hymenium omnino infarciant, pro vero stromate habeas. Huc pertinet *Hypolyssus ventricosus* Pers. et novum Sphaeriarum genus pileatum in Göth. Morphol. Heft. II. 2. p. 61 meinoratum.

37. a. *S. molliuscula*, minuta, convexula, applanata, pruinosa, fuligineo—atra, ostiolis prominulis nigris. — *Schwein.!* in litt.

Substantia *molliuscula* haec ab omnibus Hypoxylis suaे tribus dignoscitur! Minuta, (mea specimina lineam haud superant,) rotunda, plano—convexula, peritheciis parvis latentibus omnino connatis,

sed ex ostiolis colliculosa. Color fuligineus a velo innato pendet. Subinde sistit maculas pulveraceas sive abortus Stilbosporeas. *Ad ligna mucida Pensylvaniae. Schweiniz.* (v. s.)

38. *S. perforata.* l. c.

Male cum *Sph. rubiginosa* a quibusdam conjugitur (sive *S. rubiginosam* veram, sive *S. multiformem* B. sub hoc nomine intellexeris). Est certe *S. fuscae* proxima, tamen et ab hac abunde diversa. Specimina optima, supra cortices superficialia, hemisphaerico-pulvinata etc., a Cel. Schweiniz nuperius missa, formam *Sph. fuscae* omnino gerunt, ut non dubitem, quin ad *Sph. Pulvinatas* referenda sit. Status in *Syn. Fung. Car.* descriptus cum *Sph. fusca* supra ligna effusa analogus est.

38. b. *S. unita,* effusa, plana, contigua, junior fuligineo-pruinosa, intus cinerea, adulta atropurpurea, intus atra, peritheciis latentibus, ostioli papillato-prominulis.

A simili *S. atropurpurea* lucenter differt:
 1) stromate proprio! tenui, primitus cinerascente;
 2) peritheciis globosis integris, basi haud applanatis, primo in stromate ipso sparsis, deinceps confertis;
 3) superficie unita, quasi corticata, nec e peritheciis prominulis orta; 4) ostioli punctiformibus, supra corticem communem, nec in peritheciorum apice plano prominulis; 5) velo tenui, innato, fuligineo; 6) vegetazione et situ supra cortices, cum quibus ambitus depressus sterilis contiguus est. Hac aliisque notis a *S. nummularia* quoque recedit. *Supra cortices coryleos in Gallia.* Guepin. (v. s.)

41. *S. colliculosa* l. c. p. 341.

Specimina *Mougeotii* e *Vogesis* cum Americanis bene conveniunt. — Idem eximius Mycologus *S. botryosam* ibidem quoque indagavit. —

43. b. *S. biserialis*, minuta, elliptica, nigra, primitus albo-pruinosa, peritheciis biserialibus demum cupulaeformibus.

*Species singularis, 1 — 2 lin. tantum longa, omnino superficialis, plerumque elliptica, medio de-pressa, ob perithecia in duas series distantes mar-ginales disposita; haec ceterum sunt in serie ultra-que 4 — 8, connata, prominula, demum aut colla-bescendo — aut diffracto — cupularia. Bene medium locum inter *S. confluentem* et *S. botryosam* tenet.*
Ad ligna duriora Petropoli Weinmann. (v. s.)

48. *S. gregalis*, irregulariter effusa, peritheciis te-nerimis globosis liberis connatisque papillatis fuscis, stromate tenuissimo. — *Schwein.* !

*Ab omnibus suaे tribus, excepta ceterum di-stinctissima *S. colliculosa*, peritheciis fere membrana-ceis fragillimis recedit. Stroma tenuissimum, in-determinatum, subfloccosum, subinde sterile aut de-nudatum, unde Byssisedis v. c. *Sph. thelenae* affi-nem suspicor. Perithecia minuta, exacte globosa, nunc connata, nunc tantum stipata, admodum fragi-lia, diffracta cellulas referentia, colore obscure fu-sco nigricante. Ostium exiguum, papillaeforme.*
ad ligna putrida Carolinae. (v. s.)

*O b s. *Sph. ramosam* Sowerb., cum iconem in-spicere licuerit, ad *S. Bombardam* referendam esse jam certum mihi est.*

49. *S. atramentosa.* S. M. 2. p. 344.

*S. insidens. Schwein. in litt. *Sph. insularis*. Pers. ! in-ed. ex spec. inventoris Mougeot!*

Vulgaris appareat, saltim e variis Europae re-gionibus et America boreali nobiscum communica-ta. Perithecia etiam in hac demum diffracta et cu-pulari-aperta, at rarius, leguntur. Color in omni aetate niger, atramentarius.

50. *S. afflata.* I. c.

Stroma eximiae hujus speciei in spec. nuperius acceptis evidenter e ligno satiato ortum videtur. Certissime hoc loco optime collocata est.

Trib. V. GLEBOSAE.

53. b. *S. marginata*, orbicularis, cupulaeformis, atra, extus concentrica sulcata, margine elevato integro, peritheciis immersis strato corticali impositis, ostiolis prominulis.

Grata est visu hujus affinitas evidens cum *S. repanda*, licet in maxime essentialibus simul differat! Dura, lignosa, orbicularis, raro elliptica, 2 — 5 lin. lata, crassa, cortici interiori primo paene innata, profunde immersa, margine elevato tantum epidermidem perforatam aequante, demum vero a matrice l. foveola sua omnino solubilis. Extus sulcis concentricis rugosa est, semper atra. Discus primo valde excavatus, margine elevato integrerrimo sterili cinctus, dein magis explanatus (depressus tamen persistit), margine obtuso minus prominente; e cinereo-nigrescens. Stroma, disci excepto, primitus totum fere ligneum et a cortice interiori formatum eidemque concolor, tantum linea circumscribente nigra distinctum, (quo a *Sph. repanda* multum recedit), demum vero ab eodem facile secedens, at rarissime albescens; in disci strato, minus discreto, simpli-*ci* serie immersa sunt, perithecia *Sph. repandae* indeole et forma! Ostiola in disco laevigato (non papuloso) prominent, punctiformia, demum cupularia aut etiam tetragona. In cortice arborum Pensylvaniae. (v. s. Misit Schweiqz).

Obs. A *S. discincola* S. M. 2. p. 368 (ad specimen Schwaegrichenii descripta), sub cuius nomine accepi, non tantum tota forma, sed et peritheciorum indeole diversissima est.

53. *S. repanda*. S. M. 2. p. 346.

Borealis haec species, maxime insignis, extra Sueciam tantum in Ruthenia obviam venire videtur. Copiose loco allato legit Weinmann. — Tam insignis est, ut vix defuisset in ditissimis collectionibus ex Europa australiori, si ibi cresceret.

55. b. *S. corrugata*, difformis, confluens, tuberculosa, rimoso-corrugata, atra, intus cinerascens, peritheciis profunde imminersis, ostiolis papillaeformibus rugosis.

Sph. corrugata. Chev. par. p. 498. ex descript.

Tota superficies fere qualis pagina inferior in *Sph. repanda* (immarginata enim est), sed adhuc magis tuberculosa et inaequabilis, quo ab omnibus hujus tribus longissime distat. Color opacus, ater, intus cinerascens. Forma omnino exlex, 2 — 3 lin. lata et aequa fere crassa, sed passim in tubercula uncialia longitudinaliter confluit. Ostiola omnia superne emergentia (nec ad latera, quae inde valde proclivia sunt), papillata, rugosa. Perithecia subglobosa, inaequalia, profunde et irregulariter deversa, in collum attenuata. *Ad ligna mortua Salicis, Populi nigrae etc. in Gallia*. (v. s. a Guepin miss.)

Obs. Idem Auctor circumspectus, nec ad species distinguendas promptus, ex hac tribu quoque describit *Sph. curvatam*, subeffusam, nigram, convexo-rotundatam, bullatam, zonatim crescentem, denique confluentem, stromate albido, peritheciis globosis, ostiolis papillatis. Fl. Par. p. 498. *Ad truncos vetustos*.

57. b. *S. constricta*, effusa, crustacea, plana, secunda tuberculosa, atra, intus concolor, peritheciis stipatis parallelis oblongo-linearibus, ostiolis in tuberculis pertusis.

Sui typi species, cum *Sph. nummularia* inter Glebosas et Lignosas quasi media, at a matre secunda, glebosa et peritheciis potissimum Glebosarum. Stroma tenue, rigidum, atrum, ut videtur, latissime

effusum et incrustans (specimina plurima numquam **integro** fuerunt ambitu), indeterminatum. Superficies opaca, adulta saltim nuda et atra, supra perithecia tuberculosa, sed perithecia non prominent. In his tuberculis adsunt ostiola simplicia (non papillata), pertusa. Perithecia atra, stipata, unde ut in *S. repanda* et constricta, oblongo-linearia, collo brevi, sed stromati nulli substrato imposita. *Vulgaris ad ligna denudata Galliae* etc. (v. s. a Guepin, Levieux, Mousset etc. missa.)

Trib. VI. LIGNOSAE.

64. *S. virgulorum*. S. M. 2. p. 351.

Haec et *S. pilulifera* sunt species maxime eminentes hujus tribus. Illam quoque in Normandia Galliae a Cl. Levieux esse lectam, etiam ad ramos crassiores Betulae, non sine voluptate enarro. Ejus specimen, nostris majora, foveas 1 — 2 unc. longas et valde profundas exsculptum, ut adsint rationes hanc ad Glebosas transferendi.

70. *S. aspera*. S. M. 2. p. 354.

Variat, affinium instar, ostiolis tetragonis.

Haec multorum est *Sph. quercina* v. c. Dec. ! fr. 6. p. 120 etc. Species est bene distincta tam a *S. disciformi*, quam a *S. verrucaeformi*. Certe Cel. Wahlenberg nimis caute de specifica differentia *S. verrucaeformis*, *S. disciformis* et *quercinae* verae, (quae alias tribus, ne dicam generis, Dothideae, est) dubia movet.

70. b. *S. Smilacicola*, orbicularis, hemisphaerica, fragilis, laevis, atra, stromate pulverulento fuligineo, ostiolis prominulis. — *Schwein.* ! in litt.

De tribu distinctissimae speciei maxime incertus sui et adhuc maneo. Situ supra spidermidein

omnino superficiali ab hac tribu adinodum recedit, sed etiam a Periphericis v. c. *Sph. fusca*, cuius formas minores refert, peritheciis immersis recedit. Orbicularis, lineam vix lata, depresso-hemisphaerica, basi applanata, opaca, atra, facie Sphaeriae cuiusdam simplicis e tribu *Sph. Pertusae*; intus vero peritheciis plurimis immersis tenuibus fragilibus instructa. Stroma tenue, fragile, denum subpulverulentum. Ostiola minuta, punctiformia, primo latentia. *In ramis Smilacis per Americam septentrionalem.* (v. s. Schweiniz misit.)

71. *S. savacea.* S. M. p. 354.

S. variolosa. Pers. ! ined. etiam huc pertinet. *S. betulina.* Chev. ! par. p. 496 et *S. cavernosa* L. c. p. 497 (in Ceraso) est hujus junior forma adhuc, fere omnium affinium more, albida !!

76. *S. flavovirens.* S. M. 2. p. 357.

Specimina a Cel. Nestler missa evidenter evincunt, *S. prorumpentem* L. c. n. 357 ab hac tribu non divellendam esse. Recedit tantum stromatis colore et peritheciorum majorum situ. — E speciminibus *Chailletii* huc pertinet *S. versiformis* Dec. fr. 6. n. 793 c.

77. b. *S. occultata*, effusa, obiecta, stromate mere corticali linea flexuosa nigra circumscripto, ostiolis sparsis punctiformibus.

Longe a reliquis distat, cum *Sph. dissepta* potissimum comparanda, sed perithecia aequalia nullo modo circinant et ostiola omnia distincta. Perithelia exigua, in cortice interiori nidulantia, sparsa, corticis fibris distincta, globosa, pallida, omnino erecta, collibus brevibus aucta, lineolis nigris flexuosis laxe circumscripta. Ostiola in cortice laevigato erumpentia, distantia, subglobosa, laevia, deum umbilicata. *In ramis Syringae.* Wallroth. (v. s.)

Trib. VII. VERSATILES.

79. a. *S. radicalis*, erumpens, aurantio – miniata, intus lutescens, ostiolis conicis spinulosis! — *Schwein.*!

Mirabilis fungillus, ob naturam *Tubiculariae*! in hac serie, prorsus inconsuetam, certe cum *Sph. gyroza* sola comparanda, licet peritheciorum situ et ostiolis diversissima sit. Stroma lutescens, subpulveraceum, cortici interiori immersum, determinatum, sed non circumscriptum; per epidermidem quoque *Tubiculariae* difformis instar erumpit; tubercula inaequalia hemisphaerica, *S. simplicior* referentia, adulta vero majora (raro tamen lineam excedentia), ostiolis numerosis conico – elongatis fragilibus spinulosa. Perithecia minuta, atra, globosa, immersa; etiam per ostiolum spinulosum ductulo nigro continuata. *Ad cortices in America septentrionali.* *Schweiniz!* (v. s.)

An forsan affinis *S. purpurascens*. Decand.? *Sph. Castaneae* Schleicher!, secundum perfectiora exemplaria, est status junior Cenahgii.

81. *S. friabilis*. l. c. p. 361.

De hac et proxime sequentibus conferas velim *Dothideam*.

86. *S. ferruginea* l. c. p. 363. (Scl. Suec. n. 305.)

β. petiginosa; transversim erumpens, ostiolis gibbosis;

Primo obtutu facile propria species videatur, sed stroma et perithecia omnino *Sph. ferruginea*. Perithecia rostrata, quae primum in hac tribu et frequentius in subsequentibus obviam veniunt, utique ad species discernendas valeat, numquam vero ad distinguendas sufficient. Forma normalis omnino globosa in plerisque. — *Ad truncos Populi Argentorati.* *Nestler!* (v. s.)

sciculus unico tantum perithecio niti videatur? Ostiola numerosissima, in tuberculis erumpentibus collecta, sed valde tenuia, crinalia, divergentia, flaccida, fusca. Inter haec ostiola supra epidermidem exserta et perithecia profunde in cortice interiori latentia, vel inter epidermidem et corticem superiorem adest stroma latissime effusum, ambiens, pulvéraceum, habitu sericeo, fuliginoso-atrum, in quo infra singulum ostiolorum fasciculum maculae albae, cum disco Melanconii bicoloris analogae, ipsumque stroma Melanconio persimile est. — Hac stromatis indele evidenter recedunt analogo modo effusae *Sph. ligniota*, *Sph. velata* etc. *Ad cortices Platanorum in Gallia, Guepin, Mougeot.* (v. s.)

Obs. Et hanc et supra allatam *S. spiculosae* varietatem pro *S. crinali* Pers.! ined. accepi, quare ineum nomen servavi; etiam ad homonymiam *S. crinitae* evitandam.

104. b. *S. aneirina*, effusa, tecta, peritheciis confertis in stromate flavescente nidulantibus, ostiolis sparsis convexis. Sommerf.! Lapp. p. 208.

Tumores sistit ultra pollicem latos, ad 4 poll. longos determinatos inter epidermidem et corticem nidulantes. Epidermidem non docolorat, sed nigropunctatam ob ostiola conferta prominula reddit. Perithecia globosa, flava, deum fusca, gelatina flavescente. Sub epidermide *Populi tremulae emortuae Nordlandiae Saltensis* satis frequenter. Sommersfelt (v. s.)

Colore tam stromatis, quam peritheiorum praecipue a *S. subcutanea*, *eynomia* etc. luculenter reddit. Gelatina flavescens vix in alia specie hujus tribus observata est.

106. b. *S. systoma*, effusa, tecta, peritheciis stromati corticali fuscescenti immersis confertis, ostiolis fasciculatum erumpentibus.

A reliquis hujus tribus inox recedit, ostiolis plurimis, ceterum vix convergentibus, conjunctis in

tubercula per epidermidem rimosam aut angulatim fissam erumpentia, quibus Obvallatas refert, sed perithecia nec circinant, et tumores pollicem latos elevant. Vigent pro more inter corticem et epidermidem. Stroma evidenter e cortice interiori oritur; nam licet hic magis tumeat et fuscescat, structura similis, at relaxata. Perithecia majuscula, atra, intus albo-vestita. *Ad cortices arborum circa Petropolin.* Weinmann (v. s.)

Trib. IX. CIRCUMSCRIPTAE.

Obs. Species hujus tribus, ut et reliquarum Amphipericarum, in dissitis terris eximie convenient. Inter numerosissima undique fere missa specimina nulla adeo prominent, ut specie distinguam, praecipue cum vivae et in quavis aetate observandae sint si tute determinentur.

126. *S. Prunastri.* β. l. c. p. 380.

S. alnifraga. Wahl. ! Suec. n. 2183.

Non tantum in Kamtschatka, verum etiam in Suecia et Gallia obvia.

128. *S. stellulata.* l. c.

Ad hanc, secundum specimina Maugeotii, pertinet *Sph. acutangula* Pers. ! ined.; quae a Chailletio sub hoc nomine accepi, ad *Sph. acclinem* omnino referenda sunt. — Cfr. quoque *S. Brunastri* β. *Betulae Sommerf.* Lapp. p. 208.

Obs. *S. palmata* Schwein. ! in litt. mihi non satis cognita est. Perithecia haud rite evoluta. Ostiola et habitus *S. haustellatae*; sed forsitan potissimum *Tympanis* junior.

131. *S. anomia.* l. c. p. 381.

Ex observationibus et speciminibus cel. Guepin hujus ostiola sunt pentagona! et lutescentia!

quae characterem essentialem offerunt. Ceterum mutabilis adinodum, saepius in series longitudinaliter erumpentes confluit. Cfr. S. profusam. — S. Anomiae, quae *S. torquata* Pers. ! ined., simillima est *S. grumosa* Pers. ! ined., diversa ostiolis tetragonis, item lutescentibus, lecta in Populo fastigiata a Guepin.

133. *S. Syngenesia.* l. c. p. 382.

S. Frangulae. Pers. ! ined. ex Moug. !

Trib. X. INCUSÆ.

Cfr. *Cytisporas*, cum quibus priores saltim species nimis connectuntur.

147. *S. microstoma.* S. M. 2. p. 388.

S. corniculata. Dec. fr. 6. n. 781. b. ex spec. Chaillet!

149. *S. Kunzei.* l. c. p. 388.

Sph. oxystoma. Pers. ! in Moug. ! et Nestl. exsicc.

155. *S. angulata.* l. c. p. 390.

Discus, ut in plerisque, junior niveus. ! Systemate Mycologico nondum divulgato et Cel. Greville hanc speciem descriptsit nomine *Sph. nigro-anulatae*. Fl. Edin. p. 358.

158. *S. profusa.* l. c. p. 392.

Mire variat, ut saepe non sine difficultate a *S. anomia* distinguatur. Ostiola vero mox nigra et punctiformia, tubercula nulla discreta. Ceterum discus passim, in tuberculum nigrum abit, et ostiola forma prorsus anomala sunt. — Et hanc pro *Sph. grumosa* Pers. ! ined. accepi. — Insuper lecta est in *Ligustrum vulgari in Gallia.* Guepin !

159. *S. dissepta.* l. c.

S. Wallrothii. Kunze ! in litt. *S. nigro-marginata.* Wallr. ! in litt. (melaloma).

Trib. XI. OBVALLATAE.

166. *S. decorticans.* S. M. 2. p. 396.

E speciminibus siccis ab hac distinguere nequeo *S. rufescentem* Schwein.!; viva forsitan differt. Certe autem huc spectat Sphaeria.... Pers. in *Moug.*! et *Nestl.* *Exsicc.* n. 768. — Cfr. quoque Sommerf. *Lapp.* p. 210.

169. *S. Abietis.* l. c. p. 398.

S. pinastri. Grev.! Ecl. et Crypt. Scot. t. 50. (ostiola rubra ad Sph. episphaeriam pertinent.)

Varietatem minorem in Pinu pectinata lectam misit Maugeot.

196. *S. furfuracea.* l. c. p. 409.

Stromate olivaceo misit Maugeot in Populo lectam.

Trib. XII. CAESPITOSAE.

201. a. SPH. *ochracea*, caespitosa, peritheciis globosis furfuraceis laete ochraceis ostiolo papillaeformi impresso. — Grev. in litt. nomine Cucurbitariae.

Omnia ceterum ut in Sph. cinnabarrina, cui acutissimus inventor quoque nimis affinem concedit. Stroma etiam simillimum, tamen lutescens; ex Helvetia denudatum habeo, veram Tubiculariam (*T. lutescentem* Link, ut videtur) sistens. Ad ramos Scotiae, Helvetiae. (v. s.)

201. *S. cinnabarrina.* Syst. Myc. 2. p. 412.

Verba nostra: „*Stroma Tubiculariis maxime affine, ne dicam idem*“ varie interpretata fuerunt (Cfr. Grev. Crypt. Scot. t. 135. cum nitidissima ico-*ne*, Wahl. Suec. n. 2195. et Sommerf. Lapp. p. 212)

et, ut ingenuus profitear, in re ancipiūtī ancesps studio fui. Jam vero plurimis observationibus plebe persuasum habeo, *Tubiculariam vulgarem* non esse autonoma plantam, sed hujus statum abortivum; eodem modo prior, sequens etc. etiam in *Tubularias* abeunt, indeque plurimae *Tubulariae* ortae, quod in peculiari commentario multis experimentis probare connabor. Cepi v. c. ramulos *Ribis aurei* languescentes cum harum plantarum primordiis; qui loco humido depositi *Sph. cinnabarinam* enitebantur, loco sicciorē aprico collocati in *Tubulariam* deliquescebant! Eodem modo plurima *Coniomycetum* genera perfectiorum fungorum abortus censeo. — Variæ vero *Tubulariae* intus nucleum proferunt, v. c. *Sph. Tubularia* Dec., *Sph. gyrosa* Schwein.; aliae superne nigrescentes, nec pulveraceæ, ad *Dothideas* spectant. In strato superiori vidi cellulas *Doth. ribesiae* simillimas. Sed haec hactenus.

202. a. *S. aurora*, caespitosa, peritheciis globosis laevibus coccineis subastomis, e tubculo gelatinoso albo stellato erumpentibus.

Stroma hujus maxime insigne, saepe sterile, *Tubulariam* aut potius *Tremellam* (Tr. stellata Chaill.! in litt.) per epidermidem pulcherrime stellatum fissam erumpens et per se quoque stellato-radians, magnum, 3 — 5 lin. usque latum, crassiusculum, pruinato-velutinum, album. Ex hoc erumpunt perithecia primo sparsa, dein totam superficiem obliterantia, numerosissima, stipata, globosa, minuta, laevia, nuda, coccinea aut coccineo-aurantia, ostiolo vix conspicuo, sicca collabescientia. Etiam in statu *Tubularioideo* in substantia interiori obscuriori stromatis plerunque observantur peritheciorum rudimenta. Perithecia *Sph. coccineae* valde similia, sed ob stroma diversissimum distinguere debui. Ad cortices *Tiliae* circa Neufchatel. Chaillet. (v. s.)

Obs. Non dubito fore plerosque, qui dubitant de identitate formarum Sphaeriae et *Tubulariae*

praecedentium multarumque aliarum, sed praeter experimenta directa, unionem contestantur utriusque formae proventus non tantum in eadem matrice, sed etiam in iisdem tantum regionibus. Paucis: *Tuberulariae fungorum sunt prorsus analogae cum Variolariis Lichenum!*, quarum identitatem cum *Porinis* (*Sphaeriis Lichenum*) jam ab omnibus agnosci gaudeo. *Melanconia* etc. *fungorum non magis autono- mae plantae, quam Spilomata Lichenum!* — Ne mi- remur, statum abortivum *Sphaeriarum* saepe fre-quentiorem esse, cum et *Variolariae* saepius observen- tur, quam *Porina* pertusa.

202. *S. coccinea*. S. M. 2. p. 412.

Etiam hujus stroma sterile, ad *T. minorem* Link. cum aliis referendum, passim legitur.

202. c. *S. sinopica*, subcaespitosa, peritheciis mini- mis globosis laevibus sublateritiis, collabescendo cupulaeformibus, disco fusco ex ostiolo papilla- to fuscescente.

Stroma tenuissimum, vix notabile; sterile evi- dentius, in *Tubiculariam sarmentorum* degene- rans. Ceterum *Sph. coccinea* perquam affinis, tamen minutie, colore obscuriore, caespitibus irregularibus, peritheciis collabentibus et ostiolo facile dignoscen- da. *Ad sarmenta Hederae* etc. (v. v., etiam a Mou- geot, Guepin miss.)

202. d. *S. Celastri*, caespitosa, stromate tubiculario- ideo, intus cinnabarino, peritheciis connatis depressis carneis fuscescentibus, ostiolo papil- laeformi obsoleto. — *Schwein.*! in litt.

Tubiculariam primo credas; sistit enim tu- bercula minuta subglobosa lutescenti-pallida, per epidermidem erumpentia. Specimina vero perfecta peritheciis teguntur plus minus connatis, supra de- pressis, fuscescentibus, laevibus. Proxima est *Sphae-*

II.

F

riae Ribis! *Ad ramos Celastrii in Pensilvania.* (v. s. a Schweiniz miss.)

202. e. *S. Aquifolii*, caespitosa, stromate intus lutescente, peritheciis globosis rugulosis umbilicato-collapsis et testaceo demum pallide olivaceis!

Distinctissima et pulcherrima. Caespites regulares, subhemisphaerici, 1—2 lin. lati; steriles haud vidi. Stroma crassiusculum. Perithecia stipata, distincta, plurima olivacea, umbilicato-collapsa (margine tamen valde obtuso), sed adsunt et alia testaceo-pallida, evidentius papillata, quae juniora — simulque nigrescentia, quae exoleta. *In ramis Ilicis Aquifolii circa Bryeres Galliae.* Moug. (v. s.)

203. *S. Ribis.* l. c. p. 413.

Hujus Tubercularia *T. vulgari* valde similis, sed mox fuscescens. Sequentium Tuberculariae nigrescent et Dothideas referunt.

208. *S. dioica*, caespitosa, stromate corticali, peritheciis supra impositis globosis inaequalibus persistentibus atris, demum pertusis.

Similis *S. Micheliana*, sed differt peritheciorum forma persistentia (in *S. Micheliana* collabescunt) et situ alterius supra alterum, ostioloque obsoleto, demum simpliciter pertuso, non vero rimose dehiscente. Stroma proprium nullum. Caespites irregulares. *In ramis Pseudo-Platani in Gallia.* Moug. (v. s.)

212. *S. naucosa.* S. M. 2. p. 416.

Mutabilis videtur ob varias formas ab exteris terris missas, sed minus completas, quam Suecicas. Ceterum haec species omnium difficillime conservatur. — *Sph. inaequalis* Pers.! ined. huc spectat.

216. *S. pulicaris.* l. c. p. 417.

Media inter Dothideas et Sphaerias, ut plurimae e sequente tribu. Praecipue in memorabilis est non tantum peritheciorum indole, sed etiam stromate corticali in *Tubicularioideum* abeunte! Hoc nunc paucis tantum peritheciis tegitur, nunc omnino sterile est, sistens *Tubiculariam*, *T. minori* Link. similem, sed colore pallido recedentem. *Vulgaris*, in *Samb. nigra et racemosa*, copiose missa a Weinmann, Chaillet plurimisque amicis in Gallia.

216. b. *S. acervalis*, emersa, nuda, in acervulos minutos congesta, atra, peritheciis globosis subconbatis rugulosis, demum umbilicatis. — Moug. ! in litt.

Anomala in hac tribu caespitulis minutis supra epidermidem superficialibus, tamen primordia certe sub epidermide gignuntur, ut testantur bullae minimae pallescentes, quae ruptae monstrant stroma *Tubicularioideum* depresso pallidum, ubi sterile, demum convexum nigrum, Dothideae facie. In perfectis vero stroma peritheciis prominulis obliteratur. Perithecia intus evacuata nigrescunt. Ascii filiformes, sporidiis minimis. Affinitas dubia, potius cum confluentibus, ad quas tamen ob situm maxime superficiale non referam. *Ad ramos Salicis Capreae in Vögésorum montanis*. Moug. (v. s.)

- ? 219. b. *S. agglomerata*, aggregata sparsaque, superficiali-innata, peritheciis glabris atris inaequalibus, collabescendo cupularibus, stromate nullo. — Pers. ! Msqr.

Tribus vera latet. Caespites minuti, inaequales, subinde dispersi, adulti omnino superficiales apparent, ut in priori et *S. Vaccinii*, cui forsitan proxima. Perithecia inaequalis magnitudinis et formae, semper glabra et nitida, subastoma; collapsa plurima irregulariter cupularia; intus atra. *In caulibus Vincae majoris in Gallia*. (v. s. ab invent. Guepin sub nomine allato communic.)

Trib. XIV. CONFLUENTES.

221. *S. gyroza*. S. M. 2. p. 419.

Ut plures hujus sectionis, valde ad Dothideas accedit, simulque indole gaudet prorsus Tuberculatarum. Cum novis a Cel. Schweinizio missis exemplaribus alia e *Gallia occidentali* a Cel. *Guepin!*, forsitan et *Levieux*, missa omnino congruunt. Erumpunt haec tuberculosa composita e rimis certius *Quercus racemosae*; sed in ligno decorticato eadem adest omnino simplex, conferta, subconfluens, punctiformis, absque stromate distincto; singularis morphosis, sed in hac tribu non rara. *Peziza l. Cenangium* non est. — Specimina a *Levieux* missa sterilia sunt, veram Tubulariam sistunt, ceterum tota facie et colore ita congruunt, ut hoc potissimum referam.

221. b. *S. Levieuxii*, effusa, emersa, coccineo-minata, stromate rubro-pallescente, peritheciis numerosissimis minutis connatis demum prominulis collabentibus.

S. Pezizae var. *Levieux!* in litt.

Ut prior ad *S. decolorans*, haec ad *S. coccineam* accedit, nec cum alia comparanda. Differet videtur: 1) forma late effusa, plana, sere *S. sligatis*, nec caespitosa; 2) situ emergenti-superficiali; 3) stromate magis rubente, innato; 4) peritheciis minoribus, plurimis omnino connatis, demum ad dimidium prominulis, astomis, magis liberatis cupulari-collabentibus; 5) colore in rubro-fuscum abundante. Elegans, singularis; non tamen sine haesitatione a *Sph. coccinea* separo. *Ad cortices truncorum circa Rothomagum*. *Levieux*. (v. s.)

221. c. *S. escharoides*, emersa, subsuperficialis, convexa, tuberculoso-rugosa, opaca, altra, peritheciis minimis nigrofarcitis, ostiolis prominulis.

Variabilis. Tubercula tota e peritheciis connatis composita, nunc orbicularia planiuscula; nunc elongata seriata magis irregularia, 1 — 3 lin. longa, a reliquis differunt situ supra epidermidem paene superficiali. Perithecia exigua, connata, ut in *S. melogramma*, globosa, intus nucleo atro, cingulo albo cincto; adsunt vero simul alia dispersa solitaria. Stroma a peritheciis distingui nequit. Ostiola tuberculosa, prominula. Ambigit inter Dothideas et Sphaerias, inter quae genera intermediate, nucleo Dothideae, perithecio Sphaeriae, modo connascendo obliterate, olim admittendum. *Ad cortices Juglandis in Gallia circa Angers.* Guepin! (v. s. etiam a Mousgeot communic.)

223. *S. Quercum.* S. M. p. 420.

S. fuliginosa. Pers. ! in Moëg. et Nestl. exsicc. non Syn. Fung. ! (Vidimus etiam *S. elongatam* aliasque recentiori aeo a Persoonio ut *S. fuliginos.* determinatas.)

229. b. *S. Meliae*, stromate crustaceo fibroso ambiente effuso, peritheciis connatis seriatim erumpentibus minutis astomis atris. — Schwein. ! in litt.

Media inter *S. ecinosam*; et *S. elongatam*; ab utraque diversa peritheciis triplo minoribus connatis in series parallelas, nec umquam prominulis libertatis. Stroma longe effusum, ambiens, fibris corticis interioris, cui innatum, intertextum, fuligineo-nigrum. Perithecia intus albo-farcta, demum evanescata atra. In cortice Meliae in America septentrionali. Schweiniz. (v. s.:

Obs. Laudatus accuratissimus Auctor varias novas ex hac tribu, quae jam nimia specierum affinum copia premitur, benigne communicavit, quas omittere cogor, cuin characteres rite extricare non licuerit. Quales sunt *Sphaeria ambigua*, *connata* et *Cynipum*. Schwein. ! in litt.

230. *S. elongata.* S. M. 2. p. 422.

Grev. Crypt. Scot. t. 195!

231. *S. fuliginosa.* S. M. 2. p. 423.

Est, ni fallor, in perfecto statu Cenangium, et ut tale supra descripsi. Hanc veram esse *Sphaeriam fuliginosam* Pers.! Syn. e speciminibus ipsius olim in Germania lectis novimus, optime contestante descriptione.

232. *S. Dothidea.* S. M. l. c.

b. *Rosae.* (Scler. Suec. exs. n. 308.)

Sphaeria Rosae Schleich. ! ante multos annos. *Xyloma Rosae.* *Decand.* ! *Fr.* ad alia specimina. *Phlaeoscoria umbonata.* *Wallr.* ! in litt.

A *S. Dothidea* vix differt, nisi statura paulo majori. Tubercula deppressa, umbonata, elegantia, admodum *vulgaria in Rosa canina aliisque.* (v. v.)

**233. b. *S. subsolitaria,* stromate tenuissimo effuso te-
cto nigro, peritheciis erumpentibus subsolitariis,
ostio proeminulo albo! *Schwein.* ! in litt.**

Ab omnibus haec luculentè dignoscitur habi-
tu *Sphaerias* cuiusdam sublectae ostioloque: papil-
la alba! Videtur haec potius e nucleo concolori for-
mata, quam e perithecio; adest tamen etiam in pe-
ritheciis farctis, qualia omnia a me visa fuerunt.
Stroma tantum est nigredo sub epidermide corticem
interiore penetrans. Perithecia geminatim connata
aut omnino solitaria, globosa, atra. Ascii elongati,
suberecti. *In ramis Rhois in Carolina et Pensilvania.*
Schwein. (v. s.)

**237. *S. pithyophila.* S. M. 2. p. 425. (Scler. Suec.
n. 343.)**

Non tantum in Lusatia occurrit, sed in pleris-
que regionibus pineto-motanis Europæ. Sicca e
Vogesorum, Thuringiae, Rutheniae, pinetis; viva in
agro Femsjonensi 1826 copiose mihi obvia. Inter
maxime insignes certe numeranda! *In ramis Pini sil-*

vestris, ut Rosarum a *S. Dothidea*, turgescentibus primitus utique innata est, mox erumpens, dein liberata superficialis! (Temeraria tamen nostra erat suspicio *Sph. ramosam* Sow. huc referendam, ab aliis ut certa comprehensa). Stroma quoque liberaatur; sed ejusdem structurae ac *Dichaenae*; sive *Opegraphae macularis* Ach.

237. b. *S. seoriadea*, innata, stromate late effuso latente nigro, peritheciis corneis consertis hemisphaerico-prominulis nitidis pertusis albosarcatis. *Lich. Suec. exs. n. 245. [Scler. Suec. n. 344.]*

Perennis!, Lichenosa, facie *Verrucariae nitidae* Ach., a qua vero abunde differt stromate subpulverulento nigro sub epidermide omnino latente, late effuso, ramos ambiente et cortici interiori innato. In vegetatione plurima cum *Dichaenis* l. *Opegrapha maculari* Ach. communia, sed ostiolum porosum. At, paradoxum dictu, demum saepius crustula viridi prorsus Lichenosa obducitur, quam vero ad formam *Biatorae luteolae* (s. *Lecideae* Ach.) pertinere perspexi! Passim quoque ramuli, quibus innascitur, fuligine atra obducuntur, stromate (non tamen erumpente) producta! Cfr. *Sched. Crit. de Lichenibus Suecanis*. Perithecia cornea!, subglobosa, innata, hemisphaerico-prominula, laevia, nitida, atra, ostiolo simplici pertusa, admodum conserta, sed non confluentia. Nucleo albo evacuato intus nigrescunt. Sporidia septata. In silvis vetustis montanis ad ramos vivos *Betulae*. (v. v. In Suecia copiose.)

237. c. *S. subtecta*. S. M. p. 376.

Affinitatem summam cuin Confluentibus l. c. jam notavi; huc referendam esse, species recentius detectae evincunt. Colla nulla, sed ipsa perithecia erumpunt, majora quam in aliis *Phlaeoscorii*s Wallroth.

237. d. *S. adusta*, innata, stromate determinato tecto nigro, peritheciis tenuibus distinctis erumpenti-prominulis pertusis nigrofarcitis.

Maculas sistit determinatas, irregulares, 4 — 5 lin. latae, confluentes, per epidermidem tegentem translucentes eamque adurentes, sed non secernentes. Stroma ex cortice interiori adusto formatum, atrum, obscurum, evidentius, quam in proxime affinibus et a peritheciis non formatum. Perithecia distincta, globosa, atra, prominula, haud erumpentia, sed epidermis ad apices fissa est. Ostium non prominet. Nucleus etiam deustus est, mox evacuatus. *Ad ramos in Hispania.* Dufour! (v. s.)

Obs. Cum *S. crustata* non conmutanda.

237. e. *S. exusta*, innata, stromate crustaceo effuso atro ab epidermide rupta determinato, peritheciis corneis sparsis sublatentibus.

S. corrugata. Schwein.! non Chev.

Maculam adustum, inter fissuras corticis late hiantes effusam, crustaceam, rugosam, aterrimam et opacam, ceterum *Opegraphae macularis* indole sistit notabilis haec species, cuius vero perithecia prorsus evoluta videre non licuit. Facies ceterum quodammodo *Sph. stigmatis*, at structura diversissima est. *Ad cortices emortuos in America boreali.* Schweiniz. (v. s.)

237. f. *S. inusta*, innata, stromate tenuissimo maculari fusco-nigro, peritheciis tectis discretis globosis minimis astomis.

Spiloma inustum. Ach.! syn. Lich. p. 3. apothecia. Crusta ibidem memorata est cortex in ambitu expallens.

In cortice tenuiori arborum sistit maculas tenerinas, inustas quasi, determinatas, 1 — 2 lin. longas, sed varie confluentes, difformes, tenerimam epidermidis pelliculam excutientes, quare superficiales apparent. Hoc stroma, peritheciis praetervisis, pro *Spilomatis inusti* apotheciis descriptis Acharius; ejusdem prorsus indolis est ac *Opegraphae macularis* Ach. crista! Sub hoc nidulantur perithecia mini-

ma quidem, sed sub lente facillime discernibilia, globularia, atra, mox evacuata, astoma, stroma minute tuberculosum redditentia. Ostium est tamen porus tenuissimus. *Ad cortices arborum in Guinea. Azelius!* (v. s.)

238. *S. subusta*, innata, stromate nullo, peritheciis minimis prominulis astomis, in maculas orbiculares nitidulas confluentibus.

Fingas *Verrucariam punctiformem* Ach. apothecis congestis confluentibus et hujus habes ideam. Nullum adest, ut in prioribus, stroma cortici interiori innatum, sed tantum e peritheciis confluentibus oritur, quod adest obsoletum. Maculas sistit orbiculares, unitas, $\frac{1}{2}$ lin. latas, quae omnino superficiales apparent, sed tenerima epidermidis pellicula innata eas tecitas esse, concluso e cicatricibus, hac destitutis, orientibus toto fungillo secedente. Perithecia numerosa, minima, ut ostiola prominula, sed absque ostiolo distincto. Pusilla licet, admodum memorabilis, *S. epidermidi proxima*. *Ad corticem vivum Coryli Avellanae circa Rothomagum. Levieux,* (v. s.)

Obs. 1. *Sph. mucosa* S. M. 2. p. 425. collauda juxta *Sph. Agaricolas* n. 32. et sq., cum quibus plurima communia habet.

Obs. 2. DICHAENA Fries Syst. Orb. Veg. 1. p. 108. e vegetatione hujus tribus est et cum hoc relatis speciebus conjungitur sub *Phloeocoria* ab accuratissimo Wallrothio, cum vero rimose dehiscat, potius distinguenda. Omnibus dubiis de genere Sphaeriarum anomalarum haud solutis, licet quotidiano has examine persequar, nolui in praesente certum quoddam affirmare. I. immaturum proferre, quare hoc loco tantum genera evidentia in Syst. Myc. proposita expono.

Species perelegans, simulque paradoxa. Subiculum omnino genuinum et necessarium ad peritheciorum formationem, irregulariter effusum, interruptum, non distincte floccosum, sed supra ligna potius leproso-pulveraceum, supra folia inacutum superficialem sistens, eleganti colore micans. Perithecia irregulariter sparsa, hemisphaerica, vix papillata, demum collabescendo inaequalia, fuscescantia. *Supra ligna et folia putrescentia in Gallia occidentali circa Rothomagnum.* Levieux. (v. s.)

276. *S. aurantia.* S. M. 2. p. 440. [Sel. Suec. n. 312.]

Subiculum subinde deest. — Perquam affinis est *Sph. aurea* Grevill. Fl. Cr. Scot. t. 47.; nam hic accuratissimus Auctor pro *Sph. aurantia* Pers. habet nostram *Sph. flavovirentem*, quae *Cryptosphaeria aurantiae*. Crypt. Scot. t. 78.

278. *S. violacea.* l. c. p. 441.

Etiam in Suecia legimus speciem distinctissimam, *S. rosellae* proximam. (Hujus, *Sph. rosellae* nempe, iconem videoas in *Grev. Crypt. Scot.* t. 138.

280. *S. aquila.* l. c. p. 442.

Singularem formam misit Weinmann. Subiculum sub epidermide arborum late effusum, perithecia fasciculatim erumpentia et liberata. — At peritheciorum rudimenta sub epidermide simillima! *Sph.* cuiusdam e tribu XIV.!!

290. *S. pannus.* l. c. p. 445.

Nova de hac dubia moveo. Visis copiosis specimenibus Chailletianis, subiculum ad Fungum quendam Pileatum pertinere suspicor; perithecia ceterum fere *S. myriocarpea*.

Trib. XV. SERIATAE.

242. b. *S. Alopecuri*, peritheciis immersis globosis, crusta nigricante innata tectis, ostiolis punctiformibus albis!

Cum *S. Junci* et *culmicola* ob locum comparanda, sed tota facie, colore, etiam nuclei prorsus atro, ostiolis vero albis mox dignoscitur. Culmos, quos ambit, turgidos reddit et in stroma album quasi commutat, passimque exedit, unde oriuntur scrobiculi in culmo longitudinales, quales in *Sph. virgulorum* miramur. Extus ut crusta nigra apparet, sed occurunt etiam perithecia sparsa. In culmis *Alopecuri agrestis* in *Gallia occidentali*. Guepin. (v. s.)

Obs. Haud exiguum numerum formarum hujus tribus omittere, quas ad cognitas certe referre non licuit, cum sine scrupulosa comparatione distingui nequeant et hoc loco species modo maxime curiosas Sphaeriarum et prominentes producere in animo sit.

247. *S. linearis*. S. M. 2. p. 429.

Obs. Huic propinqua est *Sph. caulium* Schwein.! in litt.; non Fries.

250. *S. nebulosa*. l. c. p. 430.

Obs. Inter hanc et sequentem media est *Sph. Tetragonothecae* Schwein.! in litt. — In genere *Sphaeriac seriatae* in diversis terris minus mutari videntur quam tribus melius evolutae, ratione habita differentiarum, quae a diversa matricis indole deduci possunt.

Trib. XVII. BYSSISEDAE.

275. b. *S. fulva*, peritheciis sparsis depresso subastomis fulvo-fuscescentibus, subiculò effuso subleproso aurantio-fulvo.

Trib. XVIII. VILLOSAE.

292. *S. chionaea*. l. c. p. 446.

Varietatem insignem aut potius speciem affinem legi supra fungos putridos effusos: peritheciis globosis laevibus pubescentibus sordide albis, ostiolo subulato fuscescente. (*S. leucophaea*.)

297. *S. canescens*. l. c. p. 448.

S. hispida. Dec. Franc. 6. p. 140 ex spec. Chaill.

303. *S. crinita*. l. c. p. 450.

b. *arenationis, terrestris*. Desmazières in litt.

Analoga cum varietate terrestri Sph. biformis.

305. *S. hispida*. l. c.

Nostra, quae omnino *S. lignaria* Grev. Cr. Scot. t. 82, num a Todeana distinguenda? Characteres equideum non invenio.

Trib. XIX. DENU DATAE.

311. *S. Peziza*. S. M. 2. p. 452.

Qui eximum quoddam lustrare cupit, in Mycologiae iconographia, hujus et sequentium illustracionem in Grevill. Crypt. Scot. t. 186 evolvet. Asci moniliformes.

311. b. *S. delicatula*, conferta, glabra, globosa, collabescendo umbilicata, subochracea, ostiolo latente.

Minuta, conferta, *superficialis*, mollis, recens globosa et distincta, sicca parum inaequalis collabescendo umbilicata, ut primo obtutu vix Sphaeriam agnoscas; madesfacta vero reviviscit, monstratque nucleus pallidum, gelatinoso-fluxilem, sporidiis mo-

niliformi-concatenatis. In caulis putredine consumtis Hellebori. (v. s. a Cel. Guepin miss.)

311. c. *S. affinis*, sparsa, globosa, persistens, laevis, aurantiaca, astoma, basi filamentosa albida. *Greville Crypt. Scot. t. 186. f. 2.*

Prioribus similis, abunde diversa, peritheciis astomis, vix collabentibus, undique glabris, sed basi evidentius discrete albo-filamentosa; praecipue vero *ascis clavatis*, sporidiis oblongis septatis, quae potius Pezizarum, quam Sphaeriarum. In *Lichene pubescente* Linn. (*Ephebe pubescente Nobis.*) (v. ic.)

312. *S. Resinae*. S. M. 2. p. 453.

A *Pezizae Resinae* distinctissima!!!

313. *S. sanguinea*. l. c. *Grev. l. c. t. 175. f. 1.*

Duplex adest forma; altera aurantio-sanguinea, altera incarnata. (Valde pallidam misit Weinmann, ut distinguere quondam in animo fuerit.)

315. *S. episphaeria*. l. c. *Grev. l. c. f. 2.*

Ad hanc, nec ad praecedentein, pertinet *S. sanguinea* Wahl.! Suec. et Lapp., *S. erythrococcus* Ehrenberg, sive *β. media* S. M. l. c. Hanc varietatem Grevillei icon quoque sistit. Sommerf.! exs. n. 94. Priori sporidia globosa, hujus ovali-oblonga, itidem observante Greville.

321. *S. pleurostoma*. l. c. p. 456.

Cum hac conjungi potest *Sph. obliquata* Sommerf.! Lapp. p. 213 — *in squamis strobilarum Pini lecta*. (v. s.)

325. *S. spermoides*. l. c. p. 457. — *Grev. l. c. t. 6.*

S. coriacea. Sowerb. t. 371. f. 1.

325. *S. spermoides* *β. sturnea*, conferta, cinerea, peritheciis rigidis obovatis laevibus glabris, ostiolo punctiformi nigrescente.

Eximia varietas, colore stanni ab omnibus diversa; ad basin tantum nigrescit. Sph. spermoidis paulo inuora sunt perithecia, fragilia, quare saepe cupulari-diffracta, intus evacuata albo-vestita; nucleus vero ater est. Ostiolum minutum, punctiforme nigrescens, primo prominulum, rarius impressum, demum pertuso-apertum. Ad ligna durissima prostrata, rarior. Legi in Quercu et Fago. (v. v.)

327. *S. sordaria*. l. c. p. 458.

Cfr. Sommerf. Lapp. p. 214. — A Denudatis recedere l. c. jam monui, ob perithecia vero integra, demum liberata, situmque confertum hoc loco potissimum collocavi. — Plurimae huic accedentes formae e Gallia, praecipue ad ligna populina, missa sunt.

328. *S. moriformis*. l. c.

S. verrucosa. Grev. ! Crypt. Scot. t. 39. optime (lecta in Polyp. abielino.)

Hujus varietas β a *Levieux* in ramis *Syringae* lecta est, quod forsitan ansam dedit Cel. Sprengel. *Sph. Syringae* huc trahendi. Vera autem *Sph. Syringae* huic nullo modo affinis, potius *Sph. inquinanti*. — Reliquarum specierum reductionis rationem apud Auctorem non perspicio; videtur Celebratissimus Vir speciminibus male determinatis seductus fuisse. — Nimirum caute Cel. Wahlenberg de hujus etc. differentia a *Sph. Pulvi pyrio* dubitat. — *S. rimosa* Sowerb. t. 375. f. 3 est *S. pulv. pyrius*. *S. bombarda*. l. c. t. 372. f. 4. *S. pulveracea*.

332. *S. myriocarpa*. l. c. p. 459. [Scl. Suec. n. 313.]

*Grev. ! Cr. Scot. t. 152. f. 1. (f. 2. est *Sph. pulvis pyrius*). Sommerf. Lapp. p. 214.*

Specimina e Gallia possideo determinate aggregata. Praeter situm transversalem in rimis corticis (erumpens autem non est) ab hac non distinguerem valem *S. transversalem*. Schwein.! in litt.

Trib. XX. PERTUSAE.

- 335.** b. *S. testacea*, sparsa, peritheciis hemisphaerico-depressis glabris testaceis, papilla nigro-fusca deppressa submarginata pertusa.

Minor, sed valde distincta tam colore, (qui demum fuscescit, vix autem nigrescit,) quam ostioli figura. Intus albicat, nucleo tantum centrali globoso, ad dimidium ligno immerso. *Ad ligna levia denudata canescentia Petropoli.* Weinmann. (v. s.)

- 337.** *S. papillata.* S. M. 2. p. 461.

Prorsus convenientia Weinmanniana Petropoli lecta, affinitatem quandam cum *S. aquila* indicantia. Perithecia sparsa, dimidiata, basi deficiencia et ligno immersa, ceterum eximie superficialia, hemisphaerico-globosa, majuscula, dura, persistentia. Ostiolum papillaeforme. Subiculum prorsus nullum, sed extus floccis tenuissimis quasi corticata appetet, licet glabra potius dicenda sit.

- 337.** b. *S. insculpta*, semi-immersa, globosa, peritheciis hemisphaericis dimidiatis fusco-atris papillatis, demum pertusis cupulari-apertis, tandemque decedentibus.

Qualis haec memorabilis species saepius obviam venit aperta l. peritheciis deciduis nucleo tantum in ligno nidulante, Stictis speciem facile dicas; vera tamen est Sphaeria, cuius etiam vidi specimen integra et papillata, ut taceam structuram nuclei, quae omnino Sphaerae est. — Reliquis pertusis magis immersa est, tamen ad Obtectas non referam ob peritheciun dimidiatum et ostiolum deciduum pertusum. Exoleta sistit siveolam albam, margine nigro cinctam. Nucleus globosus, in ligno paene nidulans. Ascii ampli. In ramis decorticatis deciduis Ilicis Aquifolii circa Bruyères in Gallia. Mougeot. (v. s.)

Obs. Eodem modo immersae sunt aliae hujus tribus, v. c. *Sph. aphrina*, *latericolla* (nullo modo cum *S. pleurostoma* comparanda!) etc.

337. c. *S. fuscescens*, superficiali-adnata, orbicularis, depressa, molliuscula, fusco-nigra, papillata, demum pertusa. — *Schwein.*!

Minuta, sparsa, primo molliuscula fusca, dein firmior nigrescens, intus alba; basi plana adnata, ceterum omnino superficialis. Cum *S. pomiformi* in hac tribu quodammodo analoga, a qua vero praeter reliquos characteres colore et ostiolo, papilla decidua, pertuso, quasi ore constricto aperto luculentem differt. *Ad cortices in America Septentrionali.* *Schweiniz.* (v. s.)

340. *S. tornata.* S. M. 2. p. 462.

Hanc Americanam speciem, simul cum plurimis ex eadem patria, etiam in Gallia detexit *Mougeot.*!

351. *S. porphyrostoma.* l. c. p. 465.

Verrucaria tropica. Ach.! syn. Lich.

In hac regione Sphaeriae et Verrucariae prorsus confluunt.

Trib. XXII. CERATOSTOMAE.

370. b. *S. haematorhyncha*, gregaria, emergens, altra, peritheciis minutis globosis laevibus, ostiolo longissimo inaequabili subclavato sub apice sanguineo pruinoso. *Sommerf.* *Lapp.* p. 215.

„Lignum, in quo sedet, rufescit. *Sph. rostratae* (forsan et *S. barbirostri*) proxima, altamen rostro longiore, apice incrassato pruinoso satis distincta. Faciem Calicis apothecio subcylindrico ludit.“ *In ligno Salicis capreae aëri exposito Nordlandiae*, parce lecta. *Sommersfelt.*

75. *S. cirrhosa*. I. c. p. 475. [Scler. Suec. 346.]

Ad hanc pertinet *S. stricta* γ. ut varietas.

79. b. *S. orthoceras*, innato-immersa, seriata, globosa, persistens, nigra, ostiolo stricto conico-cylindrico.

In parte caulum interiori lignosa nidulatur, nec sub epidermide tantum ut *Sph. acuta* omnesque *Caulicolae* genuinae, nec emergit, quare etiam epidermide avulsa perithecia latent et ostiola Sphaeronaema referunt. Perithecia profunde demersa, constanter globosa, mox evacuata. Ostium contiguum est, per epidermidem erumpens et longe prominens, firmum, rigidum, sursum attenuatum. In caulis putrescentibus *Lapsanae*. Mougeot. (v. s.)

380. *S. microscopica*. S. M. 2. p. 476.

Est diversissima haec species *Sph. epidermidis* et *Verrucariis* proxima, sed ostiolo rostellato reddit. Etiam in sarmenis vivis *Hederae* circa Rothomagum lectam misit Levieux.

Trib. XXII. OBTECTAE.

Obs. Vastissima tribus, a qua commode ut propria separantur *Sphaeriae circumscissae* (innato-immersae, quod membrum in dispositione nostra desideratur), nisi malles genere distinctas. (*Hercospora*. Fries Syst. Orb. Veget.)

381. *S. cubicularis*. S. M. 2. p. 477.

Nobilissimam et rarissimam hanc plantulam etiam a Cel. Wallrothio accepi, sub nomine *Sclerotii? ophthalmoidis*, an novum genus? Praecipue caule distinguenda est a *Sticti pupula*, cuius tubercula primitiva simillima sunt, sed in *S. cubiculari* adsunt semper perithecia evidentissima atra lanceolata profunde in ligno demersa. Nulla adest, cum qua comparetur.

II.

G

389. *S. foedans*. l. c. p. 480.

Etiam in Lapponia, ad ligna salicina, adest haec species. Wahl. ! Suec. n. 2214.

O b s. Adsunt ex hac regione non paucae forsitan distinguendae, sed inter reliquas eminentissimas et vivas saepius examinatas hoc loco inserere nolui.

391. *S. ocellata*. l. c. p. 480.

S. Stictis. Pers. ! ined.

393. *S. Corticis*. l. c. p. 481.

Cryptosphaeria millepunctata. Grev. ! Crypt. Scot. t. 201. eximie. (Nomen facile praferendum.)

396. b. *S. ampla*, peritheciis in ligno detrusis corticeque obvallatis conico-depressis amplis nigris, ostiolis conicis epidermidem perforantibus.

Sphaeria certe simplex et genuina!, nec Cytosporis aut Hercosporis affinis; a reliquis distinctissima! Ab omnibus mox recedit peritheciis amplis, non solum epidermide tectis, sed etiam cortice obvallatis et in ligno quoque detrusis. Perithecia crassa, atra, pustulla corticali incrustatis, ut tantum papilla conica nitida promineat; intus evacuata cinerascentia. In ramis Calocera corticali tectis, ab optimo Chaillet missis, reperi. (v. s.)

402. b. *S. rudis*, conferta, crusta effusa ambiente nigra, peritheciis tectis circumscisis viloso-furaceis fuligineo-nigris, nucleo albido-roseo.

Variis notis ad *S. lanatam*, *rhodostomam*, *clandestinam* cum affinibus accedit, ut earum procul dubio congener; ceterum distinctissima species! Facies admodum rudis et mutabilis. Sub epidermide late effunditur crusta nigra, fere Sph. velatae, cui innascuntur perithecia basi cortici interiori simul iminnera, majora, globoso-depressa, superne epidermide tecta, quare hac avulsa circumscissa et cupulari-

aperta, disco in farctis albicante (nucleo dissecto intus simul roseo), in evacuatis urceolato nigro. Superficies in minoribus fere nuda et glabra est, sed in perfectioribus eximio furfure subvilloso fuligineo-atro obducta. Alia insuper individua cortici interiori magis innata sunt, alia superficialiter insident. Ostiola distincte exserta non vidi, sed ubique bullato-elevantia epidermidem, quam saepius dejiciunt, perithecia decorticantia, immo caespitose subinde erumpentia visa. *Sub epidermide ramorum emortuorum Cytisi Laburni in Gallia copiose.* (v. s. a Mougeot, Guepin etc. miss.)

Obs. Cel. Guepin quoque misit speciem *basi circumscissam*, ex analogia Pertusarum, cuius descriptionem differo, cum tribus dubia sit.

408. a S. Olerum, peritheciis consertis immersis, demum materia crustosa alba tectis prominentibus, conico-ovatis, ostiolo confluente crasso.

In substantia lignosa caulum crassiorum *Brassicaceae oleraceae* catervatim nascuntur perithecia subcornea, ovata aut cum ostiolo conica, atra, primo immersa, demum emersa, sed tuberculo albo e caule formato cincta, supra quod papilla pleruinque tantum energet. Est itaque cum *S. livida* analoga, et interna structura cum obiectis lignicolis prorsus convenit. Semper fere ob situm confertum confluunt tubercula unde, facies composita. Valde distincta, *S. larvatae* forsitan proxima. *In Gallia* Mougeot!; minus evolutam misit Guepin! (v. s.)

408. S. Xylostei. S. M. 2. p. 487.

b. *Perichymeni*. Sph. semiimmersa. Pers. ined. ex specim. Grevill.! — Fl. Edin. p. 361.

409. S. mamillana. S. M. l. c.

S. limitata, Pers. ined. ex spec. Kunz.!

In Gallia Guepin!. Valde affinis est *S. clypeata*, cuius optima specimina e Scotia misit Greville!

- 412. b. *S. merdaria*, peritheciis immersis globosis albis! macula nigricante tectis, papilla nigra prominula pertusa.**

Inter plures species sub *Sph. fimetii* confusas (hanc Cel. Persoon pro *S. fimetii vaccini* determinavit, non tamen ei affinis est), praesens maxime memorabilis est. In fimo observantur maculae subrotundae cinereo-nigricantes, facie fere pustularum *Cytisporae fugacis*, at planiusculae, in quarum centro ad est papilla solitaria nigra prominula, deinde pertusa. Perithecia in ipso fimo immersa, sparsa, immo distantia, solitaria sub singula macula, globosa, *alba*, mox evanescens, majuscula, tenuissima, a matrice haud separanda. *In merda porcorum etc., Galliae.* Maugeot! (v. s.)

- 412. c. *S. inquilina*, peritheciis? immersis latentibus tenuissimis pallescentibus, nucleo atro, ostiolo punctiformi nigro prominulo.**

In parte interiori lignosa caulum herbarum omnino dispersa latitant hujus perithecia globosa, tenuissima, si revera adsint?, nam saepius tantum nucleus atet in cellula globosa cauli insculpta nidulari videtur, et illo evacuato observantur tantum foveolae globosae undique inclusae albidae, absque peregrina substantia. In caulis vero *nigrescentis* superficie observantur ostiola minima quidem, sed valde prominula, conica, cornea, atra. *In caulis Heraclei in Thuringia.* Wallroth! (v. s.)

Trib. XXIV. OBTURATAE.

- 416. b. *S. Maugeotii*, erumpens, sparsa, peritheciis obpyriformibus mollibus roseis, ostiolo papillaeformi obscuriore.**

Forma *S. uberiformem* [Scl. Suec. n. 347.] quodammodo refert, ceterum alii haud affinis, nisi Tu-

Sarcularius monocarpis. Perithecia erumpentia, libera, obverse pyriformia, mollia, rosea; sicca longitudinaliter collabentia, aurantiaca, et syb lente obsoleta pruinosa. Ostium crassum nigrescens. Asciformes, tenuissimi. In ramis *Hederae Helicis*. Maugeot. (v. s.)

417. b. *S. Erica*, erumpens, sparsa, peritheciis globosis furfuraceis fuscis, ostiolo conico papillato.

Colore et ostiolo mox digneatur, sed peritheciorum structura quoque valde singularis. Perithecium exterius crassum, ejusdem structurae ac stroma Pulvinatarum, quare, ut in multis aliis *Simplicibus*!, stroma potius dicendum; in ejus centro adest unicum perithecium aut nucleus potius globularis. Superficies pulverulenta etiam ad Hypoxylorum seem accedit. In ramis *Ericae* circa Angers Galliae occidentalis. Guepin. (v. s.)

417. c. *S. micula*, erumpens, peritheciis globosis pruinatis albo-pallescentibus, ostiolo fuscescente.

Non minus notabilis, structura priori accedens. Sparsa, erumpens, sed non ut prior prominens, multo minor, punto vix major, sublente vero luculentissima exius albido-pallescens!; intus concolor, subfasciata; nucleo centrali atro. Ostium papillaeforme, impressum, fuscum! In ramis languescentibus *Rhamni alpini*. Maugeot. (v. s.)

420. b. *S. excavata*, erumpens, sparsa, peritheciis planis atris, demum collabescendo cupulaeformibus, ostiolo papillaeformi prominente.

Insignis species, licet color magis trivialis. Quoad vegetationem cum *S. clypeata*; quoad formam cum *S. complanata* comparari potest; sed sporidiis atroquinantibus forsitan potissimum cum *S. inquinante*; omnibus citatis vero melius evoluta, per epidermidem erumpens et bac secedente nuda. Perithecia etiam in statu vegeto plana apparent, orbicularia, lae-

via, nuda, glabra; evacuata arctius collabentia et excavata, quam in alia specie vidi, et margine acuto cincta. Ostiolum adinodum distinctum. Per epidermidem erumpens hac stellatim fissa cingitur. *In ramis exsiccatis circa Rothomagum in Normandia.* Levieux. (v. s.)

Obs. Valde falluntur, qui putant *S. Obturat* *s* cum *S. Denudatis*, neglecta vegetatione, ex occidentalibus passim congruentia pro lubitu conjungi posse. Singulos errores notare superfluum videtur. — Multo aptius species ostiolo inaequabili ad distinctum genus referuntur. *S. Fraxini* et *Cotoneastri Tympanis* species esse jam notavimus.

Trib. XXV. SUBTECTAE.

437. *S. Panacis.* S. M. 2. p. 497.

Cum necesse sit inter minutias Sphaeriarum, ne nimio specierum numero obruamur, has, quantum fieri possit, contrahere, varias affines formas huic subjungo, in sarmentis *Dulcamarae*, *Clematidum* etc. lectas. Analytice examinatae quidem, praecipue partium magnitudine et forma, paululum differunt, sed has varietates non tantum matri, sed et aetati adscribendas puto; multiplici enim experientia certus statuo, characteres microscopicos e diversa aetate l. statu saepissime pendere; et, licet hi numquam sint vilipendendi, externam faciem semper esse consulendum, sine qua anomaliae haud rite explicentur. — Quamdiu tot maxime insignes species indescriptae restant, micrologicas distinctiones omittamus.

Subsimilem speciem, at vere diversam, in caulis *Galii Aparanis* legit et communicavit Maugeot. Peritheciis vere erumpentibus a *Caulicolis* recedit. Doleo, perithecia tantum adesse diffracta.

442. *S. epidermidis.* l. c. p. 499.

Ad hanc referenda quoque est *Verrucaria puctiformis* Ach. cum speciebus. affinibus. Cfr. Sched.

Crit. de Lich. Suec. fasc. XI. Variae harum utique justius specie distinguuntur v. c. *Verruc. rhyponata*, *epidermidis* etc., sed ob rationes supra allatas diversos typos hoc loco indicare sufficiat.

444. a. *S. epipapyrea*, gregaria, tecta, prominula, macula cinereo-nigrescente cincta, peritheciis prominulis epapillatis atris — *Wallr.!* in litt.

A *S. epimyci* proxima luculenter diversa. Maculae subfuligineae, demum confluentes, chartam sordidam nigro-variegatam reddunt; perithecia ut papillae globosae, rarius conicae prominent. Memorabilis praecipue ob nexus analogum cum *Stilbospora chartarum*, ut reliquarum Stilbospororum cum *Sph. inquinante* etc., *Melanconiorum* cum Amphibericis, *Tubercularium* cum Sphaeriis et Dothideis erumpentibus etc. In charta scriptoria et typographica putrescente. (v. s. sub nomine all. dedit Wallroth. !)

444. *S. epimyces.* S. M. 2. p. 499.

Characteres distinctivos vix offert *Sph. Hibisci* Schwein.! ex America Septentrionali.

448. *S. atrovirens.* β. S. M. 2. p. 501.

b. *Rusci. Cryptosphaeria glaucopunctata.* Grev.! *Fl. Ed.* p. 362.

450. b. *S. Lichenicola*, subgregaria, peritheciis subimmersis, dein prominulis minutis ovatis laevibus, ostiolo demum depresso. Sommerf.! *Lapp.* p. 218. — *Fl. Dan.* t. 955. f. 1.

„In quoque apothecio perithecia 3 — 5, primum immersa apice modo prominulo atro, dein ad dimidium nuda, ostiolo convexo, dein collabescendo depressa; gelatina albida.“ l. c. Vivam accuratori examini non subjici. *Sphaeria epicymatia* Wallr.! in litt. longe subtilior est; naturam ejus satis explorare non licuit. In apotheciis *Lecanorae salicis*

nae et erythrella Ach. (utraque est Biatora aurantiaca nobis). Sommerfelt. (v. quoque v.)

441. b. *S. stercoris*, subiecta, prominula, punctiformis, peritheciis ovoideis collabentibus nitidis, ostiolo poroso.

S. stercoris. Dec. Fr. 2. p. 791. *S. fimeti*. l. c.

Speciminibus nondum visis, ut varietatem ad *Sph. stercorarium* referendam putavi (S. M. 2. p. 456), at tam ab hac, quam a *Sph. fimeti* et *S. merdaria* certe distinctissima; sed plura & *Lichenicola* communia habet. Omnium fimicolarum minima est, punto vix major, primo tecta, dein emersa, nulla macula cincta, nec crustaceo-cohaerens, potius dispersa, nigra, nitida, quod inter subiectas subrarum. Est quoque certe *Sphaeria*! *Infimo cervino* (Chaillet!), *leporino* (Mougeot!), *vaccino* (Weinmann!) — Species major propinqua *in fimo Urogalli*. (Hilam v. s., hanc v. v.)

Trib. XXVI. CAULICOLAE.

Obs. Centrum hujus tribus naturalem, admodum sectionem constituit; paucae aberantes vel Phacidia (*S. Peziza*, *Plinthis*), vel sui generis typi (*Sph. Dematum*, quae bene diversum, genus *Vermicularia* repraesentat.) — E recentioribus quoque observationibus constat, species in lignosa parte caulis herbacei nidulantes, pro *Lignicolis* habendas. Inde *Sph. caulinum* revera pertinet ad *Sph. Platystomas*. (Haec species vulgaris apud Exteros, e Ruthenia, Gallia, Germania copiose missa.) Haec est caussa, cur *S. orthoceratum* et *inquilinam* jam juxta suas affines descripserim. — Cum vilipendi superius vidi peritectorum situm, iterum observem, hunc maxime essentiales praebere differentias. Hoc, Systemate Mycologico non edito, optime jam demonstravit Cel. Greville, qui ex eo genera distinxit.

In fronte Tribus colloco species ab omnibus in S. M. descriptis magis recedentes, quam ut illis immisceantur. Sunt quasi stromate conjunctae; tamen et inter se parum, affines.

- 453.** *S. Lirella*, peritheciis liberis distinctis seriatis, collabescendo basi umbilicatis, nidulantibus sub bulla epidermidis lanceolata atra. *Moug.!* et *Nestl. Exs. n. 668.*

Ad Seriatas referre non debui, ob stroma prorsus nullum, peritheciis inter se liberis, numquam Epiphericis dicendis, cum tuberculo bullato discreto mere obiecta sunt. Hoc tuberculum lanceolatum, hysteriforme, laeve, nigrum, nitidum, Leptostroma appriime referens, lineam et ultra longum, omnino est bulla epidermidis incrassatae nigraefactae. Ostio-la nulla prominent. Sub singula bulla adsunt, perithecia pauca, seriatim disposita, inter se prorsus distincta, minuta, globosa, mollia, unde collabescendo basi umbilicata, cum epidermidi nec cauli adhaereant; collo brevi instructa. *In caulis aridis Spireae Ulmariae in Kamtschatka Wormskjold!*, *Vogesis Mougeot!* (v. s.)

- 453. b.** *S. Galii*, tuberculiformis, elliptica, rugulosa, atra, intus alba, nucleo centrali albo inclusa. *Guepin.*!

Admodum singularis et abnormis! Primo obtutu minora individua *Sclerotii duri* prorsus refert. Extus inspecta ab eodem ostiolo tantum centrali umbonato differt; intus quoque alba est, sed substantia subpulveracea est, nullo perithecio partiali, sed nucleo centrali globoso gelatinoso instructa. Olim a genere removenda. *In caulis Galii Molluginis exsiccatis in Gallia.* Guepin. (v. s.)

- 453. c.** *S. scutiformis*, applanata, orbicularis, concentrica striata, atra, intus concolor, nucleo centrali inclusa atro.

Prioris congener, ceterum quam maxime diversa, forma quodammmodo *Actinothyri*, at multo major. Peritheciū exterius, ut in priori, basi deficiens, tantum superū scutulas sīstit orbiculares, applanatas, basi cauli adnatas, lineam aequantes, extus concentricē striatas, opacas, atras, in centro umbonatas. Intus adest cellula solitaria, globosa, vacua, in qua sporidia, nec ascos inveni. *Ad caules herbarum exsiccatos circa Rothomagum.* Levieux. (v. s.)

453. d. *S. Solidaginis*, subinnata, depressa, fuligineo-atra, disco erumpente albo, papilla centrali atra umbilicata.

Comparanda potissimum cum *S. Hederae* inter Epiphyllas l. *Foliicolas* h. e. *Cytisporoidea simplex*. Perithecia orbicularia, depressa, basi appiannata, innata fere, per epidermidem tegentem translucens, intus fuliginea subpulveracea, cellula centrali globosa atra. Discus erumpens albus, demum fuscescens. Papilla centralis, prominens, globosa, demum umbilicata. *Ad caules Solidaginis in Gallia occidentali.* (v. s. a Guepin missam.)

Haec et praecedentes duas species ad bonum genus, *Ceuthospora* S. O. V. pertinere videntur. Hoc genus optime illustravit Greville *Fl. Crypt. Scot.* t. 253, 254.

453. *S. xantholeuca*. S. M. 2. p. 503.

Chaill.! in litt. — *Sommerf.*! *Lapp.* p. 503.

454. *S. larvata*. l. c.

Non cum *S. strigosa* conjungenda; utpote in lignosa parte nata paululum recedens, tamen *Sph. rubellae* et *olerum* proxima.

455. *S. pellita*. l. c.

Minime affinis l. similis *S. calvae*.! *Etiam ex Helvetia misit Chaillet!*

458. *S. comata*. l. c. p. 504.

Haec insignis species, a Candolleana homonyma diversa, *Chaetomium* ad Pyrenomyctetes trahit. Cfr. quoque Ehrenb. *silv. Ber.* p. 29.

460. *S. Dematium*. l. c. p. 505.

Nucleus Sphaeriae et asci in hac, Sph. trichella etc. certe adsunt!, non a me tantum, sed a plurimis acutis Viris observatae. Ad Conioinycetes minime referas! Pili superficie a sporidiis valde recedunt; analogi in multis indubitate Pyrenomyctebus observati. *Meo sensu Exosporicum nullum genuinum existit!* — Interea frequentissimi sunt hujus abortus et status haud evoluti nucleo destituti. Theoria nostra de statibus atypicis et abortivis fungorum, quotidie novis argumentis et exemplis illustrata, ni vehementius fallar, multum ad Mycologiam illustrandam, genera et species minuendas, quod maxime in votis est, conferat. — Plurima genera astromatis deformationibus orta in *Syst. Orb. Veget.* indicavi; ipsius fructificationis abortus et genera inde orta accuratori examini in *Syst. Myc.* Vol. III. subjiciemus. — Quod vero ad *S. Dematium*, *trichellam* etc. attinet, has a Sphaeriis e peritheciis, ostiolis, ascorum indole facile genere removeri posse, lubentissimus concedo; cum Todeo *Vermiculariam* dicam. Osr. *Syst. Orb. Veget.* et *Stirp. agr.* Femsionensis. — Denique observandum, ultra centuriam hujus adesse formas, quae in plurimas species divellere liceat, quales *Erysiphe*, *Uredo* etc.; sed cum eodem typo evidenter connectantur, inter has minutias species affines sub nomine collectivo conjungere utile mihi videtur, ut in agis prominentibus formis major attentio dicatur, ne Mycologia ipsa mole (nam facile est, eam tota re herbaria vastiorem reddere, cum permulta genera diversas habeant formas in quaque planta) terreat.

468. *S. complanata*. l. c. p. 508.

Veram *S. complanatam*, in Rhinanthe lectam misit Mogeot. ! — Attamen habitu paululum recedit *S. Rhinanthe* Sommerf. ! Lapp. p. 220, quem conseras.

471. *S. Doliolum*. l. c. p. 509.

Sph. Lingam Dec. ! Franc. Suppl. p. 134. Cryptosphaeria Doliolum. Grevill. Crypt. Scot. t. 239. f. 2.

„*Sporidia linearis – oblonga*“; *Sphaeriae acutae* (l. c. f. 1.) elongato – fusiformia; *Sph. coniformis* oblonga etc., in firmioribus speciebus semper fere septata, quare sporidia simplicia e charactere tribus excludenda sunt. In *S. xantholeuca*, *halonia*, *poliota*, *Hellebori* etc., nec non peregrina *S. Patella* globosa et simplicia.

476. *S. scirpicola*. l. c. p. 510.

Affinis *S. duplii*; vix cum alia facile comparanda.

477. b. *S. transversalis*, innata, peritheciis erumpentibus astomis glabris, demum basi circumscisis, remanente macula fusca. — *Schwein. ! in litt.*

Ob anomaliam hanc speciem inserere debui, cum vegetationem potissimum *S.* Subtectae peritheciis erumpenti – prominulis (namen innata sunt), et praecipue peritheciis basi excedentibus maculaque restante ad Leptostroma transitum luculentum offerat. Habitus, color, magnitudo ceterum *S. herbarum*, at peritheciis innatis, dein erumpentibus, ostiolo nullo prominente reliquisque notis tantum recedit, ut genus paene dubium videatur. *Ad caules herbarum in America boreali.* (v. s.)

477. *S. herbarum*. S. M. 2. p. 511.

S. Papaveris. Schum. ! Saell. 2.

(478.) *S. eustoma*, *tecta*, *suberumpens*, *globoso-depressa*, *glabra*, *atra*, *ostiole simplici umbilicato*.

Perithecia orbicularia, depressa, sub culmorum vaginis libera. Inter reliquas culmicas et caulicas ostiolis nullo modo prominulis, sed eleganter umbilicatis mox dignoscitur. In *S. nigrella* adest macula nigra, cui perithecia basi adnata. *Ad culmos in Gallia*. Guepin (v. s.)

Obs. Ob ostiolum regulare et nucleus fluxilem vix ad *Extipulas* abeat.

Trib. XXVII. FOLIICOLAE.

485. *S. amphitricha*. S. M. 2. p. 513.

Genus *Meliolae* constitut. Cfr. *Syst. Orb. Veg.* 1. p. 111.

490. *S. trichella*. l. c. p. 515.

Singularis est hujus metamorphosis. In adulta pili verticis omnino decidui sunt, et perithecia prorsus glabra collabuntur et vertice dehiscunt. Asci certe adsunt in statu maturo, rupto, calvo. Cum sequente, *S. ditricha*, aliisque ad novum genus Vermiculariae referenda est.

493. *S. flaccida*. l. c. p. 516.

β . *Vincetoxici*, peritheciis subnudis depressis, ostio stricto fugacissimo.

S. flaccidae affinis, potius tamen distincta species. In foliis *Vincetoxici* in Gallia. (v. s. a Guepin miss.)

500. *S. setacea*. l. c.

Visis speciminibus *S. melanostylae*, *leptostylae* etc. has potius ut varietates considerandas puto. — De *S. Capreae* cfr. *Syst. Myc.* 2. p. 621. in add.

524. *S. subradians*. l. c. p. 525.

Affines formae in *Epipacti latifolia* etc.

527. *S. Ostruthii* l. c. p. 526.

Vulgaris in subalpinis Europae australioris non tantum in Imperatoria, sed variis Umbellatis latifoliis v. c. *Heracleo alpino*. Chaillet!

Obs. De anomala variarum *Epiphyllarum* sede in hoc genere in S. M. jam disserui. Certe nova genera formabunt. *S. Lauri* Sowerb., ex habitu sub *S. Hederae* collocata, diversa est ex obs. Greville et *Ceuthosporae* species. Vide *Crypt. Scot.* t. 253.

B. DEPAZEA.

Quamvis species in S. M. allatae omnino fideliter suis locis redeant, nec confluentes visae sint, utilius duco, quasdam proxime affines conjungere, ut typi primarii promineant. Macularum forma, ambitus cingentis color, peritheciorum situs e s. p. a matrice deduci possunt. Multae vero species perquam eximiae v. c. n. 1, 2, 6, 7, 8, 12. etc. nec non novae infra descriptae.

3. *S. D. Buxicola*. l. c.

Similes in Jasmino, Vinca, in qua perithecia epiphylla, etc. — Cfr. D. Elaeagni. Chev. Par. p. 453.

5. *S. D. Hederaecola*. l. c.

Similis in Illice. Maugeot.!

8 — 9. *S. D. Juglandicola*. l. c. p. 621.

Bene diversa. Maculae omnino indeterminatae, griseae. Perithecia plano-depressa. In Juglandibus. Chaillet! — Similes in acere campestri. Maugeot.!

13. S. D. *Salicicola*. l. c. p. 530.

Nimia affinitas cum *S. D. vaga*. Similes in *Pyris*, *Prunis*, *Cestrus*, *Rhamnus*, *Rubo caesio et fruticoso*, *Lonicera xylosteo et Periclymeno* etc. — Nec differre videtur *D. Tremulaecola* (Desmaz. ! Exs. n. 184); at *D. frondicola* abunde distincta.

15. a. S. D. *Vincetoxicici*, maculis indeterminatis pallescentibus, peritheciis luteis fuscescentibus.

Maculae $\frac{1}{2}$ unc. latae, haud limitatae. Perithecia minima, mollia, colore, insolito ab omnibus diversa. *In foliis vincetoxicici*. Schubert. ! (v. s.)

20. S. D. *Calthaecola*. l. c.

Misit Chaillet; forsitan sequenti, nimis affinis, ad quam var. *Chelidinicola* ! et *Paridicola* Dec. ! transitum indicant.

21. S. D. *vagans*. l. c.

Praeter formas allatas similes vidi in *Fragaria*, *Verbena officinali*, *Solidagine canadensi*, *Senecione saracenicu*, *Hieracio murorum*, plurimisque plantis, omnes tantillum inter se discrepantes. Magis recedit in *Oenothera* maculis lacteis haud limitatis; et *D. Hepaticae* maculis indeterminatis latis fuscis omnino separari posset.

21. b. S. D. *crispans*, maculis latis indeterminatis griseis, in ambitu fulvis, peritheciis semiimmersis, prominulis confertis globosis. — Pers. ! ined.

Peritheciis globosis!, subiectis, semiemersis, persistentibus, et habitu bene differt haec *Sphaeria* ! Maculae late effusae, submarginales, folia contorta redundat. *In foliis Convallariae bifoliae*. Mougeot ! (v. s.)

Obs. *Sphaeriarum* genere strictius limitato, Depazeae omnino excludendae. At macula nullum characterem genericum praebet, ut rite observat *Che-*

vallier, qui Depazearum genus bene limitavit. Character praecipuus positus est in *ostiole nullo prominente*, sed disco demum collapso aperto, qui certe maiorem affinitatem cum Phaciaceis indicat, inter quo varii etiam folii macula exarida insident. Macula ratio est locus in foliis vivis, nam in his Pyrenomyctes ascigeri non fructificant, nisi macula, cui innascuntur, emortua est.

II. EUSTEGIA.

S. M. 2. p. 532. *Chev. par.* p. 532.

1. *E. discolor*, superficialis, operculo convexo umbonato. *l. c.*

Subsimiles e Gallia, sed operculo jam deciduo.

2. *E. arundinacea*, erumpens, operculo collabescendo depresso umbonato. [Scl. Suec. n. 352.]

Xyloma arundinaceum. *Dec. ! Fr.* 6. p. 162. ab invent. Chaillet. *Sphaeria Calami Frid.* *Nees!* in *Myc. Hefi* 2. p. 63. ab ipso.

Simillima priori, itidem marginata et circumscissa; sed eximie distincta. Nescio quid entomogenei in habitu offerat. Cupula primo ex epidermide cingitur tenui, membranacea, pallida, demum magis propria, nigra, margine tenui discum cingente. Vertex prorsus prioris, rufescens, demum nigrescens; sed planus, collabescendo concavus; deciduus, operculi instar, remanente cupula. Interna structura gelatinosa, obscura. *Ad culmos Arundinis siccios copiose ad litora lacus Ringsjö Scaniae vere; similibus locis legit Chaillet!; ad Acori calami radices de Haan! in Batavia.* (v. v.)

3. *E. Ilicis*, innata, margine albido annulato, operculo plano caduco. *Cfr. S. M. l. c. p. 533. Chev. par. p. 443.*

Xyloma concavum. Grev. ! Ed. p. 368. Sph. complanata. Moug. ! et Nesi. Exs. n. 82.

Habitus utique praecedentium et vera Eustegia videtur. Perithecia nitida, atra, subcinerascentia, margine albido annulari. Operculo deciduo discus (interior) cinerascens, ascis erectis. In foliis Ilicis. (v. s.)

III. LOPHIUM.

S. M. 2. p. 533. Grev. Cr. Scot. t. 177. f. 1. (*Lophomytilinum.*)

Obs. Hoc genus eximium tulit augmentum. Singulare tamen videtur, omnes species in Pinis praecipue occurere. Inde vero minime concludas, eas unicum constituere speciem; nam *L. mytilinum* et *L. aggregatum* tantum fere inter se differunt, quantum *Hysterium pulicare* et *H. rugosum*. — Etiam pinicolum *H. graphicum* huic generi valde affine est.

I. a. *L. elatum* stipitatum, compressum, nigrum, transversim striatum, sursum aequaliter dilatatum. Grev. Crypt. Scot. l. c. f. 2.

L. mytilino affine, sed forma prorsus alia, a basi aequaliter sursum dilatatum, in formam obconicam abiens, unde vulgari multo elatius simulque angustius. Crustulae insidens non observatum. Difert insuper stipite perithecio longiore, transversim triato, perithecio elongato (unde interna cavitas boyata); in *L. mytilino* peritheciū dilatatum, cavitate interna reniformi. In lignis putridis Scotiae Larinichael. (v. s.)

. *L. mytilinum* l. c.

Obs. A Chailletio accepi speciem, *L. laeve* istam, quae ab hoc facile dignoscitur peritheciis sessilibus hemisphaerico-laticolatis, laevibus, paulo minoribus. Num vero a *L. mytilino* ortum sit,

necno, certo dijudicare non audemus. *Lectum est in Pino Strobo, Abiete, sylvestri supra cortices in monte Jura* (v. s.)

2. *L. mytilinellum* l. c. p 534.

A *L. mytilino* omnino diversum habeo, praeципue cum hoc in foliis pineis etiam prorsus immunitatum legatur. Magnitudo et forma peritheciorum potius sequentis speciei, sed semper sparsum est et absque macula.

3. *L. aggregatum*, sessile, minimum, laeve, atrovilens, in maculas atras confluens.

Hysterium aggregatum Dec. Fr. 6. p. 168. e specimine inventoris Chaillet. — *Sommerf. Lapp.* p. 227. Cf. S. M. 2. p. 583. [Scl. Suec. exs.]

Peritheciorum forma, tenuitas, fragilitas, discusque (immo rima) nullus! Lophium mox indicant, interna structura comprobatur. Est quoque *L. mytilinello* affine, sed prorsus sessile, maculae fuscae insidens, et in maculas nudo oculo contiguas! irregulares, aliquot linearum, perithecia minima, parallela stipantur. Semper clausa sunt et vix rima in apice conspicitur. — Est in hoc genere analogum cum *H. rugoso* (*Opegrapha maculari Ach.*) inter *Hysteria*, prorsus tamen superficiale. *Ad ligna denuodata Pini circa Femsjö Smolandiae abunde, praecipue vere; etiam ex Helvetia et Lapponia habeo.* (v. v.)

Obs. Synonymon Decandollei omnino certum est; valde diversa specimina ante oculos habuisse videtur Cel. ! Sprengel, cum ad *H. pulicare* ut varietatem retulerit.

STRIGULA.

Genus in S. M. 2. p. 535. obiter memoratum idein est ac *Stigmatidium Meyer Flecht.* p. 328. —

Cfr. *Squammaryées épiphyllles* Féé *Crypt. Exot.* t. **LVI.** t. II. f. 1 — 8, inter quas praecipue eminent *Aulaxina*, *Phacidii* analogon. Alio loco, acceptis speciminiibus Cel. Féei, quas ab ipso missas quotidie exspecto, de plantis hisce memorabilibus plura affe-ram. Mirum in modum *Pyrenomyctes* et *Lichenes* connectunt. Stroma sat simile videre licet in aliis fungis epiphyllis tropicis; *Dothideae* *Diospyri* v. c. vix nisi colore atro recedit. Originem a parenchy-mate ipsius folii satis luculenter demonstrant aliae, v. c. *Strigula abietina*, in foliis abiegnis a *Chailletio* lecta. *Corynelia* S. M. 2. p. 534. *) analogo quoque gaudet stromate, sed atro. — Ex hac regione vide-tur etiam genus *Tricharia* Féé l. c. t. **III.** f. 18., quod eximiam analogiam monstrat cum *Meliola* Fries *Syst. Orb. Veg.* l. p. 110, 111., ubi haec omnia sub ordine *Strigulinorum* complector. Quo plures horum generum vidi formas, eo plura dubia de vera affinitate mihi orta sunt.

V. SPHAERONAEMA.

S. M. 2. p. 535. *Grev. Crypt. Scot.* t. 189 (Sph. subulatum — eximie !)

Obs. 1. Insigne hoc genus characteristico quoque nomine denotare volui. *Globulo natante* ma-xime insigne est; *gelatina globosa* e s. p. nil expri-mit, quod non omnibus Sphaeriaceis commune sit. Terminatio — *naema* *Sprengelium* doctissimum of-fendit; at derivatur a verbo graeco *ναιω*, nato, nec contra genium linguae graecae — *naema* inde for-masse mihi videor. Tantam licentiam in nominibus formandis concessam credidi; nec equidem *Naema-sporam* Auctor. e *νημα* derivare potui, sed a *ναιω*, quod etiam aptius, cum *gelatina* in hoc genere sem-

*) *Calicium ! helephorum Ach. ! Prodr.* p. 86 (*Imbricariam*, qualis *Parmelia colpodes*, nemo huc trahere debet.

per enatans, saepe difformis, tuberculosa etc.; nec νημα in — naema verti potuisset. Sed de his sat; in nominibus ex antiquo canone faciles simus! Scribat, si quis velit, Sphaeronama (cum exstet νημα); sed nostris auribus hoc dissonum est.

O b s. 2. Numerosissima specimena vndeque accepta cum nostris bene congruunt. Recidunt tantum *Sph. aciculare*, a Sommerfeltio missum, colore atro; *Sph. cladoniscum*, a Wallrothio in cortice leclum, peritheciis cylindricis simplicibus. Accedit hoc ad formam (*S. Acrosperni* potissimum) in cortice Pinuum Mugeotio lecam et cum icone communiciatam. — Singularem anomaliam *Sph. rufi* videoas in *Stirp. Femsj. p. 77.* (Helotium refert.)

VI. CYTISPORA.

S. M. 2. p. 540. Grev. Crypt. Scot. t. 20 (Cytisp. leucospermae proxima) *Bostrychia Fr. olim Spreng.*

O b s. Vix aliud genus Pyrenomycetum certioribus notis habituque tam proprio inunitum videtur, quam *Cytisporae*. Cfr. tamen, quae l. c. allata sunt de limitibus a Sphaeriis. Ut harum differentia certior fiat, varia genera olim distinguenda sunt — Simul in memoriam revocem pristinam meam suspicitionem, certe maxime urgentem, varias *Cytisporas* in alio statu esse *Sphaerias* e tribu *Sphaeriarum Incisarum* et *Obvallatarum*. Videoas V. A. H. 1818 p. 117. *S. M. 2. p. 386.* Certe singulae fere *Cytisporae* maxime affinis est *Sphaeria Incusa Obvallatave*, ut vix dubitare liceat ambas ex eodem typo enisas esse, licet interna structura differat. Sic v. c. *Cytispora incarnata* et *Sph. sordida*. *Cyt. rubescens* et *Sph. cincta*, *Cyt. chrysosperma* et *Sph. nivea*, *Cyt. fugax* et *Sph. salicina* non tantum plurimis characteribus inter se convenient, sed et eisdein locis et regionibus observantur. Unum alterumve exemplum pro naturae lusu forsitan haberes; sed vix

analogiam, quae hoc evidenti modo integrum genus percurrit. Accedunt transitus inter varias harum evidentes visi, quare etiam sub *Sphaeria Kunzei*, *leucostoma* etc. utrinque formam attuli in S. M. — Transitum hunc plerisque forsitan dubium videri, non mirabor; certus tamen est. Ab utraque forma incusa oritur genus *Spetmoderinia* Tode ex Kunze. Coniomycetum metamorphoses, magis adhuc portentosas, transeo. — At ex his omnibus *Cytisporas* genus delendum esse non concludo. *Sphaerias citatas* potius ad *Cytisporas* refero. *) Revera omnes tamen habitu, quam peritheciis et praecipue ostiolo primitus communi a veris *Sphaeriis* differunt. Utique status *Cytisporae leucostomae* et *C. Kunzei* (*Sphaeriae* S. M.), frequenter obvius, hoc bene probat. Suot tamen aliae *Cytisporae* v. c. *C. carbonacea*, quas in statu *Sphaeriaceo* non legi credam. — Dispositio affinium apud Cel. Chevalier revera naturalis est.

VI. — VII. SEPTORIA. Fries.

Fries Nov. Fl. Suec. ed. 1. p. 78. Kunz. Myc. Heft 2. p. 107. Grev. Crypt. Scot. 1. 112. Link Spec. Pl. II. p. 87. Chevall. Pur. p. 429. Sphaeriae, Stilbosporae, Fusidii species. Auct.

CHAR. Perithecia unilocularia, astoma, demum erupta obsoleta. Ascii nulli. Sporidia cylindrica, septata, pellucida, gelatina juncta, cirri rudi forma erumpentia.

Obs. 1. Fungi minuti, innati, epiphylli, iam in soliis vivis at praecipue in marcescentibus obvii,

*) Non semel mihi in mentem venit, omnes *Pyrenomyctes* ascis destitutos esse abortus; sultim atypicos, et, licet haud certe enunciare audemam, continuatae observationes quotidie confirmare videntur. Mirabiles sunt escorum in aliis degenerationes, v. e. in *Sticti parallela* etc. fibrarum instar septatarum enascuntur, *Sporodesmium* referentes. Quo modo *Phragmatrichum* ad *Sphaerium strobilinum* sese habet? In consortio saepius occurunt.

facie Sphaeriarum minutarum quoad peritheciū, sed Fusidiī, quoad cirrīos erumpentes acervulos coloratos in soliis forinantes, qui characterem facilem habitualēm offerunt. Ob perithecia obsoleta et inter Pyrenomyctes et inter Coniomycetes citanda fuit (Cfr. S. O. Veg.), at horum limites reformatos certi auguramur. Licet nova genera hoc in opusculo proponere, cum a iam cognitis divellendae essent species, a proposito nostro alienum sit, hoc inserui, cum species in Syst. Mycologico desiderentur. — A Fusidiis, primitus superficialibus et flocculis intertextis, abunde dissert. Cfr. Kunze! l. c.

O b s . 2. Quatenus sporidia septata etc. ad genera distinguenda sufficient, dubium sane videatur, cum hic character a multis generibus, iisque naturallissimis vilipendatur; etiam inter Lichenes structura valde varia visa est. Sic Pezizae, Sphaeriae, Hysteria etc. sporidiis et simplicibus et septatis obviam veniunt. Puto equidem, Aecidium Podophylli ab Aecidio, Pucciniam Anemones ab Uredine non ad naturae nutum, sed in characterem, favorem divelli. Vix ullum novi genus sporidiis septatis unice distinctum non aptius conjungendum (v. c. Diplosporium s. Dimera ex Schmidto cum Botrytide). Etiam inter Didymosporia, Stilbosporas et Melanconia, (quorum sporidia in maxime affinibus Sphaeriis repetuntur, ut genuinum cum his nexus taceat) limites saepe vix palpabiles; habitus et vegetatio prorsus convenient. Quod vero ad Septorias attinet, a proximis Phomis et Cytisporis aliis notis insuper recessunt, saltim ex praesente generum limitatione. — Septoriae hypophyllae saepius apparent, sed vidi et epiphyllas. Cfr. Dothideas maculares.

1. S. Ulmi, inaculis fuscis, cirrhis albidis, sporidiis rectis 4-septatis.

Stilbospora Uredo Dec. ! Fr. 6. p. 152. Mem. d. Mus. 3. p. 333. t. 4. f. 9. Sphaeria Ulmicola. Biv. Bernhardi Stirp. Sic. 3. p. 14. t. 3. f. 2. Fusidium septatum. Schmidt et Kunz! Exs. n. 182. Septaria 1. potius Septoria Ulmi. Fr. l. c. Kunz. l. c. Grev. ! l. c. Link l. c. Chev. l. c. [Sel. Suec. ex n. 350.]

In pagina inferiori foliorum prominent maculae fuscae, ab ipso folii parenchymate et epidermide urgescente formatae, non vero ut in Dothideis in strona proprium deustae. In hoc revera adsunt perithecia enuia atra (rite a Grevilleo picta), nucleo albo farcta. Cirri erumpentes, rudes, collabuntur in acervulos sparsos albos, e sporidiis constitutos. *In foliis vivis et languescentibus Ulmi campestris et U. effusae, autumno.* (v. v.)

2. *S. Oxyacantheae*, maculis purpuraceo-ribus, cirrhis lutescentibus, sporidiis longissimis 8 — 12 septatis curvatis. *Kunz. l. c. Link l. c.*

Historia praecedentis, sed cirrhi tenuiores, albidio-lutescentes, sporidia longissima tenuissima obscure septata. *In foliis vivis Crataegi Oxyacantheae.* Schmidt. (v. s.)

3. *S. Fraxini*, maculis fuscis, cirrhis echiniformibus nigris, sporidiis cylindricis rectis septatis.

a. immatura. *Asteroma Fraxini Dec. ! Mem. Mus.*
3. t. 4. f. 4.

b. matura. *Sph. Echinus.* *Biv. Bernh. l. c. p. 14.*
t. 4. f. 1.

Cfr. *S. M.* 2. p. 561. Vidi jam maturam; vera est Septoria. Forsan alia Asteromata etiam hujus generis sunt.

Obs. S. Filum *Biv. l. c.* aliaeque Sphaeriae epiphyllae (ipsaque *S. Trifolii*) fructificantes hic referendae videntur. — Status fructificans inquirendus.

PHOMA.

S. M. 2. p. 546. (*Sacidium?* *Fr. Nees ab Esenb.*
Myc. Hest. 2. p. 64. *t. 2. f. 2.*)

4. b. *PHOMA Hederae*, tecta, nigrescens, sporidiis subglobosis hyalinis — *Desmaz.*

*Tuberculum non innatum est, ut in reliquis,
sed ab epidermide discreta tectum. In sarmenis *He-
derae*. Desinazières! (v. s.)*

*Obs. Sph. Andromedae *Schwein.*! in litt. ha-
bitu Phomatis gaudet, sed fructificante non vidi.
Sine analysi in *statu normali* de his nihil certi sta-
tuendum.*

VIII. D O T H I D E A.

*S. M. 2. p. 548. Grev. *Crypt. Scot.* t. 200.
optime. (f. 1. Doth. *Ulni*. f. 2. *D. betulina*.)*

*Obs. 1. Specimina foliis vivis innata vix um-
quam perfecta sunt, raro ascigera; in delapsis ple-
rumque fructificant; qualia hie me praecipue colli-
guntur. Hinc eadem species, si in diversis aetatibus
analytico examini subjiciatur, diversissimos praebet
characteres v. c. *Doth. typhina*, in vivis obvia, cu-
jus eximiam iconem videoas apud *Grev. Crypt. Scot.*
t. 120. Ut *Sphaeriae*, aliae *Exosporia*! immatura
sunt v. c. *Doth. Chaetomium*, *Lonicerae* etc. Eviden-
tissime structurae mutationes ante oculos ponunt ico-
nes *D. rubrae* accuratissimorum observatorum; per-
fectam ascigeram sistit *Schmidt Myc. Heft.* 2. t. 1.
f. 18; juniorem ascis destitutam *Grev. Crypt. Scot.*
t. 120, nucleo granulosō-gelatinoso, sporidiis glo-
bosis h. e. charactere *Lasiobotryos*. His et pluribus
analogiis fidens, quarum *Rhytisma* evidentissima,
non *Doth. Lonicerae* distinxii, cuin maturam, h. e.
in foliis delapsis, non viderim et analogam structu-
ram in veris Dothideis observarim. Aberrans ta-
men est; sed nec *Cel. KUNZEO*, qui genere distin-
xit, plene matura obvia fuisse videtur, cum nec
ostiolum, nec dehiscendi modum memoret.*

*Obs. 2. In hoc genere probe distinguendum
est inter Dothideas centrales (*Dothidea Chev. par. p.*
454, *bene!*; inclusis *Polystigmatibus*) cellulis immer-*

olis, ostiolo distincto — et *Dothideoideas*, cellulis *ipsis* preminulis. Illae nunquam in alia genera abire possunt v. c. species n. 4 — 10, 13 — 22; reliquae autem, licet charactere in statu hactenus viso *verae sint Dothideae*, forsitan deum dehiscunt et tum ad alia genera pertineant. At inde conjecturae campum ingredi non debemus. Nova ex his formanda esse genera, aegre mihi persuadetur. [*Asteromatum* vegetationi, singulari quidem, nil tribuo; adeo confluit cum reliquis, ut in his nulla differentia. Nec *Asteromata* omnia ad idein pertinere genus certum est. *Ast. Fraxini* Dec. est *Septoria*.] Suspicio *Doth. sphaeroidem* esse *Phacidium*, *D. alneam* *Rhytisma* e. s. p. nondum explicata visa. Omnes infra allatae novae species ad *D. centrales* pertinent. — *Dothideam rubram* et *fulvam* plurimi ut distinctum genus considerant, ob membranam tenuem nucleum cingentem, at similem in aliis adesse puto, ob stroma vero concolor fere inconspicua est. Magis recedit *Polystigma* ostiolis immersis, hypophyllis; sed generè distinguere dubito. Prorsus conjungunt *D. Orbiculata*; *D. Rhytismoides* etc.

O b s . 3. Exstat quoque *Sphaeriarum* pars *Dothideis* accedens, peritheciis subtilibus membranaceis, nempe *Hypocreæ* dictæ; non facile huc trahendæ ex habitu et vegetatione diversa. — Exstat quoque forsitan genus inter *Dothideas* et *Sphaerias* medium, typo *Sphaeria Dothidea* (*Phloeoscoria* Wallr.), sed distinguere dubitavi, transitum observans; v. c. in *Sph. aquila* in ramis sub cortice vidi perithecia in stromate nidulantia *Sph. Dothideæ* simillima, dum libere evoluta omnino normalia sunt. — Quod ad formas compositas et simplices horum generum attinet, observandum illas non magis differre, quam *Aecidia* composita et simplicia.

Species nucleis immersis. *Dothideæ certæ.*
(*Sphaeria sordida*, friabilis P. etc.)

4. a. *D. decolorans*, erumpens, tuberculiformis, hemisphaerica, et pallido nigrescens, intus concolor, cellulis minimis periphericis albis.

Habitus prorsus *Tubiculariae*, et in prima aeta vera *Tubicularia*; sed sensim strato nigrescente obducitur, in quo, si accurate examinatur, observantur cellulae, ascis minimis stipatae, omnino ut in genuinis Dothideis. Ceterum imagis pratinens, quam alia species, subglobosa, magnitudine seminis *Viciae* aut *Pisi*, superficie punctulato-rugosa. *Ad ramos putridos in Gallia*. Levieux. ! (v. s.)

Obs. Huic proximae sunt *Tubiculariae* superficie demum indurescente et nigrescente, v. c. *Tubicularia nigrescens*, forsitan specie non diversae. Etiam *Sph. Tubiculariam* Dec. ! nucleus Dothideae vidiunus.

4. b. *D. parsimons*, erumpens, difformis, angulata-curvataque, plana, tuberculata, cellulis immensis albis. — *Schwein.* ! in litt. sub *Sphaeria*.

Tubercula erumpentia, depressa, valde difformia, confluentia, superne ostiolis deinde umbilicatis eximie tuberculosa, constanter opaca, atra. Cellulae numerosae, albae, ascis, ut adsolet, farctae. *Ad cortices crassiores in America boreali*. Schweiniz. (v. s.)

8. b. *D. Bignoniae*, convexa, hemisphaerica, atra, intus concolor pulveracea, ostiolis superficialibus hemisphaericis.

Sph. Capreolatae. *Schwein.* ! in litt.

Insignis species. Nudo oculo formas *Phacidii* pinastri satis resert, erumpens, prominens, hemisphaerico-rotundata, opaca, ex ostiolis punctata. Intus pulveracea, fuligineo-atra, cellulis obscuris. In ramis *Bignoniae capreolatae Americae septentrionalis*. (v. s.)

3. c. *D. Lichenum*, erumpens, subrotunda, planiuscula, rugulosa, atra, a matrice marginata, cellulis subimmersis albidis. Sommerf.! Lapp. p. 224.

Stictis pulmonaceae var. *pleurocarpa*. Ach.! Syn. p. 233.
quoad apothecia.

Ambiguum ens cum Cel. Sommerfelt hoc Idco recipio, qui sequentia observat. Si transversim dissecatur, sub superficie rugulosa subrinosa atra stratum apparet albidum, quod sub lente composito visum celulas rotundatas subcohaerentes, ex ascis tenuissimis subclavatis paraphysibusque constantes exhibet. Substantia nigra, madida gruinosa, sicca dura cornea. Evolutio a Dothideis non abnormis est. Ut maculae deustae minutae primum sub epidermide proruunt. In Gyrophoris (Ach.) epidermidem ut pustulas magnitudine Viciae saepe evehunt; dein discum formantes ab epidermide thalli more Lecanorarum marginati magis procedunt. In *Sticta pulmonacea*, *Gyrophora arctica* (Ach.) nec non *Cladoniis*. (v. v.)

8. d. *D. Pinastri*, erumpens, epidermide lacerata cincta, oblongo-dissiformis, atra, ostiolis umbilicatis, cellulis dissimilibus hyalinis.

In foliis delapsis exsiccatis in ramulis ad terram locis udis dejectis adhuc persistentibus et stramineo-pallentibus observantur plaga determinata griseae et carie quasi fortius corrosae (non vero circumscriptae), in quibus per epidermidem fere tenuiter erumpunt tubercula minuta, oblongo-dissiformia, atra, opaca, ex ostiolis in superficie inaequalibus, intus fusco-atris, quibus transversim sectis in conspectum veniunt cellulae forma variae, nucleo hyalino fuscescente farctae, magis fluxili, quam in reliquis. Asci quoque longiores sunt. *Hyemali tempore in foliis deciduis Pini silvestris*. (v. v.)

(13.) *D. Rhiztismaoides*, hypophylla, subquadrato-angulosa applanata nigra, intus alba, nucleis sparsis pallide lutescentibus! Chevall. Par. p. 456.

Quantum equidem perspicio, *D. rubrae* et *fultvae* proxima est, nec genere distinguenda. In pagina superiori solii maculas efficit concolores obsoletas, sed in pagina inferiori prominet, angulosa, rugosa, ut *Rhytisma*; sed cellulis instructa, nucleo lutescente farctis. *In foliis alneis in Gallia.*

- 13 b. *D. acervulata*, epiphylla, angulosa, plana, nigra, opaca, ostiolis *prominulis* tuberculosa. — *Schwein.*! sub *Sphaeria*.

Affinis *D. betulinae* et *D. Ulmi*, sed distincta. Forma angulata, plana, l. potius supra depressa; deinde ex folio elabitur, foveolam *relinquens*, quod in alia specie non vidi. Color opacus, primitus epidermide tegente cinerascens. Cellulae albido-farctae, paene superficiales, quo certe dignoscitur. *Ad folia duriora in America septentrionali.* *Schwein.*! (v. s.)

23. b. *D. deusta*, oblonga, determinata, plana, opaca, atra, stromate concolori, cellulis distinctis *atrofarctis*, ostiolis granulosis.

Species omni respectu distincta et memorabilis! Maculae determinatae, oblongae, unciam usque attingentes, 3 — 4 lin. latae, confluentes, supra caulin proinentes, opacae, atrae, sub lente vero cinerascentes ex epidermide innata, non ubique in fungi substantiam mutatae. Cellulae globosae, immersae, atrae; sed ostiola admodum distincta, conferta, granuliformia. *In caulis Alceae roseae exsiccati, Petropoli.* *Weinmann.*! (v. s.)

† † *Species* *tuberculis cellularum prominulis.* Ambiguae.

24. *D. Lonicerae.* S. M. 2. p. 557.

Lasiobotrys Lonicerae. *Kuntz.*! *Myc. Heft* 2. p. 88. *Grev.*! *Crypt. Scot.* t. 191.

Conferenda loca citata. Abnormis est ob celulas obscuras; sed in foliis dejectis inquirendus sta-

~~us~~ aut ruptus aut ostiolo instruetus. Ejusdem generis sunt *Sphaeria Zeae* Schwein.! *Car.* (omissa, ut *Lubia*, in Syst. Myc.) *Doth. asteromorpha* etc.

33. *D. Himantia*. l. c.

Actinonema caulincola. Pers.! Myc. Eur. p. 52. *Capillaria*. Link Spec. 2. p. 22.

35. *D. geographica*. l. c.

Sphaeria. Dec.! l. c. *S. Ariae*. Wallr.! in litt. *Capillaria* l. *Venularia grammia*. Pers. l. c. Link l. c. — ad hanc et *subsimiles* pertinet, ut *Rhizomorpha intestina* ad *Sphaeriam spinosam*.

Obs. Nova similis, sed lineolis plura perithecia circumscribentibus, nec conjungentibus, ad caules *Solidaginis* in Gallia non fructilicans visa est. — *Himantia pulchella* P., *Sporotrichum maculare* Link, *Asteroma Fagi* Dec., *Actinonema Crataegi* Pers. etc. e vegetatione hujus regionis; certissime ad *Pyrenomyces* pertinent! sed utpote nondum rite explicatae visae in appendice inserenda. Difficile dictu, ad quod genus pertineant; ex habitu equidem determinare non audeo. *Facies*, inquit Linné, magni ab omni Botanico facienda est; sed et in his modis adsit. *Asteroma Fraxini* Dec. est *Septaria*; aliae ejusdem habitus *Labrella* e. s. p. Character e fructificatione unicus certus est in generibus.

42. *D. Ranunculi*. l. c. 2. p. 562.

In foliis marcescentibus ruptam misit *Chaillet* pro *Peziza*; videtur itaque vera Excipula, ad structuram in siccis satis explorare non licuit.

45. *D. Solidaginis*. l. c.

Sph. Solidaginis. Schwein.!

49. *D. Chaetomium* l. c. p. 563.

Exosporium Rubi. Nees! in Act. Nat. Cur. IX. p. 236. 1. 5. f. 6. Link Spec. II. p. 123. junior status.

In perfecta, etiam ex litt. Cel. Kunzei, adsusci evidentes (vide S. M. l. c.) et cum reliquis Exosporiis ad Pyrenomyces certe pertinet.

52. D. impressa. l. c. p. 564.

Certe a *Sphaeria punctiformi* diversa. Adest in variis foliis v. c. Rosarum etc.

53. D. Robertiani. l. c.

Cryptosphaeria nitida. Grevill. Ed. p. 363. Doth. Robertiani. Fl. Crypt. Scot. t. 146. f. 1. Desmaz. exs. n. 39. *Sphaeria Geranii.* Desmaz. ! Pl. omis. — Rhytisma. Spreng. Syst. IV. p. 412. (Si non Dothidea sit, ad aliud, quam Excipulae genus, non referatur. Hactenus tantum ut Dothidea vera observata est, sed inquirenda in foliis emortuis.)

IX. RHYTISMA.

S. M. 2. p. 565. Wahl. Suec. p. 1018. Chev. Par. p. 444. Grev. Fl. Crypt. Scot. t. 118.

Obs. Diversa structura fructificationis hujus generis, ab accuratis Analyticis indicata, pendet e diversis statibus, quos examini subjecerunt. Oinnes sere statum primitivum tantum describunt, in foliis vivis obvium, sed, plurimorum Pyrenomycetum more, in his nunquam fructificant Rhytismata. In statu perfecto tantum leguntur in foliis deciduis putrescentibus et, in hoc praetervideatur, cum haec forma multo rarior sit, saltim multo minus oculos allicit. Valde memorabile est, Rhytismata multosque alios fungos epiphyllos eo tempore, quo arbores, quibus innascuntur, folia exserunt, sporidia dispergere. Syst. Orb. Veg. p. 41. — Cum Sclerotis in statu normali nil commune habent. Cum in dies latius serpat opinio, diversos characteres microscopicos semper genera distinguere, iterum observem necesse est, hos maxime fallentes esse, si non ante passiva observatione expertum habemus statum normalem.

Non tantum sub diversa aetate, sed etiam in statibus abortivis et degenerantibus semper interna structura maximas subit mutationes, unde tot status atypici ad distincta genera evehuntur. Praesens genus distinctissimum, non vere specierum admodum dives.

1. *R. corrugatum.* S. M. 2. p. 565.

Crusta, cui innascitur, Lichenosa ad hanc plantam potius pertinet, quam ad *Lecideam Ehrhartianam*, quae men sensu vix nisi apothecia deformata *Lecanvariae* in hac crusta peregrina parasitantia. Est itaque genere (*Cliostomum* S. O. V. l. p. 116.) distinguendum et ad Lichenes ablegandum. Vide *Sched. Crit. de Lich. Suec.* n. 254.

3. *R. maximum.* l. c. p. 566.

Maxime memorabilis *Cryptomyces Vauclux* Grev.! huic speciei simillimus est, at differt epidermide immutata tegente, nec ut in eo deusta et in peritheciis mutata.

5. b. *R. Empetri,* minutum, subrotundum, tenue nitens, atrum, demum costis elevatis rimose ruptum.

Xyloma Empetri. Wrangel.! Fries. Obs. 2. p. 363. *R. Empetri.* Vet. Ac. Handl. 1819. p. 105. Sommerf.! Lapp. p. 226.

Est quasi macrior status *Rhytismatis Andromedae*, sine dubio tamen distinctum. In pagina superiore folii secus nervum observantur maculae subgregariae, rotundatae aut oblongae, vix linearis excedentes, admodum tenues, primo laeves, dein vero costatae, demumque pro generis more costae rimose dehiscunt. — Omisi hanc speciem in *Syst. Myc.*, cum discum non vidisse, sed hoc a Sommersfeltio observato, non potest non pro genuina specie haberi. In foliis marcescentibus *Empetri nigri*. Primus observavit Lib. Bar. F. A. Wrangel.! (v. v.)

- 12. 13. *R. Bauhiniae*, sparsum, orbiculare, atruum, lucidum, disco depresso deum in lacinias tres vel quatuor subregulares dehiscente F. Nees ab Esenbeck in *Reliqu. Hank.* Vol 1. p. 1.**

, Fungillus inter congeneres major et elegans, *folia binata*, *Bauhiniae* cuiam speciei verosimiliter adscribenda, viva infestans. Perithecia protuberantia et per totam folii substantiam coriaceam penetrantia in utraque folii pagina in conspectum veniunt, orbicularia, in pagina superiori folii atra, nitida, planiuscula, margine parum elevato. In centro perithecii umbo minutus prominet, qui in paucis in lacinias tres vel quatuor subregulares et conniventes rumpitur. Discus vix hiat et substantia interna nigro fuscescit. Thecas et sporas in speciminibus dissectis et microscopii ope examinatis, frustra quaesi, nihilominus non dubito, fungillum nostrum merito Rhytismae generi esse adscribendum, cum thecae, hic desideratae, in omnibus hujus generis speciebus valde imperfectae inveniantur. — Ceterum dehiscentia pro genere isto satis regularis, transitum ad *Phaecidia* monstrat. — Locus in systemate mycologici post *R. salicinum*.“

- 15. b. *R. Ulmi*, minutum, difforme, nitidum, costis elevatis gyrosum, deumque labiatum dehiscens.**

Minimum sere in toto genere, punto haud multo majus, at optime distinctum, et, cum charactere genericum in angusta areola colligat, peculiari modo costis elevatis contortis et implexis gyrosum. Gregarium, atronitens, intus concolor. *Ad Ulmorum folia in America septentrionali*. Mühlberg. (v. s.)

Obs. X. lenticulare Dec. Fr. VI. n. 816, teste Cel. Chevallier, etiam hujus generis est. Num vero ruptum obvium, non observat. Cfr. S. Artocreas. — *Xyloma alneum* Pers. (Dothidea S. M. 2. p. 562) videtur hujus generis esse. Vere ruptum vidi, sed

non distinete. Structura junioris idem suadet. — *Rhytisma Smilacis* ex novis speciminiibus Schweinitzii Sphaeriaceum est, *Dothideae Epilobii* proximum.

X. PHACIDIUM.

S. M. 2. p. 571. Grev. Crypt. Scot. t. 52. optime!

O b s . 1. Pulcherrimum genus, at de limitibus variae fuerunt sententiae. Ipse quoque faciem externam aliorumque judicia consultans in S. M. exclusi *Triblidia* (sive species liberatas, perithecio integro.) Eadem cum Cenangiis vegetatione analogis conjunxi, observans tamen varias species v. c. *Phacidium pinastri* in diversis statibus ad utrumque genus esse referendum. Cum naturam differentias ita vilipendere in variis jam viderim, genus ad naturae indicia extendendum, certissimum est. Characteribus luculentissimis ab omnibus, immo a Cenangiis Triblidioideis, sive laciniatim dehiscentibus, recedit.

O b s . 2. Generum affinium more status aperatus, rite explicatus et normaliter fructificans, sterilibus et atypicis longe rarer est. Inde factum est, ut plurimae species, v. c. vulgarissimum *Phacid. pinastri*, ab Auctoribus in statu immaturo tantum descriptae sint, in statu turgido ut Sphaeriae, in colapsu ut Pezizae species; innatae ut Xylomata, licet nemo, qui perfectas viderit, de generica identitate dubitare possit. Plurimas Sphaerias astomas, h. e. ostiolo haud prominente instructas, *Phacidiorum* etc. esse incunabula, jam in Syst. Myc. sub *Sph. Peziza* divinatus sum; ipsa haec species jam aperta visa hanc suspicionem eximie confirmavit! Plures sane olim hoc trahenda. Vidi semel ipsam *Sphaeriam punctiformem*! ut Phacidium aperatum, licet satis examinare non licuerit. — Id praecipue memorandum censeo, multas species non tantum in quibusdam plantis, sed et in multis regionibus, licet fre-

II.

I

quentissimae sint, numquam normaliter explicari (S. M. 2. p. 601). Inter alia Phacid. Peziza luculens offerit exemplum. — Tum tota fructificatio mutatur, ut ex analysi non possis non genere distinguere, sed altera fructificatio alteram substituit. Ad hoc genus (nec ad Cenangia strictiori sensu) pertinet observatio in S. M. 2. p. 177: „Maxime memorabile, hymenium in cryptis l. „ob alias differentias locales numquam explicatum „Sphaeriacearum more deliquescere. Inde facile par „, tet ratio differentiae inter Pezizae in Phacidiis) „et Sphaeriae fructificationem, cum nempe semper „clausae maneant, necesse est, ut nucleus deliquescat“. Exempla attuli sub Cenango (nunc Phacidio) pinastri, pithyo l. c. p. 184, 185. — Non minus memorabile infra sub Ph. Patella videre licet.

Obs. 3. De Schizophyli Pers. sive Limboriae saepincolae Ach. analogia loco citato jam disserui. Certe Fungus est nec Lichen. — Puto me ascos in disco vidiisse, quibus praesentibus a Phacidio eum distinguiri posse dubito.

Trib. I. TRIBLIDIUM.

Phacidium (Triblidium). Fries Scler., exs. Dec. VII.
Cenangium (Triblidium) S. M. l. c. ex parte.

CHAR. Peritheciu m integrum (basi adnata hand diuidiatum), liberatum.

Obs. Stipes saepe occurrit aut potius peritheciu m deorsum attenuatum, sed haec differentia pro more levissima est et saepe species non rite distinguit, v. c. in Ph. Pinastri. Character essentialis in perithecio integro quaerendus, sed et hoc tantum mutatur et sensim in diuidiatum superum abit, ut non sine difficultate a sequentibus tribubus discernatur. Non magis a se invicem differunt, quam Sphaeriae Pertusae et Denudatae — et in omnibus generibus analogis v. c. Hysterio, Opegrapha etc. idem character varius est. — Inter plurimas species,

am vivas obvias, quam siccas, eas tantum, quas in inni statu examinare licuit, afferam.

1. *Ph. Caliciiforme*, denudatum, subsessile, globoso-depressum, e rimis minutis rugoso-verrucosum, opacum, atrum, in lacinias obtusas dehiscens, disco pallido. *Fries exsicc. n. 99. Stirp. Fems. p. 79.* — *Sprengel Syst. Veg. IV. p. 410. calyciforme. Non Cyphelium. Fr.)*

Tribl. *Caliciiforme. Chev. par. 1. 8. f. 9.*

Cenangium. S. M. 2. p. 183. cfr.

2. *Ph. Pinastri*, erumpens, substipitatum, difforme, rugosum, atrouitens, denum in lacinias plures obtusas dehiscens, disco albido. *Fries Scler. exs. n. 55. Stirp. Fems. l. c.*

Cenangium. S. M. 2. p. 184. cfr.

Memorabilem historiam l. c. exposui. — Status normalis non nisi in silvis irriguis umbrosis prope terram legitur. — Varietates adsunt plures in *Pino Larice, picea, pectinata* etc. lectae. — Exstans forma planata nec sessilis tantum, quam cum *Ph. Pini* confundere posses; de differentia tamen nullum dubium. A *Phacidio abietino* nostro, cum quo jungit Spreng. l. c., abunde differt.

3. *Ph. pithyum*, minutum, denudatum, subsessile, laeve opacum, denum denticulato-dehiscens, disco nigro. *Fries exs. n. 171. Stirp. Fems. l. c.*

Cenangium. S. M. 2. p. 184. ubi videas.

Status perfectus rarus; abortiv isteriles l. *Sphaeriacei* spurii, Dotlideae characteres exhibentes, vulgarissimi. — A *Ph. Pini* certissime distinctissimum! — Apertum laciniis exiguis, omnino ut *Ph. Peziza*, coronatur.

4. *Ph. seriatum*, globoso-depressum, substipitatum, rugosum, atrum, in lacinias obtusas dehiscens, disco fuligineo-atro. *Fries Exs. n. 161. Stirp. Fems. l. c.*

Cenangium. S. M. 2. p. 185. ubi reliqua.

Nobilis haec species, in Sueciae montanis communis, apud exterios tantum lecta est in Vogesis Cel. Mougeotio, quem haud facile aliquid celare Non exacte caespitosum, sed in series aggregatum

5. *Ph. plicatum*, caespitosum, substipitatum, opacum in lacinias plurimas acutas profunde divisum, disco cervino.

Peziza plicato-crenata. Schwein. ! Car. n. 1257. quod specimina Ipsius.

Pulcherrima et luculentissima Phacidii species. Limbus discum valde depresso cingens multo magis prominet et distinctus est, quam in alia specie. Discus siccus saltim pulchre cervinus appetet. — *Tymparis plicato-crenata S. M. 2. p. 175* delenda est, nam descriptio Schweinizii ad prius pertinet; specimina vero commutata, ex quibus varia addidi et ad *Tymparis* genus retuli; quae ante oculos habui, ad *Tymp. Andromedae* pertinebant! Hunc errorem, mea culpa vix ortum, excusent oro Mycologi. — *Ad cortices Pruni in America septentrionali. Schweiniz. (v. s.)*

6. *Ph. laciniatum*, denudatum, stipitatum, hemisphaericum, fuscescens, demum nigrum, in lacinias plures acutas stellatim fissum, disco pallide livido.

Pez. laciniata. A. S. p. 333. t. 7. f. 8.

Non parum gaudeo, hunc fungum et mihi numerius in foliis putridis salicinis (*S. auritae?*) primo vere juxta rivulos in silvaticis mixtis obviam venisse! Verissimum est *Phacidium* et quidem sequenti affine. Vegetatio videtur potissimum *Sclerotii complanati* analoga; junius enim folio inolusum videbatur, demum vero omnino denudatum et liberatum. Ceterum descriptio Auctorum laudatorum optima est. Cfr. *S. M. 2. p. 113.*

7. *Ph. fimbriatum*, erumpens, sessile, hemisphaericum, extus fibroso-striatum, limbo fibroso-fimbriato dehiscens, disco livido.

Pez. Phacid. S. M. 2. p. 115, ubi descr. Pez. obtrita. Pers. Myc. Eur. p. 245.

Medium quasi inter praecedentem et sequentem. — *Phac. fibrosum* Fries Scler. Exs. n. 162. revera ad hoc genuus trahere videtur. Denuo in natura examinabo; nescio enim, an *Pez. farinaceam* P. distinguere liceat.

8. *Ph. Patella*, *a. alpestre*, erumpens, sessile, liberum, ex olivaceo nigrum, laeve, disco depresso, denum aperto albido, limbo dentato coronatum. Sommerf.! Lapp. p. 302 sub Cenango.

Pez. fimbriata. Chaill. ! olim; qui primus statum normalm hujus speciei observavit. Pez. leucomela. β. Umbelliferae. Dec. ! Fr. Suppl. p. 21. P. Scleropyxis. Pers. Myc. Eur. p. 290 ex Chaill. !, inventore. P. Chailletii. Pers. ! Myc. Eur. p. 288, ex quo repetit in S. M. 2. p. 144. non visam tum temporis. Moug. ! cum icone.

Maxime delectat et illustrat hujus speciei historia! Haec forma normalis tantum in subalpinis occurtere videtur, nam, ut reliquae generis, ut rite explicetur, requirit aërem continue roridum; locis magis siccis, ubi vegetatio passim interrupta, oritur sequens varietas. Pezizam satis resert, sed ob substantiam duplensem (exterior est peritheciun) ad Pyrenomyctes pertinet et ob limbum in pluriwas laciniis fissum certe Phacidium! Jain Sommerfelt l. c. cum *Phacidio coronato* potissimum comparat; ut et Nestler, cui elegantissimam iconem debeo. Color fungi junioris molioris (non pulverulentus, ut Cenangia) olivaceus aut fuscescens, siccus prorsus niger. Asci clavati, sporidiis reserti. In alpinis et subalpinis Lapponiae!, Helvetiae (Schleicher!), Pyrenaeorum!; in rupestribus montanis Jurae!, Vogesorum!; inque sylvaticis uidis circa Argentoratum (Nestler!).

et Kamtschatkae (Wormskjold!) — ad caules herbarum, majorum v. c. Gentianae luteae, Sonchi alpini, praecipue vero Umbelliferarum. (v. s.)

β. campestre, minus, rugosum, atrum, semper clausum, globulo fugacissimo.

Sph. Patella. Tode!; Pers.! et Auct. — S. M. 2. p. 511. Pez. Ligustici. Dec.! fr. l. c. ex spec. Chaillet. P. Chauvini. Pers.! e spec. Mougeot. Heterospheria Patella. Grev.! Crypt. Scot. t. 103, bona.

Oritur haec forma e loco magis aprico aëreve minus rorido, unde minor, durior, corrugata, numquam aperta etc. Ob perithecia numquam dehiscens fructificatio prorsus mutatur; asci steriles, filiformes, sporidiis in globulo fugacissimo secedentibus vacui. Est itaque analogum cum *Ph. pinastri* b., *Ph. pithyo* b. etc. *Vulgatissima* in regionibus campestribus, in caulis *Atriplicis* etc.; praecipue Umbelliferarum, vere (v. v.)

Obs. Fructuosa est hujus speciei historia! Evidens offert exemplum fungi in quibusdam regionibus nunquam rite explicati; demonstrat fructificationem interna structura facile mutari; confirmat sententiam nostram, sub hac specie l. c. allatam, sere omnes Sphaerias absque ostiolo prominente rite explicatas ad alia genera abire. Affines insignes species sunt *Sph. Pteridis* A. S. et *Scler.* Suec. n. 368.

9. *Ph. Plinthis*, erumpens, orbiculare, depresso, rugosum, atrum, in lacinias quattuor dehiscens, disco fuligineo. S. M. 2. p. 311. ubi videoas sub *Sphaeria*.

Argentorati. Nestler!

II. PHACIDIA propria.

Perithecia adnata innataque, subdimidiata; at cum prioribus multis modis confluunt.

1. *Ph. Caliciiforme*. S. M. 2. p. 572.

Eximia species, Ph. Caliciiformi analoga, laevis
vero et basi applanata, lacinias evidenteribus.

2. *Ph. ? Phoenicis*. S. M. 1. c.

Graphiola Phoenicis. Poit. ! Ann. Sc. Nat. 1824. p. 473.
Trichodesmium Phoenicis. Chevall. ! Par. p. 382. t.
11. f. 1., quos cfr.

Videtur sui generis, sed a Pyrenomyctibus
non removeam. Cfr. Kunz. in Flora Ratisb. Nec
desunt exempla, et Phacidia et Hysteria abortu in
pulverem collabi. Cfr. S. M. sub *Ph. carbonaceo*,
Hysterio Rubi etc.

4. b. *Ph. rugosum*, erumpens, elliptico-rotundum,
collapsum marginatum plicatum, in lacinias ob-
tusas incisas dehiscens, disco turgido hyalino.
[Scl. Suec. n. 353.]

Eximia species. Gregarium, sed absque ordine
digestum, basi lata ligno adnatum (peritheciū evi-
denter diuidiatum), per epidermidem erumpens et
superne omnino denudatum, opacum, e fuligineo
nigricans; in statu clauso centro depresso, una al-
terave plica rugosum, margine obtuso cinctum, in-
tus subcavum ob nucleus molliissimum collabentem;
Ph. Patellae subsimile, sed abunde diversum statu-
ra majori, forma subelliptica, disco non cupulari,
plicis etc. Solo faveute plerumque in lacinias quat-
tuor dehiscit, profunde fissum, laciñis saepius mul-
tifidis. Discus apertus, molliissimus, hemisphaericus,
pellucidus, albido-hyalinus, a perithecio facile dis-
cretus. Asci elongati, clavati. In caulis Rubi
idaei, vere; ad rupium silvaticarum latera. (v. v.)

Obs. Hoc est revera Erumpens ut *Phacidium*
alneum etc.; quae a plurimis sequentibus (*Subtectis*)
facile distinctam tribum constituunt.

5. *Ph. Pini.* S. M. 2. p. 573.

Singularem formam majorem peritheciis extus epidermide tegente cinereis in Pino Strobo lectam misit Chaillet.

14. *Ph. multivalve.* l. c. p. 576.

Non est Phacidium; jam Chevallier (Fl. Par. p. 442) *Phomati* proprius bene observat. Omne dubium sustulit Grevillei icon (Fl. Crypt. Scot. t. 253), quia *Cytosporeum* sit genus. Eadem est, e Greville, *Sph. bifrons* Sow. t. 316. *Cryptosph.* Fl. Ed. p. 361.

17. b. *Ph. Laurocerasi*, orbiculare, punctiforme, collabescendo excavatum, nigrescens, in lacinias tres acutas dehiscens. — Desmaz. exs. n. 188.

Hypophyllum, dense sparsum, vix puncto magius, primo hemisphaericum, nigro-olivaceum, dein cupulari-depressum, marginatum nigrum, deindeque dentibus tribus dehiscens. Asci angusti, sporidiis uniserialibus. Analogum cum *Phac. Peziza*. In foliis siccis Lauro-Cerasi. (v. s. a variis miss.)

Obs. Inter numerosa Phacia punctiformia nondum definita hoc luculenter eminet; reliquorum limites nondum satis determinare licuit.

PHACIDIUM. Kunz. Myc. Hest. 2. p. 92.

1. *P. acerinum*, hypophyllum, hemisphaericum, atrum, lacinias 3—5 acutis dehiscens, nucleo albo e sporidiis fusiformibus composito.

Sclerotium acerinum. A. S. Phacid. acerinum Chaillet, Piliidium acerinum, Kunz. Myc. Hest. l. c. e spec. Chaillet!

Habiles prorsus Phaciidii, ut externa facie distingui nequeat, sed valde recedit nuclei structura, ut, si haec normalis, genere distinguendum. Cfr. l. c. In foliis dejectis acerinis circa Neufchatelet. Chaillet! (v. s.)

XI. HYSTERIUM.

S. M. 2. p. 579. Plurimas icones eximias videoas apud Grev. Fl. Crypt. Scot.

Obs. 1. Peritheciū integrū l. in plerisque dimidiatum; at inde vix distinguam. Species innatas sub genere *Lophodermio* distinguit Chevallier *Fl. Par.* p. 435. — Ob formā peculiarem Hysteriorum status clausi et incompleti facilius dignoscuntur, quam generum affinum, inde specierū numerus hactenus major. Multae vero species compressae *Cenangii*, *Stictis* etc. huc non referendae.

Obs. 2. Abortus Hysteriorum non tantum discō ascis destituto, sed et pulverulento soluto fallaces sunt. Sic *Hypodermium sulcigenum* L K. ab *H. nervisequio* ortum puto; testatur Chevallier, *H. sparsum* ab *H. pinastri* non differre. Hoc modo praecipue obtecta et innata mutantur; vidi tamen etiam v. c. *Hysterium lineare* sistere maculas steriles, facie prorsus *Arthoniae*, Ach., deumque pulvere conspersas, *Spiloma* Ach. — Variae *Opegraphae* prorsus analogo modo degenerant.

1. a. *H. enteroleucum*, superficiale, deum secedens, peritheciis subrotundis turgidis laevibus, apice fassis, nucleo albo deliquescente.

Opegrapha enteroleuca. Ach.! syn. p. 78.

Opegrapham non esse, diu cognitum habui, sed ob internam structuram recedente et maculam tenuissimam effusam, corticalem, omnino plurium *Verrucariarum* *corticolarum*, quibus affinitate certe proximum, cum his jungendum videtur, praecipue cum variae harum etiam ostiolo rimoso varient v. c. *Pyrenula pinguis* Chevall. ! *Par.* p. 518. At *Verrucariae* istae a *Pyrenomyctibus* vix ullo charactere segregari possunt, et tum haec species *Hysteris* proxima. Perithecia subconserta, prominula, hemisphaerica, laevia, opaca, alra, plerumque rotundata, apice fissa;

demum vero etiam, ex Achario, oblongo-elliptica, disco aperto concaviusculo linearis, ut in veris Hysteris. Nucleus albus, collabescens, unde perithecia juniora intus cava, demumque perithecio dimidiato secedente denudatus, elabensque relinquens foveolam concaviusculam albam nigro-marginatam. Legi in corticibus Cinchonarum, ex America australi atlantis. (v. s.)

Obs. *Opegr. cicatrisantem* l. c. ad *Hysteria* quoque esse referenda, olim mihi herbarium *Acharianum* lustranti videbatur; specimina nunc non ad manus sunt.

1. *H. pulicare.* S. M. 2. p. 579.

Grev. Crypt. Scot. t. 167. f. 1.

Plurimae formae missae sunt, aliis distinctae visae, sed equidem separare non ausus sum. *Ad H. pulicare* ε. pertinent *H. betulinum* Schwein.!, *H. acervulatum* Schwein.!

2. *H. episphaerium.* l. c. p. 581.

Perithecium dimidiatum. A priori revera distinctum. *Ad ligna putrida in Gallia.* Guepin.!

3. *H. elongatum.* l. c.

H. insidens. Schwein.! ex Amer. boreali. (Observandum puto, Cel. Auctorem hanc aliasque species, Systemate Mycologico nondum divulgato, ut novas rite distinxisse.)

Excludendum est aptid *Sommerfelt Lapp.* p. 227 synonymon *H. graphici*, magnopere diversi. Puto accuratissimum Auctorem, nunquam, quorundam in ore, e conjectura teineraria species conjungentem, sequentem varietatem ante oculos habuisse. — *H. elongatum* undique missum est. Videtur *H. striatum.* Chev. Par. p. 433. affine.

β. *H. curvatum*, confertum, flexuosum, subimplexum.

Facile speciem diversam dicas, sed reliqua omnino convenient. *Supra cortices Rosae caninae.* Mougeot. (v. s.)

6. *H. biforme.* l. c. p. 582.

Cfr. Sommerf.! l. c. — Perithecia dimidiata, suberumpentia — *Chailletio* debeo singulare *Hystrium* inter hoc, *H. varium* et *H. lineare* ambiguum, luculenter tamen diversum, peritheciis praelongis, linearibus, jugis elevatis ligni innatis, sed ob structuram obscuram distinguere nolui. *In ramis decorticatis Abietis.*

6. b. *H. Kalmiae*, ligno innatum, prominulum, peritheciis dimidiatis linearibus utrinque acuminaatis, labiis acute prominulis, disco linearis atro. — Schwein.! in litt.

Ligno canescenti innatum, ut sequens, sed non colliculoso-prominens, regulare, parallelum, constanter angustatum et rectum. Perithecia basi deficiantia, tenuissima, ligno tenuissime (ut vix discerui queat) tecta, 1 — 2 lin. longa, atra quidem sed ex ligno extus canescenti-nigra, labiis distinctis, acutis, subinvolutis, ut discus linearis tamen semper in conspectum veniat. Ascii ligno impositi. *In ramis decorticatis Kalmiarum in Amer. septentrionali.* Schwein.! (v. s.)

7. *H. varium.* S. M. 2. p. 582.

Sane nulla *Hysterii* species certius distincta, quam praesens; qua ratione cum *H. Fraxini* conjungi potuerit a Cel. Sprengel, non intelligo. Vegetatio prorsus *Sphaeriae lividae*, etiam ligno canescenti innatum, primitus tuberculoso-prominulum, forma vero varius; demum emersum, sed ex ligni fibris vestientibus canescens, totum dehiscens. Apud Exteros solus observasse videtur in *Rugia ad ligna durissima Fagi* Laurer!

Obs. *H. varium* Grev. *Crypt. Scot.* t. 233 a nostro specie omnino differre videtur.

7. b. *H. emergens*, emergenti-superficiale, molliusculum, elliptico-oblongum, punctiforine, laeve, atrum, labiis tenuibus inflexis.

Nullo modo ligno tuberoso innatum, sed e ligno emergens, quo a subsimili *H. acuminato* nec non peritheciis *tenuioribus*, mollioribus, disco aper-to, labiis inflexis, apicibus obtusis differt. Juniora specimina subrotunda sunt. Asci perithecio affixa. *Ad ligna Populi nigrae in Gallia.* Maugeot. (v. s.)

10. *H. lineare.* S. M. p. 583. Grev. l. c. t. 167. f. 2.

Undique missum; forinae corticolae minus im-mersae, quales plures *Wallrothio* deboeo. — Hujus abortus, facie *Arthoniae Swartzianae* Ach., sistens maculas planas, magis dilatatas, imarginatas *Sclerotium hysteriforme* Pers.! Legi et ipse pulvere de-nun Stilbosporeo conspersum.

12. *H. ellipticum.* l. c.

H. minutum. Des.! Fr. 6. p. 168. minutie labiisque mi-nus distinctis tantillum recedit. —

(13) *H. striatum*, denudatum, elongatum ellip-ticum; „longitudinaliter striatum“, basi val-licula corticali albida cinctum, disco linearis.

Opegrapha striatula. Ach.! syn. p. 74.

Crusta in speciminiibus visis nulla! et ob val-liculam tenuem albam basin cingentem erumpens vi-detur. Perithecia adnata, sparsa, varie posita, ple-ruinque elongata et recta, sed variant flexuosa et el-liptica, striis longitudinalibus obscuris; ab Achario sulcata dicuntur. *Ad corticem Uvariae in Guinea.* Afzelius! (v. s.)

Obs. Hanc et subsequentem speciem tantum ex analogia ad *Erumpentia* retuli; ex habitu ad De-nudata pertinent.

13. *H. rufescens*. S. M. l. c.

Nulli, nisi *Cenangio quercino* affine. Videlur sui generis, si asci erumpentes, ut concludere liceat e pulcherrimis speciminibus *Ascoboli conglomeratis* Schwein.!, quem ab hoc discernere non valeo, ab inventore Schweiniz missis.

19. b. *H. aequatum*, peritheciis denudatis linearis - oblongis laevibus, in maculas determinatas atras connatis, disco linearis.

Dichaena aequata. Fries Mscr.

Primo intuitu sequenti !adeo simillimum, ut prorsus idem credas et revera affine, sed certissimis notis distinctum. Stroma nullum discerni potest. Maculae oblongae, determinatae, magnitudine variae, contiguae, aterriinae, opacae; constituantur e peritheciis minutis, jam junioribus stipatis, distincte prominulis, linearis - oblongis, subinde flexuosis, laevis; ex habitu omnino innato - superficialia sunt, tantum ob suam analogiam cum sequente in hac tribu posui; sed et *H. aggregatum* Decand. inter *Superficialia* eodem modo stipatum. Discus linearis, ater; intus fuscescens, asciger. Reperitur in America boreali ad cortices Arborum, ut videtur, vivarum. Mühlberg! (v. s.)

19. c. *H. (Dichaena)*, rugosum, stromate crustaceo innato fusco - atro, peritheciis (per corticem vivum) erumpentibus ellipticis, demum in maculas amorphas confluentibus.

Lichenoides punctatum et rugosum nigrum. Dill. Hist. Musc. p. 125. t. 18. f. 2. Lichen rugosus. Linn.! (licet ab Opegraphis non rite distinxerit.) Hoffm. Lich. enum. t. 2. f. 5. et Veterum. Verrucaria rugosa. Weber. Hols. Opegrapha macularis. Ach.! Lich. univ. p. 247. Syn. Lich. p. 72. et Recentiorum. O. rugosa. Schaefer! Lich. exs. n. 99 (var. a.) n. 100. (var. β.)

Evidenter planta fungosa!, licet a Dillenii usque temporibus Lichenibus adscripta fuerit, ut primus

observavit Cel. *Chevallier*. Priusquam laudati Auctoris dissertatione mihi innotuerat, ipse quoque ex Opegraphis excludebam. Jam etiam observationibus *Wallrothii*, qui de hac planta copiose, at praecipue, disserit (Cfr. *Flechtenk.* 1. p. 218 sq.;) et *Meyeri* locus inter Fungos extra dubium positus est. — De genere vero ambigitur. Plurimis distinctum genus (quod *Chevallier* in *Journ. Phys.* 1822 prius *Polymorphum*, nuperime in *Fl. Par.* p. 437 *Schizoderma* denominavit (non sine ratione videtur efficere. Certe vegetatione in rainis vivis, strobate peculiari effuso et innato, habituque peritheciorum deformium primo obtutu diversissimum apparet. Inde, ad alia principia, sub *Dichaenae* nomine ipse quoque distinxii; sed e principiis *Systematicis Mycologici*, in quo analogae prorsus Sphaeriarum formae (*Hypospila* dicendae), immo Cenangiorum, non separantur, non potest non sub *Hysteriis* militare. Praecedens species luculenter est *Hysterium* e perithecio, sed vegetatio et facies omnino praesentis! Nec ullam invenio in ipso perithecio *H. Dichaenae* ab *Hysteriis* differentiam, nam discus eodem modo dilatatus in plurimis *Hysteriis* occurrit, et deformitas apotheciorum vetustissimorum cum priori specie proxima non communis est, sed omnino cum *H. elatino*, praesenti magis affini, quam primo obtutu credas, et revera saepe in *cortice vivo* simul obvio! *H. aggregatum* Decand!, ceterum valde diffine, in simillimas maculas confluit! — *Wallrothius* sub *Phloescoriae* genere complectitur etiam analogas Sphaerias et Cenangia; nec is sum, qui non videam summam harum affinitatem. — Denique variant sententiae, utrum sequentes formae sint species, an varietates. Quantum equidein experiri potui, revera, in diversis arboribus, constanter aliquantulum differunt; sed inter fungos infimos innatos frequentissime vidimus formas diversarum plantarum saepius quodammodo distinguiri posse, sed ubi cetera plura communia sunt, aliquid etiam matri adscriendum puto indeque eas aptius conjunctim tractandas. Ubi vero *Dichaena* ut genus proponi-

tur, varietates ut species considerare non ineptum est. *Ad cortices vivos arborum nuciferarum, sed etiam in emortuis persistit. Perennis.* (v. v.)

α. H. Dichaena faginea, peritheciis majoribus prominulis oblongis, deum in maculas rugosas effusas confluentibus. *Scler. Suec. exs. n. 353. Lich. Suec. n. 30.*

a. junior, peritheciis distinctis. *Opegr. conglomerata. Pers. ! in Ust. Ann. 7. t. 3. f. 4. A. a. Lichen conglomeratus. Ach. ! Prodr. p. 20.*

b. senescens, peritheciis confluentibus. *Opegr. faginea. Pers. ! l. c. Lichen epiphegus. Ach. ! Prodr. p. 21. Opegrapha epiphega. Ach. ! meth. p. 24. [Polymorph. fagineum. Chev. Journ. Phys. l. c. t. 3. f. 3. Schizoderma. Flor. Par. p. 438. t. 11. f. u. Phloeoscoria faginea. Wallr. ! in litt. ad a et b.]*

Collectiones reliquas Exsiccatorum non citavi, nescius, an non ultramque varietatem promiscue derint. Schaererum, ultramque distinguenter, certus citavi. *Ad cortices Fagi.* (v. v.)

β. H. Dichaena quercina, peritheciis minoribus subimmersis ovatis, demum in maculas laeviusculas subdeterminatas confluentibus. *Scler. Suec. exs. n. 354.*

Opegr. quercina. Pers. ! l. c. O. macularis. Ach. ! meth. p. 24. Lichen. Ach. Prodr. p. 21. Schizoderma quercinum. Chev. Par. p. 438. t. 11. f. 21. t. Polymorph. Journ. Phys. l. c. f. 2. Phloeoscoria quercina. Wallr. ! in litt. Heterographa macularis. Fée. Desmaz. !

Ad cortices Quercus. (v. v.)

γ. H. D. corylea, peritheciis minoribus prominulis subrotundis, demum in maculas tuberculosas confluentibus.

In cortice Coryli. (v. v.)

23. *H. Corni.* S. M. 2. p. 586.

Ut prior species et haec multas in diversis fructibus emititur formas paululum differentes, quas

equidem neutquam distinguendas censeo. Forma *Rosae similis* est, sed extus laevis; *Ribis alpini*, a Weinmanno missa, longitudinaliter posita; *Hyst. Andromedae* Schwein.! in litt. multo minus est et laeviusculum.

24. *H. Sambuci.* S. M. 2. p. 586.

Sic dictam volui speciem pro *H. Sambuci* ab optimo Chaillet missam (quae tamen ab iconē paullum recedit), ab omnibus a nobis receptis bene diversam. Diagnosis l. c. data bene quadrat, labia tamen laevia potius dicam. Perithecia gregaria, integra!, subrotunda l. ovalia, innato – erumpentia, opaca, atra, omnium affiniorum breviora, unde nudo oculo *Sphaeriam* (v. c., *S. protrusam*) refert. At sub lente observantur labia distincta, tunidula, inflexa, unde discus in hoc statu non in conspectum venit, tantum rima longitudinalis. Intus albidum est et evacuatum, ut *Sphaeria*, nec peritheciū dimidiatum, ut in proxiniis, quare species omnino curiosa. In ramis *Sambuci racemosae*, Aprili. Chaillet! (v. s.)

24. b. *H. sulcatum*, sparsum, epidermide innata testum, ellipticum, clausum, superne sulcatum, nigrum, nucleo collabescente nigro. S. M. 2. p. 498. sub *Sphaeria*, ubi descriptio.

Medium locum tenet inter *H. Sambuci* et *H. Rubi* (Grev.! *Crypt. Scot.* t. 24), sed abunde ab utroque diversum. Ut prius numquam apertum videtur; tamen vera sunt *Hysteria*!

26. *H. nervisequium.* l. c. p. 587. Chev. Par. p. 455.

Hypodermium nervisequium. Link. Spec. Pl. 2. p. 89. videtur hujus abortus, secundum specimina, quae vidi, tamen in *Picea*, nec *Abiete*, lecta sunt. Plurima adsunt *Hypodermis* cum *Pyrenomycetibus* variis nimis connexa.

27. *H. pinastri.* β. Grev. l. c. t. 26. (t. 60 est var. α.) cfr. Chevall. l. c. p. 436.

32. *H. melaleucum*. l. c. p. 589.

Grev. Crypt. Scot. t. 88.

34. b. *H. striola*, subinnatum, lineare perithecio dimidiato linearī, demum plurimis in series longissimas parallelas confluentibus.

Obiter inspectum *Sph. striaeformem* diminutam refert, at verum Hysterium et singulare, cum *H. Chailletiano*, sub *H. biformi* notato, et *H. nervisequio* potissimum comparandum. In parte lignosa caulis, inde canescens, epidermide destituti omnino innatum et extus ab eadem vix discernendum. Perithecia gregaria, nervisequia, dimidiata, tenuissima, immersa, atra, angustissima totius generis, simulque confluendo longissima, 1 — 2 unc. et ultra; juviora tamen vix ultra $\frac{1}{2}$ — 1 lin. longa. Discus ater, intus vero albus. *Ad caules Umbelliferarum in Gallia*. Guepin. (v. s.)

39. *H. culmigenum*. S. M. 2. p. 591.

H. gramineum. Grev. ! Scot. 87.

40. *H. tumidum*. l. c. p. 591.

Doleo admodum, nobilissimam speciem inter Epiphylla a multis confundi. — *Phacidium trigonum* Schmidt a nostra var. β ., ut verosimile est, specie differt et verum Phacidium sistit.

42. *H. maculare*. l. c. p. 592.

Grev. Crypt. Scot. t. 129, f. 2. (f. 1. est *H. foliicolum* β . Grev.)

? 47. *H. petiolare*. l. c. p. 593.

Misit Chaillet, dubium tamen et suspectum manet. Alii pro *H. petiolari* mittunt rimas nigricantes, a Pez. erumpente Grev. ! formatas. *Lophodermium petiolare* Chev. Par. p. 436. nostrum Hysterium punctiforme. — L. herbarum l. c. p. 437. non nostrum *Hysterium herbarum*, sed *H. commune*.

XIII. ACTIDIUM.

S. M. p. 595. *Wahl. Suec.* p. 1022.

O b s. Curiosissimum hoc genus male omnino cum *Phacidium* jungitur; vim ejus *Wahlenbergius* optime exposuit.

1. a. A. Hänkei, epiphyllum, orbiculare, subconfluens, peritheciis atris, riuis pluribus disco flexuosis marginem versus radiantibus rectisque dehiscentibus. F. Nees in *Reliqu. Hänk.* p. 2. cum icone analytica tab. I. f. I.

„Elegans fungillus folia et superiorein quidem eorum paginam glabraim inhabitans. Perithecia orbicularia, applanata, lineam ad sesquilineam lata, vix octavam lineae partem alta, sparsa seu hinc inde in maculas irregulares nigras confluentia, quae in superficie striis pluribus elevatis radiantibus notata, nudo oculo pulchrum adspectum praebent. Lente simplici illustratae striae hae tamenquam ostiola totidem rimaeformia, partim clausa partiim aperta, conspicuntur, quae super disco perithecii in rugas elevatas irregulares confluent. Substantia interna sicca, fragilis et concolor. Thecae oblongae, obtusae crassie, margine pellucidae. Sporae globosae, obscurae i'araphyses paucae. — *In foliis adhuc viuis ignotae cuiusdam arboris vel fruticis Mexicanae.*“

XIV. EXCIPULA.

S. M. 2. p. 596. *Chev. Par.* p. 308. (t. 9. f. 8. Excipula aspera; t. 9. f. 9. Excipula Rubi.)

O b s. 1. A *Perizis* differt hoc genus omnibus illis essentialibus notis, quibus affinia *Hysterium* et *Phacidium*; nec ab illo differt, nisi forma orbiculata, ab hoc tantum ore integro. A *Cenangiis* differt velo nullo, perithecio vero (subcorneo et atro), nucleo discreto gelatinoso — nec non vegetatione. Spero, haec

omnia genera ita limitata esse, ut amplius confundi nequeant. Addam insuper ut notam habitualem, certissinam tamen, discum in omnibus genitinis Pezizis saturatus esse coloratum excipulo, sive paginam exteriorem sterilem pallidiorem esse; contra in Cenangio, Hysterio, Phacidio, Excipula excipulum satius est coloratum, discus l. nucleus pallidior. Vim hujus differentiae testantur omnes Elvellaceae genuinae; in omnibus Morchellis, Helveulis, Verpis, Leotiis, Vitrisseis, Rhizinis, Ascobolis, Bulgariis etc. discus saturatus est coloratus, pagina inferior sterilis pallidior.

Obs. 2. Numerosae sane sunt Excipularum species, sed ob minutiem difficile limitantur. In statu primitivo vulgo pro *Sphaeriis astomis*! habentur, in adulto pro Pezizis. Admiranda est Persoonii acies; qui speciem optime explicatam, *Excip. Sphaeroidem*, in istius temporis Mycologiae statu sub Xylomate (*Syn. Fung. p. 106*) collocavit! In statu adulto Pezizae dicuntur, cujus sub generis Trib. XII. Excipulae quaedam etiam in *Syst. Mycol. latent.*

d. *E. nervisequia*, peritheciis sphaericis atris, demum cupulaesformibus, innatis nervo foliorum in filium nigrum demum liberatum abeunti.

Sphaeria nervosa. Chaill.! in *liv. (junior)*. *Peziza nervisequia*. Pers. *Myc. Eur. p. 368* ex specc. inventoris Mugeot! (adulta) *S. M. 2. p. 153* ubi cfr.

Sive prominentiam characterum, sive vim physiologicam respexeris, paucissimi fungi hoc memorabiliores. Sistit veram *Rhizomorpham*! e nervis foliorum degeneratis ortam, haud secus ac *Spermoedia semen in Sclerotium mulatum*! Offert exemplum levitatis stromatis ad genera discernenda! Occurrunt in diversissimis generibus species stromate proprio, Rhizomorpham nigram corticata in sidente, nempe inter *Sphaerias* (v. c. *Sph. digitata* β . *rhizoides*, *filiformis*), *Excipulas*, *Dothideas* (v. c. *Doth. geographicus*) *Sclerotia* etc. Praecipue radices *Sclerotii Rhizomorphae*

stromati *Excip. nervisequiae* simillimae sunt. — Marcescentibus foliis *Plantagines lanceolatae*, nervi, subinde et venae, turgescere et nigrae evadere incipiunt, folio vero adhuc exclusa, e quibus erumpunt perithecia subsphaerica, inaequalia, astoma, opaca, atra, puncto non majora; dein et nervi erumpunt sistentes illud „subiculum induratum lineare“, in quo perithecia seriata, cujus mentionem fecit Persoon l. c.; tandem vero prorsus liberantur sistuntque filum prorsus Rhizomorphoideum, simplex. *In montanis Europae mediae* Mousgeot! Chaillet. (v. s.)

e. *E. Gentianae*, stromate sub epidermide effuso maculari nigrescente, peritheciis erumpentibus atris inaequali-apertis, „disco griseo-albido.“

Pez. *Gentianae*. Pers. Myc. Eur. p. 310. ex specim. inventoris Mousgeot! — Cfr. S. M. 2. p. 153.

Et haec valde memorabilis est! Epidermidem interiore in stroma nigrum fere mutat, cui innata perithecia, primo *Sphaeroidea*, demum Pezizoidea et ob marginem inaequalem Phacidiis accendentia. Discum, exsiccatione forsan, nigrescentem tantum vidi. (v. s.)

f. *E. laevigata*. S. M. 2. p. 153. ubi cfr.

Ab hac aegre discernere possum specimina in *Verbasco Thapso* lecta a Guepin. Haec vero praecipue epiphylla sunt. — Propinqua sane est *Peziza Sphaerooides* v. *Lychnidis* Desmaz.! exs. n. 174 (Persoonii vero est *P. atrata*.)

Obs. Calicium turbinatum Pers.! et Ach.! syn. p. 56. ob crustam nullam, vegetationem parasiticam etc. non Lichen est, sed Pyrenomyces! Jam quoque Bulliard inter Hypoxyla(*H. sphinctrinum*. Champ. p. 168. t. 144. f. 1. Sowerby inter Sphaerias (*S. sphinctrina* Engl. Fung. collocaverunt. Omnia vero Excipulae, sed discus in sporidia fatiscit, nec ascos adhuc videre licuit. Hinc merito proprium genus (SPHINCTRINA Syst. Orb. Veg. I. p. 120) —

Ingeniosa et vera videtur *Wahlenbergii*, etiam e Lichenibus excludentis, observatio ostiola nigra *Pornae pertusae* hujus esse statum primordiale. Vide *Fl. Suec.* p. 880.

XV. LABRELLA Fries.

S. O. V. 1. p. 364.

CHAR. Peritheciū (spurium) innatum, difforme, rotundatum, rima dehiscens; sporidia massæ gelatinosæ immersa fovens. Asci nulli.

Obs. Peritheciū hujus, ut *Phomatis*, *Dothidearum* innatarum etc., tantum est tuberculum a matre formatum, ut in Aecidiis. Habitus hujus specierum *Dothideae* l. *Sclerotii*, nec *Hysterii*, at proximum videtur *Cytisporeis*, dehiscentia rimosa præcipue recedens. Nomen ob peritheciū labris dehiscens impositum. Typi sint:

1. *L. graminea*, macula nulla, peritheciis rotundato-difformibus, sporidiis ellipsoideis.

Sclerotium minus referunt tubercula sequentium majora, opaca, atra, demum vero rima longitudinali fissa. Situs sparsus. *In foliis gramineis exsiccatis in Gallia*. Mougeot! (v. s.)

2. *L. Ptarmicae*, macula nulla, peritheciis rotunda-to-oblongis, sporidiis ovoideis. — Desmaz.! exs. n. 189.

Praecedente multo minor, punctiformis, atra, nitida, facie *Dothideae* minima. *In caulis foliisque vivis Achilleae Ptarmicae*, aestate. Desmazières. (v. s.)

3. *L. Capsici*, maculis fuscis, peritheciis aggregatis inaequalibus, sporidiis rotundatis.

Hyster. Capsici. Schwein.! in litt.

Maculae oriuntur e stromate tenerissimo, epidermide sussuso, transluciente, peritheciis aggregatis in modum Hyst. rugosi, ceterum irregularibus, ab epidermide erupta quasi formatis. In capsulis sicris Capsici in America. (v. s.)

XVI. LEPTOSTROMA.

S. M. 2. p. 597. *S. O.* V. 1. p. 122.

5. *L. filicinum* l. c. p. 599.

L. Pteridis. Ehrenb. ! ab hoc differre videtur. Rite fructificans non vidi. — *Leptostroma Pteridis* Chev. par. p. 44. autem potius est *Sph. aquilina*. — *Hysterium Osmundae* Schwein. in litt. hujus regio-
nis est.

6. *L. Spiraeae*. l. c.

Adest varietas in *Rubo caesio*, *idaeo* etc.

7. *L. vulgare* l. c.

Xyloma crispum. Pers. — *Leptothyrium Lunariae*. Kunz. *Myc. Hest.* p. 79. ex spec. Schubert. !

Sporidia fusiformia etc. affinitatem *Actinothyrii* probant. Forsan in plures species divelli poterit; equidem, ne nimia specierum copia obrueret, latius extendi.

APPENDIX.

Cfr. *S. M.* p. 600. Hoc loco omnes Pyreno-
mycetes non rite fructificantes citandi sunt, quo di-
lignantius observentur, et ad genera genuina referan-
tur; nam ex externa facie ad genera referre anceps
omnino opus. Recensebo infra formas quasdam val-
de insignes ab Auctoribus descriptas, quarum status
perfectissimus maxime exceptandus est. Depazeae
nonnullae et Dothideae aberrantes, (immo Sclerotia)
ejusdem categoriae sunt. — Sequentes sub nominibus

Auctorum afferō, cum nova conjecturalia imponere parum utile videatur:

a (,,*Asteroma*) *Padi*.“ Decand.! S. M. 2. p. 602. Sommerf.! Lapp. p. 228., qui tubercula quoque observavit, sed non fructificantia, ut sequentium in foliis languidis et delapsis inquirenda. Sequente diagnosis dignoscitur: — *Epiphylla*, macularis, fibrillis confluentibus radiantibus rufescens apice pallidis, tuberculis innatis fuscescentibus.

b. „(Actinonema) *Crataegi*“, epiphylla, maculis fuscis, fibrillis e centro radiantibus, ramosis distinctis canescens apice pallidis, tuberculis innatis, peritheciis minutissimis connatis nodulosis nigricantibus. — Pers.! Myc. Eur. 1. p. 52.

Capillaria. Link. Spec. II. p. 22.

Ad Pyrenomyctes certissime pertinet!, Dothideisque affinis est *Himantioideis*, at status mihi obvius non fructificans fuit. Maculae fuscae, irregulares, 3 lin. latae, sed confluentes; etiam hypophyliae, sed et ita steriles. Fibrillae radiatim excurrentes, ramosae, discretae, folio innatae, primo canescenses, dein vero e peritheciis nigris (ipsis fibrillis innatis, seriatis, confluentibus, sub lente forti tantum discernendis) nigricantes et noduloso-asperae; apices vero pallent, ut in *Doth. stellaris*, cum qua idem genus constituere videntur proximae. — Monuit optimus Chaillet, se semel hujus statum perfectum observasse Aprili!; equidem tantum vidi aestivalem in foliis *Crataegi terminalis lectam*. Chaillet! (v. s.)

c. „(*Erysiphe*) *radiosa*“, epiphylla, maculis purpurascens apice pallidis, fibrillis e centro radiantibus ramosis distinctis albis, tuberculis sparsis collabentibus nigricantibus. Fries Obs. 1. p. 207.

Insigne vegetabile, certe *Pyrenomyces*, prioribus affine, *Erysiphas* conjungens cum *Pyrenomycetibus*; optime Cel. WALLROTH (Dothid. Alphitormorpha

Wallr. ! in litt.) *huc primus retulit.* Ad idem genus cum prioribus, *Xylomate stellarī Pers.* etc. certe pertinere videtur, at, licet peritheciis valde conspicuus lectum sit, in foliis nempe vivis, ruptum L. fructificans neino legit. Maculae suborbiculares, 2 — 5 lin. latae, confluentes, subtus non conspicuae. E centro radiatim excurrent fibrillae ramosae, dendriticae, tenuerrimae, folio adnatae, albae. Perithecia sine ordine sparsa, subconferta, Sphaeriae punctiformis majora, nudo oculo facile distincta, hemisphaerica, astoma, mox collapsa, inaequalia, subinde Labrellae forma. *Frequentissime in foliis Rosae centifoliae, galliae etc., versus autumnum.* (v. v.)

Hujus procul dubio status sterilis est *Himantia pulchella Pers.* *Myc. Eur.* 1. p. 91. *Sporotrichum maculare Link. Spec. Pl.* 1. p. 20. — *Actinonema caulincola Pers.*; l. c. (*Capillaria caulincola Link.*), *Capillaria et Venularia Pers.* l. c. supra iam allatae.

d. „(Asterōma) *Alchemillae*“, epiphylla, atra, macula pallescente, peritheciis prominulis seriatis in fibrillas a centro radiatim excurrentibus connatis. *Grev. Ed.* p. 369.

Nullae adsunt fibrillae heterogeneae; quae adsunt, e peritheciis seriato - connatis tantum orlae sunt. Maculae pallescentes, non exaridae, 2 lin. circiter latae. Fibrillae e centro, ubi non conjunctae, radiatim dispositae, rectae, interruptae, subramosae, minute tuberculatae. Hæc tenus in foliis vivis! *Alchemillæ Scotiae* (Greville!), *Vogesorum* (Mougeot!) (v. s.)

e. „(Asteroma) *Ulmi*“, epiphylla, atra, macula nulla peritheciis prominulis connatis, tuberculis minutis irregulariter stellato-aggregatis. *Grev. Ed.* p. 368. *Chev. Par.* p. 448.

Habitus Asteromatis in hoc et sequentibus prorsus deliquescens est; *Dothideæ?* *Diospyri* similis *Dothideæ* faciem tutam gerit; fructificatione tamèu

haud cognita inserere non debui, eximium inventorem de genere omnia dubia sublaturum certo confidens. In foliis laete virentibus maculas substellatas, inaequales, steriles sistit. In languescientibus prominent tubercula (non fibrillae) inaequalia e pluribus cellulis minutissimis connatis orta, nunc irregulariter, nunc stellato-aggregata, confluentia. *Status aestivalis in foliis Ulmi, hinc inde* (v. s.)

Affine videtur *Asteroma Laureolae* Chev. Par. p. 448.

f. „(Asteroma) Brassivae“, amphigenum, maculae pallide caerulescentibus cinctis, peritheciis ad centrum congestis sub prominulis atris. Chev. Par. p. 449.

Rite Chevallier observat, *Asteromata* (si genus servandum?) ad Fibrillosas non restringenda esse; limites, ut in reliquis ejusmodi tantum a vegetatione pendentibus, prorsus evanescunt. In meis speciminibus, Depazeae facie, maculae orbiculares, viridi-pallescentes, subexaridae illimitatae, peritheciis centro in maculam tuberosam confluentibus. An vera Dothidea? *In foliis Brassicae* (v. s. a Schubert, Mougeot, Guepin miss.)

Obs. Depazea Brassicaecola Desmaz. ! Exs. n. 188. diversa est, Sph. D. Chelidonicolae simillima.

g. „(Asteroma) atratum“, maculis inaequalibus fusco-atris, peritheciis minimis undique stipatis prominulis Chev. ! Par. p. 449.

A Mougeotio! habeo in foliis Solidaginis *Virgaureae* lectum. Perfectius et speciosius in foliis *Calcarum* a Chailletio! Maculae valde obscurae, varie confluentes et indeterminatae. Perithecia minima, prominula, admodum conferta, epiphylla, superficie in omnem macularem occupantia, sed non confluentia. *Locis indicatis.* (v. s.)

h. „(Xyloma) punctum“ amphigenum, atrum, sublaeve, punctiforme, intus fuscum. *Chev.*
Par. p. 451.

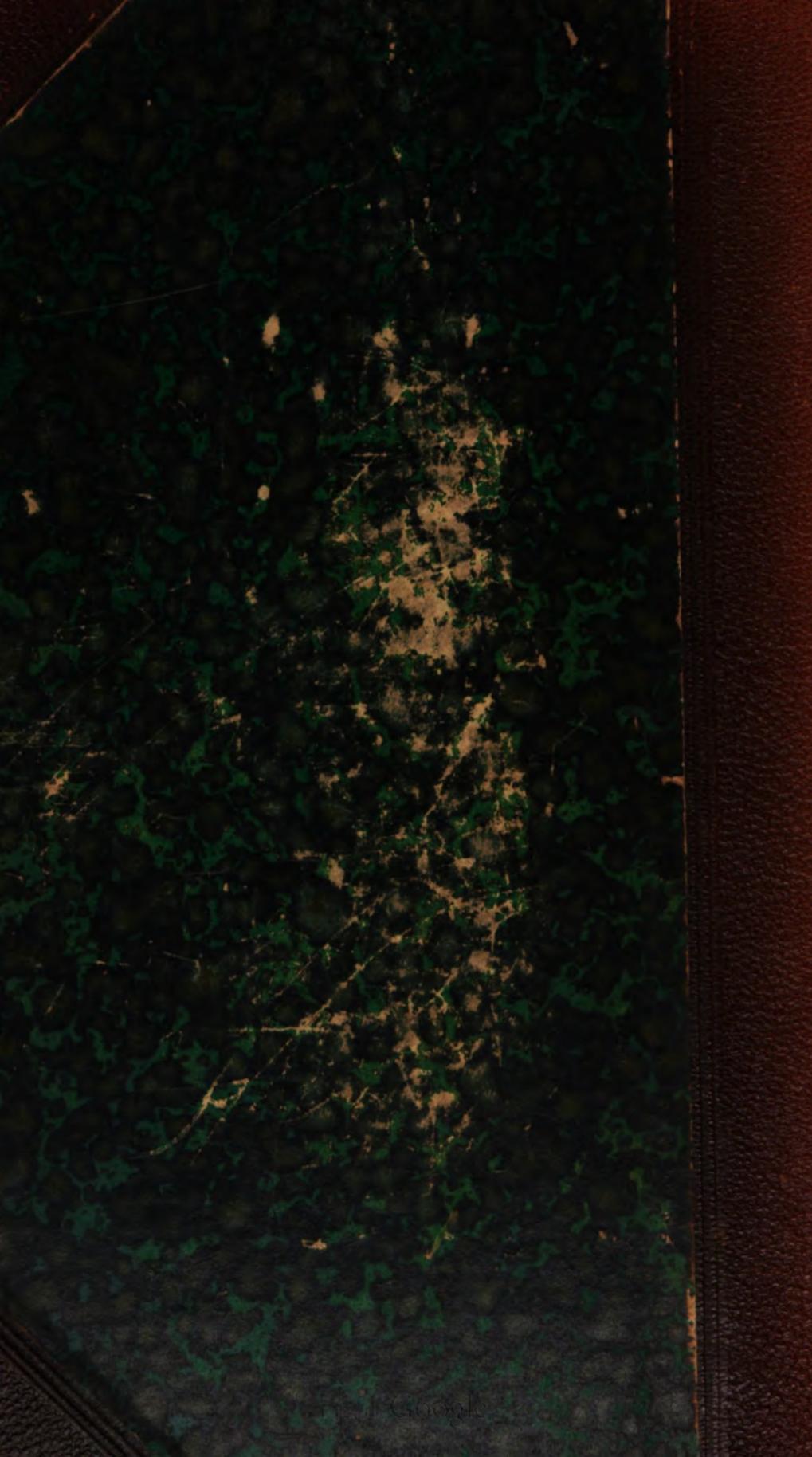
Videtur Phacidium? clausum. In foliis *Convallariae Polygonati* (v. s.)

Qui haec similiaque Dothideae et Depazeae ex statu perfectissimo et fructificante! ad genera retulerit, maxime de Mycologia sese meritum reddiderit. Ex allatis patere puto: 1) Paucissimos Pyrenomyctes in plantis vivis fructificare; 2) Multas formas in variis regionibus numquam rite explicari; 3) Nullum Pyrenomycetem in statu normali intus solidum et similarem existere; 4) Structuram internam diverso statu adinodum mutari; 5) Omaes Pyrenomycetes in statu perfecto aut ruptos esse, aut ostiolo saltim instructos. His probe consideratis status normales facilius discerni posse speramus. Necesse est, ut vivi observentur et perfecti analytice examinentur. Pyrenomycetibus plures adhuc opus observatores, si contingat omnes formas ad genera certa referre totamque hanc vastam ex integro condere gentem.

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 05842 7987

Digital Grotto